

Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Miljøvernavdelinga

Supplerande kartlegging av naturtypar i kulturlandskapet i Norddal og Stranda i 2009-2010

Rapport 2011:01

Utførende konsulent: John Bjarne Jordal	Kontaktperson/prosjektansvarlig: John Bjarne Jordal E-post: john.bjarne.jordal@sunndals.net	ISBN 978-82-7430-203-7 (nett) ISBN 978-82-7430-202-0 (papirutgave) ISSN 1891-876X
Oppdragsgjevar: Direktoratet for naturforvaltning	Kontaktperson hos oppdragsgjevar: Ingerid Angell Petersen Hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal: Kjell Lyse	År: 2011
<p>Referanse: Jordal, J.B. 2011. Supplerande kartlegging av naturtypar i kulturlandskapet i Norddal og Stranda i 2009-2010. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, miljøvernavdelinga, rapport 2011: 01, 201 s.</p>		
<p>Referat: I 2009-2010 er det utført supplerande naturtypekartlegging med hovudvekt på kulturlandskapet i Storfjorden på Sunnmøre. Det er totalt skildra 133 lokalitetar, 61 frå Norddal og 72 frå Stranda. 128 av desse var frå hovudnaturtype kulturlandskap, 4 frå berg/rasmark og 1 frå havstrand/kyst. 111 av lokalitetane var nye i Naturbase, medan 22 var registrerte frå før og vert supplert her. Særleg mykje undersøkte naturtypar i samband med denne rapporten er D04 naturbeitemark (81 lokalitetar) og D01 slåttemark (35). 19 lokalitetar fekk verdi A (svært viktig), 79 verdi B (viktig) og 35 verdi C (lokalt viktig). Om lag 30 lokalitetar frå Storfjordprosjektet (2001-2002) er forkasta som potensielle naturtypelokalitetar etter besøk eller avstandsbetrakting, og ytterlegare rundt 50 er forkasta på basis av data frå tidlegare undersøkingar. Det er i samband med arbeidet i 2009-2010 gjort 177 funn av 18 raudlisteartar etter raudlista 2006, tilsvarande 157 funn av 20 raudlisteartar etter raudlista 2010. Mellom desse er det 105 funn av 3 planteartar, 1 funn av 1 lavart og 51 funn av 16 soppartar etter raudlista 2010. Det er presentert foto frå dei fleste lokalitetane.</p>		
<p>Emneord: naturtypar raudlisteartar Møre og Romsdal Norddal, Stranda</p>		<p>karplanter mose lav sopp</p>
Fagansvarleg:		For administrasjonen:
 <hr/> Ulf Lucassen (seksjonssjef)		 <hr/> Per Fredrik Brun (direktør miljøvernavdelinga)

Framsidedeilete

Geiter på beite ved Geilskredvatnet nord for Fivelstad i Norangsdalen (Stranda) 04.08.2010.

Foto: John Bjarne Jordal.

FØREORD

Naturbase er ein database som inneheld stadfesta informasjon om viktige lokalitetar for det biologiske mangfaldet i heile Noreg, og som vert administrert av Direktoratet for naturforvaltning. Arbeidet med å få oversikt over naturverdiar i fylket er omfattande, og datasetta har oftast behov for supplering. Arbeidet med supplering i Møre og Romsdal har pågått frå 2006. Målet er gradvis betre dekning i heile fylket.

Underteikna har i 2009-10 utført supplerande naturtypekartlegging i Norddal og Stranda på Sunnmøre etter metoden i DN-handbok nr. 13. Oppdragsgjevar har vore Direktoratet for naturforvaltning, medan miljøvernavdelinga hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal har gjeve ut rapporten. Digitalisering er utført av Helge Fjeldstad, Miljøfaglig utredning.

Målet for prosjektet har vore å få supplert tidlegare kartlegging av kulturlandskapet, da særleg å få inn i Naturbase materialet frå Storfjordprosjektet i 2002-2004, der metoden frå DN-handbok nr. 13 ikkje vart nytta.

Produkta av prosjektet er i tillegg til denne rapporten ein database som kan koplast mot kart. Dette vil bli offentleg tilgjengeleg i Naturbase på Internett (www.naturbase.no).

Jordalsgrenda 10.01.2011

John Bjarne Jordal

biolog

INNHALD

FØREORD	3
INNHALD	4
SAMANDRAG	5
INNLEIING	9
BAKGRUNN.....	9
FORMÅL	10
METODAR OG MATERIALE	11
GJENNOMGANG AV EKSISTERANDE DATA	11
UTVAL AV LOKALITETAR FOR FELTARBEIDET	11
INNSAMLING AV INFORMASJON.....	11
ARTSBESTEMMING OG DOKUMENTASJON.....	11
RAPPORTERING	11
FUNN AV RAUDLISTEARTAR	13
KARPLANTER	13
SOPP.....	13
FUNNOVERSIKT	13
LOKALITETS-SKILDRINGAR	19
NORDDAL	19
STRANDA	68
ANDRE LOKALITETAR.....	127
UPRIORITERTE LOKALITETAR	130
VURDERING AV KUNNSKAPSSTATUS OG ATTSTÅANDE ARBEID.....	132
KJELDER	134
BILETE	136
KART	177
VEDLEGG	186
PLANTELISTER	186
KRYPTOGAMLISTER	199

SAMANDRAG

Bakgrunn og formål

Den generelle bakgrunnen for rapporten er ei nasjonal satsing for å styrka det lokale nivået i forvaltninga av det biologiske mangfaldet (naturtypekartlegging). Det er eit ønske at den norske naturforvaltninga må bli meir kunnskapsbasert, og at vedtaksgrunnlaget i kommunane må bli betre. Den spesielle bakgrunnen for rapporten er ei omfattande undersøking av kulturlandskapet i Storfjorden 2001-2002 (heretter kalla Storfjordprosjektet), der naturtypemetodikken ikkje vart nytta, og der ein no ønskjer å få mest muleg av relevante data inn i Naturbase.

Metodikk

I eit forprosjekt konkluderte underteikna med at det var svært få lokalitetar frå det opprinnelege Storfjordprosjektet som kunne avgrensast, skildrast og importerast i Naturbase utan supplerande feltarbeid. Som eit resultat av dette har oppdragsgjevar sett igang feltundersøkingar. Dette er hovudsaka med prosjektet.

Arbeidsmetoden i felt går i hovudsak ut på å identifisera og skildra så grundig som råd område som er særleg verdifulle for det biologiske mangfaldet, fordi dei inneheld naturtypar og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi dei er levestader for særleg mange artar, eller for uvanlege eller kravfulle artar som har vanskeleg for å finna leveområde elles i landskapet. Metoden er vidare forklart i ei handbok i kartlegging av prioriterte naturtypar (Direktoratet for naturforvaltning 2007).

Raudlisteartar

Ei *raudliste* er ei liste over artar som i ulik grad er truga av menneskeleg verksemd. Det kan vera ulike fysiske inngrep i form av utbygging, det kan vera skogsdrift eller omleggingar i jordbruket, forureining, samling m.m. Forhold knytt til arealbruk er viktigast. Slike artar kallast raudlisteartar. Kva artar dette gjeld er lista opp i ein nasjonal rapport (Kålås et al. 2006), men denne har nyleg kome i ny utgåve etter at feltarbeidet vart avslutta (Kålås et al. 2010), derfor er begge raudlistene inkluderte i oversyn over funn av raudlisteartar. Resultata er oppsummerte i tabell 1.

Tabell 1. Oversikt over talet på artar og funn av raudlisteartar etter raudlista 2006 og raudlista 2010.

Gruppe	2006		2010	
	Tal artar	Tal funn	Tal artar	Tal funn
Lav	1	1	1	1
Karplanter	4	130	3	105
Sopp	13	46	16	51
Sum	18	177	19	157

Lokalitetar

Det er utført registreringar i Norddal (61 lokalitetar) og Stranda (72 lokalitetar). Dessutan er nokre lokalitetar i Stordal vurderte på avstand men ikkje oppsøkt. I tabell 2 er det lista opp 133 undersøkte lokalitetar med verdisetting. Av desse er 111 nye i Naturbase. Av objekt registrert i Naturbase på Internett frå før er 21 supplert i felt, og nokre tidlegare lokalitetar er delt opp i fleire mindre.

Tabell 2. Oversyn over lokalitetar registrerte i 2009-2010. Tabellen gjev ei oversikt over avgrensa og verdisette lokalitetar sorterte etter nummer. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig.

Nr.	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi
1	Norddal	Indreidsdalen: Hesjedalen	D04 naturbeitemark	B
2	Norddal	Indreidsdalen: Indresætra	D04 naturbeitemark	C
3	Norddal	Indreidsdalen: Indresætra nordvest	D04 naturbeitemark	C

Nr.	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi
4	Norrdal	Indreidsdalen: Hellemyrane vest	D04 naturbeitemark	C
5	Norrdal	Indreidsdalen: Hegrehamrane nord	D04 naturbeitemark	B
6	Norrdal	Indreidsdalen: Ljåsteinberga	D04 naturbeitemark	B
7	Norrdal	Eidsdal: Ovanfor Solvang camping	D05 hagemark	C
8	Norrdal	Eidsdal: Veiberg	D05 hagemark	B
9	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen	D01 slåttemark	A
10	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen øvst	D01 slåttemark	B
11	Norrdal	Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane	D01 slåttemark	B
12	Norrdal	Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane nedst	D01 slåttemark	B
13	Norrdal	Eidsdal: Fremste Kilsti, Rabbane	D01 slåttemark	A
14	Norrdal	Eidsdal: ovanfor Fremste Kilsti	D04 naturbeitemark	B
15	Norrdal	Eidsdal: nedanfor Kilsti	D05 hagemark	A
16	Norrdal	Eidsdal: Ytste Kilsti, kraftlina	D04 naturbeitemark	B
17	Norrdal	Eidsdal: Kilsti ved br.nr.	D01 slåttemark	B
18	Norrdal	Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti	D05 hagemark	A
19	Norrdal	Eidsdal: Stølen søraust	D01 slåttemark	B
20	Norrdal	Eidsdal: Stølen sør	D01 slåttemark	B
21	Norrdal	Eidsdal: Nedanfor Storåsen	D04 naturbeitemark	B
22	Norrdal	Dyrdalen: Hatlestadsetra	D04 naturbeitemark	C
23	Norrdal	Dyrdalen: Rellingsetra	D04 naturbeitemark	A
24	Norrdal	Dalsbygda: Gullsmedgarden	D01 slåttemark	A
25	Norrdal	Norrdalsfjorden: Vindsnes	D04 naturbeitemark	B
26	Norrdal	Norrdalsfjorden: Kvernhusnes	D04 naturbeitemark	C
27	Norrdal	Linge: Hogsetdalen	D04 naturbeitemark	C
28	Norrdal	Muri	G05 strandeng og strandsump	B
29	Norrdal	Valldal: Åsesetra	D04 naturbeitemark	C
30	Norrdal	Valldal: Berdalssetra	D04 naturbeitemark	C
31	Norrdal	Valldal: Jamtesetra	D04 naturbeitemark	C
32	Norrdal	Valldal: Uritun	D03 artsrik vegkant	B
33	Norrdal	Valldal: Valdalen	D04 naturbeitemark	B
34	Norrdal	Valldal: Myklebust	D04 naturbeitemark	B
35	Norrdal	Valldal: Heimsetra	D04 naturbeitemark	A
36	Norrdal	Valldal: Valldalssetra	D04 naturbeitemark	B
37	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	D04 naturbeitemark	B
38	Norrdal	Valldal: Kreksethaugen	D05 hagemark	B
39	Norrdal	Valldal: ved Omnos	D01 slåttemark	B
40	Norrdal	Valldal: Bøplassen nord	D04 naturbeitemark	B
41	Norrdal	Valldal: Bøplassen aust	D04 naturbeitemark	B
42	Norrdal	Valldal: Alstadsetra	D04 naturbeitemark	B
43	Norrdal	Valldal: Nedstestølen	D04 naturbeitemark	B
44	Norrdal	Valldal: Øvstestølen	D04 naturbeitemark	B
45	Norrdal	Fjørå: Nerhus vegkant	D03 artsrik vegkant	A
46	Norrdal	Fjørå: Nerhus aust	D05 hagemark	B
47	Norrdal	Fjørå: Solbakken	D04 naturbeitemark	B
48	Norrdal	Fjørå: ovanfor Solbakken	D04 naturbeitemark	B
49	Norrdal	Fjørå: Brattli	D04 naturbeitemark	B
50	Norrdal	Fjørå: Sætra nedre	D04 naturbeitemark	B
51	Norrdal	Fjørå: Sætra øvre	D01 slåttemark	B
52	Norrdal	Fjóra: Ytterli aust	D04 naturbeitemark	B
53	Norrdal	Fjóra: Ytterli nordaust	D04 naturbeitemark	B
54	Norrdal	Fjóra: Ytterli nord	D04 naturbeitemark	B
55	Norrdal	Fjóra: Ytterli ved hytte	D04 naturbeitemark	B
56	Norrdal	Fjóra: Ytterli vest	D04 naturbeitemark	B
57	Norrdal	Tafjord: Muldal	D04 naturbeitemark	B
58	Norrdal	Tafjord: Kaldhusdalen, småbruket	D04 naturbeitemark	C
59	Norrdal	Tafjord: Kaldhusdalen	D04 naturbeitemark	C
60	Norrdal	Tafjord: Rødal	D04 naturbeitemark	B
61	Norrdal	Tafjord: Øvste Rødal	D04 naturbeitemark	B
62	Stranda	Fausa: Bruna	D01 slåttemark	A

Nr.	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi
63	Stranda	Fausa: Skoggane sør	D04 naturbeitemark	A
64	Stranda	Fausa: Skoggane nord	D05 hagemark	A
65	Stranda	Fausa nord	D05 hagemark	A
66	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	D04 naturbeitemark	B
67	Stranda	Liabygda: Hammaren	D01 slåttemark	B
68	Stranda	Liabygda: Li	D04 naturbeitemark	A
69	Stranda	Liabygda: Liasetra, Nedstestølen	D04 naturbeitemark	C
70	Stranda	Liabygda: Liasetra, Øvstestølen	D04 naturbeitemark	C
71	Stranda	Liabygda: Grova øvst	D01 slåttemark	B
72	Stranda	Liabygda: Grova nedst	D04 naturbeitemark	B
73	Stranda	Hjellane /	D01 slåttemark	B
74	Stranda	Hjellane: Bjorli	D01 slåttemark	A
75	Stranda	Habostaddalen: Arneberg aust	D01 slåttemark	B
76	Stranda	Habostaddalen: Arneberg	D01 slåttemark	A
77	Stranda	Habostaddalen: Liasetra	D04 naturbeitemark	C
78	Stranda	Habostaddalen: Svefonna	D04 naturbeitemark	B
79	Stranda	Strandadalen: Fjørstad ved Grøtgarden	D01 slåttemark	B
80	Stranda	Strandadalen: Heim-Fjørstad nord	D01 slåttemark	C
81	Stranda	Strandadalen: Røyr	D04 naturbeitemark	C
82	Stranda	Ljøen: Beithøggane, ved campinghyttene	D01 slåttemark	B
83	Stranda	Ljøen: Beithøggane, vegskråning	D01 slåttemark	B
84	Stranda	Ljøen: Beithøggane, nedanfor høsehuset	D01 slåttemark	B
85	Stranda	Ljøen: Nedre Ljøen	D01 slåttemark	A
86	Stranda	Sunnylvsfjorden: Ytste Åkernes	D04 naturbeitemark	C
87	Stranda	Sunnylvsfjorden: Åkernesodden- Flosteinfonna	B01 sørvendt berg og rasmark	B
88	Stranda	Sunnylvsfjorden: Inste Åkernes	B01 sørvendt berg og rasmark	B
89	Stranda	Sunnylvsfjorden: Ljøvikhammaren- Ljøvikskjeret	D04 naturbeitemark	B
90	Stranda	Sunnylvmoldskreddalen: Bruna	D04 naturbeitemark	C
91	Stranda	Sunnylvmoldskreddalen: Moldskreddalen	D04 naturbeitemark	C
92	Stranda	Sunnylvmoldskreddalen: Rindalsstølen	D04 naturbeitemark	C
93	Stranda	Sunnylvmoldskreddalen: Bygdastølen	D04 naturbeitemark	C
94	Stranda	Norangsdalen: Geilskredvatnet vest	D04 naturbeitemark	C
95	Stranda	Norangsdalen: Geilskredvatnet sør	D04 naturbeitemark	C
96	Stranda	Langedalen: Røyrhusetra	D04 naturbeitemark	B
97	Stranda	Sunnylvsbygda: Helbostad	D12 store gamle tre	B
98	Stranda	Sunnylvsbygda: Frøysadal nord	D04 naturbeitemark	C
99	Stranda	Sunnylvsbygda: Djupgjølet	D04 naturbeitemark	C
100	Stranda	Sunnylvsbygda: Heimsetra	D04 naturbeitemark	B
101	Stranda	Sunnylvsbygda: Holesetra	D04 naturbeitemark	C
102	Stranda	Sunnylvsbygda: Bjørdalssetra	D04 naturbeitemark	C
103	Stranda	Sunnylvsfjorden: Lundanes	D05 hagemark	C
104	Stranda	Sunnylvsfjorden: Lundanes, Halsen	D04 naturbeitemark	B
105	Stranda	Geirangerfjorden: Matvika	B01 sørvendt berg og rasmark	A
106	Stranda	Geirangerfjorden: Knivsflå	D01 slåttemark	B
107	Stranda	Geiranger: Humlungsetra	D04 naturbeitemark	C
108	Stranda	Geiranger: Humlung: Skjorabakkane	D04 naturbeitemark	C
109	Stranda	Geiranger: Møll, ved geitefjøset	D04 naturbeitemark	C
110	Stranda	Geiranger: Grandestranda	D04 naturbeitemark	C
111	Stranda	Geiranger: Maråk nord	B01 sørvendt berg og rasmark	B
112	Stranda	Geiranger: Maråk	D04 naturbeitemark	C
113	Stranda	Geiranger: Gjørva: Røstaneset	D04 naturbeitemark	B
114	Stranda	Geiranger: Gjørva: Fannaneset	D04 naturbeitemark	B
115	Stranda	Geiranger: Gjørva: Hjellhola	D04 naturbeitemark	B
116	Stranda	Geiranger: Gjørva: Høgebakkane	D04 naturbeitemark	B
117	Stranda	Geiranger: Gjørva vest	D04 naturbeitemark	B
118	Stranda	Geiranger: Gjørva: Høgebakkane	D04 naturbeitemark	B

Nr.	Kommune	Lokalitet	Naturtype	Verdi
119	Stranda	Geiranger: Vesterås: Tuftene	D04 naturbeitemark	B
120	Stranda	Geiranger: Vesterås vest	D04 naturbeitemark	B
121	Stranda	Geiranger: Vesterås nedanfor hyttene	D01 slåttemark	B
122	Stranda	Geiranger: Vesterås aust for hyttene	D01 slåttemark	A
123	Stranda	Geiranger: Vesterås aust ved elva	D01 slåttemark	A
124	Stranda	Geiranger: Vesterås nordaust	D01 slåttemark	B
125	Stranda	Geiranger: Vesterås nordaust ved elva	D01 slåttemark	B
126	Stranda	Geiranger: Vesteråsdalen	D04 naturbeitemark	B
127	Stranda	Geiranger: Hole (slåttemark)	D01 slåttemark	B
128	Stranda	Geiranger: Hole	D01 slåttemark	B
129	Stranda	Geiranger: Hole	D01 slåttemark	B
130	Stranda	Geiranger: Holebakk	D01 slåttemark	B
131	Stranda	Geiranger: Flydal, Gjerdet	D01 slåttemark	B
132	Stranda	Geiranger: Flydal: Haugane	D04 naturbeitemark	C
133	Stranda	Geiranger: Opplendskedalen	D04 naturbeitemark	B

I tabell 3 er det presentert eit statistisk oversyn over naturtypar og verdi for lokalitetar omtala i rapporten. Det er skildra 133 naturtypelokalitetar fordelt på hovudnaturtypane kulturlandskap (128), rasmark, berg og kantkratt (4) og havstrand/kyst (1). Særleg mykje undersøkte naturtypar i samband med denne rapporten er D04 naturbeitemark (81) og D01 slåttemark (35). 19 lokalitetar fekk verdi A (svært viktig), 79 verdi B (viktig) og 35 verdi C (lokalt viktig).

Tabell 3. Statistikk over naturtypar og verdi for lokalitetar omtala i rapporten. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig.

Hovudnaturtype	Kode	Naturtype	A	B	C	Sum
Rasmark, berg og kantkratt	B01	sørvendt berg og rasmark	1	3		4
Kulturlandskap	D01	slåttemark	9	25	1	35
	D03	artsrik vegkant	1	1		2
	D04	naturbeitemark	4	45	32	81
	D05	hagemark	4	3	2	9
	D12	store gamle tre		1		1
Havstrand/kyst	G05	strandeng og strandsump		1		1
Sum			19	79	35	133

Det er og laga nye skildringar for to kjende lokalitetar (Ansok og Klevberg) der avgrensing og endringar i Naturbase vert overlevert til dei som skal laga skjøtselsplaner etter handlingsplan for slåttemark.

I tillegg er det oppsøkt eller avstandsvurdert rundt 30 lokalitetar som ut frå eksisterande data frå Storfjordprosjektet (2001-2002) kunne vera prioriterte naturtypar, men der det ikkje vart avgrensa lokalitetar - for det meste fordi dei var for attgrodde eller for mykje gjødsla. Ytterlegare rundt 50 lokalitetar frå Storfjordprosjektet er forkasta på basis av data frå tidlegare undersøkingar. Det står att rundt 15-20 lokalitetar frå Storfjordprosjektet som kanskje kan ha naturtypelokalitetar, men som det ikkje vart tid til å oppsøkja. Elles viser resultatane at feltinnsats stadig avdekkjer nye lokalitetar som ikkje har vore oppdaga før.

Kjelder og vedlegg

Kjelder i form av litteratur, Internettstader og personar er oppgjevne. I vedlegget er det presentert artslistar for einskildlokalitetar. Oppdragsgjevar har sørgja for å digitalisera dei avgrensa lokalitetane (utført av Helge Fjeldstad, Miljøfaglig utredning), og avgrensingane er tilgjengeleg på www.naturbase.no.

Heile rapporten er tilgjengeleg på

<http://www.fylkesmannen.no/fagom.aspx?m=1542&amid=1004227>.

INNLEIING

Bakgrunn

Bakgrunnen for rapporten er i første rekkje ei tidlegare omfattande undersøking av kulturlandskapet i Storfjorden (kalla Storfjordprosjektet, Norderhaug et al. 2004), der naturtypemetodikken ikkje vart nytta.

Etter at Noreg slutta seg til Konvensjonen om biologisk mangfald i 1993 har Stortinget bestemt at alle norske kommunar skal gjennomføra kartlegging av prioriterte naturtypar etter DN-handbok nr. 13 (1. utgåve 1999, 2. utgåve; DN 2007), jf. St. meld. nr. 58 (1996-97) og St. meld. nr. 42 (2000-2001). Alle biologisk verdifulle lokalitetar bør vera tilgjengelege på ein stad, i Naturbase på Internett. Det er derfor ønskjeleg at verdifulle lokalitetar frå Storfjordprosjektet også vert skildra og lagt inn i Naturbase etter denne metoden. Med bakgrunn i dette gav Direktoratet for naturforvaltning underteikna i oppdrag å gjennomføra eit prosjekt der eg skulle prøva å overføra data og dessutan gjera greie for korleis prosessen med å overføra data inn i Naturbase best kunne gjennomførast for dei områda som ikkje let seg konvertera utan vidare. Sidan underteikna både var med i Storfjordprosjektet som feltmedarbeidar og dessutan hadde naturtypekartlegging i Stordal kommune samstundes, reknar ein konverteringa til Naturbase som i hovudsak gjennomført for Stordal (Jordal et al. 2005). I Norddal og Stranda vart naturtypekartlegginga gjennomført før Storfjordprosjektet (Holtan & Grimstad 2000, 2004), og kulturlandskapsdata er ikkje supplert etter naturtypemetoden seinare. Data om kulturlandskapet etter kartleggingar før gjennomføringa av Storfjordprosjektet er for det meste lagt inn i Naturbase frå før og henta derifrå inn i Storfjordprosjektet. Men område nykartlagde i regi av Storfjordprosjektet (2001-2003) i Stranda og Norddal er derimot ikkje overført til Naturbase.

Kulturlandskapet i Storfjordområdet på Sunnmøre har mange kvalitetar. Landskap og kulturminne er velkjent, men er ikkje tema for denne rapporten. Her er fokuset på biologiske verdiar, dvs. naturtypar, vegetasjon og artsmangfald (særleg planter og kryptogamar). Biologiske undersøkingar i området er utført av mange. Jordal & Gaarder (1995, 1998, 1999) gjorde kartleggingar av naturbeitemarker og slåttemarkar i etterkant av nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap i fylket (sjå Aksdal 1994). Holtan & Grimstad (2000, 2004) utførte naturtypekartlegging i kommunane Norddal og Stranda, og Jordal et al. (2005) utførte liknande prosjekt i Stordal. I prosessen fram mot oppretting av landskapsvernområde er det og utført biologiske undersøkingar (Gaarder et al. 2001, jf. Betten & Hovde 2003).

Det såkalla Storfjordprosjektet vart gjennomført i dei tre Sunnmørskommunane Norddal, Stordal og Stranda i perioden 2001-2003, der rapportforfattaren også deltok (Norderhaug et al. 2004). Dette prosjektet hadde følgjande målsettingar (sitat):

- bevare kulturlandskapsverdier og skape trivsel for lokalbefolkningen og turister
- sikre det kulturhistoriske og biologiske mangfoldet
- integrere hensynet til kulturlandskapet i arealplanleggingen
- utarbeide forvaltningsstrategier for å opprettholde aktivt landbruk
- bevisstgjøre og aktivere lokalbefolkningen når det gjelder kulturlandskapsforvaltning
- bevisstgjøre storsamfunnet når det gjelder landbrukets betydning for å opprettholde kulturlandskapets verdier

Området har seinare delvis vorte underlagt landskapsvern og også delvis inkludert i UNESCO si verdsarvliste. Metoden ein brukte stamma frå nasjonal kartlegging av verdifulle kulturlandskap (jf. Moen et al. 1993) og er ikkje direkte overførbar til metoden i DN-handbok nr. 13, som har vore nytta sidan 1999. Metoden i DN-handbok nr. 13 (DN 1999, jf. 2007) vart tilpassa for lokalitetar i Stordal kommune (Jordal et al. 2005), men ikkje i Norddal og Stranda.

I eit forprosjekt for Direktoratet for naturforvaltning i 2009 konkluderte underteikna med at det var svært få lokalitetar frå Storfjordprosjektet som kunne avgrensast og skildrast i Naturbase utan supplerande feltarbeid, men ei førehandsvurdering tydde på at ein kunne venta å få rundt 100

naturtypelokalitetar ut frå data i Storfjordprosjektet. Ei oppsummering av resultatata frå forprosjektet er presentert i tabell 4. Som eit resultat av dette har oppdragsgjevar sett igang feltundersøkingar som vert presenterte i denne rapporten.

Tabell 4. Oppsummering frå gjennomgangen av lokalitetar frå Storfjordprosjektet i forprosjektet (våren 2009).

Kategori lokalitet	Norddal	Stranda	Stordal	Sum lokalitetar
Lokaliteten finst i Naturbase (sjølv om polygona ikkje er identiske)	39	51	47	137
Lokaliteten er ny (finst ikkje i Naturbase) - forkasta (truleg ikkje prioritert naturtype)	23	27	9	59
Lokaliteten er ny (finst ikkje i Naturbase) - feltarbeid naudsynt	45	38	4	87
Lokaliteten er ny (finst ikkje i Naturbase) - kan skildrast utan feltarbeid	3	8	-	11
SUM	110	124	60	294

Formål

Formålet med dette prosjektet var å få mest muleg av relevante data frå det tidlegare Storfjordprosjektet (2001-2003) inn i Naturbase. Dessutan ville ein supplera kjende lokalitetar der data er gamle og usikre, og også prøva å finna nye lokalitetar.

METODAR OG MATERIALE

Gjennomgang av eksisterande data

Eksisterande informasjon er i stor grad henta frå Norderhaug et al. (2004), men Jordal & Gaarder (1995, 1998, 1999), Naturbase og Holtan & Grimstad (2000, 2004) vart gjennomgått og bearbeidd. Data frå Storfjordprosjektet i 2001-2003 vart samla i ein database ("Storfjorddatabasen") som vart bygd opp av underteikna. Utskrifter herifrå vart presentert i tabellar og områdeskildringar i Norderhaug et al. (2004). Digitalisering av lokalitetane vart utført av Fylkesmannen i Møre og Romsdal i 2004, men vart ikkje presentert i rapporten eller publisert andre stader. Kartutskrifter frå Storfjordprosjektet vart våren 2009 mottatt av Fylkesmannen i Møre og Romsdal (Asbjørn Børset) i form av 11 kart i A3-format og målestokk ca. 1:50 000. Dette vart så samanlikna med Naturbase på Internett i perioden 1.-15. juni 2009 og rapportert i forprosjektet. Det viste seg at av dei 294 områda i Storfjordprosjektet var 41 ikkje digitalisert som polygon. Årsaka til dette er ikkje kjent. Ein har i desse tilfella nytta seg av UTM-koordinatar i databasen for å lokalisera områda omtrentleg.

Utval av lokalitetar for feltarbeidet

Eg har i 2009-2010 utført kartlegging i Norddal og Stranda, men og såvidt vore innom Stordal der eg har avstandbetrakta lokalitetar utan at nokon vart skildra. Undersøkingane har vore særleg konsentrert om dei 87 lokalitetane som vart kategorisert med "feltarbeid naudsynt" i forprosjektet i 2009 (tabell 4). I tillegg har ein ved hjelp av bilkøyning, bruk av kikkert og teleskop, samtalar med lokalkjende og litteratur prøvd å finna fram til nye lokalitetar. Ein har og vore innom eit mindre tal lokalitetar som er registrerte i Naturbase frå før, men der data dels er frå 90-talet og der lokalitetane dessutan ofte har mangelfull avgrensing.

Innsamling av informasjon

Registreringsarbeid og rapportering, dvs. avgrensing, skildring og verdisetting, følgjer DN-handbok nr. 13, 2. utgåve på Internett (DN 2007). Metoden går i hovudsak ut på å identifisera område som er særleg verdifulle for det biologiske mangfaldet, fordi dei inneheld naturtypar og vegetasjon det er lite av eller som er i tilbakegang, fordi dei er levestader for særleg mange artar, eller for uvanlege eller kravfulle artar som har vanskeleg for å finna leveområde elles i landskapet. Kartlegging av lokalitetar både frå Storfjordprosjektet og nye område er stort sett basert på nytt feltarbeid, men også nokre kjende område (som ligg i Naturbase) er supplert.

Artsbestemming og dokumentasjon

Artsbestemming av karplanter er gjort ved hjelp av Lid & Lid (2005), og nynorske namn følgjer også denne utgåva. Bestemming av sopp er utført ved hjelp av stereolupe, mikroskop og diverse litteratur. For raudskivesopp (*Entoloma*) har ein brukt Noordeloos (1992, 2004). For andre soppartar har ein brukt Hansen & Knudsen (1997, 2000), Knudsen & Vesterholt (2008) og Ryman & Holmåsén (1984). For vokssopp har ein og nytta Boertmann (1995). Vitskapelege og norske namn på sopp og lav følgjer i hovudsak artsnamnebasen til Artsdatabanken, men soppnamnebasen er i skrivande stund ikkje fullført og fullstendig, derfor er det og nytta Gulden m. fl. (1996), Norsk soppdatabase på Internett (http://www.nhm.uio.no/botanisk/nxd/sopp/nsd_b.htm) og Index Fungorum (<http://www.indexfungorum.org>). Eit utval førebelse norske namn på sopp er nytta i påvente av at dei vert godkjente. Særleg interessante funn er eller vil bli sende til Botanisk museum i Oslo, der dei skal vera fritt tilgjengeleg (jf. GBIF og Artskart).

Rapportering

Informasjonen er samanstilt og lokalitetane er prioritert etter metodane i DN-handboka. Dette omfattar mellom anna vektlegging av raudlisteartar og truga vegetasjonstypar. Verdisettinga er ofte skjønsmessig, og det kan vera at ein har ein litt høg terskel for A i dette området sidan det er att såpass mykje tradisjonelt kulturlandskap. På den andre sida har mykje av arealet vore gjødsla, og kan dermed

ha fått redusert mangfald. Digitale manuskart er levert til Miljøfaglig utredning ved Helge Fjeldstad, som har digitalisert dei. Informasjonen er presentert i rapport og i database som og omfattar kartdata. Kjelder i form av litteratur, Internettstader og personar er oppgjevne. I vedlegget er det presentert artslistar for einskildlokalitetar. Karplanter er presentert for seg, lokalitetsvis med norske namn. Kryptogamar er og presenterte lokalitetsvis, med organismegruppe, latinske og norske namn og raudlistestatus. All informasjon om lokalitetane vert tilgjengeleg på www.naturbase.no.

Heile rapporten er tilgjengeleg på <http://www.fylkesmannen.no/fagom.aspx?m=1542&amid=1004227>.

FUNN AV RAUDLISTEARTAR

Med raudlisteartar (sjeldne og truga artar) meinest her artar som er oppført på den nasjonale raudlista (under feltarbeidet: Kålås et al. 2006, under rapportskrivinga: Kålås et al. 2010), som nyttar følgjande kategoriar:

RE	regionalt utdøydd	VU	sårbar
CR	kritisk truga	NT	nær truga/omsynskrevande
EN	sterkt truga	DD	kunnskapsmangel

Karplanter

I samband med feltarbeidet i 2009-2010 vart det gjort 130 registreringar av 4 raudlista planteartar etter raudlista av 2006 (alm, brudespore, marinøkkel, solblom), og 105 registreringar av 3 raudlista planter etter raudlista 2010 (ask, alm, solblom).

Sopp

I samband med registreringsarbeidet er det gjort 46 registreringar av 13 raudlista soppartar etter raudlista av 2006, og 51 registreringar av 16 raudlista sopp etter raudlista 2010. Dei fleste er knytt til kulturlandskapet og er såkalla beitemarkssoppar, som er knytt til naturbeitemarker og slåttemarkar, dvs. grasmarker som ikkje - eller i liten grad - er utsette for jordarbeiding eller gjødsling. Desse er truga av endringane i det moderne kulturlandskapet.

Funnoversikt

Oversikt over statistikk og funn av raudlisteartar i prosjektet er presentert i tabellane 5-6 (jf. tabell 1 i samandraget). Sidan prosjektet er gjennomført etter 2006-raudlista og rapportert i etterkant av publikasjon av raudlista 2010, er begge desse tekne med i oversiktene. Totalt inneheld oversikta 177 funn av 18 raudlisteartar etter raudlista 2006, og 157 funn av 20 raudlisteartar etter raudlista 2010. Som ein ser har to av artane gått ut av raudlista i 2010, medan fire artar har kome til.

Tabell 5. Statistikk over funn av raudlisteartar (etter raudlistene av 2006 og 2010) under feltarbeidet i 2009-2010. Gr=organismegruppe: L=lav, P=karplanter, S=sopp. Pop.=bestandsstorleik. Kat 06=kategori på raudlista 2006 (Kålås et al. 2006), Kat 10=kategori på raudlista 2010 (Kålås et al. 2010). Kategoriar: EN=sterkt truga, VU=sårbar, NT=nær truga.

G r	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Tal funn
L	<i>Sclerophora pallida</i>	bleikdoggnål	NT	NT	1
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	91
P	<i>Botrychium lunaria</i>	marinøkkel	NT		3
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask		NT	4
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		26
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	10
S	<i>Auricularia mesenterica</i>	skrukkeøyre		NT	1
S	<i>Camarophyllopsis schulzeri</i>	gulbrun narrevokssopp	NT	NT	2
S	<i>Clavaria zollingei</i>		NT	VU	1
S	<i>Entoloma aethiops</i>		VU	VU	1
S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	NT	2
S	<i>Entoloma chalybaeum</i>	svartblå rødskivesopp		NT	1
S	<i>Entoloma cruentatum</i>		VU	VU	1
S	<i>Entoloma griseocyanum</i>	lillagrå rødskivesopp	NT	VU	1
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semsket rødskivesopp	NT	NT	1
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	melrødskivesopp	NT	VU	5
S	<i>Hygrocybe canescens</i>	tinnvokssopp	EN	EN	1
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulvokssopp	NT	NT	14
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	rødnende lutvokssopp	NT	VU	5
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT	5
S	<i>Hygrocybe phaeococcinea</i>	svartdugget vokssopp	NT	NT	1
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjellet vokssopp	NT	VU	9

Tabell 6. Oversikt over funn av raudlistearter (etter raudlistene av 2006 og 2010) under feltarbeidet i 2009-2010 (eldre funn er ikkje med). Gr=organismegruppe: L=lav, P=karplanter, S=sopp. Pop.=bestandsstorleik. Kat 06=kategori på raudlista 2006 (Kålås et al. 2006), Kat 10=kategori på raudlista 2010 (Kålås et al. 2010). Kategoriar: EN=sterkt truga, VU=sårbar, NT=nær truga. Hoh=høgde over havet (i meter). Alle posisjonar er UTM sone 32V, kartdatum WGS84. Alle posisjonar med 7+7 siffer er målt med GPS.

Gr	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Loknr.	Kommune	Lok	Habitat	Dato	UTM Ø	UTM N	Hoh	Pop	Leg	Det
L	<i>Sclerophora pallida</i>	bleikdoggnål	NT	NT	015	Norddal	Eidsdal: nedanfor Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403977	6904097	410	mykje på styva, innhol alm	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390060	6915888		60	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390085	6915893		20	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390100	6915885		20	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390102	6915893		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390156	6915914		5	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390178	6915946		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390213	6915941		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390236	6915956		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390260	6915976		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390270	6915898		25	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390279	6915902		50	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390309	6915894		40	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390325	6915958		100	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390335	6915891		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390351	6915924		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390358	6915962		20	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390373	6915887		12	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390376	6915953		50	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390382	6915967		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390406	6915976		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390597	6915788	258	1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390599	6915802		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390628	6915917		6	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390629	6915893		10	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390629	6915934		16	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390635	6915834		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390580	6916102		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390588	6916022		90	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390594	6916035		15	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390598	6916103		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390598	6916115		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390599	6916095	325	1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390605	6916071		11	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390609	6916097		7	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390625	6916090		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390634	6916095		6	JBJ	JBJ

Gr	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Loknr.	Kommune	Lok	Habitat	Dato	UTM Ø	UTM N	Hoh	Pop	Leg	Det
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390637	6916048		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390641	6916110		10	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390643	6916100		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390648	6916095		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390650	6916107		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390651	6916041		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390651	6916075		9	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390655	6916059		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390668	6916023		9	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390462	6915917		8	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390482	6915915		15	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390489	6915928		15	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390493	6915954		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390502	6915938		5	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390509	6915961		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390516	6915946		5	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390538	6915982		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390551	6915986		20	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390569	6915982		8	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390571	6915991		25	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390636	6915881		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390637	6915886		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390637	6915937		8	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390638	6915894		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390641	6915958		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390641	6915949		2	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390644	6915932		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390644	6916033		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390645	6915919		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390645	6915992		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390646	6916013		17	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390647	6915846		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390647	6915951		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390649	6916004		6	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390651	6915934		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390653	6915961		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390655	6915975		13	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390656	6915998		3	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390659	6915902		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390660	6915965		6	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390660	6915989		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390662	6915956		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390665	6915915		4	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390666	6915908		1	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	076	Stranda	Habostaddalen: Arneberg	slåttemark	05.08.2010	0387790	6905870	418	1	JBJ	JBJ

Gr	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Loknr.	Kommune	Lok	Habitat	Dato	UTM Ø	UTM N	Hoh	Pop	Leg	Det
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	076	Stranda	Habostaddalen: Arneberg	slåttemark	05.08.2010	0387800	6905865	418	39	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	076	Stranda	Habostaddalen: Arneberg	slåttemark	05.08.2010	0387819	6905871	418	10	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397566	6910702	310		JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399362	6910650		2 st	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399366	6910639	265	6 st	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399392	6910651	269	12 st	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399395	6910659		12 st	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399404	6910660	271	6 st	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399406	6910691	295	2 st+ros	JBJ	JBJ
P	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	VU	079	Stranda	Strandadalen: Fjorstad ved Grøtgarden	naturbeitemark	10.09.2010	0391527	6902206	283	15	JBJ	JBJ
P	<i>Botrychium lunaria</i>	marinøkkel	NT		009	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen	slåttemark	20.07.2010	0403701	6903917	486	6	JBJ	JBJ
P	<i>Botrychium lunaria</i>	marinøkkel	NT		049	Norrdal	Fjørå: Brattli	naturbeitemark	17.06.2010	0413420	6908604		1	JBJ	JBJ
P	<i>Botrychium lunaria</i>	marinøkkel	NT		066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395791	6911713	590	1	JBJ	JBJ
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask		NT	033	Norrdal	Valldal: Valldalen	naturbeitemark	05.08.2009	0412739	6911246			JBJ	JBJ
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask		NT	112	Stranda	Geiranger: Maråk	naturbeitemark	11.08.2010	0406358	6886552			JBJ	JBJ
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask		NT	112	Stranda	Geiranger: Maråk	naturbeitemark	11.08.2010	0406318	6886456			JBJ	JBJ
P	<i>Fraxinus excelsior</i>	ask		NT	108	Stranda	Geiranger: Skjorabakkane	naturbeitemark	11.08.2010	0404855	6887641			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		011	Norrdal	Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane	slåttemark	20.07.2010	0403835	6904074	463	fleire	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		012	Norrdal	Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane nedst	slåttemark	20.07.2010	0403859	6904246		100	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		009	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen	slåttemark	20.07.2010	0403713	6903930	480	hundrevis	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		009	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen	slåttemark	20.07.2010	0403771	6903939			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		010	Norrdal	Eidsdal: Kilsti, Elveteigen ovanfor vegen	slåttemark	09.09.2010	0403689	6903974			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		015	Norrdal	Eidsdal: Nedanfor Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403972	6904143			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403899	6904477		>10	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti	hagemark	20.07.2010	0404019	6904530		>10	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti	hagemark	20.07.2010	0404027	6904456		mange	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		045	Norrdal	Fjørå: Nerhus vegkant	veggkant	17.06.2010	0413224	6907997			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		051	Norrdal	Fjørå: Sætra øvst	slåttemark	17.06.2010	0413499	6908985	440		JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		056	Norrdal	Fjørå: Ytterli vest	naturbeitemark	17.06.2010	0410741	6908545			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		012	Norrdal	Fremste Kilsti, Bakkane nedst	slåttemark	20.07.2010	0403843	6904321		80	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		013	Norrdal	Fremste Kilsti, Rabbane	naturbeitemark	20.07.2010	0403856	6904297		200	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Ovanfor Ytste Kilsti	naturbeitemark	20.07.2010	0403854	6904357		>10	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Ovanfor Ytste Kilsti	naturbeitemark	20.07.2010	0403870	6904306		50	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		018	Norrdal	Ovanfor Ytste Kilsti	naturbeitemark	20.07.2010	0403917	6904327		>100	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		065	Stranda	Fausa nord	bjørkehage	05.08.2010	0390060	6915888			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390545	6915786		3	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		062	Stranda	Fausa: Bruna	slåttemark	05.08.2010	0390599	6915802		1	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		064	Stranda	Fausa: Skoggane nord	furuhage	05.08.2010	0390641	6916110		15	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		063	Stranda	Fausa: Skoggane sør	naturbeitemark	05.08.2010	0390502	6915938		10	JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		076	Stranda	Habostaddalen: Arneberg	naturbeitemark	05.08.2010	0387819	6905871	418		JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		068	Stranda	Liabygda: Li	naturbeitemark	19.07.2010	0399306	6910678	322	8	JBJ	JBJ

Gr	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Loknr.	Kommune	Lok	Habitat	Dato	UTM Ø	UTM N	Hoh	Pop	Leg	Det
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		085	Stranda	Ljøen: Nedre Ljøen	slåttemark	16.06.2010	0391584	6889207			JBJ	JBJ
P	<i>Gymnadenia conopsea</i>	brudespore	NT		081	Stranda	Strandadalen: Røyr	naturbeitemark	05.08.2010	0392241	6896496	466		JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	015	Norrdal	Eidsdal: Nedanfor Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403977	6904097	410	styva, innhol	JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	015	Norrdal	Eidsdal: Nedanfor Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403957	6904179	420	styva, 70 cm	JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	049	Norrdal	Fjørå: Brattli	naturbeitemark	17.06.2010	04134	69086			JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	050	Norrdal	Fjørå: Sætra nedst	naturbeitemark	17.06.2010	041348	690876	ca.4 00		JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	110	Stranda	Geiranger: Grandestranda	naturbeitemark	21.07.2010	030578	688776			JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	085	Stranda	Ljøen: Nedre Ljøen	slåttemark	16.06.2010	0391501	6889097			JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	097	Stranda	Sunnylvsbygda: Helbostad	store gamle tre	04.08.2010	0392147	6883880	242	1,2x1,8 m	JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	097	Stranda	Sunnylvsbygda: Helbostad	store gamle tre	04.08.2010	0392224	6883785	235		JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	097	Stranda	Sunnylvsbygda: Helbostad	store gamle tre	04.08.2010	0392232	6883767	235		JBJ	JBJ
P	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	NT	121	Stranda	Vesterås nedanfor campinghyttene	slåttemark	09.08.2010	0406957	6886617		mange styva	JBJ	JBJ
S	<i>Auricularia mesenterica</i>	skrukkeøre		NT	015	Norrdal	Eidsdal: Nedanfor Kilsti	hagemark	20.07.2010	0403957	6904179	420		JBJ	JBJ
S	<i>Camarophyllopsis schulzeri</i>	gulbrun narrevokssopp	NT	NT	035	Norrdal	Valldal: Heimsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414467	6914250	290	2	JBJ	JBJ
S	<i>Camarophyllopsis schulzeri</i>	gulbrun narrevokssopp	NT	NT	036	Norrdal	Valldal: Valldalssetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414498	6915217	418	4	JBJ	JBJ
S	<i>Clavaria zollingeri</i>	fiolett greinkøllesopp	NT	VU	078	Stranda	Svefonna	naturbeitemark	10.09.2010	0387715	6905027			JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma aethiops</i>		VU	VU	035	Norrdal	Valldal: Heimsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414459	6914263	290		JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397271	6910646			JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	NT		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396788	6910691	321		JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma chalybaeum</i>	svartblå raudskivesopp		NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397561	6910690			JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma cruentatum</i>		VU	VU	115	Stranda	Geiranger: Gjørva: Hjellhola	naturbeitemark	08.09.2010	0405702	6886639			JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma griseocyanum</i>	lillagrå raudskivesopp	NT	VU	066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395824	6911637	582		JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma jubatum</i>	semska raudskivesopp	NT	NT	035	Norrdal	Valldal: Heimsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414464	6914182	290	1	JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU	036	Norrdal	Valldal: Valldalssetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414498	6915217	418	1	JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU	067	Stranda	Liabygda: Hammaren	naturbeitemark	02.09.2009	0396416	6910960			JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU		Stranda	Liabygda: Klevberg	naturbeitemark	02.09.2009	0396797	6910696	318	7, 1,2 m	JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU	066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395778	6911705	587		JBJ	JBJ
S	<i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU	066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395791	6911713	590		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe canescens</i>	tinnvokssopp	EN	EN	035	Norrdal	Valldal: Heimsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414441	6914180	291		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT	037	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414719	6915601		2	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT	037	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414720	6915576	455	10	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT	037	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414729	6915628	466	19, 0,6 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT	037	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414742	6915421	424	8	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397407	6910584	284	4	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397411	6910655	312	2	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397415	6910577	281	ca. 40, 3 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397416	6910625	299		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397555	6910691			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397561	6910690	310		JBJ	JBJ

Gr	Latin	Norsk	Kat 06	Kat 10	Loknr.	Kommune	Lok	Habitat	Dato	UTM Ø	UTM N	Hoh	Pop	Leg	Det
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396774	6910704			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396780	6910688			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396822	6910672		10, 1 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe flavipes</i>	gulfovokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396848	6910671		9, 0,6 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	raudnande lutvokssopp	NT	VU	036	Norrdal	Valldal: Valldalssetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414498	6915217	418	6	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	raudnande lutvokssopp	NT	VU		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397271	6910646		20, 1,2 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	raudnande lutvokssopp	NT	VU		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397278	6910653		4, 0,3 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	raudnande lutvokssopp	NT	VU		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396896	6910654			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe ingrata</i>	raudnande lutvokssopp	NT	VU		Stranda	Liabygda: Klevberg	slåttemark	02.09.2009	0396909	6910673		22, 1,5 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT	040	Norrdal	Valldal: Bøplassen nord	naturbeitemark	04.09.2009	0421353	6912174	318		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT	037	Norrdal	Valldal: Myklebustsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414719	6915601			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT	044	Norrdal	Valldal: Øvstestølen	naturbeitemark	04.09.2009	0426508	6917841	540		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397559	6910686	310		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp		NT	066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395791	6911713	590		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe phaecoccinea</i>	svartdogga vokssopp	NT	NT		Stranda	Liabygda: Ansok	slåttemark	02.09.2009	0397349	6910600			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	042	Norrdal	Valldal: Alstadsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0421311	6910927	387	12, 3,5 m	JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	040	Norrdal	Valldal: Bøplassen nord	naturbeitemark	04.09.2009	0421326	6912142	312		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	040	Norrdal	Valldal: Bøplassen nord	naturbeitemark	04.09.2009	0421339	6912157	310		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	040	Norrdal	Valldal: Bøplassen nord	naturbeitemark	04.09.2009	0421353	6912174	318		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	035	Norrdal	Valldal: Heimsetra	naturbeitemark	03.09.2009	0414459	6914263	290		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	034	Norrdal	Valldal: Myklebust	naturbeitemark	04.09.2009	0413061	6911618			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	044	Norrdal	Valldal: Øvstestølen	naturbeitemark	04.09.2009	0426508	6917843	540		JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	115	Stranda	Geiranger: Gjørva: Hjellhola	naturbeitemark	08.09.2010	0405702	6886639			JBJ	JBJ
S	<i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU	066	Stranda	Liabygda: Klevbergsetra	naturbeitemark	02.09.2009	0395791	6911713	590		JBJ	JBJ

LOKALITETS-SKILDRINGAR

Lokalitetane er ordna alfabetisk først etter kommune, deretter lokalitetsnamn. Skildringa av kvar lokalitet er standardisert etter ein fast mal.

Følgjande forkortingar for raudlistekategoriar er nytta:

RE	regionalt utdøydd	VU	sårbar
CR	kritisk truga	NT	nær truga
EN	sterkt truga	DD	kunnskapsmangel

Elles er forkortingar for t.d. vegetasjonstypar i Fremstad (1997) forklart i teksten.

For lokalitetar som er registrerte frå før, er det vist til tidlegare lokalitetsnummer. "BN"+talsiffer viser til nummer i Naturbase på Internett (IID).

Posisjonar er oppgjevne som omtrentleg midtpunkt, eller som omskrivne rektangel (intervall).

Sjå også kapitlet om raudlisteartar, biletkapittelet, kjeldelista og artslistar (plante- og kryptogamlister).

Norddal

001 Indreidsdalen: Hesjedalen

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 054 932
Høgde:	520 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	21.07. og 09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 21.07. og 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir lyng- eller bregnedominerte snørasmarker, men grasdominerte areal er i ein viss grad mulege å skilja ut på ortofoto. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbjørkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal, og består av dei nedste, mest beita og grasrike delene av Hesjedalen. Namnet kan tyda på at ein slo og hesja her. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane er ei blanding av rasmateriale og morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer for det meste naturtypen naturbeitemark, men det finst og snøraspåverka boreal lynghei, og litt kratt av vier og einer. Vegetasjonen var ca. 60% frisk fattigeng/finnskjeggeng (G4/G5), ca. 20% sølvbunkeeng (G3), og blåbærdominert hei ca. 20%. Viktige artar var einer, finnskjegg, engkvein, sølvbunke, blåbær og krekling. Av tre og buskar vart det sett bjørk, sølvvier og einer. Det var ein del småbjørk nær vegen.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. fjellaugnetrøst, harerug, hårsvæve, kattefot, kvitmaure, lækjeveronika, skoggråurt, smørtelg, tviskjeggveronika og tyrihjel. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe, kanskje og andre husdyrslag. Området verka ikkje gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårlegare beitetrykk kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

002 Indreidsdalen: Indresætra

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 051 932
Høgde:	500 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, buskmark og boreal lynghei. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbjørkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal, på flatene i dalbotnen vest for Hesjedalen der Indresætra låg før. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer for det meste naturtypen naturbeitemark, men det finst og snøraspåverka boreal lynghei, og litt kratt av vier og einer.

Vegetasjonen var ca. 20% frisk fattigeng/finnskjeggeng (G4/G5), ca. 40% sølvbunkeeng (G3), og blåbærdominert hei med einer og sølvvier ca. 40%. Av tre og buskar var det m.a. bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, hestespreng, lækjeveronika, nikkevintergrøn, skoggråurt, tviskjeggveronika, tyrihjel og tågebær. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, og ein reknar potensialet for beitemarkssopp som relativt dårleg.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe, kanskje også andre husdyrslag. Området verka ikkje gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B som naturbeitemark, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

003 Indreidsdalen: Indresætra nordvest

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 049 934
Høgde:	520-550 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	21.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 21.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir lyng- eller bregnedominerte snørasmarker. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbyrkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal, oppe i snøraspåverka opne hellingar med innslag av grasrike rasmarker. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane er for det meste rasmateriale, det er spreidd stein av ulik storleik. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonssesksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer kanskje delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og snøraspåverka boreal lynghei, steinur og buskmark. Vegetasjonen var ein mindre del frisk fattigeng/finnskjeggeng (G4/G5), men det er ein god del blåbærdominert hei og låg buskmark (med einer og sølvvier).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. hestespreng, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, kvitmaure, skogrøyrkvein og strutsving. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, ein reknar med at han har dårleg potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av sau, kanskje og andre husdyrslag. Området er truleg ikkje gjødsla, men snørasa sørgjer innimellom for tilførsel av næringsrik mold og sand.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er litt usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B som naturbeitemark, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

004 Indreidsdalen: Hellemyrane vest

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 049 936
Høgde:	500-540 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og andre naturtypar, men ein har velt å ta med dei mest grasdominerte områda der ytterkantane er målt med GPS med unntak av øvre del. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbjørkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal og er ei grasdominert snørasang i lifoten på vestsida av dalen. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av rasmateriale med innslag av steinur. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer for det meste naturtypen naturbeitemark, men det finst og snøraspåverka boreal lynghei. Vegetasjonen var ca. 40% frisk fattigeng (G4), ca. 30% sølvbunkeeng (G3), og blåbærdominert hei (med lite buskar) ca. 30%. Av tre og buskar var det m.a. bjørk, sølvvier og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. enghumleblom, fjellaugnetrøst, harerug, hestespreng, kvitmaure, lækjeveronika, skogrøykrvein, smørtelg, strutsveg, tviskjeggveronika og tyrihjel. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, og ein reknar med at lokaliteten har dårleg potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av sau og storfe. Området er truleg ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

005 Indreidsdalen: Hegrehamrane nord

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 050 938
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal lynghei og busk- og skogsmark, men ein har teke val i felt og målt ein del ytterpunkt med GPS. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbjørkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal, nord for Hegrehamrane på austsida av riksvegen, på rasvifter som er påverka av snøras og beiting. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer dels naturtypen naturbeitemark, men det finst og hagemark med bjørk, litt snøraspåverka boreal lynghei, og litt kratt av vier og einer. Vegetasjonen var ca. 30% frisk fattigeng/finnskjegegeng (G4/G5), ca. 40% sølvbunkeeng (G3), og blåbærdominert hei med einer og sølvvier ca. 30%. Det finst og innslag av rikare engvegetasjon med dunhavre (G7, truga vegetasjonstype). Av tre og buskar var det m.a. bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergrøyrkvein, blåknapp, dunhavre, enghumleblom, fjellaugnetrøst, harerug, kattedot, kvitmaure, lækjeveronika, setermjelt, skoggråurt, småengkall, strutsvegg, tviskjegegveronika, tyrihjelms og tågebær. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar (dårleg soppesong), men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe. Området verka jamt over ikkje gjødsling i høgda, men kan ha vore gjødsling nærast vegen. Det er ei traktorslepe i nedkant.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snørå og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

006 Indreidsdalen: Ljåsteinberga

Nr i Storfjordprosjektet:	13080
Naturbasenummer	del av BN00008456
Posisjon:	MP 049 945
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	15.09.1994 og 05.09.1995, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1995, 1997), 24.07.2001, Silke Hansen, 12.09.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid saman med Geir Gaarder 15.09.1994 og 05.09.1995 (Jordal & Gaarder 1995, 1997), besøk av Silke Hansen 24.07.2001 og John Bjarne Jordal 12.09.2002 (Norderhaug et al. 2004), og eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Den tidlegare naturbaselokaliteten BN00008456 Indreidsdalen omfatta eit stort, beita landskapsrom med innslag av boreal hei, snøraspåverka bregneenger, blåbærbjørkeskog, myr, steinur og vierkratt. Denne vert no erstatta av 6 mindre lokalitetar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Indreeide lengst sør i Eidsdal, på austsida av vegen like sør for ferista og dyrkamarka på Indreeide, rundt 1 km søraust for Indreidsvatnet. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer for det meste naturtypen naturbeitemark, men det finst og snøraspåverka boreal lynghei, og litt kratt av vier og einer. Vegetasjonen var ca. 50% frisk fattigeng (G4), ca. 20% sølvbunkeeng (G3), blåbærdominert hei med einer og sølvvier ca. 10%, og dessutan rundt 20% hagemark med bjørk og grasdominans i feltskiktet. Av tre og buskar var det m.a. bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, bråtestorr, enghumleblom, fjellaugnetrøst, geitsvingel, harerug, jonsokkoll, kattedot, kvitmaure, lundrapp, lækjeveronika, markjordbær, perlevintergrøn, skogfiol, skoggråurt, skogrøyrkvein, tviskjegegveronika og tyrihjelms. I 1994-95 vart det dessutan notert blåklokke, blåkoll, dvergjamne, gulmaure, hårsvæve,

kjertelaugnetrøst, musøyre, myrmaure, setermjelt og tirltunge. Det er funne over 20 beitemarkssoppantar, dei fleste i 1994, 1995 og 2002. Av desse var det fire som står på den norske raudlista 2010: semska raudskivesopp *Entoloma jubatum* (2006 og 2010: NT), raudnande lutvokssopp *Hygrocybe ingrata* (2006: NT, 2010: VU), mørkskjela vokssopp *H. turunda* (2006: NT, 2010: VU) og første funnet i Norge av grå småfingersopp *Clavulinopsis cinereoides* (2006 og 2010: NT) (Jordal & Gaarder 1997). Elles er det påvist m.a. *Entoloma infula*, *E. papillatum*, *E. sericellum*, *E. serrulatum*, *Hygrocybe ceracea*, *H. chlorophana*, *H. coccinea*, *H. conica*, *H. helobia*, *H. laeta*, *H. pratensis*, *H. psittacina*, og *H. reidii*.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe, kanskje også andre dyreslag. Området verka stort sett lite gjødsla, men kan ha vore noko gjødsla nærast vegen på opne flater. Somme stader er det grus og stein som er tilført med ras og flaumar, noko av dette er fjerna.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Det er ingen ting i vegen for hogging av bjørk og forsiktig rydding av einer.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, oppe landskap i Indreidsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snørås og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt, stadvis velutvikla og middels artsrik naturbeitemark med fire raudlisteartar.

007 Eidsdal: Ovanfor Solvang camping

Nr i Storfjordprosjektet:	13600
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 029 974
Høgde:	430-470 m
Naturtype:	D05 hagemark
Utforming:	D0502 einerhage
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	24.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 24.07.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg vest for Solvang camping nord for Eidsvatnet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer kanskje naturtypen hagemark, av utforminga einerhage. Det er eit forholdsvis stort attgroande område med eit stort tal søyleeiner og bjørk som pregar landskapsbiletet. Området er delvis dominert av tuvet sølvbunkeeng (G3, ca. 50%), men det er og frisk fattigeng (G4, ca. 10%) og lyngdominerte parti (boreal hei, ca. 40%). Det grensar i sør til store, opne boreale heiar som har vore mykje beita tidlegare, m.a. av geit.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. lækjeveronika og tyrihjel. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 beita av storfe, og har ein del trakkskader. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Ein bør vurdera å fjerna dyra i særleg våte periodar pga trakkskadar.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstiller kriteria til B, m.a. er han artsfattig og med ein god del trakkskader, og dominerande vegetasjonstypar høyrer ikkje heime i hagemark.

008 Eidsdal: Veiberg

Nr i Storfjordprosjektet: kanskje del av 13610
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 039-040 014-016
Høgde: 150-200 m
Naturtype: D05 hagemark
Utforming: D0502 einerhage
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 24.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 24.07.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for Veiberg i Eidsdal, på austsida av elva. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Karakteristisk for området er einerhagar, som tidlegare var utbreidd i heile lia opp til setrane. Lokaliteten tilhøyrer naturtypen hagemark med ein del einer (dels søyleeiner, som er eit særmerke i store deler av Eidsdalen) og bjørk, men det er og delvis opne naturbeitemarkar. Vegetasjonen var ei blanding av frisk fattigeng og sølvbunkeeng (G4/G3), viktige planteartar var sølvbunke, engkvein, gulaks, finnskjegg og krattlodnegras. Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, bråtestorr, bustnype, hårsvæve, hassel, hegg, krattlodnegras, lækjeveronika, raudknapp, skogfiol, smalkjempe og tviskjeggveronika. Av sopp vart det m.a. funne *Hygrocybe laeta* seig vokssopp og *Hygrocybe reidii* honningvokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er fleire rydningsrøyser, bakkemurar, ein oppmurt veg og steingardar i området på sørsida av bekken. Lokaliteten er inngjerda. Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe og streifande sau, og det vart observert trakkskadar. Området verka relativt lite gjødsla i det siste. Det er spreing av smågran og oppslag av gråor og bjørkebusker.

Framande artar: Det er planta noko gran i området, og den sår seg, smågran observert i hagemarka.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Sjølvsådd gran og anna buskoppslag bør fjernast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av relativt få attverande naturbeitemarkar/hagemarker nede i sjølve Eidsdalen.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei hagemark med einskilde beiteindikatorar.

009 Eidsdal: Kilsti, Elveteigen

Nr i Storfjordprosjektet: (NY)
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 0370-0376, 0390-0395
Høgde: 500 m
Naturtype: D01 slåttemark
Utforming: D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi: A (svært viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder: 20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark, men det er teke val i felt og ytterpunkt målt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg ved det sørvestre bruket (br.nr. 5, fritidsbruk), like nedanfor vegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark. Vegetasjonen var mest lik frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), og uvanleg artsrik.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aksfrytle, bergmynte, brudespore (hundrevis, 2006: NT), engsmelle, gjeldkarve, grov nattfiol, harerug, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, kjertelaugnetrøst, kvitbladtistel, lintorskemunn, lækjeveronika, marinøkkel (6 planter, 2006: NT), markjordbær, prestekrage, raudknapp, skogmarihand, smalkjempe, småbergknapp, småengkall, småsmelle, stemorsblom, stormaure og vårskrinneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har godt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Elveteigen vert slått seint (bukkefor, ofte slått i september, kjelde: Olav Kilsti). 2010 er siste året med geit på br. nr. 3. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert toppklokke og vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er sterkt ønskjeleg med framhald i slått og beiting, og det bør lagast ei skjøtelsplan for slåttemarkene på Kilsti. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Buskrydding kan vera naudsynt.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt og artsrik, truleg lite gjødsla slåttemark med ei rekkje engartar. Brudespore og marinøkkel (sjeldan i fjorden) sto på raudlista 2006. Det er truleg stort potensiale for raudlista beitemarkssopp.

010 Eidsdal: Kilsti, Elveteigen øvst

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0367-0369, 0395-0400
Høgde:	520 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 09.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark er relativt tydelege og målt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg til Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal. Lokaliteten ligg ovanfor vegen ved det sørvestre bruket (br.nr. 5, fritidsbruk). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, og var nyleg slått ved besøket, men har ikkje vore slått på fleire år (kjelde: Olav Kilsti). Vegetasjonen kan

karakteriserast som frisk fattigeng (G4), med m.a. engkvein, fjellgulaks, hundegras, firkantperikum og prestekrage. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, brudespore (2006: NT), grov nattfiol, harerug, jonsokkoll, kvitbladtistel, liljekonvall, lækjeveronika, prestekrage, skoggråurt, smalkjempe, småengkall, storblåfjør, tviskjeggveronika og tågebær. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart slått i 2010 etter nokre år med opphald, og har truleg vore beita av geit i deler av året gjennom lang tid. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått/beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i den tradisjonelle bruken, og slått vil vera særleg viktig. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit stort og verdifullt kulturlandskap på Kilsti.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei artrik og intakt slåttemark med fleire kravfulle artar, og dessutan del av eit større og velutvikla slåttemarkslandskap på Fremste Kilsti.

011 Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0381 0407
Høgde:	470 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særleg god, og truleg betre enn 5 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen, i nedre del av innmarka på br. nr. 3. Ein har skjønsmessig tatt med heile nedste stykket, men berre nordre kant av enga ovanfor, ut frå ei skjønsmessig vurdering av tidlegare påverknad av jordarbeiging og pløying. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer truleg naturtypen slåttemark, utforminga frisk fattigeng, men er noko påverka. Vegetasjonen kan stort sett klassifiserast som frisk fattigeng (G4) med dominans av gulaks, engkvein og prestekrage, men det er og hundegras og andre meir næringskrevande artar. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. brudespore (NT i 2006), harerug, jonsokkoll, kvitbladtistel, lækjeveronika, nyresoleie, prestekrage, skogmarihand, smalkjempe og småengkall. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fremste Kilsti hadde i 1655 2 hestar, 1 okse, 11 kyr, 1 svin, 10 geiter og 8 sauer. I 1875 hadde Fremste Kilsti hadde 1 hest, 1 føll, 5 kyr, 2 kalver, 13 sauer, 11 geiter og 1 svin. I seinare år har her vore geit. Området er i 2010 framleis delvis slått (tungvint, vart slått meir grundig før) og dessutan beita av geit. 2010 er siste året med geit på Fremste Kilsti.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slått og beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under litt tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med einskilde engartar, men som truleg har vore noko gjødsla.

012 Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane nedst

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0388-0395, 0412-0419
Høgde:	430 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg nedst på innmarka på br. nr. 3. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark. Vegetasjonen kan delvis klassifiserast som frisk fattigeng (G4) med gulaks, raudsvingel, engkvein og prestekrage, men og overgangar til hundegras m.fl. høge planter på meir gjødsla parti som gjerne har vore åker. Kantane er mest velutvikla og artsrike.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, engreverumpe, krattmjølke, kvitbladistel, lintorskemunn, nyresoleie, prestekrage, raudknapp, skoggråurt, smalkjempe, småengkall, stemorsblom, tviskjeggveronika og åkerminneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fremste Kilsti hadde i 1655 2 hestar, 1 okse, 11 kyr, 1 svin, 10 geiter og 8 sauer. I 1875 hadde Fremste Kilsti hadde 1 hest, 1 føll, 5 kyr, 2 kalver, 13 sauer, 11 geiter og 1 svin. Området er i 2010 framleis slått (tungvint, vart slått meir grundig før) og dessutan beita av geit vår og haust. 2010 er siste året med geit på Fremste Kilsti, men ein tek sikte på å fortsetta å slå. Området har delvis vore åker og også noko gjødsla, men dette er no lenge sidan (kjelde: Olav Kilsti).

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i den tradisjonelle drifta. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med einskilde engartar, men som har vore utsett for pløying og gjødsling noko tilbake i tid. Sentrale deler av det avgrensa området har vore åker og gjødsla, men kantområda er artsrike og dessutan er og dei sentrale delene i ferd med å få inn einskilde artar som prestekrage.

013 Eidsdal: Fremste Kilsti, Rabbane

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13380
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0377-0389 0421-0432

Høgde:	500 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.08.2002, Ann Norderhaug (Norderhaug et al. 2004), 20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 04.08.2002 av Ann Norderhaug (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, og truleg betre enn 5 meter. Overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark er relativt tydelege og ytterpunkt målt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg ovanfor veggen, på udyrka knausar nord-nordaust for husa på Fremste Kilsti. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men inneheld og grunnlendte knausar. Vegetasjonen var artsrik og variert, delvis frisk fattigeng (G4), men mykje av lokaliteten kan truleg seiast å vera frisk/tørr middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), det er og noko knausvegetasjon (F3). Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn, kjøtttype, bustnype og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, bergmjølke, brudespore (hundrevis, 2006: NT), dunhavre, eittårsknave, geitsvingel, grov nattfiol, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, knegras, kvitbladtistel, lintorskemunn, lodnebragne, lækjeveronika, raudknapp, skjermesvæve, skoggråurt, smalkjempe, småbergknapp, småengkall, stemorsblom, sølvmyre, tviskjeggveronika, tågebær, vårskrinneblom og åkerminneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Garden var krongods under første halvdel av 1600-tallet, men gikk over til odelsods i 1740. Fremste Kilsti hadde i 1655: 2 hestar, 1 okse, 11 kyr, 1 svin, 10 geiter og 8 sauer. I 1875 hadde dei 1 hest, 1 føll, 5 kyr, 2 kalver, 13 sauer, 11 geiter, 1 svin. På Fremste Kilsti var det i 2010 geitehald under avvikling. Området var i 2010 framleis delvis slått og beita og verka lite gjødsla. Det var fleire mindre rydningsrøyser.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i den tradisjonelle drifta, og slått vil vera særleg viktig. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er intakte slåttemarkar med ei rekkje kravfulle engartar, inklusive hundrevis av brudespore. Det er truleg stort potensiale for raudlista beitemarkssopp.

014 Eidsdal: ovanfor Fremste Kilsti

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0381 0436
Høgde:	500-520 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0405 finnskjeggeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir lyngdominert beita utmark i sørvest, vest og nord, men grasdominerte område er relativt godt synlege på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen, vest for (ovanfor) Fremste Kilsti. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominerte parti som ikkje tilhøyrer denne typen (boreal hei). Vegetasjonen kan stort sett klassifiserast som ei blanding av finnskjeggen og frisk fattigeng (G5-G4), der finnskjegg er viktigaste grasart, men det er og meir lyngdominerte parti. Av tre finst det spreidd bjørk.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. grønvier, harerug, hårsvæve, kattedot, kjertelaugnetrøst, klokkevintergrøn, truleg gaffelsvæve (*Pilosella*-gruppa), smalkjempe, sumpmaure og tviskjeggveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Her har vore langvarig geitehald. Området var i 2010 framleis mykje beita av geit. På Fremste Kilsti var det i 2010 geitehald under avvikling. Området verka relativt lite gjødsla. Alle tre i beitet er pakka inn i netting mot borkgnag, slik at dei skal overleva.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er sterkt ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt og velutvikla naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar. Gaffelsvæve er ein regionalt sjeldan art.

015 Eidsdal: nedanfor Kilsti

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 039 041
Høgde:	ca. 400 m
Naturtype:	D05 hagemark, D06 beiteskog, D04 naturbeitemark, D12 store gamle tre
Utforming:	D0501 bjørkehage, D1202 skjøtta/styva, D1203 innholt tre
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark og mindre beitepåverka beiteskog, særleg i nedre del av lokaliteten.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg nedanfor vegen og nedom dyrkamarka og berører bruka 1-3. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen hagemark med diverse lauvtre der bjørk dominerer, men det finst og styva alm og dessutan rogn, selje, hengjebjørk, hassel, osp og einer. Skogen er lysopen og periodevis godt beita av geit. Vegetasjonen var variert, gras- og

urterik med mange beiteindikatorar i blanding med einskilde edellauvskogsplanter, bregner og høgstauder. Det var og tørre og grunnlendte parti med tørrbakkeplanter.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. alm (2006 og 2010: NT), brudespore (2006: NT), dunhavre, engsmelle, gjeldkarve, gulskolm, hengjeaks, kjøtttype, kransmynte, kratthumbleblom, kvitmaure, lintorskemunn, lodnebrege, lundrapp, markjordbær, myske, olavsskjegg, raudknapp, skogfiol, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom, tviskjeggveronika, tyrihjel, tågebær, vill-lauk og vårskrinneblom. Av lav vart det m.a. funne ein del *Sclerophora pallida* bleikdoggnål (2006 og 2010: NT) på styva alm. Av sopp vart det funne *Auricularia mesenterica* skrukkeøre (2010: NT) på daud ved av alm.

Bruk, tilstand og påverknad: Skogen nedanfor innmarka har tidlegare vore slått, det var høyløer her og ein transporterte høyet opp. I seinare år har her beita geit. Lokaliteten var framleis ein del beita av geit. 2010 er siste året med geit på br. nr. 3. Lokaliteten er ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt, artsrik og og velutvikla hagemark med mange slatte- og beiteindikatorar og fleire raudlisteartar i låg kategori knytt til styva alm.

016 Eidsdal: Ytste Kilsti, kraftlina

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0403 0432
Høgde:	420-460 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg til Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg sørvest for Ytste Kilsti, nedanfor vegen og under kraftlina. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen kan stort sett klassifiserast som frisk fattigeng (G4). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Det er ikkje teke fullstendig planteliste. Av planter vart det i 2010 notert m.a. prestekrage, raudknapp, skogsvinerot og tyrihjel. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 truleg framleis ein del beita av geit. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einkilde beiteindikatorar.

017 Eidsdal: Kilsti ved br.nr.2

Nr i Storfjordprosjektet: (NY)
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 038 043
Høgde: 440 m
Naturtype: D01 slåttemark
Utforming: D0104 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder: 20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er noko skjønsmessig kor ein set grensa mellom slåttemark og meir gjødsla innmark, men det er gjort subjektive val i felt og ein del ytterpunkt er målt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen. Lokaliteten ligg ved eit fråflytt gammalt bruk nedanfor Ytste Kilsti (Kilsti br.nr. 72/2), vest for (ovanfor) husa. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men det er verkar som at enga ikkje lenger vert slått. Vegetasjonen kan delvis klassifiserast som frisk fattigeng (G4) med mykje gulaks, engkvein og prestekrage, men det finst og noko meir nitrogenkrevande artar som hundegras, engreverumpe og kvitbladtistel (gjødselepreg).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. harerug, hårsvæve, kvitbladtistel, lækjeveronika, prestekrage, skogmarihand, smalkjempe, småengkall, tviskjeggveronika og åkermineblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Garden var krongods under første halvdel av 1600-tallet, men gikk over til odelsods i 1740. Br.nr. 2 er fråflytt og husa i forfall, men jorda vert nytta av Ytste Kilsti. I seinare tid har sistnemnde vore eit geitebruk, og området var i 2010 truleg framleis beita av geit. Lokaliteten verka likevel litt attgroande. Området verka litt gjødsla, men har truleg motteke lite gjødsel i seinare tid.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i den tradisjonelle drifta. Mest ideelt for artsmangfaldet vil truleg vera slått kombinert med etterbeite om hausten. Alternativt bør det beitast, særleg sist i sesongen. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Det kan vera aktuelt med buskrydding.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark i attgroing, som har einkilde engartar, men som nok har vore litt gjødsla,.

018 Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti

Nr i Storfjordprosjektet: del av 13380
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 038-040, 043-046
Høgde: 460-520 m
Naturtype: D05 hagemark, D04 naturbeitemark

Utforming: D0501 bjørkehage, D0404 frisk fattigeng
Verdi: A (svært viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 04.08.2002, AN (Norderhaug et al. 2004), 20.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 04.08.2002 av Ann Norderhaug (Norderhaug et al. (2004) og eige feltarbeid 20.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark med grasdominans og meir lyngdominert mark (m.a. i vest), og samstundes er avgrensinga litt uklår mot meir gjødsla beite (nordaust). Derfor er avgrensinga skjønsmessig fleire stader i vest, nord og nordaust.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Kilsti som ligg høgt med flott utsyn over Eidsdal, på vestsida av dalen, vest for (ovanfor) Ytste Kilsti. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har nok vore slått (i sørlege deler truleg fram mot nær fortid), men kan idag best seiast å tilhøyra hagemark og delvis naturbeitemark. Det er eit stort ope og halvope landskap som i vest går over i boreal lynghei og fattig bjørkeskog, i aust i dels gjødsla beite og dels fulldyrka mark. Vegetasjonen var artsrik og variert, delvis ei blanding av finnskjeggeng og frisk fattigeng (G5-G4), på mindre areal frisk/tørr middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), det er og noko knausvegetasjon (F3). Av tre og buskar var det mest spreidd bjørk.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. brudespore (over hundre, 2006: NT), bråtestorr, bustnype, dunhavre, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, harerug, heiblåfjør, hårsvæve, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, klokkevintergrøn, knegras, kornstorr, kvitbladtistel, lintorskemunn, lodnebregne, markjordbær, nattfiol, prestekrage, raudknapp, skjermsvæve, skogfiol, skoggråurt, skoggråurt, skogmarihand, smalkjempe, småbergknapp, småengkall, stemorsblom, storblåfjør, storfrytle, sumphaukeskjegg, sumpmaure og vårskrinneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ystekilsti fødde i 1655 1 hest, 1 okse, 11 kyr, 1 svin, 6 geiter og 5 sauer, og i 1875 1 hest, 1 føll, 2 okser, 9 kyr, 2 kalver, 26 sauer, 13 geiter og 1 svin, i seinare tid har det vore geit. Området har tidlegare vore slått og var i 2010 framleis beita av geit. Det er truleg relativt lite gjødsla. Det er stadvis ein del oppslag av einstape (synleg på ortofoto). Det var fleire mindre rydningsrøyser.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er sterkt ønskjeleg med framhald i beitinga. Viss noko areal har vore slått fram til nyleg, kan det vera ønskjeleg å vidareføra dette. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare. Einstape kan bekjempast med ryddesag 1-2 gonger pr sesong.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit større kulturlandskap på Kilsti som er slått og beita av geit gjennom lang tid, men generelt er landskapet i Eidsdal som heilskap i dag dominert av skog.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt, velskjøtta hagemark og naturbeitemark med stort arts mangfald og truleg stort potensiale for fleire raudlisteartar.

019 Eidsdal: Stølen søraust

Nr i Storfjordprosjektet: del av 13904
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 0522 0331
Høgde: 420 m
Naturtype: D01 slåttemark
Utforming: D0104 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing

Undersøkt/kjelder: 08.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 19.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 08.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Lokaliteten grensar til granplantefelt og veg.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg søraust for det vesle bruket Stølen på austsida av Eidsdal rundt 420 meter over havet langs vegen opp til Storåsen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men var ikkje slått ved besøket (her vart slått 2010, observert 09.09. frå Kilsti). Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4) med prestekragedominans.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. harerug, kvitblattistel, prestekrage, skogfiol, skogmarihand, stormaure og tviskjeggveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fram til 1954 var det 3-4 kyr og 8-10 sau på Stølen. I 1954 vart plassen fråflytta. Ein del av slåtteengene vert slått men høyet vert ikkje fjerna (2002). I september 2010 såg det frå Kilsti ut til at enga var slått (kikkert). Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i slått og evt. beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med einskilde engartar.

020 Eidsdal: Stølen sør

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13904
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0520 0333
Høgde:	420 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 19.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 08.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Lokaliteten grensar til skog og veg.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg sør for det vesle bruket Stølen på austsida av Eidsdal rundt 420 meter over havet langs vegen opp til Storåsen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men var ikkje slått ved besøket (her vart slått 2010, observert 09.09. frå Kilsti). Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4) med mykje prestekrage.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. dunhavre, jonsokkoll, kvitblattistel, lækjeveronika, prestekrage, skogmarihand, småengkall, stormaure, sumpmaure og tviskjeggveronika.

Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fram til 1954 var det 3-4 kyr og 8-10 sau på Stølen. I 1954 vart plassen fråflytta. Ein del av slåtteeengene vert slått men høyet vert ikkje fjerna (2002). I september 2010 såg det frå Kilsti ut til at enga var slått (kikkert). Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slått og evt. beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med einskilde engartar.

021 Eidsdal: Nedanfor Storåsen

Nr i Storfjordprosjektet:	13903
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 053 036
Høgde:	500-550 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 19.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 08.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, meir gjødsla innmark og beita skog/hagemark. Ein har lagt lokaliteten som ein hestesko rundt det som såg ut til å vera mest gjødsla, og ein del punkt er målt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på austsida av Eidsdal vel 500 meter over havet nedanfor Storåsen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det er og litt tre hist og her. Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. gjeldkarve, harerug, hårsvæve, jonsokkoll, kvitbladtistel, prestekrage, raudknapp, skogfiol, tviskjeggveronika og tyrihjel. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis beita av storfe og sau. Det finst steingjerde og rydningsrøyser. Fleire søyleeinerar. Området verka stadvis relativt lite gjødsla (særleg i kantane), medan visse område verka litt meir nitrofile.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er derfor ønskjeleg med framhald i beiting og evt. slått. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

022 Dyr dalen: Hatlestadsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13690
Naturbasenummer	(NY)

Posisjon: MQ 075 019
Høgde: 640-660 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 19.07.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995) og eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal hei, myr og buskmark/skog.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Hatlestadsetra har ein open setervoll som ligg i eit landskap som hallar nordover mot dalmunningen i Dyrdalen opp frå Dalsbygda, på nordaustsida av Nonshaugen. Bilvegen til Rellingsetra går eit stykke nedanfor stølen. Det går sti frå veggen og opp til setra. Berggrunnen består av grovkorna granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseaensk vegetasjonssesksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og fattig lyngmark og myr. Ein har ikkje avgrensa austlege del av vollen som no er mest for myr å rekna. Vollen har spreidd søyleeiner og bjørker. Vegetasjonen var ca. 30 frisk fattigeng (G4), ca. 30% finnskjeeggeng (G5), 30% blåbærvegetasjon og 10% fattig myr (K3). Utanfor steingjerdet er det beitepåverka bjørkeskog (C2), og i aust fattig myr (K3) som ikkje er teke med. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. frynsestorr, grønstorr, gråstorr, harerug, lækjeveronika, musøyre, setersmårve, skogfiol, smørtelg og trådstorr. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Setervollen er delvis avgrensa av ein steingard. Det finst og rydningsrøyser. Hatlestadsetra var seter for 4 bruk og 1 plass på Hatlestad i Norddal. Området vart i 1994 framleis beita av eit stort tal dyr (sau og storfe). Området var i 2010 ein del beita av sau. Det vart og sett ei styva selje i vest. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Det kan og vera naudsynt med rydding.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdsetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria for B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

023 Dyrdalen: Rellingsetra

Nr i Storfjordprosjektet: 13030
Naturbasenummer BN00008441
Posisjon: MQ 086 012
Høgde: 520-600 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: A (svært viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 21.08.1997 og 12.09.1997, John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1998, Jordal 2001), 19.07.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kleiva (1975), Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Kleiva (1975), Stoknes (1995), eige feltarbeid 21.08. og 12.09.1997 (Jordal & Gaarder 1998, Jordal 2001, Naturbase) og 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla beite, og likeeins går grasmarkene i sør gradvis over i lynghei, buskmark og myr.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Rellingsetra er eit stort seterområde i eit slakt hallande landskap fram mot elva og dalmunningen i Dyr dalen, der terrenget fell bratt ned mot Dalsbygda. Det går no bilveg heilt fram til utkanten av stølen. Berggrunnen består av grovkorna granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyre i hovudsak naturtypen naturbeitemark, men deler av vollen er noko nitrofil. Rundt setervollen er det beitepåverka bjørkeskog, noko planta gran, og sørover ein del open lyngmark med noko bjørke- og vierbusker. Vegetasjonen på vollen er kortbeita engsamfunn med eit litt nitrofilt preg i sentrale deler og dominans av artar som sølvbunke, engrapp, marikåper og kvitkløver (G3, ca. 40%). Ut mot kantane blir vegetasjonen magrare og meir moserik med dominans av finnskjegg, engkvein, gulaks og tepperot (finnskjeggeng/frisk fattigeng, G5 40%, G4 ca. 15%). Rundt kantane finst også lyngmark med blåbær, krekling og litt dvergbjørk (S3, ca. 5%), og dessutan litt fattigmyr (K3). Det opne området er stort og trelaust utan teikn på attgroing, og skogen rundt er lysopen og beitepåverka langt innover Dyr dalen.

Artsmangfald: Mest spesielt var 3. funn i Norge av den sjeldne arten grynknollsliresopp *Squamanita paradoxa* (2006 og 2010: EN) nær parkeringsplassen (jfr. Jordal 2001). Dette er ein art som lever parasittisk på okergul grynhatt, og som overalt i Europa vert rekna som svært sjeldan. Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, fjellaugnetrøst, harerug, kattedot, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika, musøyre og skoggråurt. I 1997 vart det funne 78 planteartar, mellom desse 16 naturengplanter og 6 seterplanter, m.a. blåklokke, dvergjamne, fjelltimotei, hårsvæve, kattedot, knegras, setersmåarve og trefingerurt. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Hygrocybe insipida* liten vokssopp og *Hygrocybe pratensis* engvokssopp. Det vart i 1997 funne 18 artar av grasmarkssopp, av desse 9 beitemarkssopp. Mellom desse kan nemnast gulfotvokssopp *Hygrocybe flavipes* (2006 og 2010: NT) og brunfnokka vokssopp *Hygrocybe helobia*, dessutan gul, seig, grøn og honningvokssopp. **Bruk, tilstand og påverknad:** Setervollen er på tre kantar avgrensa av ein relativt godt bevart steingard, i nord av ei rekkje med bjørker. Den eldre busetnaden er for det meste organisert langs steingarden i sør, mot utmarksbeita. Midt på vollen er det ei høyløe og fleire ruinar. Den gamle vegen går på nedsida av vollen. Det finst to nyare hytter. Rellingsetra var seter for bruka på Relling og Dalhus i Norddal. Seterdrifta slutta sist på 1950-talet (fleire detaljar hos Stoknes 1995), men området vart i 1997 framleis beita av eit stort tal dyr (sau og storfe). Området var i 2010 framleis godt beita av sau og dels storfe.

Framande artar: Sjølvsådd gran finst spreidd frå planta gran i nærleiken.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjør i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under litt tvil verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med mange beiteindikatorar og fleire raudlistearter, m.a. ein i kategori sterkt truga (EN), noko som utløyser verdi A. Det er likevel ein god del av arealet som har gjødselpreg og isolert sett knapt fortener verdi A.

024 Dalsbygda: Gullsmedgarden

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0851 0418
Høgde:	20 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing

Undersøkt/kjelder: 19.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla mark var somme stader litt vanskelege å fastsetta.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten som lokalt vert kalla berre "Bakkane" ligg ved sjøen nær vegenden i nordre del av Dalsbygda. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men det kan og vera tilført rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen slåttemark, utforminga D0107 frisk/tørr, middels baserik eng. Vegetasjonen var dominert av tørreng (G7b) med ei rekkje tørketolande artar (sjå nedanfor), m.a. mykje gulmaure, dunhavre og engtjæreblom.

Artsmangfald: Av planter vart det notert m.a. bergmjølke, bergmynte, blåknapp, dunhavre, engsmelle, engsnelle, engtjæreblom, gjeldkarve, gulmaure, gulskolm, hårsvæve, jonsokkoll, kjøtttype, kvitmaure, kystbjørnekjeks, lintorskemunn, markjordbær, mørkkongsllys, prestekrage, raudknapp, revebjølle, skogfiol, skoggråurt, stormaure, tviskjeggveronika, vill-lauk og åkerminneblom. Av sopp vart det funne *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ein hadde sau til 2002-2003. Området har vore slått kvar sommar og vert framleis slått med stutturv, men ikkje beita. Det har vanlegvis ikkje vore beita tidlegare heller fordi dyra sparka laus mykje småstein. Området verka lite gjødsla i dag, men har vore gjødsla med husdyrgjødse og litt kunstgjødse (kjelde: Kirsti Kaldhuseter).

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt og akeleie.

Skjøtsel og omsyn: Det er sterkt ønskjeleg med framhald i slått, og det bør lagast skjøtelsesplan. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med mange slåtte- og beiteindikatorar som dels er regionalt sjeldne. Dette er truleg den einaste slåttemarka i fylket med større mengder engtjæreblom, og dessutan ei av få som framleis vert slått med stutturv. Det er truleg godt potensiale for raudlista beitemarkssopp.

025 Norddalsfjorden: Vindsnes

Nr i Storfjordprosjektet:	13410
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 101 070
Høgde:	90 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng, D0403 sølvbunkeeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.08.2001, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004); kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Tafjord (1966)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk 09.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Tafjord (1966). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er det attverande opne området som er avgrensa. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vindsnes er ein nordvendt, gammal plass på eit nes rett overfor Sylte i Norddalsfjorden. Vindsnes er eit ikkje uvanleg namn i Storfjorden, og er brukt om nes der det kan vera ekstra mykje vind, eller der ein ofte treffer på ein auke i vind og bølger idet ein rundar med båt. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane er truleg mest morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen er mest sølvbunkeeng (G3) og overgangar mot frisk fattigeng (G4) i kantane. Sistnemnde har stadvis mykje smalkjempe, og i botnen dominerer engkransmose og etasjehusmose, og er viktigast for artsmangfaldet. Det var overraskande lite strø i botnen, noko som tyder på kulturpåverknad i form av slått/beiting ikkje lenge før besøket i 2001. Det veks noko einer i enga. Skog kjem inn frå kantane (bjørk, furu). Det har vore rydda noko osp. Området rundt har blandingsskog med bjørk og furu med ein del storfrytle-vegetasjon.

Artsmangfald: Av naturengplanter vart det notert m.a. blåklokke, kvitmaure, lækjeveronika, skogmarihand og smalkjempe. Mest interessant var artsrikdomen av beitemarkssopp. Her må særleg nemnast raudlisteartane gulbrun narrevokssopp *Camarophylloopsis schulzeri* (2006 og 2010: NT), vridd køllesopp *Clavaria amoenoides* (2006: NT, 2010: VU), lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (2010: NT) og elegant småfingersopp *Ramariopsis kunzei* (2006 og 2010: NT), elles *Entoloma asprellum*, *Entoloma exile*, *Entoloma infula* og grå vokssopp *Hygrocybe irrigata*. Det vart påvist 8 vokssoppartar, 2 fingersopp- og 3 raudskivesoppartar, ialt 13 artar av beitemarkssopp. Det er grunn til å tru at lokaliteten har eit potensiale for fleire beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ifølgje Tafjord (1966: 329) skal her ha vore ein gard frå midten av 1600-talet til kring 1800 (nemnt 1666 og 1714, låg øyde i 1802). Ein fora jamt 4 storfe. Etter fråflyttinga har området truleg vore nytta til slått og beite, noko m. a. løypestrengen tyder på. Innmarka har ruinar etter hus. Det sto ei fjølbu (3,5 x 6 meter) i kanten av lokaliteten med eit handsveivespel for transport med løypestreng, slike er det truleg ikkje så mange att av i Storfjorden. Lokaliteten var ikkje beita ved besøket i 2001, men gror seint att og var framleis open i 2010 (observert med kikkert frå Fjørå 17.06.2010).

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Dei biologiske verdiane er såpass store at det er ønskjeleg med ei oppatt-taking av beiting eller slått på denne lokaliteten.

Rydding av kantane er og ønskjeleg. Det som er ope på ortofoto er vesentleg mindre enn openmarksfiguren på økonomisk kartverk.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ei isolert og veglaus naturbeitemark, desse er ofte under attgroing og utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi B (viktig) på grunn av at det er ei lita naturbeitemark med nokre indikatorar på ugjødsla beitemark, av desse tre raudlisteartar.

026 Norddalsfjorden: Kvernhusnes

Nr i Storfjordprosjektet:	13390
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 112 069
Høgde:	70 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng (+ tørrberg)
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.08.2001, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetrakta frå Fjørå 17.06.2010, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Tafjord (1966), Ansok (1970)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk 09.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Tafjord (1966) og Ansok (1970). Vidare avstandsbetrakta frå Fjørå 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Kvernhusnes ligg i ei nordvendt li på sørsida av Norddalsfjorden mellom Sylte og Fjørå, i nokså slakt hellande terreng 60-100 m over fjorden. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane er truleg mest morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonssesksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Det avgrensa arealet omfattar tørreng- og tørrbergvegetasjon på berg ved husa (G7, ein truga vegetasjonstype/F3), steinmurar, rydningsrøyser m.m. Disse areala var minst attgrodde ved besøket i 2001. Tilgrensande areal: Innmarka var i 2001 for det meste attgrodd med nitrofil vegetasjon (G14; stornesle, bringebær, sløkje). Resten er dels sølvbunkeeng (G3) med sølvbunke og firkantperikum, dels litt frisk fattigeng (G4) i kantane med engkvein/gulaks.

Artsmangfald: Mest interessant artsinventar hadde nokre smale kantområde nedanfor husa med frisk fattigeng. Her vart det funne ein raudlista beitemarkssopp, gulfotvokssopp *Hygrocybe flavipes* (2006 og 2010: NT), elles vorteraudskivesopp *Entoloma papillatum*. Av planter vart det funne blåklokke, blåknapp, engfiol, hengjeaks, humle, jonsokkoll, knegras, markjordbær og smalkjempe. Det kan og nemnast tørrbakke- og tørrbergartar som bergmjølke, blå rapp, engsmelle, hårsvæve, lintorskemunn, småbergknapp, småsmelle, småsyre, stemorsblom, sølv mure og åkerminneblom.

Bruk, tilstand og påverknad: Kvernhusnes vart truleg rydda på 1600-talet, og er nemnt i 1725. På 1900-talet var det vanleg med 2 kyr og 20 sauer. Det vart fråflytta i 1945. Tilgrensande område: Det finst steingjerde langs stien. Nedanfor dyrkamarka på Kvernhusnes ligg ei stor rydningsrøys. Fleire oppmura terrassar. Deler av dyrkamarka var slått i 2010 (ikkje avgrensa), resten gror att, men tørrenger og tørrberg gror seint til (observert med kikkert frå Fjørå 17.06.2010).

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Det vil vera positivt med slått og rydding for å bremsa attgroinga. Her er beitegrunnlag for husdyr om sommaren.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er del av innmarka på ein av mange fråflytte hyllegardar i distriktet, desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B. Dei kulturhistoriske verdiane er middels store.

027 Linge: Hogsetdalen

Nr i Storfjordprosjektet:	13140
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 058 094
Høgde:	730 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	18.08.1997, John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1998, Norderhaug et al. 2004), kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk 18.08.1997 (Jordal & Gaarder 1998, Norderhaug et al. 2004) og Stoknes (1995). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto (grasmarka skil seg frå hei) og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og fjellhei, men grasmarkene var relativt godt synlege på ortofoto. *Geografisk plassering og naturgrunnlag:* Setrane ligg i eit trelaust landskap i Vassdalen i knapt 750 m høgde fram mot Norddalsfjorden, nordvest for Linge. Det går sti frå Klovsetsetra, delvis oppmura, ca. 1 times gange over fjellet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest morenemateriale. Området ligg i nordboreal til lågalpin vegetasjonssone (NB-LA) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Vegetasjonen nærast husa er ein mosaikk av finnskjeggen og sølvbunkeeng (G5, G3), sistnemnde med ein del engkvein, gulaks, følblom og kvitkløver (overgangar mot frisk fattigeng, G4). Det renn ein bekk over området, og nær denne finst noko fukteng og fuktige trakk med myrmjølke, trådsiv, slåttestorr og kjeldeurt. Elles finst blåbær-blålynghei (S3) med ein del smyle ut mot kantane, og fattige snøleie. Nær husa var det noko nitrofil vegetasjon med m. a. høymole, vassarve, krypsleie og stornesle. Det vart utført ei 10x10 m ruteanalyse, og her var det m. a. 40% strø, noko som tyder på at beitetrykket var i lågaste laget. Ruta var middels artsfattig med 28 planteartar, 7 naturengplanter og 6 seterplanter. Dominerande artar i ruta

var finnskjegg (40%), engkvein (15%), kvitkløver (10%), følblom og hestespreng (5%), brearve, fjellmarikåpe og gulaks (3%) (Jordal & Gaarder 1998). I området rundt er det trefattige, alpine lyngheiar.

Artsmangfald: Det vart funne 77 planteartar, mellom desse 10 naturengplanter og 10 seterplanter. Mellom desse var aksfrytle, brearve, dvergjamne, fjellaugnetrøst, fjelltimotei, harerug, hestespreng, kjeldeurt, myrfrytle, rabbesiv, rypestorr, seterarve, stjernesildre og trefingerurt. Det vart ikkje funne beitemarkssopp (tørt ver), men vegetasjonen tyder på at slike artar kan finnast.

Bruk, tilstand og påverknad: Hogsetdalen var sommarseter for bruka på Linge og Lingeåsen, 8 bruk i alt. Setringa tok slutt i 1945 (Stoknes 1995). Det finst ingen inngjerda setervoll, men området hadde i 1997 framleis gras- og urterik vegetasjon med beitepreg (sau). Bygningsmassen består av 4 to-roms sel med fjøs i underetasjen. Setra har fleire ruinar, dels etter tilsvarande bygningar som dei som står. Fleire detaljar finst hos Stoknes (1995).

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i den tradisjonelle utmarksbeitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er eit av mange utmarksbeite over skoggrensa i distriktet.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

028 Muri

Nr i Storfjordprosjektet:	13870
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 095 084
Høgde:	0-1 m
Naturtype:	G05 strandeng og strandsump
Utforming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep
Undersøkt/kjelder:	29.06.2002, Bolette Bele, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Bolette Bele og Liv Sterten 29.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg lett tilgjengeleg ved sjøkanten vest for Muritunet i Sylte sentrum. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av elvetransportert materiale og marine avsetningar. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen strandeng og strandsump, med innslag av tangvollar. Vegetasjonen omfattar forstrand med m.a. fjordskjørbuksurt (U6b), og ulike typar salteng og brakkvasseng (U5, U7), og dessutan svakt utvikla fleirårig gras/urte-tangvoll med ein god del strandrug (V2).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. burot, fjordskjørbuksurt, fjøresauløk, fjøresivaks, gåsemure, hestehavre, karve, krushøymole, krypkvein, lintorskemunn, saltbendel, saltsiv, strandarve, strandkjeks, strandkjempe, strandkryp, strandrug, strandsmelle og tangmelde. I 2002 vart det og notert fjørekoll, myrsaulauk, fjøresaltgras, smårørkvein m.fl. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, men påverka av utfylling og utbygging, som har krympa lokaliteten frå fleire kantar. I aust grensar området mot fylling ved Muritunet, i vest er det naust og støer. Også andre reversible inngrep, som forsøpling og merke etter bålbrekking.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Det viktigaste her er å unngå ytterlegare utfylling og utbygging. Men søppel, bålbrekking mm. er og uheldig.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av svært få intakte strandenglokalitetar i Storfjorden.
Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ein liten strandengrest med einskilde interessante artar.

029 Valldal: Åsesetra

Nr i Storfjordprosjektet: 13530
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 083 096
Høgde: 600 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 09.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010, kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 09.08.2001 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004) og eiga avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010 frå Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal lynghei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Åsesetra ligg i lia nordvest for Sylte rundt 600 moh., like ovanfor skoggrensa. Setra er tilgjengeleg etter ein sti frå Klovsetsetra, eller frå Muriås. Fin utsikt. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4), der fjellgulaks og finnskjegg var dominerande artar. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer. Bjørkeskogen var sterkt attgrodd. Området rundt hadde og alpine lyngheier.

Artsmangfald: Av planter vart det notert m.a. blåklukke og lækjeveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Åsesetra var seter for bruka på Muriås og Nerås. Fleire detaljar hos Stoknes (1995). Området synest ut frå kikkertbetraktning frå Ytterli (Fjørå) 17.06.2010 å vera ope framleis, og nokre sau vart observerte, men omfanget av beiting er uvisst. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Det kan og vera naudsynt med rydding.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria for B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

030 Valldal: Berdalssetra

Nr i Storfjordprosjektet: 13460
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 091 108
Høgde: 460 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 09.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010, kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 09.08.2001 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004) og eiga avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010 frå Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal lynghei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Berdalssetra ligg i lia nordvest for Berdal i Valldalen. Setra ligg i bjørkeskogen og er tilgjengeleg etter ein sti frå Åsesetra eller frå Berdal-garden (her er det skogsveg eit stykke). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Stølsvollen var i 2001 prega av attgroing, først og fremst sølvbunkeeng (G3). Nedanfor vollen finst det granplantefelt. I området elles er det ein del bjørkeskog. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det notert m.a. augnetrøst-art, bergmynte, blåkløkke, lækjeveronika, markjordbær, skoggråurt og stemorsblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, det er uvisst om han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Berdalssetra var seter for bruka på Berdal og bruk på Muri. Eit sel med fjøs i underetasjen og eit frittliggjande sel, 1 nedfalle fjøs, steinrøyser, steingard med fjøs (nedfalle), restar etter en steingard i nedkant og øverkant, og mot elva, fleire ruinar etter sel og fjøs. Ei kraftlinje går over setervollen og pregar stølsmiljøet. Fleire detaljar hos Stoknes (1995). Området synest ut frå kikkertbetraktning frå Ytterli (Fjørå) 17.06.2010 å vera open framleis, beiting er uvisst.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran bør fjernast. Det kan og vera naudsynt med rydding.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillir kriterier for B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

031 Valldal: Jamtesetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13500
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 093 111
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	09.08.2001 Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010, kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 09.08.2001 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004) og eiga avstandsbetraktning med kikkert 17.06.2010 frå Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal lynghei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Jamtesetra ligg i lia nordvest for Jamtegarden i Valldalen like nord for Sylte. Setra ligg i bjørkeskogen og er tilgjengeleg etter ein sti frå Jamtegarden eller frå Klovsetsetra via Berdalssetra. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg

mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonssesjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Jamtesetra er sterkare attgrodd enn Berdalssetra, med sølvbunkeeng (G3), buskar og kratt. Det var i 2001 framleis restar av frisk fattigeng (G4). Dominerande artar var sølvbunke, bringebær, firkantperikum, engkvein og fjellgulaks. Omgjevnadene er prega av bjørkeskog og plantefelt med gran.

Artsmangfald: Av planter vart det notert m.a. blåklukke, ryllik, bleikstorr, røsslyng, engfrytle og tepperot. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, det er uvisst om han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Jamtesetra var seter for Jamtegarden og bruka på Uri, 5 i alt. Det har vore kontinuerleg drift i mange hundre år. På 1900-talet var det vanleg med 40 kyr på setra. Før ca. 1910 setra ein også med geit. Drifta tok slutt på 1940-talet. Det går ei kraftline gjennom området.

Bygningar: 3 sel frå 1800-talet i god stand, med fjøs i underetasjen (fint restaurert), det eine også samanbygd med eit fjøs, fleire ruinar etter sel og fjøs, steinrøys. Fleire detaljar hos Stoknes (1995). Beita av eit mindre tal sau og ungdyr i 1994. Sannsynlegvis ikkje beita i 2001. Området synest ut frå kikkertbetragtning frå Ytterli (Fjørå) 17.06.2010 å vera ope framleis.

Framande artar: Gran vart observert.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran bør fjernast. Det kan og vera naudsynt med rydding.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillir kriteria for B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

032 Valldal: Uritun

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 1138-1143 1053-1061
Høgde:	30 m
Naturtype:	D03 artsrik vegkant
Utforming:	
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i nedre del av Valldalen, langs vegen ved Uritun. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er delvis bearbeidd i samband med vegbygging. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen artsrik vegkant. Vegetasjonen var urterik, men er delvis invadert av hagelupin. Det finst grunnlendte knausar med tørrbakke- og tørrbergvegetasjon (G7, ein truga vegetasjonstype, F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. engtjæreblom, gjeldkarve, hårsvæve, prestekrage, raudknapp, skjermvæve og åkerminneblom.

Bruk, tilstand og påverknad: Kantslått er viktig for mangfaldet her, som minner om slåttemark. Området verka lite gjødsla, men kan likevel vera påverka av gjødsling av dei dyrka areala ovanfor.

Framande artar: Det vart observert hagelupin (nokså mykje) og vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av kantslått kan føra til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med framhald i denne slåtten, som helst bør gå føre seg seint i sesongen så plantene får frø seg. Gjødsling og sprøyting bør unngåast, og grøfterensk bør berøra vegskråninga så lite som muleg.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ein artsrik vegkant med fleire kravfulle engartar.

033 Valldal: Valldalen

Nr i Storfjordprosjektet: (NY)
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 1274 1124
Høgde: 90 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 05.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 05.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla beite. Avgrensinga mot vest er usikker pga. noko gjødsla beite iblanda potensiell naturbeitemark på magre parti, og er ikkje undersøkt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på oversida av vegen ved Valldalsgardane i Valldalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer i dag naturtypen naturbeitemark, men har nok vore slått tidlegare. Vegetasjonen hadde delvis tørrengpreg (G4/G7, ein truga vegetasjonstype), det var mykje engkvein, gulaks, raudsvingel, kvitkløver og gulmaure.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. ask (2010: NT), aurikkelsvæve, blåknapp, engsmelle, engtjæreblom, gjeldkarve, gulmaure, hårsvæve, markjordbær, prestekrage, raudknapp, skoggråurt og smalkjempe. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området verka beita ved besøket. Området har truleg vore noko gjødsla, men stadvis hadde vegetasjonen lite gjødselepreg, særleg på meir grunnlendte stader.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar, av desse fleire tørrbakkeartar.

034 Valldal: Myklebust

Nr i Storfjordprosjektet: 13510
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 130 116
Høgde: 80-90 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 10.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2009 og 04.09.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Silke Hansen 10.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08. og 04.09.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. I nord grensar lokaliteten til riksvegen og elles til dyrka mark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten er eit kupert beitelandskap (kanskje gamle slåtteenger) med einskilte store bjørke- og furutre som ligg på nedsida av vegen ved Myklebust i Valldalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, det kupert landskapet kan ha oppstått ved nedsmelting av breen i dalen. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og spreidde tre. Vegetasjonen var dominert av gras og lågvaksne urter, blant desse eit bra utval naturengplanter. Tørrare parti er dominert av gulaks, engkvein, kvitkløver og ryllik (frisk fattigeng, G4), fuktigare parti er dominert av sølvbunkeeng (G3). Av tre og buskar vart det sett bjørk, furu, gran, rogn og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. blåknapp, bråtestorr, bustnype, engsmelle, gjeldkarve, hårsvæve, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, krattlodnegras, lækjeveronika, markjordbær, raudknapp og tviskjeggveronika. I 2001 vart det og funne blåklokke, blåkoll, sumpmaure, harerug og engfiol. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Clavulinopsis laeticolor* raudgul småkøllesopp, *Entoloma sericellum* silkeraudskivesopp og *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU). I 2001 vart det dessutan funne tjøreraudskivesopp *Entoloma poliopus* og liten vokssopp *Hygrocybe insipida*.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i god hevd i 2001, men vart ikkje beita i 2009. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert amerikamjølke, gran og platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører no til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Lokaliteten er framleis lett å restaurera. Platanlønn bør fjernast, og andre framande artar haldast under oppsikt og eventuelt fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilte beiteindikatorar og dessutan ein raudlisteart i kategori VU, men utan beiting og i tidleg attgroing.

035 Valldal: Heimsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13480
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 143 142
Høgde:	290 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	10.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 03.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Silke Hansen 10.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 03.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, einerbuskmark og blåbærdominert lynchhei.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg ved Myklebustelva (Valldalsbotnen) nord for Myklebust i Valldalen. Setra er tilgjengeleg med bil opp frå Myklebust, vegen vart bygd i 1932-33.

Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og noko lyngmark og litt fukteng/myr. Grasmarka er dels frisk fattigeng (G4, 20%) med mykje gulaks, engkvein, engrapp og finnskjegg, dels med meir sølvbunke (G3, 5%), finnskjegg (G5, 30%) eller dominans av blåbær og buskas (50%). Biologisk sett er grasmarkene mest interessante. Setra er omgjeven av granskog. Av tre og buskar vart det elles sett bjørk, furu, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. harerug, lækjeveronika og tviskjeggveronika. Av sopp vart det m.a. funne *Camarophylloopsis schulzeri* gulbrun narrevokssopp (2006 og 2010: NT), *Entoloma aethiops* (2006 og 2010: VU, sjeldan art), *Entoloma jubatum* semska raudskivesopp (2006 og 2010: NT), *Hygrocybe canescens* tinnvokssopp (2006 og 2010: EN, ein svært sjeldan art), *Hygrocybe laeta* seig vokssopp og *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU).

Bruk, tilstand og påverknad: Valldalssetra og Heimsetra var seter for dei 8 bruka på Valldal. På 1800-talet setra alle bruka på begge setrane. Heimsetra gjekk ut av bruk ein periode, men frå ca. 1900 vart det på nytt setra her fordi 5 av bruka flytte heile setringa ned frå Valldalssetra. Drifta på Heimsetra slutta sist på 1950-talet. Elles vart det registrert torvgjerde, merkestein, og restar etter steingard. To nyare hytter. Fleire detaljar hos Stoknes (1995). Storfe på beite i 2001 og storfe og sau i 2010, med relativt bra beitetrykk. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observerte gran som kan koma til å så seg.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor viktig med framhald i beitinga. Ein bør vurderer å rydda lauvoppslag og sjølvsådd gran. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av mange setervollar i distriktet, desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med mange beiteindikatorar, mellom desse fem raudlisteartar, og av desse att ein svært sjeldan i kategori EN og ein mest like sjeldan i kategori VU. Lokaliteten er likevel forringa av buskas og lyng, og ville nok ikkje fått same verdi basert berre på vegetasjon og karplanteflora.

036 Valldal: Valldalssetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13360
Naturbasenummer	BN00008398
Posisjon:	MQ 145 152
Høgde:	400 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.09.1995, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1997), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995), eige besøk saman med Geir Gaarder 04.09.1995 (Jordal & Gaarder 1997) og eige feltarbeid 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, meir gjødsla beite nær seterhusa, og lynghei og beita skog i ytterkantane av vollen.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Setrane ligg i Valldalsbotnen, ein sidedal til Valldalen ca. 1 mil nord for Sylte. Det går bilveg til Valldalssetra, som ligg ved og grensar til Myklebustsetra. Det går bilveg opp til setra frå Myklebust. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest morenemateriale, men med innslag av rasmateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark. Open, stadvis nokså fuktig setervoll med innslag av myr/fukteng. Det er ein del sølvbunke i beitemarka (sølvbunkeeng, G3), men og ein god del finnskjeggeng (G5) og frisk fattigeng (G4). Det er og fuktige

parti med smørtelg. I øvre deler er det ein del blåbærvegetasjon. I omgjevnadene er det bjørkeskog og plantefelt med gran. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer, og ein del oppslag av sjølvsådde granbusker. Noko småbjørk er rydda.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, fjellaugnetrøst, hårsvæve, knegras, kornstorr, kystmyrklegg, lækjeveronika, rome, ryllsiv, smørtelg, småengkall og tviskjeggveronika. I 1995 vart det dessutan funne blåkoll, dvergjamne, fjelltimotei, harerug, jonsokkoll, kattefot, prestekrage, skoggråurt, smalkjempe og særbustorr. Av sopp vart det i 2009 m.a. funne *Camarophyllopsis schulzeri* gulbrun narrevokssopp (2006 og 2010: NT), *Clitocybe clavipes* klubbetraktsopp, *Entoloma infula* bleikskiva raudskivesopp, *Entoloma papillatum* vorteraudskivesopp, *Entoloma prunuloides* mjølraudskivesopp (2006: NT, 2010: VU), *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp (2006: NT, 2010: VU) og *Hygrocybe reidii* honningvokssopp. 1995: 15 beitemarkssopp vart funne, mellom desse gulfotvokssopp *Hygrocybe flavipes* (2006 og 2010: NT), svartdogga vokssopp *H. phaeococcinea* (2006 og 2010: NT), raudnande lutvokssopp og mjølraudskivesopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Valldalssetra var seter for dei 8 bruka på Valldal. På 1800-talet setra alle bruka. Det vart drive meieri her frå 1901 til 1915. Vollen vart slått fram til 1940-talet. Drifta på Valldalssetra tok slutt i 1962-63. Stoknes (1995) har fleire detaljar. Middels beitetrykk av sau i 1995. Området var i 2009 framleis ein del beita av storfe. Området verka jamt over relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det er planta litt gran.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga kombinert med rydding av busker inkludert gran. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av mange setervollar i distriktet, desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og tre raudlisteartar, men med visse teikn på gjødsling.

037 Valldal: Myklebustsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13320
Naturbasenummer	BN00008397
Posisjon:	MQ 147 154
Høgde:	440 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.09.1995, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1997), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995), eige besøk saman med Geir Gaarder 04.09.1995 (Jordal & Gaarder 1997, Naturbase: BN00008397) og eige feltarbeid 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Myklebustsetrane ligg i Valldalsbotnen, ein sidedal til Valldalen ca. ei mil nord for Sylte, ved vegen innfor Valldalssetra. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest morenemateriale, men med innslag av rasmateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og innslag av andre naturtypar. Open setervoll med relativt mykje lyng (rundt 50% er dominert av blåbærlyng) og noko finnskjeggeng, sølvbunkeeng og frisk fattigeng (G5, G3, G4, til saman rundt 50%). Vegetasjonen i omgjevnadene er mest bjørkeskog, men med innslag av planta gran. Området er prega av attgroing, m.a. med bjørk langs kantane. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, harerug, hårsvæve, lækjeveronika, setergråurt, skoggråurt og trefingerurt. I 1995 vart det dessutan funne blåklokke,

fjelltimotei, jonsokkoll og kjertelaugnetrøst. Av sopp vart det m.a. funne *Entoloma sericeum* beiteraudskivesopp, *Hygrocybe flavipes* gulfotvokssopp (2006 og 2010: NT), *Hygrocybe irrigata* grå vokssopp, *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp (2010: NT), *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp. I 1995 vart det dessutan funne brunfnokka vokssopp *Hygrocybe helobia*.

Bruk, tilstand og påverknad: Myklebustsetra var seter for 4 bruk på Myklebust. Setra var i drift til rundt 1950. Det finst vidare fleire rydningsrøyser, restar etter fegate og fleire ruinar etter sel, løer og fjøs, av desse to større ruinar etter steinfjøs. Meir informasjon hos Stoknes (1995). Det finst og fire hytter. Området var i 1994-1995 beita av sau og storfe, og var også i 2009 framleis ein del beita av storfe og streifande sau. Det er oppslag av bjørkebuskar og sjølvsådd smågran. Det er gjennomført punktsprøyting av bjørkebuskar. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Gran vart observert, delvis sjølvsådd.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av mange setervollar i distriktet, desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med ein skilde beiteindikatorar og dessutan to raudlisteartar i låg kategori.

038 Valldal: Kreksethaugen

Nr i Storfjordprosjektet:	13908
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 148 130
Høgde:	330 m
Naturtype:	D05 hagemark
Utforming:	D0501 bjørkehage
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	06.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Silke Hansen 06.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark og mindre tydeleg beita skogsmark. Ein har velt å ta med det halvopne området som skiljer seg frå skogen rundt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Frå setervegen til Omnossetra går det ein veg til høgre til ein open bjørkehage med flott utsikt over Valldalen ovanfor Omnos. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sør- til mellomboreal vegetasjonssone (SB/MB) og klart oscanisk vegetasjonssesksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen hagemark (har tidlegare vore slått), men det finst og noko open naturbeitemark. Vegetasjonen besto av frisk fattigeng (G4) med gulaks og engkvein og innslag av noko finnskjepp og litt sølvbunke. Det var somme stader litt einstape. Av tre og buskar vart det sett bjørk, furu, gran, rogn, bustnype og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. blåknapp, bustnype, fjellaugnetrøst, grov nattfiol, harerug, hårsvæve, klokkevintergrøn, knegras, kornstorr, lækjeveronika, nattfiol, smalkjempe og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og notert blåkoll. Av sopp vart det funne *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp, og det er truleg potensiale for fleire beitemarkssoppar.

Bruk, tilstand og påverknad: I 2002 vart det notert at deler av plassen vart slått. I 2010 var det oppslag av småbjørk og ikkje teikn til korkje beiting eller slått. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Lokaliteten grensar til eit granplantefelt i søraust, grana tek til å så seg.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører no til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga, kombinert med rydding. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Bjørkehagen er del av eit større område som truleg har vore slått og beita i lang tid.
Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei hagemark med einskilde beiteindikatorar, men som er gått ut av hevd og er i byrjande attgroing.

039 Valldal: ved Omnos

Nr i Storfjordprosjektet: 13910
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 144 125
Høgde: 100 m
Naturtype: D01 slåttemark
Utforming: D0104 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder: 06.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Silke Hansen 06.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg nær riksvegen ved krysset mot bustadfeltet på Omnos (10/11). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men det vert ikkje beita. Vegetasjonen var prega av frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, finnskjegg, ein del prestekrage mm. Av tre og buskar vart det sett bjørk og hassel.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. blåknapp, bråtestorr, harerug, hassel, hårsvæve, jonsokkoll, knegras, liljekonvall, prestekrage, skjermsvæve og smalkjempe. I 2002 vart det og funne blåkoll, skogmarihand, blåklokke, markjordbær, nattfiol, tiriltunge og storblåfjør. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Bruket består av eit gamalt, lafta fjøs og ei nyare hytte. Det er fleire terrassar og murar på plassen. Området vert slått som ein del av fritidsbruken. Området verkar relativt lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slått. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med einskilde engartar.

040 Valldal: Bøplassen nord

Nr i Storfjordprosjektet: 13760
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 214 122
Høgde: 280-320 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 01.07.2002, Silke Hansen, Liv Sterten, Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 04.09.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen, Liv Sterten og Bolette Bele 01.07.2002 (Norderhaug et al. 2004), og eige feltarbeid 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Lokaliteten grensar til meir gjødsla mark, skog og granplantefelt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg eit stykke nord for vegen gjennom Valldalen nordaust for Alstad, nord for Olavskjelda og Bøplassen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, bustnype, harerug, hårsvæve, ein art i hårsvæve-gruppa, kvitmaure, markjordbær, prestekrage, skogfiol, småengkall og tviskjeggveronika. I 2002 vart det dessutan funne blåklokke, blåkoll, brudespore (2006: NT), engfiol, heiblåfjør, jonsokkoll, karve, kattedot, skogmarihand og tiriltunge. Av sopp vart det i 2009 m.a. funne *Clavulinopsis laeticolor* raudgul småkøllesopp, *Entoloma caesiocinctum* blårandraudskivesopp, *Entoloma exile* flammefotraudskivesopp, *Entoloma juncinum* striperaudskivesopp, *Entoloma minutum*, *Entoloma papillatum* vorteraudskivesopp, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp, *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe laeta* seig vokssopp, *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp (2010: NT), *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU), *Mycena flavoalba* elfenbeinhette og *Rhodocybe caelata* væpnarhatt.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2009 framleis beita av storfe. Området verka lite gjødsla. Framande artar: Det vart observert gran.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran og anna buskoppslag bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med mange beiteindikatorar og to raudlisteartar.

041 Valldal: Bøplassen aust

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 213 121
Høgde:	310 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.09.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg eit stykke nord for vegen gjennom Valldalen nordaust for Alstad, nordaust for Olavskjelda og aust for Bøplassen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4) med engkvein, fjellgulaks og finnskjegg. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, harerug, hegg, hårsvæve, knegras, kvitmaure, lækjeveronika, prestekrage, skogfiol, småengkall og tviskjeggveronika. Av sopp vart det

m.a. funne *Entoloma caesiocinctum* blårandraudskivesopp, *Entoloma formosum* bronseraudskivesopp, *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, og dessutan *Macrolepiota procera* stor parasollsopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2009 framleis beita av storfe som er inngjerda med elektrisk gjerde, men gror likevel sakte att. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

042 Valldal: Alstadsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	13450
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 213 109
Høgde:	370 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	11.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 03.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995), besøk av Silke Hansen 11.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 03.09.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Vollen grensar mot skog på alle kantar.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei nordvendt li 370 moh i Valldalen, søraust for Gudbrandsjuvet og sørvest for Grønning. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart til svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O2/O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark. Alstadsætra er delvis attgrodd med bringebær, ung bjørk, gråor og bregner. Deler av vollen har framleis frisk fattigeng og litt sølvbunkeeng (G4, G3) med ein del naturengplanter. Grasmarkene utgjer rundt 30%, medan blåbær og attgroingsmark med buskas utgjer 70%. Setervollen er stadvis litt forsumpa. Det vart observert fleire gamle styvingstre (bjørk). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, grønvier, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika og myrmaure. I 2001 vart det og funne fjelltimotei, prestekrage, småengkall, blåklokke, engfiol, harerug og blåkoll. Av sopp vart det m.a. funne *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Clitocybe clavipes* klubbetraktsopp, *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp, *Entoloma infula* var. *chlorinosum* hetteraudskivesopp, *Entoloma polioopus* tjæreraudskivesopp, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU) og *Mycena citrinomarginata* gulhette.

Bruk, tilstand og påverknad: Opprinneleg var det 11 bruk som setra på Alstadsætra. Det vart slutt på setringa etter krigen. Setra vart tatt av ras i 1970. To nye hytter. Beitedyr (kyr og sau) streifa rundt Alstadsetra i 2001. Området er også i 2010 beita av streifande storfe. Dessutan er deler av områda nærast hyttene slått med motorljå. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fleire fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av mange setervollar i distriktet, desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og dessutan ein raudlisteart i kategori sårbar. Lokaliteten er liten og har fått redusert areal som følgje av hyttebygging og attgroing.

043 Valldal: Nedstestølen

Nr i Storfjordprosjektet:	13330
Naturbasenummer	BN00008396
Posisjon:	MQ 255 174
Høgde:	420 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.09.1995, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 02.10.1996, John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1997), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995), eige besøk saman med Geir Gaarder 04.09.1995 (Jordal & Gaarder 1997), og eige feltarbeid 02.10.1996 og 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Lokaliteten grensar til skog og til elva. Lokaliteten er ein del av Trollstigen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på nordsida av elva Valldøla nord for Langdalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg dels av morenemateriale, og dels av elveavsett materiale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og ruinar og meir gjødsla parti. Vegetasjonen var gras- og urtedominert, somme stader noko nitrofile etter tidlegare tiders gjødsling (G14), og litt prega av dårleg beitetrykk. Frisk fattigeng utgjer rundt 80-90% av arealet, medan blåbær og nitrofile grasmarker utgjer 10-20%. Best utvikla frisk fattigeng (G4) var det i kantane og på veldrenerte ryggar, her og med større innslag av naturengartar og beitemarkssopp. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, harerug, hestespreng, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika, skoggråurt, trefingerurt og tviskjeggveronika. 1995-96: Vi fann 8 relativt vanlege beitemarkssopp og 45 planteartar, av desse 14 naturengplanter og 4 seterartar, m.a. blåklukke, fjellaugnetrøst, fjelltimotei, hårsvæve og tiriltunge. Av sopp vart det i 2009 m.a. funne *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe insipida* liten vokssopp, *Hygrocybe laeta* seig vokssopp, *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp og *Mycena flavoalba* elfenbeinhette. I 1995 vart det dessutan funne mørkskjela vokssopp *Hygrocybe turunda* (2006: NT, 2010: VU).

Bruk, tilstand og påverknad: Setergrenda låg tidlegare på nordsida av elva (Gamlesetra). Her er det no berre ruinar av gamle husmurar og steingjerde. Blant ruinane var og eit meieri som var i funksjon rundt år 1900. Bru over elva. Setergrenda vart flytta til sørsida av elva i 1905 etter at det meste vart øydelagt av fonn. På 1930-talet setra 13 bruk frå Døving, 2 frå Gjerde og 2 frå Høghjelle. Det var da omkring 100 kyr her. Det vart køyrt mjølkerute frå 1926. Setra var i drift til 1961 eller 1962. Setervollan hadde i 1995 dårleg beitetrykk. Området var i 2010 framleis beita av sau, men det var mykje strø og langt gras. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårleg beitetrykk har ført til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med sterkare beitetrykk. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med relativt mange beiteindikatorar og ein raudlisteart.

044 Valldal: Øvstestølen

Nr i Storfjordprosjektet: 13370
Naturbasenummer BN00008395
Posisjon: MQ 265 178
Høgde: 530 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 04.09.1995, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Jordal & Gaarder 1997), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Stoknes (1995)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Stoknes (1995), eige besøk saman med Geir Gaarder 04.09.1995 (Jordal & Gaarder 1997) og eige feltarbeid 04.09.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, betre enn 20 meter. Det avgrensa området ligg ovanfor vegen og inngjerda hyttetomter er ikkje tekne med.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten er ei setergrend med ein del hytter ved riksvegen øvst i Valldalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellom- til nordboreal vegetasjonssone (MB-NB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Det er lite opne grasareal igjen (mest frisk fattigeng, G4), det meste kring husa. I omgjevnadene er det mest bjørkeskog, men og litt furu og noko planta gran. Området er prega av attgroing.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, grønvier, kattefot, musøyre og trefingerurt. I 1995 vart det dessutan funne fjellmarikåpe, fjelltimotei, kjeldeurt og kjertelaugnetrøst. Av sopp vart det m.a. funne *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp (2010: NT), *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU).

Bruk, tilstand og påverknad: Øvstestølen var seter for gardane Bjørstad og Langedalen, og bruk på Myra og Berli. Bjørstad og Berli har hatt seter her iallfall sidan tidleg på 1700-talet. I første halvdel av 1900-talet var det inntil 50-60 kyr på setra. Berre garden Langedalen hadde da støl og rett til all gjødsla. Øvstestølen var i bruk til omkring 1950. Området er mykje i bruk til friluftsmål. Området var i 2009 framleis beita av sau. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert sitkagran.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep (m.a. fleire hytter), gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er mindre restar av naturbeitemark mellom husa, med einskilde beiteindikatorar og dessutan to raudlisteartar.

045 Fjørå: Nerhus vegkant

Nr i Storfjordprosjektet: (NY)
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 1303-1322, 0799-0806
Høgde: 5 m
Naturtype: D03 artsrik vegkant
Utforming:
Verdi: A (svært viktig)

Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Lokaliteten grensar til vegen, dyrka mark og bustader/hagar.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg langs vegen til Tafjorden like aust for Fjørå. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er opprinneleg truleg ei blanding av morenemateriale og rasmateriale, men er dels bearbeidd i samband med vegbygging. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen artsrike vegkant, det er mest øvre (nordre) vegkant som er registrert, men kanten mot sjøen har og einkilde interessante artar. Vegetasjonen var urterik, og dels frisk fattigeng (G4), dels tørrenger (G7, ein truga vegetasjonstype) og dels bergknausar (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeminneblom, bakkeveronika, brudespore (2006: NT), dunhavre, engtjæreblom, gjeldkarve, *Hieracium moechiadium* (hårsvævegruppa, utan norsk namn), humle, hårsvæve, kjøtttype, kvitbergknapp, kvitbladtistel, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, mørkkongslis, skjermvæve, skogbjørnebær, smalkjempe, smørbukk, småbergknapp, stankstorkenebb, stormaure, sølvmure, tofrøvikke, tviskjeggveronika, vårskrinneblom og åkerminneblom. Fleire av desse er regionalt sjeldne.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vert truleg slått framleis. Lokaliteten verka ikkje gjødsla, men grensar til dyrka mark som har vore gjødsla.

Framande artar: Det vart observert hagelupin og vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig med framhald i kantslått, og denne bør helst føregå seint i sesongen så plantene får frø seg. Gjødsling og sprøyting bør unngåast, og grøfterensk bør ikkje berøra vegskråninga utanfor grøfta.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ein uvanleg artsrik vegkant med fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar som bakkeminneblom, bakkeveronika, brudespore, engtjæreblom, *Hieracium moechiadium* og tofrøvikke.

046 Fjørå: Nerhus aust

Nr i Storfjordprosjektet: 13820 (delvis)
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 134 082
Høgde: 10-30 m
Naturtype: D05 hagemark
Utforming:
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 30.06.2002, Liv Sterten, Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 30.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark og skog.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg langs vegen til Tafjorden like aust for Fjørå. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest morenemateriale, men med innslag av rasmateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen hagemark med innslag av open naturbeitemark. Heile området har truleg vore ope tidlegare. Vegetasjonen var urterik og mest i slekt med tørreng (G7, ein truga vegetasjonstype). Av tre og buskar vart det sett bjørk, hassel og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeminneblom, dunhavre, engreverumpe, engtjæreblom, gjeldkarve, gulskolm, hengjeaks, hårsvæve, jonsokkoll, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, mørkkongsllys, stormaure og tviskjeggveronika. I 2002 vart det dessutan funne bakkemynte, bergmynte, blåklokke, blåknapp, blåkoll, engsmelle, gulmaure, raudknapp, rosenrot, smalkjempe, smørbukk og tiriltunge. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Frå gamalt av var det både sau (10-12 vinterfora), geit og kyr (3-4) på garden. Mjølkeproduksjonen tok slutt i 1970, og sauehaldet i 1980. Det var kjøtproduksjon fram til 1999. I dag er det ikkje aktiv drift, og areala som ikkje er fulldyrka gror att. Tidlegare dreiv dei også med frukt dyrking på garden og ein del av dei gamle frukttræa står att. Areala består hovudsakleg av svakt gjødsla fattigeng på restareal langs kantane mot skogen.

Framande artar: Det vart observert skvallerkål.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar, men er i dårleg hevd. Attgroinga dreg ned, medan artsutvalet kombinert med god hevd kunne ha gjeve verdi A.

047 Fjørå: Solbakken

Nr i Storfjordprosjektet:	13860
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 132 086
Høgde:	260-270 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	30.06.2002, Liv Sterten, Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 30.06.2002 (Norderhaug et al. 2004), informasjon på ein plakat på staden og eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Lokaliteten er for det meste omkransa av skog. Heile det opne arealet er teke med, men ein er litt i tvil om heile innmarka burde vore med sidan sentrale deler ber preg av å ha vore gjødsla.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i bratt terreng eit stykke opp frå sjøen i Fjørå, nedanfor Sætra. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark. Noko gjødselfrega fattigeng, stadvis sølvbunkedominert, samt delvis innslag av hundegras og smyle, men og ein del frisk fattigeng (G4) dominert av gulaks og engkvein. Fruktthage med moreller og eple. Av tre og buskar vart det sett bjørk, furu, osp og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, eittårsknavel, engreverumpe, gjeldkarve, hårsvæve, jonsokkoll, lækjeveronika, markjordbær, raudknapp, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom, storblåfjør, stormaure, sølvmore, tviskjeggveronika og vårskrinneblom. I 2002 vart det dessutan funne blåkoll, finnskjegg, tusenfryd, blåklokke, gjeldkarve,

prestekrage, tiriltunge, kvitmaure, harerug, kransmynte, engsmelle og ein augnetrøst-art. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Solbakken var tidlegare husmannsplass under Sætra. Her hadde dei ei ku og nokre sauer. Kastefolket flytte hit i 1956. Solbakken vart fråflytta ca. 1990, og fungerer i dag som sommarhus. Terrassert tidlegare slåttemark. Sauene ifrå Sætra går på beite her, og området var i 2010 godt nedbeita ved besøket. Området verka relativt lite gjødsla i utkantane og rundt grunnlendte knausar, men vegetasjonen er stadvis meir nitrofil, m.a. ved fjøset.

Framande artar: Det vart funne skvallerkål.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av skjøtsel i form av slått eller beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt og relativt artsrik naturbeitemark med m.a. einskilde tørrbakkeplanter.

048 Fjørå: ovanfor Solbakken

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 1337 0865
Høgde:	325 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Lokaliteten er for det meste omkransa av skog.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i bratt terreng eit stykke opp frå sjøen i Fjørå, nedanfor Sætra. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng og finnskjeggen (G4, G5). Av tre og buskar vart det sett bjørk, furu, selje, hengjebjørk, gråor, rogn, hegg og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det notert m.a. aurikkelsvæve, blåknapp, bråtestorr, engreverumpe, hegg, hengjebjørk, lækjeveronika, skogfiol, smalkjempe, stemorsblom, storblåfjør og tviskjeggveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av sauene frå Sætra. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i skjøtsel i form av slått eller beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

049 Fjørå: Brattli

Nr i Storfjordprosjektet:	13740
----------------------------------	-------

Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 133 085
Høgde:	300-350 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	30.06.2002, Liv Sterten, Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 30.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Heile det opne arealet er teke med, og lokaliteten er for det meste omkransa av skog.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten er ein av Sæterplassane og ligg i bratt terreng eit stykke opp frå sjøen i Fjørå, nedanfor Sætra, men ovanfor Solbakken. Ein følgjer vegen oppover mot Hauge og Ytterli, og så vidare stien som er skilta mot Almdalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men kan og innehalda rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Opprinneleg var dette slåttemark, der store deler av arealet i dag består av noko gjødselpåverka naturbeitemark. Det er mest frisk fattigeng (G4), men og litt innslag av sølvbunkeeng (G3) med noko kvitkløver. Spesielt gjeld dette områda omkring husa. Mindre areal med tørrbakkevegetasjon og areal som er mindre gjødselpåverka gjev bidrag til eit større artsmangfald. Av tre og buskar vart det sett alm (styva, 2006 og 2010: NT), bjørk, hengjebjørk, selje, gråor, hegg og furu.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, gjeldkarve, hegg, hengjebjørk, karve, marinøkkel (2006: NT), markjordbær, raudknapp, smalkjempe, stormaure og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og funne blåklokke, engsmelle, finnskjegg, harerug, kvitmaure, lintorskemunn, lækjeveronika, tiriltunge og vill-lauk. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Brattli var ein gamal husmannsplass under Sætra. Dei hadde ei ku og nokre sauer. Plassen vart fråflytta på 1960-talet og vert i dag nytta til fritidshus. Mange rydningsrøyser og delvis steinutgard omkring innmarka. Løypestreng (GPS 413435 – 6908607). Styva tre, hovudsakleg alm. Sauer frå Sætra beiter i området i dag.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av skjøtsel i form av slått eller beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar. Marinøkkel er ein kravfull art som er sjeldan i Storfjorden, men han står ikkje på raudlista 2010.

050 Fjørå: Sætra nedre

Nr i Storfjordprosjektet:	13880
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 135 088
Høgde:	350-400 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	30.06.2002, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 30.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko tvil om dei mest gjødsle delene burde ha vore utelett, men det er ein finskala-mosaikk som gjer det vanskeleg å dela opp.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Svært bratt område som ligg nedanfor Sætra i nordaustre del av Fjørå, knapt 400 meter over havet. Ein har utelett eit område i vest pga. for mykje gjødselpreg, m.a. med mørkare grønfarge på ortofoto. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men kan og vera iblanda rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark, av tørr utforming. Vegetasjonen hadde eit sterkt tørrbakkepreg, og er mest i slekt med svakt baserik tørreng (G7, ein truga vegetasjonstype). Av tre og buskar vart det sett alm (2006 og 2010: NT), bjørk, hengjebjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, bakkeveronika, eittårsknavel, engsmelle, gjeldkarve, *Hieracium moechiadium* (ein småart frå hårsvævegruppa), høymole, hårsvæve, karve, lintorskemunn, lækjeveronika, raudknapp, sandarve, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom, stormaure, vårpengeurt, våskrinneblom og åkerminneblom. I 2002 vart det dessutan notert augnetrøst-art, blåklukke, finnskjegg, prestekrage og tiriltunge. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fram til 1945 hadde dei geiter på Sætra. Bruket er no i drift med sau. Innmarka vert beita vår og haust, og enga svakt gjødsle med kunstgjødsel (salpeter om vårane). I dei brattaste partia har dette truleg avgrensa effekt på artsmangfaldet. Det var fleire rydningsrøyser.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsle meir enn i dag.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med mange beiteindikatorar, særleg slike som er knytt til tørre enger og knausar. Det var fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar.

051 Fjørå: Sætra øvre

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 1350 0898
Høgde:	440 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Lokaliteten er eit lite kantområde, berre omlag 15x20 meter, og grensar til fulldyrka eng og skog.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i søraustre del av bygda øvst ved veg ifrå Fjørå til Sætra. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark. Han grensar mot granskog ovanfor og elles mot fulldyrka og meir intensivt driven mark. Vegetasjonen var dominert av rosettplanter og kan førast til frisk fattigeng (G4).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. brudespore (2006: NT), grov nattfiol, kvitbladtistel og storblåfjør. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fram til 1945 hadde dei geiter på Sætra. Bruket er no i drift med sau. Innmarka vert beita vår og haust. Dette er eit kantområde som verka relativt lite gjødsla. I nedkant er det rydningsrøyser.

Framande artar: Det vart observert gran inntil lokaliteten.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i den tradisjonelle drifta i form av slått og beite. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn i dag.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med einskilde engartar.

052 Fjøra: Ytterli aust

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13630
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 111 086
Høgde:	390 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Norderhaug et al. (2004) har og ei skildring av heile Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg frå Fjøra opp til Ytterli, som ligg høgt og fritt over Norddalsfjorden. Lokaliteten ligg aust for Ytterligardane, ovanfor gardsvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark.

Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med innslag av tørrbakke- og knausvegetasjon rundt berga (F3).

Dominerande artar var engkvein, gulaks og finnskjegg. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, blåknapp, bråtestorr, eittårsknavel, geitsvingel, gjeldkarve, hassel, hårsvæve, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, krattlodnegras, krossknapp, lækjeveronika, markjordbær, raud jonsokblom, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom, storblåfjør, sølvmore, tviskjeggveronika, vårskrinneblom og åkerminneblom.

Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, det er nyleg slutt på sauehaldet. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite vil føra til attgroing med høg vegetasjon, buskar og meir skog.

Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden, og Ytterli har særleg store areal.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

053 Fjørå: Ytterli nordaust

Nr i Storfjordprosjektet: del av 13630
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 1125 0874
Høgde: 410 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Norderhaug et al. (2004) har og ei skildring av heile Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg frå Fjørå opp til Ytterli, som ligg høgt og fritt over Norddalsfjorden. Lokaliteten ligg eit stykke ovanfor gardsvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med innslag av finnskjeggen og sølvbunkeeng (G3, G5). Av tre og buskar vart det sett bjørk, furu, hassel, rogn og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, eittårsknavel, gjeldkarve, harerug, hassel, hårsvæve, jonsokkoll, krattlodnegras, lækjeveronika, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle og storblåfjør. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, det er nyleg slutt på sauehaldet. Området verka relativt lite gjødsla. Det er stadvis oppslag av busker og einstape.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite vil føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden, og Ytterli har særleg store areal.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

054 Fjørå: Ytterli nord

Nr i Storfjordprosjektet: del av 13630
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MQ 1094 0864
Høgde: 370 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Norderhaug et al. (2004) har og ei skildring av heile Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg frå Fjóra opp til Ytterli, som ligg høgt og fritt over Norddalsfjorden. Lokaliteten ligg eit stykke ovanfor gardsvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med innslag av finnskjegg, elles noko blåbærvegetasjon og bjørkebusker. Av tre og buskar vart det sett bjørk, hengjebjørk, rogn, selje, furu og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, eittårsknavel, harerug, hassel, hegg, hengjebjørk, jonsokkoll, karve, kvitsymre, lækjeveronika, platanlønn, smalkjempe, småbergknapp, storblåfjør og tviskjeggveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, det er nyleg slutt på sauehaldet. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite vil føra til attgroing med høg vegetasjon, buskar og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden, og Ytterli har særleg store areal.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med ein skilde beiteindikatorar.

055 Fjóra: Ytterli ved hytte

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13630
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 1082 0858
Høgde:	360 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Norderhaug et al. (2004) har og ei skildring av heile Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg frå Fjóra opp til Ytterli, som ligg høgt og fritt over Norddalsfjorden. Lokaliteten ligg nordvest for gardane mot skogkanten. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark.

Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med innslag av tørrbakke- og knausvegetasjon rundt berga (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, beitesvæve, blåknapp, bråtestorr, engreverumpe, harerug, hassel, hengjeaks, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, knegras, kvitmaure, liljekonvall, markjordbær, nattfiol, nyresoleie, raud jonsokblom, smalkjempe, småsmelle, stemorsblom, tviskjeggveronika, vårskrinneblom og åkerminneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, det er nyleg slutt på sauehaldet. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite og slått vil føra til attgroing med høg vegetasjon og busker. Det er derfor ønskjeleg med framhald av skjøtsel i form av slått eller beite. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Platanlønn bør fjernast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden, og Ytterli har særleg store areal.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

056 Fjørå: Ytterli vest

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13630
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 1069 0855
Høgde:	350 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	17.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 17.06.2010. Norderhaug et al. (2004) har og ei skildring av heile Ytterli. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær sars god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det går bilveg frå Fjørå opp til Ytterli, som ligg høgt og fritt over Norddalsfjorden. Lokaliteten ligg eit stykke vest for gardane langs ein sti til eit utsiktspunkt over Valldalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten bør truleg først til naturtypen slåttemark, i alle høve var her slått i 2010. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med innslag av tørrbakkevegetasjon (G7, ein truga vegetasjonstype). Viktige artar var gulaks, engkvein, finnskjegg, smalkjempe, ryllik, raudkløver og tiriltunge.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. brudespore (2006: NT), bråtestorr, gjeldkarve, jonsokkoll, karve, lintorskemunn, lækjeveronika, markjordbær, raud jonsokblom, smalkjempe og vårpengeurt. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger beita, det er nyleg slutt på sauehaldet, men det var slått i 2010. Området verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite og slått vil føra til attgroing med høg vegetasjon og busker. Det er derfor ønskjeleg med framhald av skjøtsel i form av slått eller beite. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Men øvre deler av Fjørå har trass alt att meir verdifullt kulturlandskap enn dei fleste andre stader i fjorden, og Ytterli har særleg store areal.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med eit middels utval engartar.

057 Tafjord: Muldal

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 13440
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 187 037
Høgde:	360 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark

Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	25.07.2001, Ann Norderhaug (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Tafjord (1966)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 25.07.2001 av Ann Norderhaug (Norderhaug et al. (2004) og eige feltarbeid 05.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom attgroande naturbeitemark, tørre berg og meir gjødsla innmark. Lokaliteten er ein del av Tafjorden-Reindalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg rundt 360 meter over havet ved utløpet av ein hengjedal der Muldalsfossen stupar 180 m ned. Ein kjerreveg slynger seg opp dit frå vegen ved Sødalsvika ved Tafjorden. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg truleg i overgangen mellom sør- og mellomboreal vegetasjonssone (SB/MB) og iovergangsseksjonen mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er mest i slekt med naturbeitemark, men er delvis dominert av grunnlendte berg, og vil gro sakte att om ikkje beitinga vert teken opp att. Det finst frisk fattigeng og tørrengflora (G4, G7, ein truga vegetasjonstype) på knausane nær husa. Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. burot, eittårsknavel, engsmelle, geitsvingel, hegg, hårsvæve, kvitbergknapp, lintorskemunn, lækjeveronika, smalkjempe, smørbukk, småbergknapp, småengkall, småsmelle, sølvmore, tviskjeggveronika og vårpengeurt. I 2001 er det og funne jonsokkoll, knegras og storblåfjør. Det vart ikkje funne sopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Muldal tilhørte Giskegodset, men vart på 1600-tallet overteke av Frimannsætta som åtte heile Tafjordbygda. Muldal består av to like store bruk. Begge bruka hadde i 1655 1 hest, 7 kyr, 6 sauer og 3 geiter. I 1802 hadde dei 7 naut, 1 hest og 16 småfe kvar. Også seinare har det vore hest, geit, kyr og gris på Muldal og det var full drift fram til 1957. Sidan var det geitebruk til drifta vart lagt ned i 1970-åra. Området er ikkje lenger beita (2009). Dei grunnlendte berga verka lite gjødsla, men gror sakte att.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av beitinga, evt. skjøtselsslått (lite og overkommeleg areal). Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei attgroande naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar, mellom desse nokre tørrengartar.

058 Tafjord: Kaldhusdalen, småbruket

Nr i Storfjordprosjektet:	13780
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 1852 9784
Høgde:	200 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	28.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Bolette Bele og Liv Sterten 28.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av attgroingseng og overgangar mot meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg lett tilgjengeleg langs vegen oppover til Kaldhussæter frå Tafjord. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har vore slåttemark, men er ikkje slått på lenge, og kan truleg best klassifiserast som naturbeitemark i attgroing. Vegetasjonen var attgroande frisk fattigeng (G4) på udyrka deler ved husa. Oppslag av osp, rogn og hegg.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. lækjeveronika, markjordbær, småengkall og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og notert blåklokke, skogmarihand og flekkmarihand. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men det kan framleis vera eit svakt potensiale for beitemarkssopp nord for husa.

Bruk, tilstand og påverknad: Her har tidlegare vore 30 geit, 6 kyr og 10 sauer. Då siste brukar døydde i 1997 hadde han 10 sauer att. Området er ikkje lenger beita. Området verka ikkje mykje gjødsla på dei overflatedyrka delane ved husa.

Framande artar: Det vart observert svarthyll.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite har ført til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av slått eller beiting. Fysiske inngrep bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria for B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

059 Tafjord: Kaldhusdalen

Nr i Storfjordprosjektet:	13770
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 185 973
Høgde:	260 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	28.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Bolette Bele og Liv Sterten 28.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og beslekta typar som beita rasmærk, boreal lynchhei og attgroande buskmærk.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på sørvestsida av elva ved gardane i Kaldhusdalen. Det er litt usikkert kor mykje ein bør ta med at dei beita snørasengene, ein har velt å ta med skjønsmessig dei nedre mest grasrike delene. Berggrunnen består av augegneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men bortunder fjellet er det og rasmateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer truleg framleis naturtypen naturbeitemark (i tidleg attgroing), men det finst og bergknausar, bjørkeskog og tidlegare beita rasmærk. Vegetasjonen er variert med frisk fattigeng, blåbærlyng, myrflekke mm. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer, og det er ein del små bjørkebusker.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2002 notert m.a. augnetrøst-art, blåklokke, fjelltimotei, flekkmarihand, harerug, karve, myske, raud jonsokblom, skogmarihand, småengkall, stankstorkenebb, trollurt, tviskjeggveronika og åkerminneblom. Det vart ikkje teke artsliste i 2009. Sopp er ikkje undersøkt.

Bruk, tilstand og påverknad: I 2002 var dette beite for ca. 100 geiter, av desse 72 mjølkegeiter. I 2009 var området ikkje beita ved besøket, og ser ut til å vera i attgroing. Det går ei kraftline over lokaliteten.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører no til attgroing med høgare vegetasjon, buskas og meir skog, men restaurering er framleis muleg. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av beitinga.

Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria for B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

060 Tafjord: Rødal

Nr i Storfjordprosjektet:	13840
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 192 987
Høgde:	180-200 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	29.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Bolette Bele og Liv Sterten 29.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal lynghei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg lett tilgjengeleg langs vegen frå Tafjorden til Zakariasdammen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sør- til mellomboreal vegetasjonssone (SB/MB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men har tidlegare fungert som slåttemark. Terrenget har ein del knausar og berg med tørketolande planter. Vegetasjonen var frisk fattigeng med innslag av tørrengartar som dunhavre, men det er og noko bregner og blåbærvegetasjon. Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. blåknapp, dunhavre, geitsvingel, lintorskemunn, lækjeveronika, småbergknapp og tviskjeggveronika. I 2002 vart det dessutan notert m.a. småengkall, harerug, gjeldkarve, bitterbergknapp, blåklokke og nyresoleie. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensielle for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Dreiv tidlegare med 30 geit, 5 kyr, 1 hest. Frå gamalt av var slåttemarka for geitfåret oppi bakkene (den avgrensa lokaliteten). I 1985 slutta den tidlegare eigaren med kyr og hest, men fortsette med 20 geit fram til 1992 då han døydde. I 2009 gjekk sauer på sommarbeite her. Husa er fritidsbustad. Bakkane verka relativt lite gjødsla. Det er oppslag av lauvtre.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til sterkare attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga, og dessutan noko rydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

061 Tafjord: Øvste Rødal

Nr i Storfjordprosjektet:	13900
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 221 957
Høgde:	550-580 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	28.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Tafjord (1966)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på undersøking av Bolette Bele og Liv Sterten 28.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær s god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av attgroingsenger og overgangar mot meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg lett tilgjengeleg langs vegen innover mot Rødalsetra. Ein har velt å avgrensa berre dei mest artsrike og minst attgrodde knausane. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har vore slått tidlegare, men dei siste tiåra truleg berre beitt. Ein reknar han derfor til naturtypen naturbeitemark. Det er tørre knausar, bakkar og grunnlendte berg med stadvis interessant flora framleis. Vegetasjonen er ein mosaikk mellom frisk og tørr fattigeng, tidlegare og med innslag av meir kravfulle artar som brudespore. På djupare mark går attgroinga fortare, og det veks i dag mykje strandrøyr, geitrams, sløkje, skogstorkenebb, raud jonsokblom, tyrihjel, vendelrot og andre høgstauder, og høge gras som hundegras (G12/G14). Av tre og buskar vart det sett bjørk, vierkratt og einer som breier seg inn frå kantane.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. dunhavre, engsmelle, engsnelle, flekkmure, kvitbladistel, liljekonvall, lækjeveronika, markjordbær, raud jonsokblom, setergråurt, småengkall, tviskjeggveronika og vill-lauk. I 2002 vart det dessutan notert m.a. bitterbergknapp, blåklokke, brudespore (2006: NT), harerug, augnetrøst-art, bergveronika, trefingerurt, fjelltimotei og karve. Det vart ikkje funne sopp, men ein reknar med at lokaliteten framleis har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Bruk nr. 41/1 hadde før krigen 30 geit, 25 sauer, 5-6 kyr og 1 merr, slutta med geit i 1943 og slutta med alt husdyrhald i 1959. Bruk nr. 41/2 hadde 30 geit, 5-6 kyr, 1 merr, dette bruket vart fråflytta i 1954. Norddal kommune eig, og jeger og fiske-foreninga leiger husa. Ca. 1990-2000 vart området beita av 30-40 islandshestar frå Vigra. I 2001 vart det beita med 60 hestar, men dette fungerte ikkje så bra. Området vart i 2002 framleis beita av streifande sauer. Ved besøket i 2009 var området i ein tidleg attgroingsfase utan beitespor. Det avgrensa området verka lite gjødselpåverka.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing med høg vegetasjon og innvandrande buskas og skog, men restaurering er framleis muleg, særleg på meir grunnlendt mark der artsrikdomen er nokonlunde intakt. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av slått eller beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark (tidlegare slåttemark) med nokre engartar (særleg tørrbakkeartar), men kan verta lågare nokså snart som følgje av attgroing.

Stranda

062 Fausa: Bruna

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11320
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 905 157
Høgde:	260 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått/beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 01.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark, avgrensinga er litt vanskeleg å avgjera både i felt og på ortofoto, men er støtta av subjektive val og GPS-målingar i felt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Fausa i nordvestre del av Stranda, nær kanten av ein hengedal ut mot Storfjorden, over fjorden frå Stordal. Brune er ein fråflytta gard ut mot kanten mot Storfjorden, og lokaliteten er enger på flatene langs kanten nordafor tunet. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten bør kanskje helst førast til naturtypen slåttemark, men har truleg ikkje vore slått i det siste. Vegetasjonen er mest i slekt med frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, kvitkløver og ryllik, men har og einskilde meir basekrevande artar.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av rundt 40 blomstrande solblomplanter (2006 & 2010: VU). Av planter elles vart det notert m.a. blåknapp, brudespore (2006: NT), bråtestorr, bustnype, geitsvingel, grov nattfiol, harerug, hårsvæve, jonsokkoll, knegras, prestekrage, skjermsvæve, smalkjempe, stormaure og tviskjeggveronika. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vert ikkje lenger slått, men beita på ettersommar/haust etter at siloslåtten er ferdig. Området vert truleg ikkje lenger gjødsla, men kan ha vore gjødsla tidlegare.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga og oppattaking av slåtten. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap med geitebeiting og store solblombestandar, ein av dei største bestandane i landet.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei slåttemark (som rett nok ikkje er slått i det siste) med ein viktig bestand av solblom, ein raudlisteart i kategori sårbar, og elles ein del andre engartar. Lokaliteten er og ein del av eit større landskap i Fausa-området med tusenvis av solblom, ein av dei største bestandane i landet.

063 Fausa: Skoggane sør

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11320
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 905 159
Høgde:	270 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 01.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 01.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Fausa i nordvestre del av Stranda, nær kanten av ein hengedal ut mot Storfjorden, over fjorden frå Stordal. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var dominert av ulike utformingar av frisk fattigeng (G4) med ein viss variasjon i retning blåtoppeng (G2), finnskjeggen (G5) og beita intermediær fastmattemyr (L2). Viktige artar var engkvein, gulaks, finnskjegg, blåknapp, blåtopp, tepperot, firkantperikum m.m. Av tre og buskar vart det sett bjørk, osp, selje og einer.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av rundt 240 opptelte blomsterstenglar av solblom (2006 & 2010: VU). Av planter elles vart det notert m.a. blåknapp, brudespore (2006: NT), geitsvingel, grov nattfiol, harerug, knegras, krattlodnegras, kvitbladtistel, loppestorr, rome, ryllsiv, skjermsvæve, smalkjempe og storblåfjør. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart framleis ein del beita av geit (2010), særleg på ettersommaren og hausten. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog, og solblombestandane vil da forsvinna gradvis. Det er derfor sterkt ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap med geitebeiting og store solblombestandar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med ein stor og viktig bestand av solblom, ein raudlisteart i kategori sårbar, og elles ein del andre beiteindikatorar. Lokaliteten er og ein del av eit større landskap i Fausa-området med tusenvis av solblom, ein av dei største bestandane i landet.

064 Fausa: Skoggane nord

Nr i Storfjordprosjektet: del av 11320
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: LQ 906 160
Høgde: 280-320 m
Naturtype: D05 hagemark
Utforming: (dels furuhage, ikkje definert som utforming)
Verdi: A (svært viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 01.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 01.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det halvopne langskapet er relativt velavgrensa mot open naturbeitemark i sør, og bratte skoglier og berg i nord og aust.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Fausa i nordvestre del av Stranda, nær kanten av ein hengedal ut mot Storfjorden, over fjorden frå Stordal. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen hagemark, deler av lokaliteten er ein uvanleg type med dominans av furu og gras/urterik undervegetasjon ("furuhage" er ikkje definert som utforming i DN-handbok nr. 13), men og med bjørk og osp og dessutan einskilde bergknausar. Vegetasjonen var variert, med gras- og urtedominans, delvis nokså moserik, men og stadvis med småbregner og større bregner. Det var generelt lite lyng. Dominerande planter i undervegetasjonen var m.a. blåtopp, kvitsymre, blåknapp, engkvein, einstape, skogfiol og smyle, men med variert utval av gras, bregner og urter, og mange basekrevande artar. Lokaliteten er derfor i slekt med kalkfuruskog, men er sterkt prega av langvarig beiting, som ikkje har vore heilsesongbeite, men har tillate frøsetting av mange artar.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av 180 opptelte blomsterstenglar av solblom (2006 & 2010: VU). Av planter elles vart det notert m.a. bergmjølke, bergskrinneblom, blåknapp, breiflangre, brudespore (2006: NT), grov nattfiol, hårsvæve, jonsokkoll, klokkevintergrøn, knegras, kvitbladtistel, kvitsymre, liljekonvall, lækjeveronika, markjordbær, skogfiol, smalkjempe, småengkall og storblåfjør. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 framleis ein del beita av geit, særleg på ettersommar/haust. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og tettare skog, og solblombestandane vil da forsvinna gradvis. Det er derfor sterkt ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap med geitebeiting og store solblombestandar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt hagemark med ein stor og viktig bestand av solblom, ein raudlistart i kategori sårbar, og elles ein del andre engartar. Lokaliteten er og ein del av eit større landskap i Fausa-området med tusenvis av solblom, ein av dei største bestandane i landet.

065 Fausa nord

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 903 159
Høgde:	300-340 m
Naturtype:	D05 hagemark (80%), D04 naturbeitemark (20%)
Utforming:	D0501 bjørkehage
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær sars god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom hagemark og mindre beitepåverka skog lenger ut frå gardane. Avgrensinga er dårleg undersøkt og avklart i vestre halvdel av lokaliteten, og likeeins i øvre (nordlege) deler.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Fausa (56/1-56/5) i nordvestre del av Stranda, nær kanten av ein hengedal ut mot Storfjorden, i lia nord for gardane, omfattar stadnamn som Litlenakken og Hjellane. Berggrunnen består av granittisk gneis, augegneis eller gneisgranitt. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen hagemark, men det finst og opne naturbeitemarkar og intermediære myrer. Vegetasjonen var variert med frisk fattigeng (G4), blåtoppeng (G2) og intermediær til fattig fastmattemyr (L2, K3). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av godt over 420 opptelte blomsterstenglar av solblom (2006 & 2010: VU), truleg var det vesentleg meir. Ein fekk ikkje tid til å undersøkje den delen av lokaliteten som ligg på 56/3 og 56/5, men solblom vart her sett med kikkert. Av planter elles vart det notert m.a.

blåknapp, brudespore (2006: NT), fjellaugnetrøst, grov nattfiol, heiblåfjør, klokkeling, klokkevintergrøn, knegras, kornstorr, kvitbladtistel, kystmyrklegg, pors og rome. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var framleis ein del beita av geit, særleg etter slått om hausten. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite vil føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og tettare skog, og solblombestandane vil da forsvinna gradvis. Det er derfor sterkt ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap med geitebeiting og store solblombestandar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt hagemark med ein stor og viktig bestand av solblom, ein raudlisteart i kategori sårbar, og elles ein del andre engartar. Lokaliteten er og ein del av eit større landskap i Fausa-området med tusenvis av solblom, ein av dei største bestandane i landet.

066 Liabygda: Klevbergsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	11160
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 958 117
Høgde:	580 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 02.09.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 26.07.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 02.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det opne området er nokså veldefinert, men det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, blåbærdominert boreal lynghei og buskmark med einer på sjølve vollen.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Klevbergsetra ligg på ei hylle 580 m ovanfor Storfjorden, i ei sørvendt li rett vest for Liabygda og er tilgjengeleg etter ein bilveg frå Ringset, og sti vidare frå Ansok. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og blåbærvegetasjon og buskmarker. Gulaks og sølvbunke dominerer (G3, G4) i dei grasdominerte partia, som utgjer berre 20-30% av arealet. Rundt 70-80% av setervollen er attgrodd med einer, blåbær og anna. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. aurikkelsvæve, bråtestorr, fjellaugnetrøst, harerug, heiblåfjør, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika, marinøkkel (2006: NT), nikkevintergrøn, skoggråurt og smalkjempe. Av sopp vart det m.a. funne *Cystoderma granulolum* raudbrun grynhatt, *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp, *Entoloma griseocyaneum* lillagrå raudskivesopp (2006: NT, 2010: VU), *Entoloma infula* bleikskiva raudskivesopp, *Entoloma lividocyanulum* blyblå raudskivesopp, *Entoloma prunuloides* mjølraudskivesopp (2006: NT, 2010: VU), *Entoloma xanthochroum* færøyrraudskivesopp, *Hemimycena delectabilis* lutvranghette, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp, *Hygrocybe laeta* seig vokssopp, *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp (2010: NT), *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU), *Mycena flavoalba* elfenbeinhette.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2009 framleis ein del beita av streifande sauer. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Buskrydding kan vera naudsynt.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med fleire beiteindikatorar og fire raudlisteartar.

067 Liabygda: Hammaren

Nr i Storfjordprosjektet:	11150
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 964 109
Høgde:	430 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 02.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 26.07.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 02.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det opne området er relativt veldefinert mot skogen rundt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei sørvendt li rett vest for Liabygda og er tilgjengeleg etter ein bilveg frå Ringset, og sti vidare frå Ansok. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark.

Vegetasjonen på Hammaren er dominert av gras og urter som lækjeveronika, augnetrøst, storblåfjør og harerug (frisk fattigeng med ein del finnskjegg, G4/G5). Deler av innmarka blir slått årleg, deler med større mellomrom. Deler som ikkje vert slått årleg har større andel sølvbunke og mindre andel naturengplanter (G3, sølvbunkeeng). Av tre og buskar vart det notert bjørk, furu, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, hårsvæve, heiblåfjør, heistorr, jonsokkoll, lækjeveronika og smalkjempe. Av sopp vart det m.a. funne *Clavaria fragilis* tua køllesopp, *Entoloma exile* flammefotraudskivesopp, *Entoloma juncinum* striperaudskivesopp, *Entoloma prunuloides* mjølrudskivesopp (2006: NT, 2010: VU), *Entoloma serrulatum* mørktanna raudskivesopp, *Hygrocybe cantharellus* kantarellvokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe insipida* liten vokssopp, *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Hammaren var busett frå 1665 til ut på 1700-talet (ca. 1750 ifølgje Kjølås 1954). Årsaka til fråflyttinga skulle vera for lite brensel i området pga. sterkt beite med geit. Fønad i 1665 var 5 storfe og 1 hest, i 1723 3 kyr, 2 ungfø, 5 sauer, 5 geiter og 1 hest. Hammeren har etter 1750 vore i bruk som utslått og beite til Ansok-gardane. Under krigen var det 20 mål åkerbruk på Hammaren (Sakarias Ansok) og det vart hausta havre, bygg, kveite (200 kg korn per år). I tillegg vart det hausta 40 lass med hø. Området var delvis slått nærast husa (motorljå?) også i 2009. Dessutan beitte nokre sauer på vollane. Dei avgrensa områda verka relativt lite gjødsla i seinare tid med muleg unnatak for enga ovanfor husa. Det er stadvis oppslag av halvmeterhøge bjørkebusker.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slått og beiting, helst på heile arealet. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap i vestlege del av Liabygda.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med einskilde engartar og ein raudlisteart.

068 Liabygda: Li

Nr i Storfjordprosjektet:	11700
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 994 105
Høgde:	240 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark (90%), D05 hagemark (10%)
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	07.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 19.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 07.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Beitet grensar mot skog og fulldyrka mark, ein har utelett eit noko meir gjødsla parti i aust, ytterkantane her er definert med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Li i vestre del av Liabygda. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer i hovudsak naturtypen naturbeitemark, men eit mindre areal som har vore tresett ei tid er no rydda, og noko attverande tresetting vert helst klassifisert som hagemark (ca. 10%). Vegetasjonen var dominert av frisk fattigeng (G4) med innslag av solblom.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av 42 blomstrande solblomplanter (2006 & 2010: VU) spreidd på fleire delførekomstar. Det var mest solblom i den delen som er rydda for tre og busker (skogkledd på ortofoto Gislink pr. desember 2010). Av planter elles vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, brudespore (2006: NT), bråtestorr, eittårsknavel, geitsvingel, harerug, hegg, hårsvæve, kvitmaure, lintorskemunn, lækjeveronika, markjordbær, prestekrage, rognasal, rose-art, smalkjempe, småengkall, småsmelle, storblåfjør og tviskjeggveronika. I 2002 vart det dessutan funne augnetrøst-art, engfrytle, finnskjegg, jonsokkoll, kattefot og tiriltunge. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppsesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 framleis ein del beita av ungdyr. Området verka for det meste lite gjødsla, men dei slettaste partia har kanskje fått noko meir gjødsel. Det er rydda for lauvkratt, men buskane ligg på marka.

Framande artar: Det vart funne platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Gjennomført rydding har truleg berga solblomen for ei tid. Rydda tre og busker som ligg på marka bør helst fjernast. Det er svært viktig med framhald i beitinga. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med ein god og viktig bestand av solblom, ein raudlisteart i kategori sårbar, og elles ein del andre beiteindikatorar.

069 Liabygda: Liasetra, Nedstestølen

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 0033 1168
Høgde:	485 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 04.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det opne grasdominerte arealet er relativt veldefinert.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Nedstestølen på Liasetra ligg like vest for Øvstestølen ved ei lita tjørn. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vollen er grasdominert, og består av frisk fattigeng og finnskjeggen i blanding (G4-G5), med fjellgulaks, engkvein, kvitkløver og finnskjegg som viktige artar, og mykje engkransmose i botnen. Det finst og litt blåbærvegetasjon. Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn, selje og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. harerug, heiblåfjør, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, knegras, lækjeveronika, smalkjempe og øyrevier. Det vart funne *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, og ein reknar med at det er potensiale for fleire beitemarkssoppar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var framleis ein del beita av sau og storfe (2009). Det finst to små buer og ei større nyare hytte. Det finst og steingjerde. Området verka litt nitrofilt ved husa, men mindre gjødsla mot utkanten.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Buskrydding kan vera naudsynt.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjør i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B.

070 Liabygda: Liasetra, Øvstestølen

Nr i Storfjordprosjektet:	11170
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MQ 005 118
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	13.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2009, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det opne grasdominerte arealet er relativt veldefinert, men det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal blåbærlynghei og einerbuskmark på vollen.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Liasetra er ei setergrend med vegtilknytning frå Liabygda. Øvstestølen er den øvste og austlegaste setervollen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men var i 2009 i gradvis attgroing. Vollen er gras- og lyngdominert, med rundt 50% blåbærvegetasjon og rundt 50% grasmarker. Grasmarkene består av frisk fattigeng og finnskjeggen i blanding (G4-G5), med fjellgulaks, engkvein og finnskjegg som viktige artar. Langs kantane er lokaliteten i ferd med å gro att med bjørk og einer. Områda rundt setra er relativt tett attvaksne med lauvskog.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. bråtestorr, heiblåfjør, hårsvæve, lækjeveronika, skoggråurt, smalkjempe og smørtelg. I 2001 vart det og notert kjertelaugnetrøst, blåklokke og blåkoll. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseasonen, men ein reknar med at han har eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Fire nyare hytter, og ei bu av nyare dato er oppført på gamle grunnmurar. Fragment av steingjerde. Omtrent intakt steingjerde rundt heile vollen. Seterdrifta er lagt ned. Setergrenda vert brukt til rekreasjon, og vart beita av storfe og sau i 2001 og 2009. Området verka i hovudsak lite gjødsla men er flekkvis gjødselpåverka nærast dei gamle fjøsa.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Buskrydding kan vera naudsynt.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B.

071 Liabygda: Grova øvst

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11140
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 967 103
Høgde:	80 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	13.08.2001, Liv Sterten, 19.06.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.06.2002 og 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom grunnlendt slåttemark og djupare, meir gjødsla jord på innmarka.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Grova ligg på ei lita dyrka hylle rett nord for ferjeleiet i Liabygda (der ferja går over til Stranda). Lokaliteten ligg på og rundt ein liten knaus rett aust for husa. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, utforminga frisk/tørr, middels baserik eng. Vegetasjonen var dominert av frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) med engtjæreblom og andre tørketolande artar.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. engtjæreblom, hegg, hårsvæve, kjøtttype, knegras, kvitmaure, lækjeveronika, markjordbær, raudknapp, smalkjempe, småsmelle, stormaure, tviskjeggveronika, vill-lauk og vårmarihand. Av sopp vart det funne *Rhodocybe hirneola* navlevæpnarhatt, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Innmarka var i 2009 framleis slått, men ikkje beita, men akkurat denne lokaliteten rundt ein kupert knaus vart ikkje lenger slått. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er derfor ønskjeleg med framhald i slått, også på denne knausen der det ikkje har vore slått siste åra. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei lita slåttemark med fleire uvanlege tørrbakkeartar som t.d. engtjæreblom. Vegetasjonstypen vert rekna for truga, og det kan henda verdien kunne vore sett høgare sjølv om arealet er svært lite.

072 Liabygda: Grova nedst

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11140
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 967 103
Høgde:	80 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	13.08.2001, Liv Sterten, 19.06.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 04.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 19.06.2002 og 04.09.2009. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Lokaliteten grensar mot skog og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i berglendt terreng nedanfor husa i Grova, rett nord for ferjeleiet i Liabygda (der ferja går over til Stranda). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i boreonemoral vegetasjonssone (BN) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer kanskje naturtypen naturbeitemark (alternativt småbiotopar), men det er ein god del opne knausar. Vegetasjonen har mange engartar (dels vegetasjonstypen frisk/tørr baserik eng, G7, ein truga vegetasjonstype), men har og mykje knausvegetasjon (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2009 notert m.a. engtjæreblom, geitsvingel, hårsvæve, kjøtttype, krattlodnegras, lintorskemunn, lækjeveronika, markjordbær, sandarve, skjermsvæve, smalkjempe, smørbukk, stemorsblom, sølvmore og vill-lauk. I 2002 vart det dessutan notert aurikkelsvæve, bergmynte, blåklokke, grov nattfiol, jonsokkoll, knegras, kvitmaure, lodnebregne, nyresoleie, raudknapp, småbergknapp, småsmelle, tiriltunge og åkerminneblom. Av sopp vart det m.a. funne *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger korkje slått eller beita. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til sakte attgroing. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av beitinga, evt. skjøtselsslått og buskrydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei attgroande naturbeitemark med eit godt utval tørrengartar.

073 Hjellane 23/2

Nr i Storfjordprosjektet:	11370
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 933 097
Høgde:	ca. 100 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	27.06.2002, Liv Sterten & Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 10.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 27.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 10.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla mark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Hjellane sør for Stranda sentrum langs vegen til Uksvika. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men det finst og frukttre og ei eng som truleg har vore pløgd og gjødsla noko tilbake i tid. Vegetasjonen var for det meste moserik frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, raudsvingel og rylli, men det er og noko hundegras.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, bråtestorr, geitsvingel, gjeldkarve, hengjeaks, krattlodnegras, kystgrisøyre, liljekonvall, lækjeveronika, prestekrage, raudknapp, skjermsvæve, skogfiol og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og funne blåkløkke, jonsokkoll, småengkall og tiriltunge. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, truleg er det eit visst potensiale for slike artar i kantane.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 slått på dei lettast tilgjengelege (og mest gjødselpåverka) delene, men graset ligg att. Kantane og frukthagen var ikkje slått. Det er ikkje lenger dyr i området.

Framande artar: Det vart observert skvallerkål.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått/beite på deler av arealet fører no til attgroing. Det er derfor ønskeleg med utviding av slåttene. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark som delvis ikkje er i hevd (attgroande) og som delvis verkar noko gjødsla, og som har eit visst utval engartar.

074 Hjellane: Bjorli

Nr i Storfjordprosjektet:	11360
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 933 097
Høgde:	140 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Muleg truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	27.06.2002, Liv Sterten & Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 10.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 27.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 10.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark. Ein har avgrensa den subjektivt minst gjødselpåverka delen i felt med GPS, og kontrollert mot grønfarge på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Hjellane (gnr 23/3) sør for Stranda sentrum langs vegen til Uksvika. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonen var for det meste frisk fattigeng (G4), der viktige artar var gulaks, engkvein, blåknapp, tepperot, blåkoll og smalkjempe.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, blåknapp, bråtestorr, bustnype, geitsvingel, hassel, hengjeaks, hårsvæve, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, knegras, kvitbladtistel, kystgrisøyre, liljekonvall, lækjeveronika, prestekrage, raudknapp, rognasal, skjermsvæve, skogfiol, smalkjempe, småsmelle, storblåfjør, tviskjeggveronika og tågebær. I 2002 vart det og påvist blåklokke, blåkoll, harerug, kvitmaure og tiriltunge. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har godt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten er fint slått (2002, 2010). Ein hadde opptil 10 sauer fram til 2001. Det var og 1-2 kyr fram til utpå 1960-talet (kjelde: Lars Karstein Hjelle). Området verka stort sett lite gjødsla på mykje av arealet. Ein har ikkje nytta kunstgjødsling dei siste 20-30 åra. Det finst spreidde rydningsrøyser. Furu sår seg inn i enga, det same gjeld rogn.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er svært viktig med framhald i slått. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt, lite gjødsla, velutvikla og artsrik slåttemark. Her er truleg eit stort potensiale for raudlista beitemarkssopp.

075 Habostaddalen: Arneberg aust

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11560
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 8792 0587
Høgde:	410 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått/beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	10.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 10.07.2002 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg vest for Engeset i Habostaddalen i Stranda, på eit fråflytt gardsbruk i øvre del av bygda. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseaensk vegetasjonssesksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er truleg best å klassifisera som slåttemark, sjølv om han ikkje har vore slått i det siste. Vegetasjonen er frisk fattigeng (G4). Viktige artar var gulaks, engkvein, harerug, prestekrage, myrfiol, ryllik og nokså mykje kjertelaugnetrøst. Av tre og buskar vart det sett søyleeiner og oppslag av små ospebuskar.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, blåknapp, harerug, kjertelaugnetrøst, kvitbladtistel, kvitsymre, prestekrage, smalkjempe, småengkall, storblåfjør og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og funne blåklokke og gulmaure. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Arneberg vart fråflytta i 1937 men var i drift fram til 1950 (kjelde: Laurits Devold). Lokaliteten er ei overflaterydda eng som truleg ikkje lenger er slått, men likevel verkar rimeleg intakt. Eit steingjerde i nedkant. Lokaliteten verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slått eller beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei relativt intakt slåttemark med eit godt utval engartar.

076 Habostaddalen: Arneberg

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11560
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 878 058
Høgde:	410 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått/beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	10.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 10.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Arneberg er tilgjengeleg på ein bomveg frå Engset. Garden ligg i skogen vest for Engeset i Habostaddalen i Stranda, eit fråflytt gardsbruk i øvre del av bygda. Lokaliteten ligg like aust for husa i kanten av eit granplantefelt, og er ei stripe som er berre omlag 10 meter brei langs granfeltet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er truleg best å klassifisera som slåttemark, sjølv om han ikkje har vore slått i det siste. Vegetasjonen stemmer best med frisk fattigeng (G4), men det er og einskilde meir basekrevande artar som brudespore. Viktige artar var engkvein, gulaks, blåbær og kjertelaugnetrøst.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av 50 blomstrande solblomplanter (2006 & 2010: VU). Av planter elles vart det notert m.a. beitesvæve, blåknapp, brudespore (2006: NT), bråtestorr, harerug, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, kvitblattistel, kvitmaure, kvitsymre, lækjeveronika, smalkjempe, storblåfjør og tviskjeggveronika. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Arneberg vart fråflytta i 1937 men var i drift fram til 1950 (kjelde: Laurits Devold). Området er truleg ikkje lenger slått, men verkar likevel rimeleg intakt. Lokaliteten verka lite gjødsla.

Framande artar: Det er ein del planta gran i kanten, desse sjølvstår seg alt.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig med oppattaking av slått, alternativt beite med dyr som er inngjerda. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Sjølvsådd gran må fjernast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med ein god og intakt bestand av solblom, ein art i kategori sårbar, og dessutan einskilde andre engartar.

077 Habostaddalen: Liasetra

Nr i Storfjordprosjektet:	10050
Naturbasenummer	BN00008328
Posisjon:	LQ 859 036
Høgde:	410 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	22.09.1999, Finn Oldervik, 22.09.00, Dag Holtan & Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 10.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Finn Oldervik 22.09.1999, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 22.09.2000, Silke Hansen 10.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal hei, myr og hagemark ved setrane.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i midtre del av Habostaddalen i Stranda, på hi sida av elva i høve til Habostadsætra. Liasetra er tilgjengeleg på ein bomveg frå Engset og ligg i eit forholdsvis flatt område på nordsida av elva. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt).

Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er ei dårleg utvikla naturbeitemark, som er i attgroing. Vegetasjonen var 30% sølvbunkeeng (G3), 20% frisk fattigeng (G4), 50% blåbærhei og litt finnskjeggeng. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gran og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, geitsvingel, harerug, lækjeveronika og sumpmaure. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, ein reknar med at lokaliteten har eit nokså dårleg potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Seterdrifta er lagt ned. I dag vert Liasætra beita svakt av streifande sau. Beitetrykket synest vere lågt.

Framande artar: Det finst planta gran som truleg etter kvart vil så seg.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite eller for dårleg beitetrykk kan føra til meir attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Sjølvsådd gran og anna buskoppslag bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han truleg ikkje tilfredsstiller kriteria til B, m.a. på grunn av attgroingsstatus.

078 Habostaddalen: Svefonna

Nr i Storfjordprosjektet:	10060
Naturbasenummer	BN00008325
Posisjon:	LQ 877 050
Høgde:	400 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	02.10.1999, Finn Oldervik, 23.09.2000, Dag Holtan & Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 06.08.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Finn Oldervik 02.10.1999, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 23.09.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Silke Hansen 06.08.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Vollen er relativt velavgrensa mot skogen rundt, men det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla mark på vollen.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei nordvendt li ytst i Habostaddalen, og er tilgjengeleg langs ein bomveg frå Svemorka eller Habbastad. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og eit parti som er dyrka og meir gjødsla. På setervollen er det mange store einerar. Setervollen har beitepreg og er dels dominert av frisk fattigeng (G4) med fjellgulaks, engkvein og

delvis sølvbunke, men delvis og av finneskjeggeng (G5, ca. 10%) og lyngvegetasjon. Området er i attgroing berre i einskilde kantsoner (lynghei og finneskjegg), elles er her svært mykje myrtistel. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer, dels stor søyleeiner.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåklokke, bråtestorr, lækjeveronika, skoggråurt, smørtelg og tusenfryd. I 2000 vart det dessutan funne engfiol. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Clavaria zollingeri* fiolett greinkøllesopp (2006: NT, 2010: VU), *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp, *Entoloma sericellum* silkeraudskivesopp, *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp. Frå tidlegare er det funne 16 beitemarkssopp, av desse 10 artar vokssopp. To av desse var raudlisteartar, glasblå raudskivesopp *Entoloma caeruleopolitum* (2006: NT, 2010: VU) og musserongvokssopp *Hygrocybe fornicata* (2006 og 2010: NT). Andre artar i 1999 var m.a. gul vokssopp, mønjevokssopp, seig vokssopp, kritt vokssopp og blågrøn kragesopp *Stropharia cyanea*. Ein reknar med at lokaliteten har potensiale for fleire beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Seks eller sju bruk frå Sve setra på Svefonna, som var vårseter. Seterdrifta er lagt ned. Det er fleire steingardar i området. Det har også blitt bygd 3-4 nyare hytter. Området vart i 2010 framleis beita av sau og hest. Området verka for det meste relativt lite gjødsla, men ein teig har vore dyrka og gjødsla.

Framande artar: Det er planta gran i området, elles vart småplanter av platanlønn observert.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Platanlønn og sjølvsådd gran bør fjernast, det same gjeld buskas og skog som kjem opp. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjær i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med eit utval beiteindikatorar og tre raudlisteartar.

079 Strandadalen: Fjørstad ved Grøtgarden

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 9152 0220
Høgde:	290 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Lokaliteten er avgrensa av vegen og skog/granplantefelt.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg mellom Fjørstad og Rødset i midtre del av Strandadalen, på austsida av riksvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er i attgroing, og har truleg vore beita siste tida. Likevel har dette nok langt fram mot vår tid vore slåttemark og har eit visst preg av det. Ein vel naturtype slåttemark fordi dette kanskje også er den mest realistiske måten å bevare lokaliteten på. Vegetasjonen var moserik, og tilhøyrer typen frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, blåtopp, finneskjegg, sølvbunke og tepperot som viktige artar. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Mest spesielt var funn av 15 blomstrande solblomplanter (2006 & 2010: VU) på nokre få kvadratmeter opp mot eit granfelt i øvre (austre) del, posisjon LQ 91527 02206, moserikt og omgjeve av grasmark med gulaks, blåtopp, engkvein og skrubbær og spreidde tre og buskar. Av planter elles vart det notert m.a. beitesvæve, blåknapp, geitsvingel, harerug, kvitbladistel,

lækjeveronika, ein ubestemt orkidé-art og tviskjeggveronika. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området verkar ikkje lenger korkje slått eller beita og er i attgroing. Det er bygd ei hytte ved riksvegen i nordre del av enga. Lokaliteten verka lite gjødsla.

Framande artar: Det er planta ein del gran i området, og denne sår seg slik at små granplanter spirar i enga.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite fører no til attgroing med høg vegetasjon, buskas og innvandring av skog. Det er derfor ønskeleg med anten slått eller beiting, og det hastar med dette. Slått av området der solblomen veks kunne kanskje vore utført av hytteeigar. Sjølvsådde grantre bør fjernast, og området rundt solblomen opnast opp så lyset kjem betre til. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite restareal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med ein liten bestand av den sårbare arten solblom og einskilde andre engartar, men som er i attgroing.

080 Strandadalen: Heim-Fjørstad nord

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 9158 0134
Høgde:	320 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. I nord og aust grensar lokaliteten mot skog. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg nord for Heim-Fjørstad i midtre del av Strandadalen, ved eit bruk som er fråflytt og brukt til fritidsformål (br.nr. 33/6). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten bør kanskje førast til naturtypen slåttemark, sidan dette truleg har vore den viktigaste bruken av dei små engrestane frå husa og opp mot skogkanten. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, sølvbunke og tepperot som viktige artar.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, harerug, lækjeveronika, prestekrage og tviskjeggveronika. Av sopp vart det m.a. funne *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, og det er truleg potensiale for fleire beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området gror att og er ikkje slått, men er framleis truleg såvidt beita av streifande sau (sett skit 2010, men kan ha vore hjortedyr), utan at dette har nemnande verknad på attgroingsprosessen. Lokaliteten verka relativt lite gjødsla.

Framande artar: Tidlegare planta gran i nærleiken vil så seg inn i enga.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite fører no til attgroing. Det er derfor ønskeleg med oppattaking av skjøtselen. Sjølvsådd gran bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite restareal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er ei relativt artsfattig slåttemark som er i attgroing.

081 Strandadalen: Røyr

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY) (men jf 11770)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LQ 922 964
Høgde:	460-500 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	05.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 05.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, boreal hei og buskmark, men skiljet er relativt godt synleg på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i sørlege del av Strandadalen, i ei vestvendt, raspåverka dalside der det kjem ned ein bekk som har laga ei lita rasvifte. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og relativt mykje raspåverka og beita hei, og lokaliteten er derfor relativt grovt avgrensa. Vegetasjonen består av ca. 30-40% grasmarker med blanding av frisk fattigeng, finnskjøggeng og sølvbunkeeng (G4, G5, G3), og vidare rundt 60% boreal lynghei. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. brudespore (2006: NT), bråtestorr, geitsvingel, harerug, hestespreng, lækjeveronika, skogfiol, småengkall, svartstorr og svarttopp. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, ein reknar med at lokaliteten har eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 beita av geit. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er intakte, men artsfattige naturbeitemarkar som er nokså oppblanda med raspåverka og beita boreal hei.

082 Ljøen: Beithøggane, ved campinghyttene

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11330
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 9149-9150, 8945-8949
Høgde:	290 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	28.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 16.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 28.06.2002 av Bolette Bele og Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), og eige feltarbeid 16.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Ljøen på vestsida av Sunnylvsvfjorden, ved eit par campinghytter vest for husa på Beithøggane. Berggrunnen består av glimmergneis.

Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, av utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med engkvein, gulaks, engrapp, hundegras, ryllik og ein del prestekrage, men med overgangar mot frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), og dessutan knausar med tørketolande planter (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, bråtestorr, *Hieracium moechiadium*, hårsvæve, kjøtttype, kvitbladtistel, kvitsymre, lækjeveronika, nattfiol, prestekrage, skoggråurt, smalkjempe og tviskjeggveronika. I 2002 vart det dessutan funne blåklukke og blåkoll. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Beithoggane er ein relativt ung gard, fråskild Nedre-Ljøen (1873). Området var i 2010 framleis beita av sau frå naboen om hausten. Det er litt daudgras (strø) i botnen. Området verka lite gjødsla rundt knausar og på grunnlendt mark.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slåttan og beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med godt utval av engplanter. Det var fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar knytt til tørrbakkar og tørrberg.

083 Ljøen: Beithøggane, vegskråning

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11330
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 9143-9146, 8936-8940
Høgde:	290 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	16.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 16.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Ljøen på vestsida av Sunnlyvsfjorden, nokså velavgrensa mellom riksvegen og gardsvegen mot husa på Beithøggane. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, av utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med engkvein, gulaks, engrapp, hundegras, ryllik og ein del prestekrage, men med overgangar mot frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), og dessutan knausar med tørketolande planter (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, bråtestorr, eittårsknavel, geitsvingel, hengjebjørk, *Hieracium moechiadium*, hårsvæve, jonsokkoll, kattefot, krattlodnegras, kvitsymre, nattfiol, prestekrage, smalkjempe, stemorsblom, tviskjeggveronika og vårskrinneblom. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Beithoggane er ein relativt ung gard, fråskild Nedre-Ljøen (1873). Området var i 2010 framleis beita av sau frå naboen om hausten. Det er litt daudgras (strø) i botnen. Området verka lite gjødsla rundt knausar og på grunnlendt mark.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slåttan og beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med godt utval av engplanter. Det var fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar knytt til tørrbakkar og tørrberg.

084 Ljøen: Beithøggane, nedanfor hønehuset

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11330
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 9144-9151, 8924-8933
Høgde:	275 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	28.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 16.06.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Ansok (1973), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Bolette Bele og Liv Sterten 28.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 16.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Ljøen på vestsida av Sunnylvsfjorden, nedanfor hønehuset søraust for husa på Beithøggane. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, av utforminga frisk fattigeng. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med engkvein, gulaks, engrapp, hundegras, ryllik og ein del prestekrage, men med overgangar mot frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), og dessutan knausar med tørketolande planter (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, bergveronika, blåknapp, bråtestorr, harerug, hassel, *Hieracium moechiadium* (ein småart i *auriculinum*-gruppa innanfor hårsvævene), hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, kjøtttype, knegras, kvitsymre, markjordbær, nyresoleie, prestekrage, raud jonsokblom, skjermesvæve, smalkjempe, småbergknapp, småengkall, småsmelle, stemorsblom, tviskjeggveronika, vill-lauk, våskrinneblom og åkerminneblom. I 2002 vart det dessutan funne skogmarihand, grov nattfiol, brudespore (2006: NT), blåklokke, blåkoll og karve. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Beithøggane er ein relativt ung gard, fråskild Nedre-Ljøen (1873). Området var i 2010 framleis beita av sau frå naboen om hausten. Det er litt daudgras (strø) i botnen. Området verka lite gjødsla rundt knausane, men kanskje meir gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i slåtten og beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei nokså intakt slåttemark med stort utval av engplanter. Det var fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar knytt til tørrbakkar og tørrberg.

085 Ljøen: Nedre Ljøen

Nr i Storfjordprosjektet:	11380
Naturbasenummer	(NY)

Posisjon:	LP 915 890
Høgde:	200 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	27.06.2002, Bolette Bele & Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 16.06.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Bolette Bele og Liv Sterten 27.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 16.06.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, hagemark/skog og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Ljøen på vestsida av Sunnlyvsfjorden, like vest for gammelhusa på Nedre Ljøen. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, av utforminga frisk/tørr, middels baserik eng. Vegetasjonen var frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) med engkvein, gulaks, engrapp, hundegras, ryllik og ein del prestekrage, og dessutan knausar med tørketolande planter (F3). Oppslag av busker av alm, gråor, selje og platanlønn.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. alm (2006 og 2010: NT), bakkeveronika, bergmynte, blåknapp, brudespore (2006: NT), enghumleblom, engreverumpe, geitsvingel, harerug, hassel, hegg, hengjebjørk, *Hieracium moechiadium*, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, kjøtttype, kornstorr, kratthumleblom, kvitbladtistel, lintorskemunn, lodnebregne, lodnefaks, lækjeveronika, markjordbær, myske, nattfiol, olavsskjegg, prestekrage, raud jonsokblom, sandarve, skjermsvæve, smalkjempe, småbergknapp, småborre, småengkall, småsmelle, stemorsblom, storblåfjør, tviskjeggveronika, vårmarihand, vårskrinneblom og åkerminneblom. I 2002 vart det dessutan funne augnetrøst-art, blåklokke, engfiol, fjellmarikåpe, gjeldkarve, grov nattfiol, korallrot, skogfiol, skogmarihand, småsyre, stankstorkenebb, svartburkne, sølvmore og vill-lauk. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten har ikkje vore slått i det siste. Området verka lite gjødsla. Den trondhjemske postvei går gjennom lokaliteten.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med oppattaking av slått og framhald i beiting. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med mange slåtte- og beiteindikatorar, som rett nok ikkje er slått i det siste. Det var fleire kravfulle og dels regionalt sjeldne artar knytt til tørrbakkar og tørrberg.

086 Sunnlyvsfjorden: Ytste Åkernes

Nr i Storfjordprosjektet:	11260
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 965 959
Høgde:	190 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	13.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004); kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Ansok (1970, 1973), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal basert (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) på eige besøk saman med Silke Hansen 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Ansok (1970, 1973) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Ytste Åkerneset ligg ute i Sunnlyvsfjorden, ca. 190 m over havet og ca. 1 km nord for Meåkerneset. Tilgjenge er til fots opp frå sjøen, eller langs stien frå Meåkerneset. Garden har ein god del open innmark, som vender meir mot aust enn dei andre. Historiene om snøfonner er mange, fonnene er ein viktig økologisk faktor for vegetasjonen i desse fjellsidene. Dei fører til mindre skog og meir opne berg og tørrenger med lyskrevande vegetasjon. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oceanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Ovanfor husa er det avgrensa området med udyrka, bratte enger som er dominert av frisk fattigeng (G4), elles finst bergknausflora (F3). Tilgrensande område: Ein del av kulturenga var i 2001 slått, og graset raka bort. Her er det dominans av hundegras, gulaks, engkvein, kvitkløver og smalkjempe, altså ein utmagringsprosess i retning frisk fattigeng (G4). Dei delene av innmarka som ikkje blir slått, er nitrofil attgroingseng (G14) med bringebær, kvitbladtistel, mjødukt, skogburkne, raud jonsokblom, firkantperikum og stornesle. Styvingsalmer (2006 og 2010: NT) med stammediameter 50-70 cm finst i tilknytning til innmarka. Skogen rundt er bjørkedominert lauvskog med innslag av rogn og selje.

Artsmangfald: I naturengene ovanfor husa vart det notert grov nattfiol, jonsokkoll og smalkjempe. I tilknytning til tørre berg og knausar fanst kvitbergknapp, lintorskemunn, lækjeveronika, piggstorr, småbergknapp, småsyre, stemorsblom, sølvmore og åkerminneblom.

Bruk, tilstand og påverknad: Garden er første gong nemnt i 1603. I 1866 var her 8 mål dyrka jord, 19 mål natureng, utslått til 24 høylas, dyretal 1 hest, 8 storfe og 42 småfe. Garden vart fråflytt i 1958. Det finst fleire oppmura terrassar og trapper.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører no til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er ønskjeleg at det går beitedyr i terrenget. Elles kan det vera ønskjeleg med litt rydding av busk og kratt i dei halvopne berga og på tørre knausar, som har ein interessant og lyselskande flora.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Snørasa verkar framleis i retning av eit ope landskap, men prosessane med slått og beiting er opphøyr, og som resultat av dette får ein forbusking og skogdanning i det meste av fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at han er i attgroing og det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B.

087 Sunnlyvsfjorden: Åkernesodden-Flosteinfonna

Nr i Storfjordprosjektet:	11240
Naturbasenummer	(NY) jf edellauvskog BN00008335
Posisjon:	LP 961 952
Høgde:	0-60 m
Naturtype:	B01 sørvendt berg og rasmark, B02 kantkratt, D04 naturbeitemark
Utforming:	B0102 bergknaus- og flate, B0103 rasmark, B0204 urterik kant (overgang til D0407 frisk/tørr, middels baserik eng)
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	13.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004); kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Lillebø (1972), Ansok (1970, 1973)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Lillebø (1972) og Ansok (1970, 1973). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er likevel noko skjønsmessig

kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og andre typar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Det mest aktuelle er botanisk rike sørvendt berg og rasmark nedanfor garden Me-Åkerneset (tidlegare slåttemark), på strekninga Åkernesodden-Flostefonna, avgrensa på basis av ortofoto; ein bør endra avgrensing av edellauvskogen BN00008335 for å unngå overlapping. Me-Åkerneset ligg saman med fleire andre nedlagte gardar på vestsida av Sunnlyvsfjorden i den veglause, bratte og rasutsette strekninga mellom Ljøen og Stranda, rett over fjorden frå Oaldsbygda. Terrenget rundt garden heller mot sør-søraust. Området er svært rasutsett og historiene om fonner er mange. Fonnene er ein viktig økologisk faktor for vegetasjonen i desse fjellssidene. Dei fører til mindre skog og meir opne berg og tørrenger med lyskrevande vegetasjon. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Langs stigen opp frå støa finst grunnlendte tørre, vekselfuktige og fuktige enger (rasmark, vekselfuktig baserik eng, F1/G11). Elles finst tørreng- og tørrberg-vegetasjon, kantkratt og urterike kantar og overgangar til G7 frisk/tørr, middels baserik eng (ein truga vegetasjonstype).

Artsmangfald: Dei gamle, dels tørre og grunnlendte slåtteeengene i dei raspåverka berga ned mot fjorden er interessante med innslag av bakkeveronika, bergmynte, engsmelle, engtjæreblom, gjeldkarve, grov nattfiol, humle, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, knegras, kransmynte, kvitbergknapp, kvitmaure, liljekonvall, lintorskemunn, lodnebrege, loppestorr, markjordbær, sanikel, skogmarihand, smalkjempe, småsmelle, storblåfjør, sølvmure, vill-lin og åkerminneblom.

Bruk, tilstand og påverknad: Garden Me-Åkerneset er første gong nemnt i 1666. Vanleg fønad først på 1900-talet var 4 kyr, 20-40 sauer og inntil 40 geiter. Det vart selt mykje ved. Garden har hatt fast busetnad fram til 6. desember 1958. Storfjordens venner har rydda noko skog nærast garden. Området vart i 2001 ikkje brukt til beiting. Det er ei stø med oppmura vor, naust, og oppmura sti opp til garden. I utmarka finst ei rekkje steinterrassar og steinrøyser som er mura opp for å betra slåttemarka. Desse er svært solid mura. Nokre er over 2 m høge og dels runde eller halvrunde. I dag er terrassane og steingardene sterkt attgrodde. Det finst ein del spor etter lauving, særleg styvingstre av bjørk, stadvis med karakter av attgroande bjørkehager, det finst og styva alm (2006 og 2010: NT).

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga, sidan dette i nasjonal (og internasjonal) samanheng er eit svært spesielt kulturlandskap. Biologisk sett har truleg engene i berga ned mot fjorden størst interesse i dag, og her gjer snørasa sitt til å halda landskapet ope i tillegg til at attgroinga går seint. Det hadde likevel vore ønskeleg med beitedyr i tillegg. Rydding av noko skog og buskas, kombinert med utplassering av beitedyr vil bidra til å halda landskapet ope og ta vare på dei fine tørrengene.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Snørasa verkar framleis i retning av eit ope landskap, men prosessane med slått og beiting er opphøyr, og som resultat av dette får ein forbusking og skogdanning i det meste av fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi A (svært viktig) på grunn av at det er eit svært artsrikt område med sørvendte berg, rasmarker og kantsamfunn. Naturen har vore sterkt kulturpåverka i lang tid med m.a. slått, men engfloraen held seg lenge på grunn av jamnleg raspåverknad og høg temperatur (stor uttørkingsfare). Den mest verdifulle vegetasjonen og artsmangfaldet er knytt til tørre og vekselfuktige engsamfunn i berga ned mot sjøen.

088 Sunnlyvsfjorden: Inste Åkernes

Nr i Storfjordprosjektet:	11220, jf. edellauvskog BN00008335
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 952 943
Høgde:	0-20 m
Naturtype:	B01 sørvendt berg og rasmark, D04 naturbeitemark
Utforming:	B0102 bergknaus- og flate, D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 13.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetrakta 16.06.2010, John Bjarne Jordal; kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Ansok (1970), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Gjerding (1935), Ansok (1970) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mot t.d. buskmark. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Inste Åkernes var den sørlegaste av Åkernes-gardane. Han ligg ned mot fjorden i ei søraustvendt li under Flostein-nibba. Ein må ha båt for å koma dit.

Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Innmarka, eller det som er ope i dag, er ein mosaikk av ulike engsamfunn. Det er i stor grad udyrka, frisk fattigeng (G4) på grunnlendte berg ned mot sjøen. Det er elles alle overgangar frå artsrike tørrberg (F3) via vekselfuktige enger til stabilt friske eller fuktige engsamfunn, meir eller mindre raspåverka (G12, F1). Berre ved husmurane vart det påvist nitrofil vegetasjon (G14). Her gror det att med stornesle, bringebær, vendelrot, skogsvinerot og roser. Tilgrensande område er stort sett dekt med lauvskog det det finst bjørk, hengjebjørk, rogn, hegg og hassel. Desse områda er ikkje undersøkte, men styva bjørk er vanleg og påfallande i heile fjordlia. Historiene om snøfonner er mange, fonnene er ein viktig økologisk faktor for vegetasjonen i desse fjellsidene. Dei fører til mindre skog og meir opne berg og tørrenger med lyskrevande vegetasjon.

Artsmangfald: På tørre berg og i tørre enger vart det funne ei rekkje artar: bergmjølke, bergmynte, burot, eittårsknavel, engsmelle, engtjæreblom, hårsvæve, kransmynte, kvitbergknapp, lintorskemunn, lodnebrege, mørkkongslis, piggstorr, sandarve, småsmelle, småstorkenebb, småsyre, stemorsblom, svartburkne, sølvzure, vill-lauk og åkerminneblom. Av meir skuggetolande artar/skogsplanter kan nemnast breiflangre, haremat, humle, lundrapp, sanikel, skogmarihand og småborre.

Beitemarkssoppen mønjevokssopp *Hygrocybe coccinea* vart og påvist, og dessutan stilkrokyksopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Garden er første gong nemnt i 1603. I 1866 var her 5 mål dyrka jord, 4 mål natureng, utslått til 26 høylas, 7 storfe og 40 småfe. Seinere hadde ein gjerne tre kyr, 30 geiter og nokre sauer. Det er ikkje mykje til slåttemark på innmarka. Inste-Åkernes vart fråflytta i 1900. Likevel heldt dei fram med å slå her og i utmarka rundt til rundt 1923. Det finst murar etter ei bygning med langsida mot fjorden. Dessutan finst det steinrøyser, steingardar og terrassar. Ved sjøen er det bygd ei stø.

Framande artar: Det vart ikkje funne framande artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga. Rydding av noko skog og buskas, kombinert med utplassering av beitedyr vil bidra til å halda landskapet ope og å ta vare på dei fine tørrengene.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Snørasa verkar framleis i retning av eit ope landskap, men prosessane med slått og beiting er opphøyr, og som resultat av dette får ein forbusking og skogdanning i det meste av fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi B (viktig) på grunn av at det er eit område med artsrike sørvendte berg, rasmarker og kantsamfunn. Naturen har vore sterkt kulturpåverka i lang tid, men engfloraen held seg lenge i ein attgroingsfase på grunn av raspåverknad og høg temperatur (stor uttørkingsfare). Ein har derfor funne det rett å velja naturtype sørvendt berg og rasmark. Dei største verdiane er knytt til artsrikdomen i dei varmekjære og tørre engsamfunna.

089 Sunnylvfjorden: Ljøvikhammaren-Ljøvikskjeret

Nr i Storfjordprosjektet: 11280
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: LP 923 903
Høgde: 20 m
Naturtype: D04 naturbeitemark, B01 sørvendt berg og rasmark
Utforming: D0404 frisk fattigeng, B0102 bergknaus- og flate

Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 13.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004); kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Lillebø (1972), Gjerding (1935)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 13.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Lillebø (1972) og Gjerding (1935). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og andre naturtypar. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Ljøvikhammaren ligg i ei middels bratt austvendt helling ned mot sjøen rundt halvannen kilometer nord for Ljøen. For å koma hit må ein helst ha båt. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av det opne beitelandskapet består av frisk fattigeng (G4) med mykje gulaks, engkvein og smalkjempe. Det finst og noko sølvbunkeeng (G3) og tørrbergvegetasjon (F3) ned mot fjorden, sistnemnde strekkjer seg innover langs fjorden eit stykke mot Ljøen. Vegetasjonen syntest å vera i tidleg attgroing (2001). Området rundt består av bjørke- og gråor-dominert lauvskog med bregner og høgstauder (storbregne-, høgstaudeskog, gråorskog C1/C2/C3).

Artsmangfald: Av naturengplanter kan nemnast blåklukke, blåknapp, blåkoll, bråtestorr, engfiol, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, knegras og smalkjempe. I tilknytning til tørre berg fanst eittårsknavel, lintorskemunn, lodnebregne, småbergknapp, småsmelle, svartburkne og sølvmore. Mest interessant var funn av fleire beitemarkssopp, av desse fleire raudlisteartar: *Entoloma atrocoeruleum* (2006 og 2010: NT), *Entoloma pseudocoelestinum* (2006: NT, 2010: VU), gul limvokssopp *Hygrocybe glutinipes*, lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (2010: NT) og raudskivevokssopp *Hygrocybe quieta* (2006 og 2010: NT). Lokaliteten synest å ha potensiale for fleire slike artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er ein gammal plass, men busettingshistoria ligg langt attende og er noko uviss. Bruket vart nemnt i 1603 og 1610 men var øyde i 1620 (Lillebø 1972), seinare var det busetnad til ca. 1800. Lokaliteten var ikkje beita ved besøket i 2001, men har tydeleg vore beita like før. Øvst mot skogen ligg det ruinar med langsida mot fjorden.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er her svært ønskjeleg at ein held fram med å sleppa beitedyr. Elles kan det vera ønskjeleg med litt rydding av busk og kratt i dei halvopne berga og på tørre knausar, som har ein interessant og lyselskande flora. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Området får verdi B (viktig) på grunn av at det er eit område med ein naturbeitemark med fleire indikatorar og fire raudlisteartar, dessutan artsrike tørrberg, tørrenger og kantsamfunn. Naturen har vore sterkt kulturpåverka i lang tid, men engfloraen held seg lenge i ein attgroingsfase på grunn av raspåverknad og høg temperatur (stor uttørkingsfare). Mest interessant er førekomst av fleire raudlista beitemarkssopp, noko som tyder på langvarig brukshistorie. Floraen hadde også interessante element på tørrberg og tørrenger langs stranda.

090 Sunnylvsmoldskreddalen: Bruna

Nr i Storfjordprosjektet: 11300
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: LP 878 875
Høgde: 220-240 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 15.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 15.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, gjødsla mark (nær Bruna) og boreal hei, men skiljet er relativt godt synleg på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Bruna ligg eit lite stykke nord for Ringdal og er ein plass med ei samling av sommarfjøs i nedre, sørlege del av Sunnlyvsmoldskreddalen, på vestsida av elva. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten består av store rasmarker beita av geit som delvis tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Frisk fattigeng (G4) utgjer rundt 50%, blåbærdominerte parti (boreal lynghei, men med ein del gras og urter) ca. 50%.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bekkestjerneblom, bergmjølke, blåknapp, bråtestorr, fjellaugnetrøst, geitsvingel, grønstorr, hestespreng, hårsvæve, kjeldeurt, kjertelaugnetrøst, kornstorr, kvitmaure, kystmaure, lækjeveronika, myrmaure, myrmjølke, rome, ryllsiv, smørtelg og tviskjeggveronika. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 framleis godt beita av geit. Området verka litt nitrofilt nærast elva, og det kan tenkjast at her har vore gjødsla, elles er dette ugjødsla utmark.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er intakte, men artsfattige naturbeitemarker som er nokså oppblanda med raspåverka og beita boreal hei, steinur mm.

091 Sunnlyvsmoldskreddalen: Moldskreddalen

Nr i Storfjordprosjektet:	10059
Naturbasenummer	BN00008340
Posisjon:	LP 869 909
Høgde:	420 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	27.09.1999, Finn Oldervik, 01.07.2000, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 06.09.2000, Geir Gaarder, John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 15.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935) og Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Finn Oldervik 27.09.1999, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 01.07.2000, Geir Gaarder og John Bjarne Jordal 06.09.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Silke Hansen 15.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, myr og boreal hei.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i indre, nordlege del av Sunnlyvsmoldskreddalen. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av rasmateriale og noko elvetransportert materiale og myrtorv. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominerte parti og myr. Deler av stølsvollen er dominert av gras, mest fjellgulaks

og engkvein (frisk fattigeng, G4, 40%), deler av blåbærlyng og røsslyng (boreal lynghei 30%) og deler av fattig fastmattemyr (K3, 30%). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, geitsvingel, harerug, hestespreng, lækjeveronika og tviskjeggveronika. Av sopp er det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Tidlegare har det vore fast busetnad på Moldskreddalen. Det budde folk her m.a. på 1600-talet (4 kyr, 4 geiter og 4 sauer), men det låg øyde i 1717. Frå 1732 var det tidvis to bruk til 1838, deretter ein brukar til det vart selt til seter i 1851, men det er litt uvisst kvar husa sto bortsett frå at det skal ha vore ved dei noverande setrane (400 m o.h.). I 1866 var her 34 mål dyrka, 96 mål natureng, frå utslått 5 lass av totalt 75 lass høy, og hamn for 48 storfe. Seinare har her vore seterdrift, som no er lagt ned. Beitetrykket var i 2001 godt, og det var mykje geit og sauer. Beitetrykket var lågare i 2010. Det finst fleire rydningsrøyser og steingjerde. Heile inste delen av dalen har dei siste tiåra vore prega av geitebeite som har halde ved like eit ope landskapsbilete. Området verka lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er intakte, men artsfattige naturbeitemarker som er nokså oppblanda med boreal hei og myr.

092 Sunnylvsmoldskreddalen: Rindalsstølen

Nr i Storfjordprosjektet:	10056
Naturbasenummer	BN00008338
Posisjon:	LP 867 913
Høgde:	440 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	06.10.1999, Finn Oldervik, 01.07.2000 Dag Holtan og Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 15.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Finn Oldervik 06.10.1999, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 01.07.2000, Geir Gaarder og John Bjarne Jordal 06.09.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Silke Hansen 15.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Kjelde til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal hei, men skiljet er relativt godt synleg på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i indre, nordlege del av Sunnylvsmoldskreddalen. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominerte parti (boreal hei). Ein finn det naturleg å ta med Gjerdebøen sør for Litledalselva. Deler av stølsvollen er dominert av gras, mest fjellgulaks og engkvein (frisk fattigeng, G4, 50%), deler av blåbærlyng og røsslyng (boreal lynghei, 20%) og deler av fattig fastmattemyr (K3, 30%). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bekkeblom, fjellaugnetrøst, fjelltistel, geitsvingel, gulsildre, harerug, myrmaure, myrmjølke, ryllsiv, skoggråurt, smørtelg, småengcall og tviskjeggveronika. I 2000 vart det og sett dvergjamne, enghumleblom, fjelltimotei, gulsildre,

jonsokkoll, kornstorr og lækjeveronika. Av sopp vart det i 1999 funne gul småkøllesopp *Clavulinopsis helvola* og bleiktuppa småkøllesopp *Clavulinopsis luteoalba*.

Bruk, tilstand og påverknad: Tidlegare har det vore fast busetnad i Sunnylvsmoldskreddalen, m.a. 1666 og tidvis to bruk til 1851 (Gjerding 1935), men det er uvisst kvar dette var bortsett frå at det skal ha vore ved dei noverande setrane. Seinare har her vore seterdrift, som no er lagt ned. Beitetrykket var i 2001 godt, og det var mykje geit og sauer. Beitetrykket var lågare i 2010. Fleire steingjerde. Heile inste delen av dalen er prega av geitebeite som har skapt eit spesielt, ope landskapsbilete. Det var og merke etter beite av storfe. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er intakte, men artsfattige naturbeitemarker som er nokså oppblanda med boreal hei og myr.

093 Sunnylvsmoldskreddalen: Bygdastølen

Nr i Storfjordprosjektet:	10030
Naturbasenummer	BN00008337
Posisjon:	LP 865 913
Høgde:	470 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	06.10.1999, Finn Oldervik, 01.07.2000, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 05.09.2000 Geir Gaarder og John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 15.08.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Finn Oldervik 06.10.1999, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 01.07.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Silke Hansen 15.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal hei, men skiljet er relativt godt synleg på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i indre, nordlege del av Sunnylvsmoldskreddalen, og er den inste av stølane her. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av ras- og morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominerte parti. Deler av stølsvollen er dominert av gras, mest fjellgulaks og engkvein (frisk fattigeng, G4, 70%), deler av blåbærlyng og røssllyng (boreal lynghei 20-25%).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, fjellburkne, hestespreng, lækjeveronika og tviskjeggveronika. Av sopp vart det i 1999-2000 funne gul småkøllesopp *Clavulinopsis helvola*, bleiktuppa småkøllesopp *Clavulinopsis luteoalba*, skjørvokssopp, kjeglevokssopp, engvokssopp, grøn vokssopp og honningvokssopp. Det er truleg potensiale for fleire beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Rydningsrøyser tyder på at større område har vore slått ein gong i tida. Heile inste delen av dalen er prega av geitebeite som har skapt eit spesielt, ope landskapsbilete. Det var og merke etter beite av storfe. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i dalen, desse utgjer i dag mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er intakte, men artsfattige naturbeitemarker som er nokså oppblanda med boreal hei og myr.

094 Norangsdalen: Geilskredvatnet vest

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 819 908
Høgde:	300 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 04.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og snøraspåverka bregneenger, boreal hei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i midtre del av Norangsdalen i ei austvendt, raspåverka fjellside nær grensa til Ørsta kommune, på vestsida av Geilskredvatnet. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har noko dårleg utvikla naturbeitemark, men landskapet består av rasmarker som og har lyng- og bregnedominerte areal, og litt raspåverka buskmark. Vegetasjonen var delvis gras- og urterik, mest i slekt med frisk fattigeng (G4) med ein del gulaks, engkvein, sølvbunke og smyle, elles er det blåbærdominert vegetasjon (boreal hei) og bregneenger med skogburkne, ormetelg, hestespreng og fugletelg. Av tre og buskar vart det sett spreidd bjørk og sølvvier.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. harerug, hestespreng, lækjeveronika, skogfiol, skoggråurt, tviskjeggveronika og tågebær. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men ein reknar med at han har eit dårleg potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Dette er eit gammalt beitelandskap som framleis er ein del beita av geit og nokre få sauer. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Norangsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstiller krava til B.

095 Norangsdalen: Geilskredvatnet sør

Nr i Storfjordprosjektet:	10055
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 819 900
Høgde:	300 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	14.09.1994 John Bjarne Jordal og Geir Gaarder (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 14.09.1994 saman med Geir Gaarder (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995) og 04.08.2010.

Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og snøraspåverka bregneenger, boreal hei og buskmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i Norangsdalen i ei austvendt, raspåverka fjellside nord for Fivelstad, og på sørsida av Geilskredvatnet. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har noko dårleg utvikla naturbeitemark, men landskapet består av rasmarker som og har lyng- og bregnedominerte areal. Vegetasjonen var delvis gras- og urterik, mest i slekt med frisk fattigeng (G4) med ein del gulaks, engkvein, sølvbunke og smyle, elles er det blåbærdominert vegetasjon (boreal hei) og bregneenger med skogburkne, ormetelg, hestespreng og fugletelg. Av tre og buskar vart det sett spreidd bjørk og sølvvier.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. grønstorr, harerug, lækjeveronika, smørtelg og storfrytle, tidlegare er det og funne blåklokke, blåkoll, finnskjegg, hårsvæve, jonsokkoll, kattedot, kjertelaugnetrøst og tiriltunge. I 1994 vart det funne m.a. bleikskiva raudskivesopp *Entoloma infula*. Ein reknar med at lokaliteten berre har eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 framleis ein del beita av geit og nokre få sauer. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit stort, ope landskap i Norangsdalen, som gjennom lang tid er forma av prosessar knytt til snøras og beiting i kombinasjon.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

096 Langedalen: Røyrhussetra

Nr i Storfjordprosjektet:	11750
Naturbasenummer	BN00067569
Posisjon:	LP 852 755
Høgde:	550 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 14.06.2007, Geir Gaarder (Melby & Gaarder 2007), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 01.07.2002 (Norderhaug et al. 2004), 14.06.2007 av Geir Gaarder (Melby & Gaarder 2007) og eige feltarbeid 04.08.2010. Ein har velt å behalda avgrensinga til Melby & Gaarder (2007).

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg søraust for Røyrhus i Røyrhusdalen i sørlege del av Sunnylvn (nær fylkesgrensa). Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men verka stadvis litt nitrofil. Vegetasjonen var ca. 30% frisk fattigeng (G4), 40% sølvbunkeeng (G3), ca. 20% finnskjeggeng (G5) og rundt 10% fukteng/fattig fastmattemyr (K3). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer, og det er stadvis kraftig oppslag av førebels nokså små bjørkebusker.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, fjellaugnetrøst, harerug, hestespreng, hårsvæve, jonsokkoll, kjertelaugnetrøst, kvitsymre, lækjeveronika, prestekrage og skoggråurt. I 2007 vart det også funne engfiol, fjelltimotei, sparsamt med marinøkkel (2006: NT), skogmarihand og

trefingerurt. I 2002 vart det og notert blåklukke. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Bovista nigresens* stor eggrøyksopp, og ein reknar med at området har potensiale for beitemarkssopp, kanskje også raudlisteartar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 framleis ein del beita av storfe, men beitetrykket er for svakt til å halda lokaliteten open og stabil. Setervollen var skildra som godt nedbeita i 2002, slik var det ikkje i 2010. Området verka lite gjødsla i nyare tid, men har truleg vore gjødsla med fastgjødsel tidlegare på deler av arealet.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite eller for svakt beitetrykk kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er ønskjeleg med eit sterkare beitetrykk slik at feltskiktet er lågt om hausten og lyng og buskar vert hindra i å vandra inn. Fysiske inngrep (som hyttebygging), gjødsling og sprøyting bør unngåast. Buskrydding kan bli naudsynt snart.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med eit utval beiteindikatorar, mellom desse marinøkkel som vert rekna som kravfull og regionalt nokså sjeldan.

097 Sunnylvbygda: Helbostad

Nr i Storfjordprosjektet:	11820
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 9214 8388
Høgde:	242 m
Naturtype:	D12 store gamle tre
Utforming:	D1204 gammalt tre
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, hogst
Undersøkt/kjelder:	08.08.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 08.08.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei sørvestvendt li ovanfor Helbostadgardane i Sunnylvn, ved kanten av dyrkamarka. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten består av eit einaste stort, gammalt almetre (2006 og 2010: NT). Treet er om lag 1,2 x 1,8 meter i stammediameter og har grov sprekkebork. Ifølgje Norderhaug et al. (2004) finst det tre grove, styva almer til i området, men desse vart ikkje lokalisert i 2010.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne uvanlege epifyttar på treet, men ein reknar med at den grove sprekkeborken vil vera eit aktuelt habitat for slike artar etter kvart om dei spreier seg hit.

Bruk, tilstand og påverknad: Treet har vore styva for svært lenge sidan. Det står i kanten av dyrka mark og området rundt vert delvis nytta som lagerplass for siloballar og maskiner. Styving av yngre almetre i områda rundt bør vurderast.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Treet bør få stå lengst muleg. Styving av yngre almetre kan vurderast.

Del av heilskapleg landskap: Det er få store almetre i Sunnylvn, men det er spreidd beitelandskap og merke etter tidlegare utnytting av lauv i området.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei uvanleg stor alm.

098 Sunnylvbygda: Frøysadal nord

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 927 792
Høgde:	300-380 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på og eige feltarbeid 04.08.2010. Rasmarker lenger vest mot Frøysadal er oppsøkt og skildra 22.07.2002 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), og 14.06.2007 av Geir Gaarder (Melby & Gaarder 2007, BN00067564) Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal lynghei, men grasdominerte rasenger var likevel nokså godt synlege på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei snøråspåverka austvendt fjellside i Frøysadalen mellom Frøysa og Frøysadal (sør for Røyssvørgrova), i ein sidedal sør i Sunnylvbygda. Berggrunnen består av glimmergneis. Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og steinur/rasmark og raspåverka boreale lyngheier. Vegetasjonen var overgangar mellom frisk fattigeng (G4) og rasmark (F1), men ein del av arealet er dekt av boreal hei med mykje blåbær. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, geitsvingel, hestespreng, lækjeveronika, markjordbær, skogfiol og tviskjeggveronika. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppseongen, ein reknar med at han har eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 ein del beita av geit. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større, ope landskap som og er påverka av ein kombinasjon av snørå og beiting.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

099 Sunnylvbygda: Djupgjølet

Nr i Storfjordprosjektet:	11520
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 925 775
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	12.07.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 04.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen 12.07.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 04.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva

ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark, blåbærdominert boreal lynghei, buskmark og meir gjødsla beite.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Djupgjølet (og kalla Frøysasetra) ligg i ei vestvendt li i ein sidedal til Frøysadalen lengst sør i Sunnylvn, på rundt 480 meter over havet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark (dårleg utvikla), men det finst og lyngdominert mark (boreal lynghei) og myr. Vegetasjonen var artfattige utgåver av sølvbunkeeng (G3), finnskjeggen (G5), frisk fattigeng (G4), fattig fastmattemyr (K3) og boreal lynghei dominert av blåbær.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bekkeblom, bekkestjerneblom, harerug og lækjeveronika. I 2002 vart det dessutan funne augnetrøst-art, blåklokke, fjelltimotei, setergråurt og skogmarihand. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, men det kan vera eit svakt potensiale for beitemarkssopp på mindre deler av arealet.

Bruk, tilstand og påverknad: Seterbygningar ligg på begge sider av vegen. Ei fonn øydela 2 gamle sel og eit gammalt fjøs i 1982. Det er 8 gamle seterbygningar på Djupgjølet, og i seinare tid er det bygd 3 hytter. Det er også restar etter ein steingard. Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe. Området verka stadvis litt gjødsla, og elles nokså forbuska, og det er litt usikker avgrensing av denne grunn.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør det ikkje gjødslast meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjær i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

100 Sunnylvbygda: Heimsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	11210
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 981 811
Høgde:	480 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	14.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 03.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 03.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det opne arealet er omkransa av skog og relativt veldefinert.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg ved vegen inn mot Bjørdalsssetra og Holesetra i Holedalen i Sunnylvn, rundt 480 meter over havet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i mellomboreal vegetasjonssone (MB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og litt lyngdominert mark (boreal lynghei). Vegetasjonen var artfattige utgåver av frisk fattigeng (G4), litt finnskjeggen (G5) og litt fattig fastmattemyr (K3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, harerug, hestespreng, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika, skoggråurt og trefingerurt. Av sopp vart det m.a. funne *Hygrocybe pratensis* engvokssopp. I 2001 vart det dessutan funne papillvokssopp *Hygrocybe subpapillata* (2006 og 2010:

VU) og mørkskjela vokssopp *Hygrocybe turunda* (2006: NT, 2010: VU) (funne av Liv Sterten og bestemt av J.B. Jordal).

Bruk, tilstand og påverknad: Heimestølen vart tidlegare bruka eit par veker etter at dei tok buskapen ned frå fjellet. På veg opp til Holesætra overnatta dei her. Det vart dreve utmarksslått ved Heimesetra. Området var i 2010 beita av storfe. Det står att eit gammalt steingjerde. Området verka lite gjødsla. Det er litt oppslag av gråor.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og to raudlista beitemarkssopp. Den eine av desse er nokså sjeldan.

101 Sunnylvbygda: Holesetra

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 10029
Naturbasenummer	del av BN00008378
Posisjon:	MP 004 804
Høgde:	700 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	24.07.2000, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 14.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 03.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 24.07.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Liv Sterten 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 03.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal hei og myr, men dette skiljet kjem likevel godt fram på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg ved vegenden lengst inn i Holedalen i Sunnylvn, på rundt 700 meter over havet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men det finst og elvetransportert materiale og myrtorv.

Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominert mark (boreal lynghei) og myr. Området er nokså steinet. Vegetasjonen var ei artfattig utgåve av frisk fattigeng (G4), men med meir nitrofile parti med stornesle og bringebær, og overgangar til lynghei. Det er store areal boreal lynghei nord for setrane som tidlegare har vore avgrensa (BN00008378), men som no vert utelate fordi dette ikkje er ein prioritert naturtype.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bekkestjerneblom, fjellaugnetrøst, grønstorr, harerug, hestespreng, kjeldeurt, kornstorr, lækjeveronika, myrmjølke, skoggråurt, trefingerurt og tyrihjelm. I 2001 vart det dessutan funne fjelltimotei og blåklokke. Av sopp vart det m.a. funne *Lichenomphalia umbellifera* torvnavlesopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ifølgje ein av grunneigarane var det svært folksamt her sommarstid tidlegare. Dei hadde til saman 80 mjølkekyr, 200-250 geit og nokre sauer på begge stølane. Seterdrifta opphøyrte i 1950, no blir her berre beita. Rundt 10 juli har det vore vanleg å frakta opp buskapen. Sommaren 2001 beita 130 storfe og 20 vinterfora sau i området. Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe. Holesetra har i alt 10 bygningar (hytter/sel), sju av dei er oppført dei siste 20-30 åra, to løer, fleire grunnmurar/ruinar og fragment av steingjerde. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

102 Sunnylvbygda: Bjørdalssetra

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 10029
Naturbasenummer	del av BN00008378
Posisjon:	MP 004 804
Høgde:	700 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	24.07.2000, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 14.08.2001, Liv Sterten (Norderhaug et al. 2004), 03.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Dag Holtan og Karl Johan Grimstad 24.07.2000 (Holtan & Grimstad 2004), Liv Sterten 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 03.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og boreal hei og myr, men dette skiljet kjem likevel godt fram på ortofoto.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg ved vegenden lengst inn i Holedalen i Sunnylvn, på rundt 700 meter over havet. Bjørdalssetra (og Holesetra) ligg ved vestenden av Holedalsvatnet. Hole- og Bjørdalssetra utgjer ei setergrend, der elva Holedalselva skiljer dei to. Setrane ligg i den opne og godt beita Holedalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale, men det finst og elvetransportert materiale og myrortv. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og svakt oseanisk vegetasjonssesjon (O1). *Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar:* Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og lyngdominert mark (boreal lynghei) og myr. Det er store areal boreal lynghei nord for setrane som tidlegare har vore avgrensa (BN00008378), men som no vert utelate fordi dette ikkje er ein prioritert naturtype. Vegetasjonen var artfattige utgåver av finnskjegeng (G5), frisk fattigeng (G4) og fattig fastmattemyr (K3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, dverggråurt, fjellaugnetrøst, gråstorr, harerug, hestespreng, hundekvein, lækjeveronika, musøyre, skoggråurt og trefingerurt. I 2001 vart det dessutan funne fjelltimotei og blåklokke. Av sopp vart det m.a. funne *Hygrocybe pratensis* engvokssopp, *Panaeolus semiovatus* gjødselringsopp, *Psilocybe merdaria* stor møkkfleinsopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ifølgje ein av grunneigarane var det svært folksamt her sommarstid tidlegare. Dei hadde til saman 80 mjølkekyr, 200-250 geit og nokre sauer på begge stølane. Seterdrifta opphøyrte i 1950, no blir her berre beita. Rundt 10 juli har det vore vanleg å frakta opp buskapen. Sommaren 2001 beita 130 storfe og 20 vinterfora sau i området. Området var i 2010 framleis ein del beita av storfe. Bjørdalssetra har 5 hytter. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein av fleire setervollar i distriktet, men desse utgjer i dag små areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han inneheld relativt dårleg utvikla naturbeitemark som truleg ikkje tilfredsstillar krava til B, m.a. fordi det er ein del av vegetasjonen som ikkje høyrer heime i naturbeitemark.

103 Sunnylvsfjorden: Lundanes

Nr i Storfjordprosjektet:	11230
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 937 888
Høgde:	0-70 m
Naturtype:	D05 hagemark
Utforming:	D0501 bjørkehage
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	14.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetrakta 16.06.2010, John Bjarne Jordal; kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Ansok (1970), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Gjerding (1935), Ansok (1970) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lundanes ligg ned mot fjorden i ei vestvendt li rett nordafor der Geirangerfjorden munnar ut i Sunnylvsfjorden. Tilkomsten er med båt. Innmarka ligg ned mot fjorden, men strekkjer seg opp på eit platå ca. 70 m over fjorden. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av innmarka er i dag attgroande og nitrofile enger (G14) med bringebær, firkantperikum, hundegras, hundekjeks, høymole, kveke, kvitbladtistel, raud jonsokblom, skogstorkenebb, sløkje og stornesle. I lia ved husa er det mange styva bjørker som utgjer ein bjørkehage, ein av dei finaste av dei som er att i Storfjorden. Ein del har vore styva for lenge sidan. Styvingstrea pregar det visuelle inntrykket.

Artsmangfald: I bjørkehagen vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Lundanes er ein liten sjøgard. Garden er første gong nemnt i 1603. På 1900-talet kunne ein fø rundt 4 kyr og 40 geiter. I 1922 vart garden selt til Matvika og fråflytta. Etter dette slo Matvika i ei årrekke på Lundanes. Det gamle stovehuset er fjerna og det er bygd ei ny hytte. Stein er eit av stikkorda i dette landskapet slik som i Matvika. Landskapet er mange stader prega av omfattande steinflytting i form av steinutgardar, ryddingsrøyser (fleire fine oppmura haugar) og høge oppmura steinterrassar.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Oppatt-taking av styvinga av hengjebjørk kunne vore ønskeleg, det har stor innverknad på landskapsbiletet, og kan og verka inn på artsmangfaldet. Utan rydding og beiting vil dette landskapet etter kvart gro til med skog.

Del av heilskapleg landskap: Lundanes dannar saman med Matvik, Robben og Robbedalen eit heilskapleg kulturlandskap.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er usikkert om han tilfredsstillar kriteria til B, m.a. på grunn av attgroingsstatus. Attgroinga på Lundanes minkar likevel verdien sterkt.

104 Sunnylvsfjorden: Lundanes, Halsen

Nr i Storfjordprosjektet:	11230
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 937 888
Høgde:	0-70 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark (tidlegare slåttemark)
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 14.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetrakta 16.06.2010, John Bjarne Jordal; kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Ansok (1970), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Gjerding (1935), Ansok (1970) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark/slåttemark og meir gjødsla og attgrodd innmark. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lundanes ligg ned mot fjorden på eit nes der Geirangerfjorden munnar ut i Sunnlyvsfjorden. Innmarka strekkjer seg opp på eit plata ca. 70 m over fjorden (Halsen). Lokaliteten omfattar sørlege del av slåttemarka og tidlegare beita knausar og tørrenger sørover ned mot fjorden. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Mykje av innmarka er i dag attgroande og nitrofile slåttemarker (G14) med bringebær, firkantperikum, hundegras, hundekjeks, høymole, kveke, kvitbladtistel, raud jonsokblom, skogstorkenebb, sløkje og stornesle (ikkje avgrensa). Det er innslag av tørre enger og tørrberg (G7, ein truga vegetasjonstype, og F3) i det avgrensa området i kanten av tidlegare slåttemark og i sørhellingane ned mot fjorden, men desse er litt meir artsfattige enn i Matvika.

Artsmangfald: I kanten av attgroande eng på Halsen vart det funne åkermåne. Dette er den yteste kjende lokaliteten i Geirangerfjorden, som huser fylkets einaste bestand av denne arten. I tørre enger vart det funne engsmelle, bråtestorr, engtjæreblom, gjeldkarve, gulmaure, kransmynte, bergmynte, kvitbergknapp, lintorskemunn, olavsskjegg, svartburkne, sølvmyre, vill-lauk og vill-lin. Vidare vart det funne restar av orkidéar som må ha blomstra tidleg, truleg vårmarihand.

Bruk, tilstand og påverknad: Lundanes er ein liten sjøgard. På enga som ligg 70 m over fjorden (Halsen) er det funne reiskap frå yngre steinalder (flint). Garden er første gong nemnt i 1603. På 1900-talet kunne ein fø rundt 4 kyr og 40 geiter. I 1922 vart garden selt til Matvika og fråflytta. Etter dette slo Matvika i ei årrekke på Lundanes. Stein er eit av stikkorda i dette landskapet slik som i Matvika. Landskapet er mange stader prega av omfattande steinflytting i form av steinutgardar, ryddingsrøyser (fleire fine oppmura haugar) og terrassar. På Halsen er terrenget flatare og her finst det imponerande ryddingsrøyser og steingardar. Ein steingard går i nokså bratt terreng ned mot fjorden. Det finst og mange høge, oppmura steinterrassar på Lundanes. Området er ikkje lenger beita og gror att.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite og slått fører til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med oppattaking av skjøtselen. Utan rydding, slått eller beiting vil dette landskapet etter kvart gro til med skog.

Del av heilskapleg landskap: Lundanes dannar saman med Matvik, Robben og Robbedalen eit heilskapleg kulturlandskap. Lokaliteten er ein del av dei spesielle fjordgardane i Storfjorden, der attgroing medverkar til at nokså små areal framleis er opne.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at han har grunnlendte knausar med eit relativt intakt mangfald av tørrengartar, men attgroinga minkar verdien gradvis. Tørrengene med åkermåne er mest interessant på Lundanes.

105 Geirangerfjorden: Matvika

Nr i Storfjordprosjektet:	11110
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	LP 943 883
Høgde:	0-100 m
Naturtype:	B01 sørvendt berg og rasmark, B02 kantkratt, D04 naturbeitemark
Utforming:	B0102 bergknau- og flate, B0103 rasmark, B0204 urterik kant, D0407 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	A (svært viktig)

Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 14.08.2001, Silke Hansen, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), avstandsbetrakta 10.08.2010, John Bjarne Jordal; kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Ansok (1970), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2001-2002, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Silke Hansen 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og kulturhistoriske data frå Gjerding (1935), Ansok (1970) og Lillebø (1972). Lokaliteten er og avstandsbetrakta 10.08.2010 (John Bjarne Jordal). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av buskmark/småskog mm. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Matvika ligg sørvendt og varmt i ytste del av Geirangerfjorden, der han munnar ut i Sunnlyvsfjorden. Heimebøen er svært steinet og berglendt, og påverka av ras. Historiene om snøfonner er mange, fonnene er ein viktig økologisk faktor for vegetasjonen i desse fjellsidene. Dei fører til mindre skog og meir opne berg og tørrenger med lyskrevande vegetasjon. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er steinet og bratt og har m. a. mindre grashyller i eit berglendt og steinet landskap. Her gror det no att med busker og småskog, men det går seint fordi det er tørt. Typisk vegetasjon her er ei blanding av tørreng (G7, ein truga vegetasjonstype), tørrberg (F3), urterike kantar (F4), rasmarksenger (F1) og litt dyrka mark som i dag er attgroande frisk fattigeng (G4) med gulaks, hundegras, smalkjempe, bergmynte, ryllik og kvitkløver. I dag finn ein det mest rett å velja sørvendt berg og rasmark som naturtype. I lia rundt garden er det mange styva hengebjørker som i dag er nokså store.

Artsmangfald: Regionalt sjeldne artar som åkermåne, lakrismjelt og tranehals finst her i dels gode bestandar. Lista over planteartar knytt til tørrenger, tørrberg og solvarme kantar og kratt er elles imponerende lang: bakkemynte, blåklokke, eittårsknavel, engfiol, engtjæreblom, gjeldkarve, gulmaure, hengjeaks, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, knegras, kransmynte, bergmynte, kvitbergknapp, lintorskemunn, lundgrønaks, lundrapp, myske, mørkkongslys, olavsskjegg, piggstorr, raudknapp, smalkjempe, småbergknapp, småborre, småsmelle, svartburkne, sølvsmure, tiriltunge, vill-lin og åkerminneblom. Ein reknar med at potensialet for sjeldne, varmekrevande insektartar er stort.

Bruk, tilstand og påverknad: Matvika vart busett før 1630. Det var på 1900-talet vanleg med 3 kyr og 50-100 geiter. Etter at ein slutta med geit, hadde ein inntil 100 sauer og lam. Matvika vart fråflytta på 1960-talet. Nedanfor husa er det mange terrassar. Matvika ligg nede ved fjorden og er derfor godt synleg frå ferjene og båtane på Geirangerfjorden. Litt av historia til Matvika vert formidla til turistane. Matvika er ikkje beita dei seinare åra, og attgroinga er påtakeleg.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dei verdifulle tørrengene og kantvegetasjonen bør bevarast. Det hadde vore ønskjeleg med utplassering av beitedyr (t. d. geit), kombinert med noko krattrydding i tørrengene, t. d. med ryddesag. Det kunne og ha vore ønskjeleg med styving av bjørkene som har vore styva tidlegare. Dette er viktig m.a. for det visuelle inntrykket av garden frå fjorden.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar. Snørasa verkar framleis i retning av eit ope landskap, men prosessane med slått og beiting er opphøyr, og som resultat av dette får ein forbusking og skogdanning i det meste av fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi A (svært viktig) på grunn av at det er eit stort område med svært artsrike sørvendte berg, rasmarker og kantsamfunn. Naturen har vore sterkt kulturpåverka i lang tid, men engfloraen held seg lenge i ein attgroingsfase på grunn av raspåverknad og høg temperatur (stor uttørkingsfare). Ein har funne det rett å velja naturtype sørvendt berg og rasmark. Matvika har eit av dei mest artsrike tørreng-samfunna av alle kulturlandskaps-lokalitetane som er registrerte til no i Storfjorden. Styva bjørker og tørrenger med tørre knauser, berg og kantkratt pregar det visuelle inntrykket av Matvika.

106 Geirangerfjorden: Knivsflå

Nr i Storfjordprosjektet: 11100

Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0067 8782
Høgde:	250 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	14.08.2001, Silke Hansen & John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 10.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelde til kulturhistoria: Gjerding (1935), Ansok (1970), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Silke Hansen og John Bjarne Jordal 14.08.2001 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 10.08.2010. Kjelde til kulturhistoria: Gjerding (1935), Ansok (1970) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla og attgroande innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg like nordaust for husa på Knivsflå, ein bratt hyllegard på nordsida av Geirangerfjorden eit stykke ute i fjorden, og er berre tilgjengeleg via ein sti opp frå fjorden (ein må ha båt for å koma dit). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men grensar til attgroingsenger med høgstauder og trivielle attgroingsartar. Det er lite areal som no vert slått rundt husa på Knivsflå. Vegetasjonen var mest i slekt med frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype), med m.a. dunhavre. Dei delene av innmarka som ikkje blir slått (ikkje avgrensa), er dels nitrofil attgroingseng (G14) med bringebær, geitrams, kvitbladtistel, hundegras, hundekjeks, mjøduert, ormetelg, sløkje, raud jonsokblom, firkantperikum, strandrøyr, vendelrot og stornesle, men det er og knausar med intakt tørrbakkeflora, og artar som piggstorr, sølvmore, lodnebregne, blårapp, engsmelle osv.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. dunhavre, engsmelle, engsnelle, augnetrøst-art, gjeldkarve, gulskolm, kystbjørnekjeks, lintorskemunn, markjordbær, raudknapp, småengkall og trollurt. I 2001 vart det og notert blåklokke, lækjeveronika, småsyre og åkerminneblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Knivsflå er nemnt m. a i 1603. I 1724 fora dei 6 kyr, 6 ungdyr, 10 geiter og 10 sauer. I 1866 var her 15 mål dyrka jord, 22 mål natureng, ein hausta 50 høyllass frå utslått av totalt 75 høyllass, og ein fora 12 storfe, 44 småfe og 1 gris. I 1898 vedtok kommunen at garden måtte fråflyttast på grunn av rasfare. Likevel fortsette slåtten på Knivsflå lenge, dels heilt til 1965, og høyet vart bore og fira ned på løypestrenger. Den avgrensa lokaliteten ved husa vert framleis slått, men ikkje beita. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av slått og beite har ført til kraftig attgroing på Knivsflå. Det er ønskjeleg med framhald i slåtten på det avgrensa arealet. Det er og ønskjeleg med slått på eit større areal i det øvrige området rundt husa som framleis er ope (særleg nedanfor), her finst framleis eit større tal tørrbakkeartar som er på veg til å forsvinna gradvis om ikkje tiltak vert sett inn.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar, men snørasa i omgjevnadene held større areal med engvegetasjon opne, og held dermed ved like bestandar av mange engartar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med einskilde kravfulle engartar.

107 Geiranger: Humlungsetra

Nr i Storfjordprosjektet:	10036
Naturbasenummer	BN00008354
Posisjon:	MP 025 881

Høgde:	540 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	15.09.1994 John Bjarne Jordal (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995) 12.06.2002, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 09.08.2005 og avstandsbetrakta med teleskop 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 12.06.2002 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), og eige feltarbeid 15.09.1994 (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995), 09.08.2005, og dessutan avstandsbetrakta med teleskop 11.08.2010. Avgrensinga er noko endra basert på ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Humlungsetra ligg 540 meter over havet på ei hylle i fjellsida ved Geirangerfjorden mellom Skageflå og Humlung i den nordvendte lia på sørsida av Geirangerfjorden. Setra er tilgjengeleg frå Skageflå eller Humlung. Like ved setra ligg eit mykje nytta utsiktspunkt over fjorden. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i nordboreal vegetasjonssone (NB) og overgangsseksjon mellom oeaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men har vore ute av hevd ei stund, og vil gradvis gro att med skog. Vegetasjonen er prega av noko attgroing med einer, firkantperikum, bregner og nitrofile planter. Det er ein del einer og lyngmark ved setra, men det finst også noko grasdominert vegetasjon (frisk fattigeng, G4). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Det vart i 1994 funne 33 planteartar på vollen, mellom desse blåklokke, engfiol, engfrytle, fjellgulaks, kjertelaugnetrøst, lækjeveronika, stemorsblom og åkerminneblom. Av beitemarkssopp vart det i 1994 funne bleiktuppa småkøllesopp *Clavulinopsis luteoalba*, lutvranghette *Hemimycena delectabilis*, skjørvokssopp *Hygrocybe ceracea*, mønjevokssopp *Hygrocybe coccinea*, kjeglevokssopp *Hygrocybe conica*, seig vokssopp *Hygrocybe laeta*, liten mønjevokssopp *Hygrocybe miniata*, engvokssopp *Hygrocybe pratensis* og honningvokssopp *Hygrocybe reidii*, alle vidt utbreidde artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Frå midten av mai vart kyrne frå Humlung tidlegare stegvis flytta oppover på fjellet. Humlungsetra vart nytta frå St. Hans og i omlag fire veker før ein flytta til Skagedalen. Setra var i bruk fram til 1950. I 1994 var her noko streifbeiting av sau. Området har ikkje vore beita sidan ein slutta med sau på Humlung ca. 2004. Lokaliteten kan ha vore svakt gjødsla med møkk frå seterfjøset for lang tid sidan. På grunn av plasseringa mellom Humlung og Skageflå er området svært attraktivt for turistar. Besøkande har laga bålplass på setra. I 2010 vart det med teleskop frå Møll sett framhaldande attgroing med buskar, bregner og lyng, og ein del firkantperikum.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing med høg vegetasjon, buskas og skog. Det kunne derfor vore ønskjeleg med oppattaking av den tradisjonelle utmarksbeitinga. Det er og behov for busk- og skogrydding rundt setra.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag ein liten del av store fjellsider med skog og rasmarker. Desse var tidlegare opnare på grunn av at beiting og anna utnytting, som gjorde sitt til å halde landskapet opnare enn i dag.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han er i attgroing og truleg ikkje lenger tilfredsstillar kriteria til B.

108 Geiranger: Humlung: Skjorabakkane

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 047 877
Høgde:	40-200 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng

Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 09.08.2005 og 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 09.08.2005 og 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, betre enn 20 meter. Det opne området er relativt veldefinert. Mesteparten av lokaliteten ligg innanfor Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg nordvest for Humlung vest i Geirangerbygda, og er ei open beitemark på grunnlengde berg og knausar. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer delvis naturtypen naturbeitemark, men det finst og mykje bergknauar og opne bergflater. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng med overgang til tørrenger (G4/G7, ein truga vegetasjonstype) og delvis bergknau og bergflate (F3). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. ask (2010: NT), blåknapp, bråtestorr, bustnype, geitsvingel, hegg, hestespreng, knegras, lækjeveronika, skjermsvæve og småsmelle. Det er ikkje funne sopp (truleg dårleg potensiale).

Bruk, tilstand og påverknad: Frå midten av mai blei kyrne frå 4 bruk på Humlung tidlegare stegvis flytta oppover på fjellet. Dette skjedde i 4 etappar tilsvarande 4 beiteområde (dels inngjerda, dels i utmark): heimebeite (eit par veker), "Kvia" (fram til St. Hans), Humlungsetra (frå St. Hans av i cirka 4 veker) og Skagedalen (fram til cirka 1. september). Humlung har vore fråflytta sidan ca. 2000. 2-3 familiar bur her sommars tid. Skjorabakkane vart beita av sau fram til ca. 2004. No vert Humlung-innmarka beita av geit, men ikkje Skjorabakkane pga. manglande inngjerding (kjelde: Marit Humlung). Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører no til attgroing med høg vegetasjon, buskas og skog. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit landskap som er forma av langvarig beiting, men som no er i attgroing.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han er i attgroing og truleg ikkje lenger tilfredsstillir kriteria til B. Dersom attgroinga får fortsetta vil mange artar forsvinna og verdien verta uprioritert (D).

109 Geiranger: Møll, ved geitefjøset

Nr i Storfjordprosjektet: (NY)
Naturbasenummer: (NY)
Posisjon: MP 0526 8921
Høgde: 280 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: C (lokalt viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: Bele & Norderhaug (2008, jf. Asdøl et al. 1991), NARIN/Naturbase (lokaliteten Grandeelva BN00062524), 21.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på Bele & Norderhaug (2008) og eige feltarbeid 21.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla beite. Lokaliteten ligg delvis inne i lokaliteten BN00062524 Grandeelva (NARIN/Naturbase), som bør få justert avgrensing.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg eit stykke nord for det nye geitefjøset ved Møll i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer kanskje naturtypen naturbeitemark, men ligg i eit område der mykje av grasmarkene er gjødsla. Han er nemnd av Bele & Norderhaug (2008) som noko av det som er minst gjødsla i Mølls-bygda. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, sølvbunke, hundegras og mykje raudknapp. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. enghumleblom, engsmelle, krattlodnegras, kvitbladistel, kvitmaure, lækjeveronika, raud jonsokblom, raudknapp, skjermsvæve, smalkjempe, stormaure og sumphaukeskjegg. Ifølgje Bele & Norderhaug (2008) veks det og gullhavre i dette området, ein art som vart innført med frøblandingar på 1800-talet, og no er sjeldan. Lokaliteten er ikkje undersøkt i soppesongen, og han har truleg berre eit svakt potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 ein del beita av geit. Området er truleg noko gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald i beitinga, alternativt slått. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar, m.a. er størstedelen av Møll-Grande-området anten i attgroing eller påverka av gjødsling.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi det er usikkert om han tilfredsstiller krava til B pga. gjødslingspåverknad.

110 Geiranger: Grandestranda

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0575 8774
Høgde:	30 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0407 frisk/tørr, middels baserik eng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	21.07.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 21.07.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg like ovanfor vegen mellom Maråk og Grande i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men har vore ute av hevd ei stund, og vil anten gro att med skog eller gå over til sørvendt berg og rasmark. Vegetasjonen var dels attgroingsvegetasjon med høgstauder, bregner og høge gras som hundegras, sløkje, vendelrot, mjørdurt, skogstorkenebb, ormetelg og skogburkne, men det er og framleis ein del tørrbakkevegetasjon med gulmaure, gjeldkarve m.fl. (G7, ein truga vegetasjonstype). Av tre og buskar vart det sett hengjebjørk, alm (2006 og 2010: NT), gråor, bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, hestespreng, kjøtttype, knegras, kvitmaure, lækjeveronika, markjordbær, mørkkongsllys, raudknapp, smalkjempe, småsmelle, tviskjeggveronika og åkerminneblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, og lokaliteten har truleg ikkje lenger potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området har ikkje vore beita på lenge. Lokaliteten kan ha vore litt gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med oppattaking av beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag ein liten del av store fjellsider med opne, artsrike rasmarker. Dette var tidlegare opnare på grunn av at beiting var ein tilleggsprosess til snørasa, og gjorde sitt til å halde landskapet opnare enn i dag.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) fordi han er i attgroing og truleg ikkje lenger tilfredsstillar kriteria til B.

111 Geiranger: Maråk nord

Nr i Storfjordprosjektet:	10037
Naturbasenummer	BN00008358
Posisjon:	MP 063 873
Høgde:	20-100 m
Naturtype:	B01 sørvendt berg og rasmark
Utforming:	B0103 rasmark
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	19.07.1973 Arnfinn Skogen, 23.07.1997 Geir Gaarder, 30.07.1999 Dag Holtan & Karl Johan Grimstad (Holtan & Grimstad 2004), 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Arnfinn Skogen 19.07.1973, Geir Gaarder 23.07.1997, Dag Holtan & Karl Johan Grimstad 30.07.1999 (Holtan & Grimstad 2004) og eige feltarbeid 10.08.2010. Avgrensinga er ikkje endra i høve til Holtan & Grimstad (2004).

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg like nord for sentrum på Maråk i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Dette er eit par gamle, attgroande, raspåverka naturbeitemarker (tidlegare slåtteenger) like nord for Maråk (Geiranger sentrum). Området er omkransa av lauvskog og kantkratt. Lokaliteten har vore ute av hevd så lenge at det rettaste ser ut til å vera å rekna dette som sørvendt berg og rasmark. Vegetasjonen var rasmarksvegetasjon, tørr gras-urt-utforming (F1a). Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Plantelivet er etter måten rikt og variert med i alt 116 karplantar, av desse 21 natureng- eller seterplantar. Av særskilt interesse er skogkløver og åkermåne, som begge er sjeldsynte i Møre og Romsdal. Andre artar: bakkemynte, bakkeveronika, eittårsknavel og kvitbergknapp. Gul vokssopp *Hygrocybe chlorophana* vart funnen i ca. år 2000. Det er funne bakkeminneblom på Maråk i 1973, det første funnet i fylket. Det er uvisst kvar dette var, men det kan ha vore her.

Bruk, tilstand og påverknad: Her er ein gammal steingard med humle. Området har ikkje vore beita på lenge. Ein del av det tidlegare arealet er gått tapt som følgje av utbygging og rasforbygging inntil Geiranger sentrum. Lokaliteten synest ikkje å ha vore gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fleire fysiske inngrep bør unngåast. Det er ønskjeleg med framhald i beiting, men i dag er det berre rasprosessane som held lokaliteten open.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag ein del av store fjellsider med mykje opne, artsrike rasmarker. Dette var tidlegare opnare på grunn av at beiting var ein tilleggsprosess til snørasa, og gjorde sitt til å halde landskapet opnare enn i dag.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei relativt artsrik sørvendt rasmark.

112 Geiranger: Maråk

Nr i Storfjordprosjektet:	11420
Naturbasenummer	(NY)

Posisjon:	MP 064 865
Høgde:	ca. 10-40 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.06.2002, Liv Sterten & Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 26.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla mark/frukthage (m.a. i nord).

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg like aust for gardane på Maråk i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssekksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten vert klassifisert som naturbeitemark, på grunn av at beiting har vore skjøtselsforma dei seinare år. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med noko gjødslingspreg. Av tre og buskar vart det sett ask (2010: NT), hassel, bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, bustnype, gjeldkarve, hårsvæve, krattlodnegras, markjordbær, raudknapp og åkerminneblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: I 2002 hadde Maråk 20 sauer som beitte i området vår og haust. Det vart gjødsla med om lag 10 kg fullgjødsel per dekar fram til ca. 1995. Lars Maråk slo fram mot 2000 og slutta med sau i 2009. Området er i 2010 beita av andre sauer.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er ei relativt artsfattig naturbeitemark med litt preg av gjødsling, men er elles intakt.

113 Geiranger: Gjørva: Røstaneset

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11440
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 054 868
Høgde:	50 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Ortofoto er dårleg og andre kartgrunnlag er mangelfulle i høve til attgroinga i nyare tid, det er derfor noko upresis avgrensing her, men ein har hatt god nytte av andre flyfoto frå Stranda kommune.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg mellom Gjørva og Humlung ned mot fjorden vest i Geirangerbygda, og er ei open snøraspåverka beitemark. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal

vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Trass i attgroing vert lokaliteten rekna som naturbeitemark, men han er idag mest påverka av snøras. Vegetasjonen var i slekt med både frisk fattigeng og frisk/tørr middels baserik eng (G4, G7, ein truga vegetasjonstype, rundt 50% av ei blanding av desse), og dessutan er det noko meir sølvbunkedominert eng (G3, ca. 50%). Viktige artar var sølvbunke, gulaks, engkvein og vendelrot. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, bustnype, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, gulskolm, krattmjølke, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, mørkkongsllys, raudknapp, smalkjempe, småengkall og vegtistel. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar (truleg dårleg potensiale).

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 omtrent ikkje lenger beita og er i gradvis attgroing. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Det vart observert platanlønn.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing. Det er ønskjeleg med oppattaking av i beitinga. Platanlønn bør fjernast. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit landskap forma av snøras og langvarig beiting, men som no er i attgroing.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar. Dersom attgroinga får fortsetta vil artar forsvinna og verdien verta lågare.

114 Geiranger: Gjørva: Fannaneset

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11440
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 056 867
Høgde:	5-80 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	18.06.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 18.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Ortofoto er dårleg og andre kartgrunnlag er mangelfulle i høve til attgroinga i nyare tid, det er derfor noko upresis avgrensing her, men ein har hatt god nytte av andre flyfoto frå Stranda kommune.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg mellom Gjørva og Humlung ned mot fjorden vest i Geirangerbygda, og er ei open, snøraspåverka beitemark vest for Fannaneset. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Trass i attgroing vert lokaliteten rekna som naturbeitemark, men han er idag mest påverka av snøras. Vegetasjonen var i slekt med både frisk fattigeng og frisk/tørr middels baserik eng (G4, G7, ein truga vegetasjonstype). Gulaks, engkvein, raudsvingel, vendelrot og smyle var viktige artar. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, bustnype, fjellaugnetrøst, geitsvingel, gjeldkarve, knegras, kvitbladtistel, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, raudknapp og småengkall. I 2002 vart det dessutan notert blåklukke, blårapp, lækjeveronika, mørkkongsllys, smalkjempe og åkerminneblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar (truleg dårleg potensiale).

Bruk, tilstand og påverknad: Området var i 2010 omtrent ikkje lenger beita og er i gradvis attgroing. Området verka ikkje gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite har ført til attgroing. Det er ønskeleg med oppattaking av i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ein del av eit landskap forma av snøras og langvarig beiting, men som no er i attgroing.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar. Dersom attgroinga får fortsetta vil artar forsvinna og verdien verta lågare.

115 Geiranger: Gjørva: Hjellhola

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 057 866
Høgde:	5-50 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg mellom Humlung og Gjørva i Geiranger ved Hjellhola sør for Fannaneset. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark, men er i tillegg påverka av snøras som gjer sitt til å halda skogen nede. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med dominans av gulaks, raudsvingel, engkvein, engrapp, smyle, kvitkløver og stadvis gulmaure. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, bråtestorr, bustnype, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, gulskolm, hestespreng, hårsvæve, lintorskemunn, markjordbær, raudknapp, skjoldberar, smalkjempe, småbergknapp og småengkall. Av sopp vart det m.a. funne *Entoloma cruentatum* himmelblå raudskivesopp (2006 og 2010: VU), *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp (2006: NT, 2010: VU) og *Mycena flavoalba* elfenbeinhette.

Bruk, tilstand og påverknad: Beitetrykket var i 2002 bra, da beita 5-6 hestar og ca. 15 storfe her. Ein slutta med storfe i 2008 (kjelde: Kristin Bakke). I 2010 beitte berre eit par ponniar og nokre få sauer, og det totale beitetrykket var nokså lågt. Området ved vegen var litt betre beita fordi ponnyane gjekk mest her. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårleg beitetrykk fører no til attgroing. Det er derfor ønskeleg med auka beitetrykk. Det vil og bli aukande behov for buskrydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap som tidlegare var nokså ope, men som no vert gradvis dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og to raudlisteartar i kategori sårbar.

116 Geiranger: Gjørvavika

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 059 864
Høgde:	5-60 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark

Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 08.09.2010, John Bjarne Jordal, 09.09.2010, Reidun Braathen & Even W. Hanssen

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010 og besøk 09.09.2010 av Reidun Braathen og Even W. Hanssen. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark nærast vegen.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg like nordvest for Gjørva i Geiranger, sørvestover frå eit par hytter i Gjørvavika. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen er dominert av frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, smyle, raudsvingel og ryllik. Av tre og buskar vart det sett m.a. invaderande gråor.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, blåknapp, bustnype, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, hestespreng, lækjeveronika, markjordbær, skjoldberar, småsmelle, tviskjeggveronika, vassarve og åkerminneblom. Av sopp vart det funne *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp, *H. coccinea* mønjevokssopp, *H. glutinipes* limvokssopp og *H. pratensis* engvokssopp (Artsobservasjonar, R. Braathen & E.W. Hanssen).

Bruk, tilstand og påverknad: Beitetrykket var i 2002 bra, da beita 5-6 hestar og ca. 15 storfe her. Ein slutta med storfe i 2008 (kjelde: Kristin Bakke). I 2010 beitte berre eit par ponnier og nokre få sauer, og det totale beitetrykket var nokså lågt. Området ved vegen var litt betre beita fordi ponniane gjekk mest her. Området er verka litt nitrofil i nedre deler, men relativt lite gjødsla i nyare tid lenger oppover.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårleg beitetrykk fører no til attgroing. Det er derfor ønskeleg med auka beitetrykk. Det vil og bli aukande behov for buskrydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei delvis intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

117 Geiranger: Gjørva vest

Nr i Storfjordprosjektet: del av 10035
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MP 059 863
Høgde: 5-60 m
Naturtype: D04 naturbeitemark
Utforming: D0404 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder: 15.09.1994, Geir Gaarder (Jordal & Gaarder 1995), 08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskilt god, betre enn 20 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg vest for husa på Gjørva i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og

rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen er dominert av frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, smyle, raudsvingel og ein del gulmaure. Av tre og buskar vart det sett invaderande gråor, bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, bustnype, gjeldkarve, gulmaure, hestespreng, kvitmaure, markjordbær, raudknapp, smalkjempe og småengkall. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Hygrocybe pratensis* engvokssopp og *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp. I 1994 vart det dessutan påvist bleikskiva raudskivesopp *Entoloma exile*, kantarellvokssopp, gul vokssopp, mønjevokssopp og kjeglevokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Beitetrykket var i 2002 bra, da beita 5-6 hestar og ca. 15 storfe her. Ein slutta med storfe i 2008 (kjelde: Kristin Bakke). I 2010 beitte berre eit par ponniar og nokre få sauer, og det totale beitetrykket var nokså lågt. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid, men har kanskje vore noko meir gjødsla tidlegare.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårlig beitetrykk fører no til attgroing. Det er derfor ønskeleg med auka beitetrykk. Det vil og bli aukande behov for buskrydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og eit visst attgroingspreg.

118 Geiranger: Gjørva: Høgebakkane

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 10035
Naturbasenummer	del av BN00008364
Posisjon:	MP 061 861
Høgde:	ca. 40-90 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	15.09.1994, Geir Gaarder (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995), 19.06. og 12.09.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Geir Gaarder 15.09.1994 (Aksdal 1994, Jordal & Gaarder 1995), eige søk 19.06. og 12.09.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark. Skogklede parti er utelatne.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg øvst (lengst sør) på innmarka ved Gjørva i Geiranger. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrrer naturtypen naturbeitemark, men med har vore slått tidlegare. Vegetasjonen er dominert av moserik frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, smyle, raudsvingel og sølvbunke. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gråor og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, blåknapp, bråtestorr, engsmelle, harerug, kratthumbleblom, krattlodnegras, kvitbladtistel, raudknapp og smørtelg. I 2002 vart det dessutan funne blåklokke, blåapp, enghumbleblom, geitsvingel, gjeldkarve, gulmaure, hestespreng, kvitmaure, lintorskemunn, lækjeveronika, marksjordbær, mørkkongsslys, skjoldberar, smalkjempe, småsyre, tiriltunge og tviskjeggveronika. Av sopp vart det i 2010 m.a. funne *Hygrocybe pratensis* engvokssopp. I 2002 vart det påvist fiolett greinkøllesopp *Clavaria zollingeri* (2006: NT, 2010: VU), blårandraudskivesopp *Entoloma caesiocinctum* og færøyrraudskivesopp *E. xanthochroum*, og i 1994

bleikskiva raudskivesopp *Entoloma exile*, skjørvokssopp, gul vokssopp, mønjevokssopp, kjeglevokssopp, svartdogga vokssopp *Hygrocybe phaeococcinea* (2006 og 2010: NT), engvokssopp og grøn vokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Det var ein husmannsplass ovafor Gjørva, som brukte inste del av bakkane (kjelde: Kristin Bakke). Det er ei rekkje steingjerde, og fleire hustufter av stein. Beitetrykket var i 2002 bra, da beita 5-6 hestar og ca. 15 storfe her. Ein slutta med storfe i 2008 (kjelde: Kristin Bakke). I 2010 beitte berre nokre få sauer, og det totale beitetrykket var nokså lågt. Området verka relativt lite gjødsla i nyare tid.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Dårlig beitetrykk fører no til attgroing. Det er derfor ønskjeleg med auka beitetrykk. Det vil og bli aukande behov for buskrydding. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit mindre areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar og to raudlisteartar, og med eit visst attgroingspreg.

119 Geiranger: Vesterås: Tuftene

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 066 869
Høgde:	340 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 10.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg lengst vest på innmarka, og for det meste nedanfor traktorvegen. Tuftene (Bakkane) var namnet på ein plass som låg her. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert beita, og heile lokaliteten bør reknast som naturbeitemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4, 70-80%), delvis sølvbunkeeng (G3, 30-40%) og delvis knausvegetasjon (F3). Viktige artar var engkvein, fjellgulaks, hundegras, raudknapp og kvitbladtistel.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. blåknapp, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, jonsokkoll, knegras, kvitbladtistel, lintorskemunn, lækjeveronika, raudknapp, smalkjempe, småsmelle og tviskjeggveronika. Ei rekkje av desse er tørreng- og tørrberg-artar. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Området vert beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn

Vesterås august 2010). Elles gjekk nokre geiter og lamaer her over sommaren. Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men noko gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

120 Geiranger: Vesterås vest

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 067 868
Høgde:	340 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 10.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark, men ein har tatt nokre subjektive val og målt nokre ytterpunkt med GPS.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg noko vestafor garden på oversida av traktorvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert beita, og heile lokaliteten bør reknast som naturbeitemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4, 50%), delvis sølvbunkeeng (G3, 40-50%) og delvis knausvegetasjon (F3). Viktige artar var engkvein, fjellgulaks, hundegras, raudknapp og kvitbladtistel.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. engsmelle, geitsvingel, gjeldkarve, gulmaure, hestespreng, hårsvæve, knegrass, kornstorr, kvitbladtistel, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, raudknapp, smalkjempe og sumpmaure. Fleire av desse er tørreng- og tørrberg-artar. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensielle for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Området vert beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Elles gjekk nokre geiter og lamaer her om sommaren. Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men noko gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast. Opphøyr av beite kan føra til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskjeleg med framhald i beitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt naturbeitemark med einskilde beiteindikatorar.

121 Geiranger: Vesterås nedanfor hyttene

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0698 8663
Høgde:	250-320 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng, D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 09.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 01.08.2000 av Geir Gaarder og John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 18.06.2002 av John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 09.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær sars god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg nedanfor campinghyttene og nedanfor vegen til Vesterås. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert slått og seinare beita, og heile lokaliteten bør reknast som slåttemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4), delvis frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) og delvis knausvegetasjon (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. alm (2006 og 2010: NT), bakkeveronika, blå rapp, eittårsknavei, engsmelle, engtjæreblom, gulmaure, hegg, kvitbergknapp, kvitbladtistel, kvitmaure, lintorskemunn, lodnebrege, mørkkongssly, prikkperikum, raudknapp, sandarve, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle, snøsilde, stemorsblom, sølvmaure, vill-lauk og vårskrinneblom. Ei rekkje av desse er tørreng- og tørrberg-arter. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåttøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Store deler av garden vert no slått på ettersommaren og beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita. Det vert nytta naturgjødsl og litt kunstgjødsl på den djupaste jorda (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark. Det var fleire styva almetre i lokaliteten, stammediameteren var stort sett under 40 cm.

Framande artar: Det vart observert vårpengeurt.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsl og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med mange og dels kravfulle og uvanlege eng- og tørrbergarter. Vesterås har noko av den

best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarande vegetasjon har vore lenge i attgroing.

122 Geiranger: Vesterås aust for hyttene

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 070 866
Høgde:	330 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng, D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	Gjerding (1935), Lillebø (1972), 01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 10.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg like aust for campinghyttene. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert slått og seinare beita, og heile lokaliteten bør reknast som slåttemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4), delvis frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) og delvis knausvegetasjon (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bergmjølke, blå rapp, bustnype, engsmelle, engtjæreblom, gulmaure, hengjebjørk, krattlodnegras, kvitblattistel, kvitmaure, lintorskemunn, lodnebrege, lundrapp, markjordbær, raudknapp, småbergknapp, småengkall, småsmelle, stemorsblom, sølvmaure, trollurt, vill-lauk og vårskrinneblom. Ei rekkje av desse er tørreng- og tørrberg- artar. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Store deler av garden vert no slått på ettersommaren og beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men svakt gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarande vegetasjon har vore lenge i attgroing, t.d. Møll/Grande og hyllegardane utover fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med mange og dels kravfulle og uvanlege eng- og tørrbergartar. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarande vegetasjon har vore lenge i attgroing.

123 Geiranger: Vesterås aust ved elva

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 072 864
Høgde:	300 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng, D0104 frisk fattigeng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 10.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg ovanfor gardsvegen oppover langs elva frå Vesteråsbrua. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert slått og seinare beita, og heile lokaliteten bør reknast som slåttemark. Vegetasjonen var delvis frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) med ein del dunhavre, delvis frisk fattigeng (G4), og delvis knausvegetasjon (F3), men rundt 60% av den avgrensa lokaliteten er i overkant gjødsla.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, bustnype, dunhavre, engreverumpe, engsmelle, gjeldkarve, gulmaure, hårsvæve, jonsokkoll, knegras, kvitmaure, lintorskemunn, lodnebregne, lækjeveronika, markjordbær, raudknapp, smalkjempe, småbergknapp, småengkall, småsmelle, stemorsblom, stormaure og tågebær. Ei rekkje av desse er tørreng- og tørrberg-arter. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Store deler av garden vert no slått på ettersommaren og beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men svakt gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarande vegetasjon har vore lenge i attgroing, t.d. Møll/Grande og hyllegardane utover fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark med mange og dels kravfulle og uvanlege eng- og tørrbergarter. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarande vegetasjon har vore lenge i attgroing.

124 Geiranger: Vesterås nordaust

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 072 866
Høgde:	325 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 11.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 11.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg nær elva aust på innmarka, dels nedanfor og dels ovanfor stien til Vesterås dalen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssekksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert slått og seinare beita, og heile lokaliteten bør reknast som slåttemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4) og delvis knausvegetasjon (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, eittårsknavel, engreverumpe, engsmelle, geitsvingel, knegras, kvitbladtistel, kvitmaure, lintorskemunn, markjordbær, smalkjempe, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom og sølvmore. Ei rekkje av desse er tørtreng- og tørrberg-arter. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Store deler av garden vert no slått på ettersommaren og beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men svakt gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarende vegetasjon har vore lenge i attgroing, t.d. Møll/Grande og hyllegardane utover fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark som dels har vore noko gjødsla, men som har fleire uvanlege eng- og tørrbergartar.

125 Geiranger: Vesterås nordaust ved elva

Nr i Storfjordprosjektet:	del av 11040
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0729 8664
Høgde:	340 m

Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0107 frisk/tørr, middels baserik eng, D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	01.08.2000 Geir Gaarder & John Bjarne Jordal, 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Gaarder m. fl. 2001), 11.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935), Lillebø (1972)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 11.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935) og Lillebø (1972). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Vesterås ligg oppe i den bratte søraustvendte lia rett ovanfor Geiranger sentrum. Som kulturlandskap er dette eit særprega, bratt og litt dramatisk område, lik mange av hyllegardane lenger ute. Lokaliteten ligg lengst nordaust på den opne innmarka mot elva og skogkanten. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har grunnlendte knausar i mosaikk med parti med litt djupare jord. Det meste vert slått og seinare beita, og heile lokaliteten bør reknast som slåttemark. Vegetasjonen var delvis frisk fattigeng (G4), delvis frisk/tørr, middels baserik eng (G7, ein truga vegetasjonstype) og delvis knausvegetasjon (F3).

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bakkeveronika, fjellaugnetrøst, hårsvæve, jonsokkoll, kjøtttype, kvitbladtistel, lintorskemunn, markjordbær, raudknapp, skogfiol, smalkjempe, småsmelle, stemorsblom og tviskjeggveronika. Fleire av desse er tørreng- og tørrberg-arter. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Vesterås er nemnt første gong i 1603. Det var to bruk frå ca. 1620. I 1657 var her totalt 2 hestar, 23 storfe, 16 geiter og 5 sauer. I 1724 til saman 2 hestar, 26 storfe, 22 geiter og 20 sauer. I 1866 var det totalt 44 mål dyrka mark, 50 dekar natureng, 56 lass utslåtthøy av totalt 150 høyllass, og ein fora 2 hestar, 24 storfe, 79 småfe og 3 grisar på dei to bruka til saman. Etter fonna i 1907 som tok heile garden, vart tuna oppattbygd til sommarbruk, medan folk og dyr tilbrakte vinteren nede i bygda. Store deler av garden vert no slått på ettersommaren og beita av ca. 80 sau om hausten, og vert da heilt nedbeita (kjelde: Arnfinn Vesterås august 2010). Området verka lite gjødsla på grunnlendt mark, men noko meir gjødsla på djupare jord.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole. Vesterås har noko av den best utvikla tørrbakkevegetasjonen som framleis er intakt i Geiranger, mange av dei andre stadene med tilsvarende vegetasjon har vore lenge i attgroing, t.d. Møll/Grande og hyllegardane utover fjorden.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark som dels har vore noko gjødsla, men som har fleire uvanlege eng- og tørrbergartar.

126 Geiranger: Vesterås dalen

Nr i Storfjordprosjektet:	11050
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 100 884-887
Høgde:	750-900 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark, B01 sørvendt berg og rasmark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng, D0405 finnskjeggeng, B0103 rasmark
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Opphøyr av beite og attgroing

Undersøkt/kjelder: 03.08.2000, Geir Gaarder & John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk saman med Geir Gaarder 03.08.2000 (Norderhaug et al. 2004). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som mykje god, betre enn 50 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og andre naturtypar som alpin rasmark og fjellhei. Lokaliteten er ein del av Geiranger-Herdalen landskapsvernområde.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten er ei stor sørvendt rasmark som ligg eit stykke inne i Vesteråsdaalen, vest for Vesteråssetra. Tilgjenge er langs sti opp frå Vesterås. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest rasmateriale. Området ligg i nordboreal til lågalpin (NB-LA) vegetasjonssone og svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Beita snørasenger vest for Vesteråssetra med variert vegetasjon, m.a. frisk fattigeng med overgang til finnskjeggeng (G4, G5). Snøfonnene er ein viktig økologisk faktor for vegetasjonen i desse fjellsidene, i samspel med beiting.

Artsmangfald: Innslag av marinøkkel (2006: NT) og brudespore (2006: NT) m.m. Det er ikkje tatt full karplanteliste.

Bruk, tilstand og påverknad: Truleg beita av sau i lange tider, kanskje også storfe og geit. Status etter 2000 er uviss.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i den tradisjonelle utmarksbeitinga.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten er ei av fleire beita rasmarker i distriktet, som til saman framleis utgjer vesentlege areal i Geiranger, men beitetrykket er no lågt omtrent overalt.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi B (viktig) på grunn av at det er ei større, intakt naturbeitemark med nokre indikatorar på ugjødsle beitemark, av desse to tidlegare raudlisteartar. Dette er ei av dei mange snørasengene i området. Dette er både eit typisk vestnorsk beitelandskap i snøraspåverka dalsider, og dessutan eit område med interessant artsomangfald.

127 Geiranger: Hole 1

Nr i Storfjordprosjektet: 11430
Naturbasenummer (NY)
Posisjon: MP 075 861
Høgde: 290 m
Naturtype: D01 slåttemark
Utforming: D0104 frisk fattigeng
Verdi: B (viktig)
Mulege truslar: Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder: 18.06.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal (vinteren 2002-2003, omstrukturert til Naturbasetekst juni 2009) basert på eige besøk 18.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og 11.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særskild god, og truleg betre enn 5 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsle mark. Ein har tatt med stykket rett nedanfor hytta sjølv om dette kan ha vore åker og gjødsle tidlegare.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg nedanfor ei hytte i skogkanten aust for campingplassen på Hole i Geiranger. UTM-koordinaten MP 0746 8612 gjeld sørlegaste hjørnet ved steingjerdet. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane er truleg mest morenemateriale, men med innslag av rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er ei lita slåttemark med frisk fattigeng (G4) og innslag av tørrengartar som gjeldkarve og gulmaure.

Artsmangfald: Utval av noterte planter: blåklukke, blåknapp, gjeldkarve, gulmaure, harerug, lækjeveronika, markjordbær, raudknapp, smalkjempe, småengkall og stemorsblom. Det er truleg potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Lokaliteten er ei gammel slåtteeng. Det er oppsett eit steingjerde rundt deler av enga, m.a. i nedkant. Deler av enga var slått ved undersøkinga i 2010.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med framhald av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Området er gitt verdi B (viktig) på grunn av at det er ei lita, intakt slåttemark med nokre indikatorarartar, som truleg er litt gjødsla. Dette er eit eksempel på ei lita, tradisjonell natureng i det terrasserte og mosaikkprega kulturlandskapet på Hole.

128 Geiranger: Hole 2

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0744 8630
Høgde:	300 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg langs vegen til Holebakk ved Hole i øvre del av Geirangerbygda. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er tidlegare slåttemark, og har truleg vore slått for ikkje lenge sidan. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med ein del raudknapp.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. engsmelle, gjeldkarve, raudknapp og smalkjempe. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er kanskje slått, og framleis ein del beita av sau om hausten. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med oppattaking av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei lita slåttemark som ikkje er særleg artsrik.

129 Geiranger: Hole 3

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 0738 8651
Høgde:	310 m

Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	11.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 10.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, og truleg betre enn 5 meter.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg langs vegen til Holebakk ved Hole i øvre del av Geirangerbygda, rett nedanfor Holebakk. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt).

Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er tidlegare slåttemark, og har truleg vore slått for ikkje lenge sidan. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med ein del raudknapp. Viktige artar var gulaks, engkvein, raudsvingel og firkantperikum.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. engsmelle, gjeldkarve, lintorskemunn, lækjeveronika, raudknapp, smalkjempe og stemorsblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensielle for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er kanskje slått, og framleis ein del beita av sau om hausten. Det er ein del daudgras i botnen. Det vart sett rydningsrøyser og ei styva selje. Området verka lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskjeleg med oppattaking av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark med einskilde engartar.

130 Geiranger: Holebakk

Nr i Storfjordprosjektet:	11450
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 074 866
Høgde:	360-400 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	19.06.2002 og 11.09.2002, John Bjarne Jordal (Norderhaug et al. 2004), 11.08.2010, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Gjerding (1935)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 19.06.2002 og 11.09.2002 (Norderhaug et al. 2004) og 11.08.2010. Kjelder til kulturhistoria: Gjerding (1935). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på den gamle, fråflytte plassen Holebakk nord for Hole og opp mot elvekløfta til Vesteråselva i øvre del av Geirangerbygda. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morene- og rasmateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Plana er å ta vare på Holebakk med slått og beiting (kjelde: Tor Hole), og rettast er det kanskje å føra heile området til naturtypen slåttemark, men det finst og nitrofile parti, hagemark og bergknausar, og det er uvisst om slått vert gjennomført på heile arealet. Vegetasjonen var for det meste frisk fattigeng (G4, 90%), der viktige artar var gulaks, engkvein, firkantperikum og prestekrage. Nedanfor husa var det og litt sølvbunkeeng (G3, 5%) med sølvbunke og hundegras. Av tre og buskar vart det sett bjørk, gråor, rogn, selje, bustnype og einer. *Artsmangfald:* Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, bustnype, engsmelle, geitsvingel, gjeldkarve, harerug, hegg, humle, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, knegras, krattlodnegras, kvitbladtistel, lintorskemunn, markjordbær, prestekrage, raudknapp, smalkjempe, småsmelle og tviskjeggveronika. I 2002 vart det og notert aurikkelsvæve, blåklokke, blåkoll, engfiol, gulmaure, ein uvanleg art i hårsvævegruppa (kanskje *Hieracium auriculinum*), karve, olavsskjegg, stemorsblom og åkerminneblom. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar (berre engvokssopp), men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: På Holebakk var det 2 middelsstore bruk, den eine var ein bygsla plass. 29. mars 1855 gjekk eit snøskred og tok løe og fjøs på eine bruket, og omlag ein månad seinare gjekk det fonn på det andre bruket og drap sauere og skadde stovehuset. 23. februar 1907 tok fonna livet av 10 menneske, nordre Holebakk vart sopa heilt vekk, og ingen har seinare turt å busetta seg her. I dag er skogen så stor ovanfor at det verkar mindre sannsynleg med så store skred. Området har seinare vore bruka til slått og beite. Området var i 2002 litt beita av sau. I 2010 var plana å slå heile innmarka (kjelde: Tor Hole). Området verka jamt over lite gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med oppattaking av slått. Dersom det ikkje er muleg, bør enga beitast vår og haust. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap på Vesterås og Hole.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei slåttemark (eller naturbeitemark) med eit godt utval engartar.

131 Geiranger: Flydal, Gjerdet

Nr i Storfjordprosjektet:	(NY)
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 068 850
Høgde:	330 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	08.09.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på eige feltarbeid 08.09.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Flydal i øvre del av Geirangerbygda, på garden Gjerdet og ein fråskild plass (120/11, 120/26). Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssekksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men det finst og grunnlendte bergknausar. Ein liten åker ved husa er med fordi ein ikkje har heilt presise data på plassering. Husa kunne og vore ekskluderte. Vegetasjonen var frisk fattigeng (G4) med gulaks, engkvein, raudsvingel, smyle, finnskjegg, blåknapp og mykje hårsvæve. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. beitesvæve, blåknapp, blårapp, bråtestorr, hårsvæve, lintorskemunn, lækjeveronika, raudknapp, småbergknapp, småsmelle, stemorsblom og

sølvmore. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar, men ein reknar med at lokaliteten har potensiale for beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart framleis slått i 2010. Området verka stadvis litt gjødsla på djupare jord, lite på grunnlendt mark.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er viktig med framhald i slått og beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi B (viktig) på grunn av at det er ei intakt slåttemark som er delvis gjødsla, og som har eit middels utval engplanter.

132 Geiranger: Flydal: Haugane

Nr i Storfjordprosjektet:	11340
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 074 845
Høgde:	320 m
Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	C (lokalt viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.06.2002, Liv Sterten & Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 09.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Liv Sterten og Bolette Bele 26.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 09.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Ein har prøvd å unngå gjødsla mark, men det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg på Flydal sør i Geirangerbygda, nord for den vesle tjørna her. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten er dårleg utvikla naturbeitemark, og det er dessutan grunnlendte knausar. Vegetasjonen var delvis artsfattig frisk fattigeng (G4, ca. 30%), delvis sølvbunkeeng (G3, 60%) og litt finnskjeggeng (G5, 10%). Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. bråtestorr, harerug, hestespreng, hårsvæve, lækjeveronika, markjordbær, skjermsvæve og småsmelle. Av sopp vart det ikkje funne spesielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Området vart i 2010 framleis ein del beita av storfe. Området har truleg vore noko gjødsla.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er ønskeleg med framhald i beitinga. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi C (lokalt viktig) på grunn av at det er artsfattige enger som truleg har vore noko gjødsla og som kanskje ikkje tilfredsstillar kriteria til B.

133 Geiranger: Opplendskedalen

Nr i Storfjordprosjektet:	11390
Naturbasenummer	(NY)
Posisjon:	MP 087 835
Høgde:	440-460 m

Naturtype:	D04 naturbeitemark
Utforming:	D0404 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.06.2002, Bolette Bele (Norderhaug et al. 2004), 09.08.2010, John Bjarne Jordal

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk av Bolette Bele 26.06.2002 (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 09.08.2010. Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som sær god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg lengst søraust i Geirangerbygda, mellom Kvanndalselva og riksvegen. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjonar (OC).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten har vore slåttemark tidlegare, men i dag er det truleg best å føra han til naturtypen naturbeitemark. Vegetasjonen var i hovudsak frisk fattigeng (G4), men og med innslag av sølvbunkeeng (G3), og enga er prega av attgroing. Viktige artar var engkvein, fjellgulaks, sølvbunke, firkantperikum, hundegras, gjeldkarve, raudknapp, harestorr, tepperot og blåklukke. Av tre og buskar vart det sett bjørk, rogn, gråor, bustnype og einer.

Artsmangfald: Av planter vart det i 2010 notert m.a. aurikkelsvæve, beitesvæve, bergmjølke, bustnype, gjeldkarve, gulmaure, harerug, hestespreng, hårsvæve, jonsokkoll, karve, kjeldeurt, kvitmaure, lækjeveronika, markjordbær, mørkkongsllys, raudknapp, skoggråurt, skogsvinerot, småengkall, småsmelle, stormaure, strutsveing, tviskjeggveronika, tyrihjelme og vårskrinneblom. Av sopp vart det m.a. funne *Entoloma exile* flammefotrauds-kivesopp, *Hygroaster asterosporus* liten stjernenaslesopp og *Hygrocybe pratensis* engvokssopp. Ein reknar med at lokaliteten har potensiale for fleire beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Området er ikkje lenger korkje slått eller beita og gror gradvis att. Marka er noko steinet og det finst mange rydningsrøyser og eit steingjerde. Det vart observert styva selje. Området har kanskje vore litt gjødsla tidlegare, men har eit relativt lite gjødsla preg i dag.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Opphøyr av beite fører gradvis til attgroing med høg vegetasjon, buskas og meir skog. Det er derfor ønskeleg med framhald i beitinga, evt. skjøtselsslått. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag eit lite areal i eit landskap dominert av andre naturtypar.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får under tvil verdi B (viktig) på grunn av at det er ei attgroande naturbeitemark med ein del beiteindikatorar og framleis eit delvis intakt preg i artsmangfaldet. Men verdien vil snart verta lågare om ikkje hevdene vert teken opp att.

Andre lokalitetar

Nedanfor ligg forslag til ny områdeskildring for Ansok og Klevberg i Liabygda, Stranda. Desse slåttemarkslokalitetane er mangelfullt skildra i Naturbase pr. desember 2010, men fordi dei bør gjennomgåast i samband med handlingsplan slåttemark (kanskje også delast i fleire lokalitetar), vert ikkje nye avgrensingar og skildringar lagt inn i Naturbase i denne omgangen i påvente av meir grundige skjøtselsplaner. Ansok har og skjøtselsplan med detaljkart i Norderhaug et al. (2004), men denne følger ikkje gjeldande mal frå handlingsplan slåttemark.

Liabygda: Ansok

Nr i Storfjordprosjektet:	10027
Naturbasenummer	BN00008313
Posisjon:	LQ 974 105
Høgde:	220 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng, D0107 frisk/tørr middels baserik eng
Verdi:	A (svært viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått/beite og attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.09.1999 og 05.07.2000 Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 05.09.2000, Geir Gaarder og John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 26.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 02.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 26.09.1999 og 05.07.2000 av Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 05.09.2000 av Geir Gaarder og John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 26.07.2001 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), og eige feltarbeid 02.09.2009. Kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom slåttemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei sørvendt li rett vest for Liabygda og er tilgjengeleg etter ein bilveg frå Ringset. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonssesksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark. Staden har eit forholdsvis stort areal med tradisjonelle slåtteenger i drift. Desse er i god hevd og har lang kontinuitet i den tradisjonelle bruken. Ved den tradisjonelle bruksforma med m.a. sein slått, stadvis litt gjødsling og vår- og haustbeiting har det vorte skapt ein karakteristisk og artsrik slåtteengevegetasjon. Vegetasjonen er noko tørrengprega (overgangar mellom frisk fattigeng og tørreng G4-G7, ein truga vegetasjonstype), men øvst er det også innslag av fuktig, m.a. med kystplantar som heibljåfjør og heistorr.

Artsmangfald: Det vart i 2001 funne i alt 97 karplantar, av desse 25 naturengplantar. Dette er eit uvanleg høgt tal. Interessante artar var marinøkkel (200: NT) (meir enn 50 plantar talt, truleg finst langt fleire), som har gått sterkt attende i låglandet i seinare tid, noko brudespore (200: NT), grov nattfiol og vill-lin. Dominerande mellom naturengplantane er slike som kjertlaugnetrøst, kvitmaure, smalkjempe, småengkall og storblåfjør. I 2009 vart notert m.a. blåknapp, grov nattfiol, hårsvæve, kjertelaugnetrøst, markjordbær, prestekrage, raudknapp, skoggråurt, smalkjempe, solblom (nokre rosettar, 2006 og 2010: VU) og stormaure. Av sopp vart det i 2009 m.a. funne *Agaricus campestris* beitesjampinjong, *Entoloma atrocoeruleum* (2006 og 2010: NT), *Entoloma chalybaeum* svartblå raudskivesopp (2010: NT), *Entoloma juncinum* striperaudskivesopp, *Entoloma sericellum* silkeraudskivesopp, *Entoloma serrulatum* mørktanna raudskivesopp, *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp, *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp, *Hygrocybe flavipes* gulfovokssopp (2006 og 2010: NT), *Hygrocybe glutinipes* limvokssopp, *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp, *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp (2006: NT, 2010: VU), *Hygrocybe insipida* liten vokssopp, *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp (2010: NT), *Hygrocybe phaeococcinea* svartdogga vokssopp (2006 og 2010: NT),

Hygrocybe psittacina grøn vokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp, *Lycoperdon dermoxanthum* (bestemt av M. Jeppson, første funn i MR) og *Mycena flavoalba* elfenbeinhette. I 2000 vart det dessutan funne mjølraudskivesopp *Entoloma prunuloides* (2006: NT, 2010: VU), skjør vokssopp og engvokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Ansok er nemnt første gong i 1603, men det er og gjort oldtidsfunn. I 1665 vart det 18 kyr og 2 ungfø. I 1723 var det 10 kyr, 4 ungfø, 11 sauer, 14 geiter og 1 hest. I 1865 var det omlag 8 storfe, 30 småfe og 1 hest. Området var framleis slått i 2009. Dei avgrensa areala verka lite gjødsla i 2009, men store deler av innmarka er gjødsla tidlegare. Ansok er rik på strukturar, m.a. frukttre, lauvtre, bakkemurar, steinrøyser og gamle styvingstre i utmarka.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er svært viktig med framhald i slått, helst kombinert med beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Lokaliteten utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap i vestlege del av Liabygda.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt og artsrik slåttemark med åtte raudlisteartar, mellom desse ein restbestand av solblom, og dessutan den sjeldne røyksoppen *Lycoperdon dermoxanthum*.

Liabygda: Klevberg

Nr i Storfjordprosjektet:	10046
Naturbasenummer	BN00008312
Posisjon:	LQ 969 107
Høgde:	300-350 m
Naturtype:	D01 slåttemark
Utforming:	D0104 frisk fattigeng
Verdi:	B (viktig)
Mulege truslar:	Fysiske inngrep, opphøyr av slått og beite, attgroing
Undersøkt/kjelder:	26.09.1999 og 05.07.20000, Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 05.09.2000, Geir Gaarder, John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 26.07.2001, Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004), 02.09.2009, John Bjarne Jordal, kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954)

Områdeskildring

Innleiing: Skildringa er skriven av John Bjarne Jordal i november 2010, basert på besøk 26.09.1999 og 05.07.20000 av Dag Holtan og Karl Johan Grimstad, 05.09.2000 av Geir Gaarder og John Bjarne Jordal (Holtan & Grimstad 2004), 26.07.2001 av Silke Hansen (Norderhaug et al. 2004) og eige feltarbeid 02.09.2009. Kjelder til kulturhistoriske tilhøve: Kjølås (1954). Avgrensinga er basert på GPS og ortofoto og vert rekna som særst god, betre enn 20 meter. Det er likevel noko skjønsmessig kva ein vil ta med av overgangar mellom naturbeitemark og meir gjødsla innmark.

Geografisk plassering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i ei sørvendt li rett vest for Liabygda og er tilgjengeleg etter ein bilveg frå Ringset, og sti vidare frå Ansok. Berggrunnen består av gneis (ikkje inndelt). Lausmassane består truleg mest av morenemateriale. Området ligg i sørboreal vegetasjonssone (SB) og klart oseanisk vegetasjonsseksjon (O2).

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Lokaliteten tilhøyrer naturtypen slåttemark, men det finst og område som vert slege sjeldnare. Ved den tradisjonelle bruksforma med m.a. sein slått, lite gjødsling og vår- og haustbeiting har det vorte skapt ein karakteristisk og artsrik slåtteengvegetasjon. Her er store gulaks- og finnskjeggener (G4, G5) med dominante artar som aurikkelsvæve, finnskjegg, smalkjempe og småengkall med kvitbladtistel i fuktige parti (G12). Også Klevberg er rik på strukturar og småbiotopar som kantvegetasjon og tørre knauser. Av tre og buskar vart det sett bjørk og einer.

Artsmangfald: I år 2000 vart det funne 79 karplanteartar, av dei 22 natureng- eller seterplantar. Det vart m.a. talt opp om lag 100 marinøklar på nedsida av våningshuset. Elles var her ein god del brudespore, noko grov nattfiol og prestekrage, sporadisk også sølvmore. I 2009 vart det notert m.a. augnetrøst-art, blåknapp, bråtestorr, engsmelle, grov nattfiol, hårsvæve, heiblåfjør, kjøtttype, knegras, kvitmaure, lækjeveronika, markjordbær, prestekrage, skoggråurt, smalkjempe, småsmelle, sølvmore og stormaure (ufullstendig). Av sopp vart det i 2009 m.a. funne *Agaricus campestris* beitesjampinjong, *Entoloma atrocoeruleum* (2006 og 2010: NT), *Entoloma chalybaeum* var. *lazulinum* svartblå

raudskivesopp (2010: NT), *Entoloma exile* flammefotraudskivesopp, *Entoloma lividocyanulum* blyblå raudskivesopp, *Entoloma minutum*, *Entoloma prunuloides* mjølraudskivesopp (2006: NT, 2010: VU), *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp, *Hygrocybe flavipes* gulfotvokssopp (2006 og 2010: NT), *Hygrocybe glutinipes* limvokssopp, *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp (2006: NT, 2010: VU), *Hygrocybe insipida* liten vokssopp, *Hygrocybe reidii* honningvokssopp og *Mycena flavoalba* elfenbeinhette. I 2000 vart det dessutan funne blåstilka raudskivesopp *Entoloma asprellum*, bronseraudskivesopp *Entoloma formosum*, semska raudskivesopp *Entoloma jubatum* (2006 og 2010: NT), kantarellvokssopp, skjørvokssopp og grøn vokssopp.

Bruk, tilstand og påverknad: Kleivberg vart første gong nemnt i skriftlege kjelder 1603. I 1665 var fønaden 7 naut og 1 hest, i 1723 1 hest, 5-3 kyr, 2 ungfø, 4 sauer og 5 geiter, i 1865 5 kyr, 16 geiter, 10-12 sauer og 1 hest. Avlinga var m.a. 30 lass hø og 600 lauvkjerv. Grunneigaren, som dreiv med sau i meir enn 30 år, har fortalt (til Silke Hansen i 2001) at her aldri har vore gjødsla med kunstgjødsla (så nær som ein småteig). Området var framleis delvis slått i 2009.

Framande artar: Ingen observerte artar.

Skjøtsel og omsyn: Det er svært viktig med framhald i slått, helst kombinert med beiting. Fysiske inngrep, gjødsling og sprøyting bør unngåast, i alle høve bør ein ikkje gjødsla meir enn tidlegare.

Del av heilskapleg landskap: Klevberg utgjer i dag framleis ein del av eit større og verdifullt kulturlandskap i vestlege del av Liabygda, med Ansok, Klevberg, Grova, Ansoksetra, Hammaren og Klevbergsetra (der også Grova setra). Klevberg og dei andre plassene/bruka har for det meste kontinuitet i drift og er i god hevd. Området er godt synleg frå Sunnlyvsfjorden og Norddalsfjorden. Vegen til Ansok gjer området lett tilgjengeleg. Dei velhaldne plassane, utsikta og stinettet gjer området attraktivt for friluftsliv. Dei mange blomsterrike slåtteengane med stort biologisk mangfold er ein svært viktig kvalitet i området.

Grunngjeving for verdisetting: Lokaliteten får verdi A (svært viktig) på grunn av at det er ei intakt og velutvikla slåttemark med mange planteartar og seks raudlisteartar av beitemarkssopp.

Uprioriterte lokaliteter

Nedanfor (tabell 7) er det sett opp eit oversyn over 27 lokalitetar (som ikkje låg i Naturbase på førehand) som er vurderte under feltarbeidet i 2009-2010, men der ein ikkje har funne tilstrekkelege verdiar til å avgrensa naturtypelokalitetar. Alle desse er lokalitetar som ut frå tidlegare undersøkingar, kart eller andre vurderingar såg ut til å kunne innehalda potensielle naturtypelokalitetar. Dessutan er det i tabell 8 teke med fire lokalitetar som på førehand låg i Naturbase, men der ein no meiner å ha grunnlag for at dei bør fjernast (overførast til verdi D - uprioritert).

Tabell 7. Område frå Storfjordprosjektet (ikkje i Naturbase) som er vurdert under feltarbeidet, men der ein ikkje har avgrensa naturtypelokalitetar. ID er lokalitetsnummer nytta i Storfjordprosjektet. Nokre lokalitetar er oppsøkt, men dei fleste er forkasta etter avstandsbetraktning i 2009-2010. BB=Bolette Bele, DH=Dag Holtan, GGa=Geir Gaarder, JBJ=John Bjarne Jordal, KJG=Karl Johan Grimstad, LS=Liv Sterten, SH=Silke Hansen. Ytterlegare 50 lokalitetar er forkasta utan feltvurdering (opplista i forprosjektet).

ID	Kommune	Lokalitet	UTM	H	Undersøkt	Vurdering 2009-2010
13909	Norrdal	Eidsdal: Eide	MP 038 973	440	09.07.2002, SH	Stort sett gjødsla beite, uprioritert.
13160	Norrdal	Norrdalsfjorden: Aust for Osvik	MQ 133 067	100	20.08.1997, JBJ	Tørreng- og tørrbergvegetasjon, ikkje stadfesta med GPS. Avstandsbetrakta 04.08.2009. Området verkar i sterk attgroing og har truleg ikkje lenger vesentlege biologiske verdiar knytt til kulturpåverknad (avstandsbedømt med kikkert), uprioritert.
13920	Norrdal	Norrdalsfjorden: Ospahjell	MQ 033 062		27.06.2002, SH, JBJ	For attgrodd (kikkertbetraktning 2002 og 2010), uprioritert.
13420	Norrdal	Sunnylvsfjorden: Smoge	LQ 982 018	270	15.08.2001, LS, SH, JBJ	Det fanst 2001 intakte tørrberg/tørrenger, desse er ikkje muleg å avgrensa på flybilete, verka attgrodd i 2010 (teleskop frå Liene), uprioritert.
13430	Norrdal	Sunnylvsfjorden: Smogelia	LQ 985 012	350	15.08.2001, LS, SH, JBJ	Det fanst 2001 ei lita slåtteeing ovanfor fjøset, verka attgrodd i 2010 (teleskop frå Liene), uprioritert.
13912	Norrdal	Valldalen: Furnes	MQ 181 136	200	03.07.2002, SH	I 2002 funne m.a. grov nattfiol, prestekrage, hårsvæve, harerug. Oppsøkt til fots 03.09.2009, ovanfor husa for attgrodd, uprioritert
13640	Norrdal	Valldalen: Grønning	MQ 237 118	310	11.08.2001, SH	Fattig beite. Oppsøkt til fots 03.09.2009, artsfattig, uprioritert.
13800	Norrdal	Valldalen: Langdalen	MQ 255 154	410	01.07.2002, LS, SH, BB	Beita snøraseng på vestsida avstandsvurdert 03.09.2009, dominert av boreal lynghei, uprioritert.
13520	Norrdal	Valldalen: Omnosetra	MQ 148 141	300	10.08.2001, SH	Innslag av frisk fattigeng, attgroande, fattig og tilplanta med gran, uprioritert.
13340	Norrdal	Valldalen: Slettvikane	MQ 298 217	720	04.09.1995, GGa & JBJ	Elveskapt sandslette i trelaust landskap, passar ikkje heilt til prioriterte naturtypar, avstandsvurdert 03.09.2009, mest lyngdominert, uprioritert.
12540	Stordal	Røysetdalen: Løset og skulehuset mellom Løset og Øyane	MQ 152 009	120	05.07.2002, SH	I området finst beitemark som i 2010 er vurdert som for nitrofil (gjødsla), uprioritert.
12550	Stordal	Røysetdalen: Øyane	MQ 011 143	180	07.07.2002, SH	I området finst beitemark som i 2010 er vurdert som for nitrofil (gjødsla), uprioritert.
12320	Stordal	Strandsida: Vidhammar	LQ 911 199	50	07.08.2001, LS, JBJ	Avstandsvurdert frå Stordal 16.06.2010, verka attgroande, uprioritert.
12325	Stordal	Strandsida: Vidhammar: Jelleplassen	LQ 911 199	50	07.08.2001, LS, JBJ	Avstandsvurdert frå Stordal 16.06.2010, verka attgroande, uprioritert.
12270	Stordal	Strandsida: Korsadalen	LQ 904 192	280	08.08.2001, LS	Avstandsvurdert frå Stordal 16.06.2010, verka attgroande, uprioritert.
11090	Stranda	Geirangerfjorden: Blomberg (Holten)	LP 975 848	410	14.08.2001, SH, JBJ	Lite aktuell som slåttemark i 2001 (artsfattig, nitrofil attgroingseng). Avstandsvurdert 2010, verka attgroande, men litt slått nær husa, uprioritert.
11120	Stranda	Geirangerfjorden: Syltevik	LP 970 852	0-30	14.08.2001, SH, JBJ	Lokaliteten inneheld mest nitrofil attgroingsmark. Avstandsvurdert 2010, verka attgroande, uprioritert.

ID	Kommune	Lokalitet	UTM	H	Undersøkt	Vurdering 2009-2010
11740	Stranda	Norangsdaalen: beitemark nord for Fivelstadhaugen	LP 818 888	340	01.07.2002, SH	Avstandsbetrakta 2010, består mest av boreal hei beita av geit, uprioritert.
11190	Stranda	Storfjorden: Uranes	LQ 943 127	20	08.08.2001, LS	Kulturpåverknaden er i ferd med å viskast ut, og dei attverande opne områda kan vera sørvendt berg og rasmark og inngå i edellauvskogslokalitet (BN00008308, Gravavika-Urdaneset) som no.
11410	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Åsen, 3 bruk	LP 897 853	180	28.06.2002, LS, BB	For det meste gjødsla eller i attgroing, små potensielle slåttemarker eller naturbeitemarker kan finnast som små element, avstandsbetrakta 2010, uprioritert.
11650	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Furnes	LP 958 919	420	Avstands-betrakta, JBJ	Truleg attgrodd, gammeleng (G14) (bedømt ut frå foto i Bruaset 1991 s. 56). Avstandsbetrakta 2010 frå Ljåen, uprioritert.
11080	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Oaldsbygda: Midtgarden	LP 977 933	280	Avstands-betrakta JBJ 12.06.2006	Lokaliteten inneheld mest nitrofil attgroingsmark. Avstandsvurdert frå Liene 2010, verka attgroande, uprioritert.
11081	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Oaldsbygda: Øvstegarden	LP 981 932	320	Avstands-betrakta JBJ 12.06.2006	Lokaliteten inneheld mest nitrofil attgroingsmark. Avstandsvurdert frå Liene 2010, verka attgroande, uprioritert.
11082	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Oaldsbygda: Seljeflot	LP 974 937	60	Avstands-betrakta JBJ 12.06.2006	Lokaliteten inneheld mest nitrofil attgroingsmark. Avstandsvurdert frå Liene 2010, verka attgroande, uprioritert.
11083	Stranda	Sunnlyvsfjorden: Oaldsbygda: Stokke	LP 976 939	100	Avstands-betrakta JBJ 12.06.2006	Lokaliteten inneheld mest nitrofil attgroingsmark. Avstandsvurdert frå Liene 2010, verka attgroande, uprioritert.
11680	Stranda	Geirangerfjorden: Bringa	MP 019 894		20.06.00, 27.05.00, 12.06.00, 21.06.00, DH & KJG	Sterkt attgrodd, idag edellauvskog og sørvendt berg og rasmark, uprioritert som kulturlandskap.
11670	Stranda	Geirangerfjorden: Horvadragnet	LP 996 868	220	Avstands-betrakta 10.08.2010, JBJ	Sterkt attgrodd, idag edellauvskog og sørvendt berg og rasmark, uprioritert som kulturlandskap.

Tabell 8. Naturbaselokalitetar som er vurdert under feltarbeidet i 2009-2010 og som vart forkasta og bør overførast til verdi D (uprioritert). ID er lokalitetsnummer nytta i Storfjordprosjektet, IID i Naturbase. JBJ=John Bjarne Jordal.

ID	IID	Komm.	Lokalitet	UTM	H	Undersøkt	Vurdering 2009-2010
13170	BN0000-8414	Norddal	Norddalsfjorden: Osvik	MQ 125 068	0	20.08.1997, JBJ	Avstandsbetrakta med teleskop 2010. Området verkar anten fulldyrka eller i sterk attgroing og har truleg ikkje vesentlege biologiske verdiar knytt til kulturlandskapet, bør flyttast til uprioritert (D). Det kan likevel vera B01-lokalitetar.
13220	BN0000-8390	Norddal	Tafjord: Kaldhussætra	MP 185 924	580	19.08.1997, JBJ	Oppsøkt 04.08.2009. Området verkar i sterk attgroing og har truleg ikkje lenger biologiske verdiar knytt til kulturlandskapet, bør flyttast til uprioritert (D).
13190	BN0000-8419	Norddal	Norddalsfjorden: Verpesdal	MQ 017 057	280	12.09.1997, JBJ	Avstandsbetrakta med teleskop 2010. Området verkar i sterk attgroing og har truleg ikkje lenger biologiske verdiar knytt til kulturlandskapet, bør flyttast til uprioritert (D).
13280	BN0000-8420	Norddal	Tafjorden: Kastet	MQ 138 058	120	20.08.1997, JBJ	Avstandsbetrakta 04.08.2009. Området verkar heilt attgrodd og har truleg ikkje lenger vesentlege biologiske verdiar knytt til kulturlandskapet (avstandsbedømt med kikkert), bør flyttast til uprioritert (D).

Vurdering av kunnskapsstatus og attståande arbeid

Storfjordområdet på Sunnmøre er eit område som er rikt på tradisjonelt kulturlandskap, med eit stort tal lokalitetar tilhøyrande prioriterte naturtypar etter DN-handbok nr. 13. Truleg er dette eit av dei rikare og viktigare områda både regionalt og nasjonalt når det gjeld t.d. naturbeitemark og slåttemark. Det er lagt ned ein del arbeid for å koma dit vi er i dag, med kunnskap om kanskje eit par hundre kulturlandskapslokalitetar i kommunane Stordal, Stranda og Norddal. I det opprinnelege Storfjordprosjektet og andre prosjekt (omtala i innleiinga) finst det framleis opplysningar om område som kan innehalda prioriterte naturtypar. Etter vurderingar i forprosjektet og seinare har ein samla desse potensielle lokalitetane i tabell 9, totalt 17 lokalitetar som det ikkje vart tid til å oppsøkje i 2009-2010.

Dessutan viser diverse undersøkingar at ei gjennomsnittleg kommunal naturtypekartlegging berre avdekkjer rundt 30% av det totale som finst (Gaarder et al. 2007). Likevel viser det seg at mange av dei som ikkje er funne og skildra ofte er små og ligg litt utanfor allfarveg. Ein kan derfor rekna med at dei fleste av dei store lokalitetane er komne med. Dessutan er Storfjordområdet betre undersøkt enn ei gjennomsnittleg kommunekartlegging. Ein vil difor kanskje tru at minst 50% av det totale arealet og kanskje 60-70% av tal lokalitetar er funne og skildra med dette. Sjølv om Storfjordprosjektet var omfattande viser resultatane i denne rapporten at det er muleg å finna ei rekkje nye, hittil uoppdaga lokalitetar med målretta leiting. I område som er rike på prioriterte naturtypar må ein nytta meir ressursar på kartlegging enn i mindre rike område. Det er å håpa at Storfjordområdet kan få ressursar både til meir skjøtsel og fleire undersøkingar i tida som kjem.

Tabell 9. Lokalitetar frå Storfjordprosjektet (ikkje i Naturbase) som kunne ha vore sjekka med feltarbeid, der det ikkje vart tid i 2009-2010. ID er lokalitetsnummer nytta i Storfjordprosjektet. BB=Bolette Bele, DH=Dag Holtan, GGa=Geir Gaarder, JBJ=John Bjarne Jordal, KJG=Karl Johan Grimstad, LS=Liv Sterten, SH=Silke Hansen.

ID	Kommune	Lokalitet	UTM	H	Undersøkt	Vurdering 2009-2010
13680	Norddal	Linge: Byrkjehjellen	MQ 076 088	540	09.08.2001, SH	Frisk fattigeng med potensiale, einskilde interessante artar.
13700	Norddal	Eidsdal: Framgardssætra (Rønnebergsetra)	MQ 027 014	500	Stoknes (1995)	Dårlege biologiske data, men kan ha interessante element.
13560	Norddal	Eidsdal: Kleiva	MQ 045 005	480	24.07.2001, SH	Ein del kulturreng og sølvbunkeeng, men ut frå artslista kan biologisk interessante element finnast aust for Kleiva.
13570	Norddal	Eidsdal: Løvoll	MQ 045 993	540	24.07.2001, SH	Ein del attgroande, men ut frå artslista kan biologisk interessante element finnast aust for Løvoll.
13580	Norddal	Eidsdal: Øygaardssætra	MQ 029 005	520	24.07.2001, SH	Open og grasdominert setervoll, dårlege biologiske data.
13810	Norddal	Valldalen: Gjerde	MQ 158 124	100	01.07.2002, SH, BB	Ikkje digitalisert. Kan ha interessante element (artsrik kantvegetasjon med m.a. orkidear etter artsrik slåtteeeng, m.a. brudespore og grov nattfiol)
13650	Norddal	Valldalen: Grønningsæter	MQ 260 125	330	12.08.2001, SH	NB todelt polygon. Kan ha aktuelle element ("Kantsonene er blomsterrike og inneheld fleire naturengplanter som småengkall, blåklokke, harerug")
13914	Norddal	Valldalen: Høyhjelle	MQ 251 135	360	01.07.2002, LS, SH, BB	Kan innehalda aktuelle element ("Natureng med bl.a. skogmarihand rundt eit bruk").
13790	Norddal	Valldalen: Krikane	MQ 242 127	320	01.07.2002, SH, LS, BB	Var i attgroing i 2002. Kan likevel innehalda interessante element, einskilde interessante artar (kattefot, småengkall, jonsokkoll).
13919	Norddal	Valldalen: Myra	MQ 203 123	190	06.07.2002, SH	Kulturreng og område med høgstauder. Området inneheld og ei gammal slåtteeeng med småengkall
13922	Norddal	Dalsbygda: Dale	MQ 090 032	80	23.07.1998, DH & KJG, SH	Biologisk interessant område. Er del av registrert naturtypelok. BN00008429 (sørvendt berg og rasmark), bør noko endrast til kulturlandskap?
13850	Norddal	Fjørå: Sjølbøskor, Gjærbakkene	MQ 122 088	360	25.06.2002, LS, BB	Delvis gjødsla slåttemark, men tildels stort innslag av prestekrage oa. meir kravfulle artar. Jf. kalkskog BN00038814.

ID	Kommune	Lokalitet	UTM	H	Undersøkt	Vurdering 2009-2010
13890	Norrdal	Tafjord: Tafjord sentrum og gardane omkring	MQ 174 009	0	28.06.2002, BB, LS	Upresist avgrensa. Kan ha aktuelle smålokalitetar (raudknapp, dunhavre, gulmaure, villauk mm). Jf. kalkskog BN00044739 Onilsafeltet.
13750	Norrdal	Valldalen: Berli	MQ 166 132	150	01.07.2002, SH, BB, LS	Slåttemark med fleire interessante artar (grov nattfiol, prestekrage, kvitmaure, brudespore).
13670	Norrdal	Valldalen: Omnos	MQ 147 135	60	10.08.2001, SH	Inneheld ei gammal slåtteeing i tidleg attgroing (2001), fleire interessante artar.
11130	Stranda	Liabygda: Ansoksætra	LQ 979 114	540	12.08.2001, LS	Innslag av flekkvis frisk fattigeng og einskilde naturengplanter i 2001.
11400	Stranda	Sunnylven: Langedalen: Røyarhus	LP 833 780	500	28.06.2002, BB, LS	Intakt geitebeite (2002) med fattig naturbeitemark.

KJELDER

Lista nedanfor inneheld også kjelder som ikkje inneheld stadfesta informasjon frå undersøkingsområdet, men som er brukte for å belysa tema i dei generelle delene av rapporten, eller i bestemmingsarbeid, verdisetting, diskusjon m.m.

- Aksdal, S. 1994. Nasjonal registrering av verdfulle kulturlandskap i Møre og Romsdal. – Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavingdelinga.
- Ansok, S. 1970. Eld som slokna. Artiklar om fråflytte fjell- og strandgardar ved Geirangerfjorden, Sunnlyvsfjorden, Norddalsfjorden og Tafjorden. Stranda. 5. opplag 1992, 181 s.
- Ansok, S. 1973. Far etter folk. Stranda Sogemnd. 3. opplag 1982, 167 s.
- Asdøl, K., Moe, A. & Mykland, H. C. 1991. Skjøtselsplan for Møll og Grande i Geiranger. - Hovedoppgave, Telemark DH, Fylkesmannen i Møre og Romsdal.
- Artsdatabanken 2007. Data om raudlistearter: <http://www.artsdatabanken.no/>
- Artskart 2010. En karttjeneste fra Artsdatabanken (<http://artskart.artsdatabanken.no/>)
- Bele, B. & Norderhaug, A. 2008. Skjøtselsplan for Møllstunet og omkringliggende områder, Geiranger, Stranda kommune. Bioforsk rapport nr. 10-2008. 37 s.
- Betten, O. & Hovde, A. 2003. Framlegg til Geiranger-Herdalen landskapsvernområde. Verneplan og konsekvensutgreiing - Høyringsutkast. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavingdelinga, rapport 2003:2. 36 s + kart.
- Boertmann, D. 1995. Vokshatte. Nordeuropas svampe - bind 1. Foreningen til Svampekundskabens Fremme. 184 s.
- Direktoratet for naturforvaltning 2007. DN-handbok nr. 13, 2 utgåve. <http://www.naturforvaltning.no/archive/attachments/02/123/Hndbo001.pdf>
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. NTNU rapport botanisk serie 2001-4, 231 s.
- Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12. 279 s.
- Frisvoll, A. A., Elvebakk, A., Flatberg, K.I. & Økland, R.H. 1995. Sjekklister over norske mosar. Vitenskapeleg og norsk namneverk. NINA Temahefte 4: 1-104.
- GBIF (Global Biodiversity Information Facility) Norge 2009. Søkbar artsdatabase (http://norbif.uio.no:8080/gbif_db.html)
- Gjerding, J. 1935. Øydebruk i Sunnlyven og Geiranger. Eige forlag, Hellesylt. 78 s.
- Gulden, G., Bendiksen, E., Brandrud, T. E., Ryvarde, L., Sivertsen, S. & Smith, O. 1996. Norske soppsnavn. Fungiflora. 137 s.
- Gaarder, G., Holtan, D. & Jordal, J. B. 2001. Biologisk mangfald innafor Geiranger-Herdal landskapsvernområde. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavingdelinga, rapport 2001:03. 76 s. + kart.
- Gaarder, G., Holtan, D., Jordal, J.B., Larsen, P.G. & Oldervik, F.G. 2005. Marklevende sopper i hasselrike skoger og mineralrike furuskoger i Møre og Romsdal. Møre og Romsdal Fylke, Areal- og miljøvernavingd. rapport 3 - 2005, 77 s. + 30 s. vedlegg.
- Gaarder, G., Larsen, B.H. & Melby, M.W. 2007. Ressursbehov ved kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper. Miljøfaglig Utredning rapport 2007-15. 85 s.
- Hallingbäck, T. & Holmåsén, I. 1985. Mossor. En fälthandbok. Interpublishing, Stockholm. 288s
- Hansen, L. & Knudsen, H. (ed.) 1997. Nordic Macromycetes Vol. 3. Heterobasoid, aphyllorphoroid and gasteromycetoid Basidiomycetes. Nordsvamp, København, 444 s.
- Hansen, L. & Knudsen, H. (ed.) 2000. Nordic Macromycetes Vol. 1. Ascomycetes. Nordsvamp, København, 309 s.
- Holtan, D. 2008. Olivinskogene i Norge – en oppsummering av status og verdi. Møre og Romsdal fylke, Areal- og miljøvernavingdelinga, rapport 2008 – 6. 53 s.
- Holtan, D. & Grimstad, K. J. 2000. Kartlegging av biologisk mangfald i Norddal - biologiske undersøkingar i 1999. Norddal kommune, rapport. 96 s.
- Holtan, D. & Grimstad, K. J. 2001. På jakt etter kvitkurle *Leucorchis albida* L. ssp. *albida* på Sunnmøre. Blyttia 59:22-30.
- Holtan, D. & Grimstad, K. J. 2004. Biologisk mangfald i Stranda kommune. Kartleggingsrapport 2000. Stranda kommune, rapport. 127 s. + kart.

- Jordal, J. B. 1997. Sopp i naturbeitemarker i Norge. En kunnskapsstatus over utbredelse, økologi, indikatorverdi og trusler i et europeisk perspektiv. Direktoratet for Naturforvaltning, Utredning for DN nr. 6- 1997. 112 s.
- Jordal, J. B., 2001. Grynknollsliresopp (*Squamanita paradoxa*) i Norge. *Blekkoppen* 28 (83):6-8.
- Jordal, J. B. & Gaarder, G., 1995. Biologiske undersøkelser i kulturlandskapet i Møre og Romsdal i 1994. Beitemarkssopp og planter i naturenger og naturbeitemarker. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport 2-1995. 95 s.
- Jordal, J. B. & Gaarder, G., 1997. Biologiske undersøkelser i kulturlandskapet i Møre og Romsdal i 1995-1996. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport nr. 1 - 97. 178 s.
- Jordal, J. B. & Gaarder, G. 1998. Biologiske undersøkingar i kulturlandskapet i Møre og Romsdal i 1997-98. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport nr. 2 - 98. 117 s.
- Jordal, J. B. & Gaarder, G. 1999. Biologiske undersøkingar i kulturlandskapet i Møre og Romsdal 1992-98. Samlerapport. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavd. Rapport nr. 1 - 99: 278 s. + kart.
- Jordal, J. B. & Gaarder, G. 2001. På jakt etter stivsilde i Geirangerfjella (Stranda kommune, Møre og Romsdal). *Blyttia* 59:77-79.
- Jordal, J. B., Busengdal, S.E. & Holtan, D. 2005. Kartlegging av naturtypar i Stordal kommune. Rapport J. B. Jordal nr. 1-2005. 110 s. + kart.
- Jordal, J. B., Holtan, D., Gaarder, G. & Grimstad, K. J. 2006. Status for solblom *Arnica montana* L. i Møre og Romsdal og Sogn og Fjordane. *Blyttia* 64:213-230.
- Kjølås, G. 1954. Stranda bygdebok. Første del. Stranda kommune.
- Kleiva, I. (red.) 1975. Grunn og Gror. Norddal Bygdebøker. Band III. Kultursoge. 487 s.
- Knudsen, H. & Vesterholt J. 2008. *Funga Nordica. Agaricoid, boletoid and cyphelloid genera.* Nordsvamp, Copenhagen. 965 pp + DVD.
- Krog, H., H. Østhagen & T. Tønsberg 1994. *Lavflora. Norske busk- og bladlav.* 2 utgave. Universitetsforlaget. 368 s.
- Kålås, J.A., Viken, Å. & Bakken, T. (red.) 2006. *Norsk Rødliste 2006.* Artsdatabanken, Trondheim.
- Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. *Norsk rødliste for arter 2010.* Artsdatabanken, Norway.
- Lid, J. & Lid, D. T., 2005. *Norsk flora.* 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Lillebø, P. A., Lillebø, Aa. & Karbø, I. 1972. *Sunnylven og Geiranger. II. Stranda Sogelag.* 704 s.
- Melby, M. W. & Gaarder, G. 2007. *Kommunedelplan – vassdrag. Miljøfaglig grunnlagsdokument for Stranda kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2007:23.*
- Moberg, R. & Holmåsén, I., 1986. *Lavar. En fälthandbok.* Interpublishing, Stockholm. 240 s.
- Moen, A. 1998. *Vegetasjon. Nasjonalatlas for Norge.* Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
- Moen, A., Norderhaug, A. & Skogen, A. 1993. *Håndbok for feltregistrering - viktige vegetasjonstyper i kulturlandskapet, Midt-Norge. Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap.* Direktoratet for naturforvaltning. 48 s.
- Mossberg, B. 1992. *Den nordiska floran.* Wahlström & Widstrand. 696 s.
- Naturbase 2010. www.naturbase.no eller <http://dnweb12.dirnat.no/nbinnsyn/> (Database drifta av Direktoratet for naturforvaltning)
- Noordeloos, M.E. 1992. *Entoloma s.l. Fungi Europaei* 5. Saronno, Italia, 760 s.
- Noordeloos, M.E. 2004. *Entoloma supplement. Fungi europeii* vol. 5a. 761-1378.
- Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M. 1999. *Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker.* Landbruksforlaget. 252 s.
- Norderhaug, A., Hansen, S. & Jordal, J. B. 2004. *Storfjordprosjektet. Fagrapport om kulturlandskapet i indre Storfjorden og om utfordringar for forvaltninga. Møre og Romsdal fylke, landbruksavdelinga, Molde.* Rapport nr. 1-2004. 240 s.
- Norges geologiske undersøkelse 2010. *Geologisk kart for Norge.* <http://www.ngu.no/kart/bg250/>
- Ryman S. & Holmåsén I. 1984. *Svampar.* Interpublishing, Stockholm. 718 s.
- Stoknes, S. 1995. *Setrar i Norddal. En kulturhistorisk registrering og forslag til forvaltningsstrategi.* Rapport. 156 s.
- Tafjord, L. 1966. *Norddal Bygdebøker II. Hus og heim - gard og grend.* Norddal. 502 s.
- Tønsberg, T. & Holien, H. 2006. *Norsk lavflora.* Tapir akademisk forlag, Trondheim.

BILETE

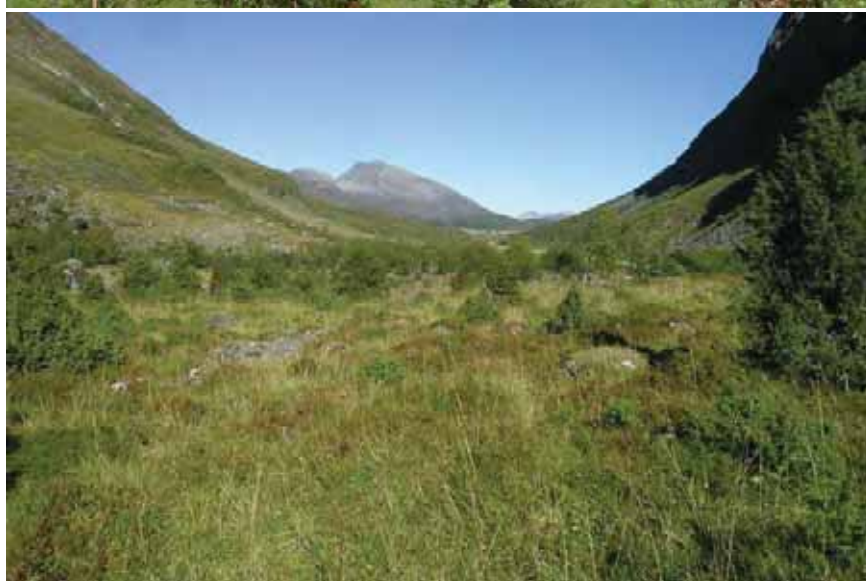
Bileta er tekne av John Bjarne Jordal © om ikkje anna er oppgjeve.

001 Norddal: Indreidsdalen ved Hesjedalen, her er store naturbeitemarker som også er påverka av snøras.

001-002 Norddal: Indreidsdalen ved Hesjedalen og Indresætra, her er også naturbeitemarker som er påverka av snøras, men det er og buskmark med einer og vier og lynghei med m.a. blåbær.

002 Norddal: Indreidsdalen: Indresætra, her er litt lyngprega grasmark som delvis er påverka av snøras som når dalbotnen frå tid til anna.

003 Norddal: Indreidsdalen
Indresætra nordvest, her er
det og store
naturbeitemarker s påverka
av snøras, med litt
blåbærvegetasjon og buskas
innimellom.

003 Norddal: Indreidsdalen
Indresætra nordvest, her er
store snørasenger som er
beita i uminnelege tider,
men og vierkratt, steinur,
bregneenger og lyng.

004 Norddal: Indreidsdalen
Hellemyrane vest, her er og
grasdominerte snørasenger
i mosaikk med steinur mm.

005 Norddal: Indreidsdalen nordvest for Hegrehamrane, den nordlegaste delen av dette store beitelandskapet. Her er det som elles i dalen naturbeitemarker som også er påverka av snøras, og med steinur, einerbuskmark og litt lynghei.

007 Norddal: Eidsdal: Ovanfor Solvang camping, ein relativt artsfattig einerhage med m.a. sølvbunke og blåbærmark.

008 Norddal: Eidsdal: Veiberg einerhage sett frå riksvegen, i venstre biletkant den gamle plassen Severinbrauta, som vert slått på frivillig basis, men som verka for mykje gjødsla til å verta registrert som naturtype.

008 Norddal: Eidsdal:
Veiberg einerhage, eit større, halvøpe område med beite og spreidde bjørketre og einerbuskar. Stor søyleeiner er typisk for mange attgroande gamle beite og skogsmark i Eidsdal, eit teikn på at landskapet har vore opnare før.

009 Norddal: Eidsdal:
Kilsti, Elveteigen, ei svært artsrik slåttemark med mange kravfulle artar som brudespore (hundrevis) og marinøkkel. Prestekrage er og typisk for dei mange slåttemarkene på Kilsti.

009 Norddal: Eidsdal:
Kilsti, Elveteigen, Olav Kilsti med motorslåmaskina. Denne teigen har vore slått til bukkefor ofte så seint som i september, kanskje er det derfor han er så artsrik.

009-015 Norddal: Eidsdal:
Kilsti sett frå Storås, her er
store, opne landskap forma
av slått og langvarig beite
av m.a. geit.

011 Norddal: Eidsdal:
Fremste Kilsti, Bakkane,
slåttemark med prestekrage
nedst på innmarka.

015 Norddal: Eidsdal:
nedanfor Kilsti, ei
hagemark som er godt beita
av geit med nokre få styva
almetre. Olav Kilsti har her
krope inn i eit av almetrea
som er innholt.

015 Norddal: Eidsdal:
nedanfor Kilsti, hagemark,
her veks raudlistearten
bleikdoggnål *Sclerophora
pallida* rikeleg på grov
sprekkebork av styva alm.

016-019 Norddal: Eidsdal:
Ytste Kilsti sett frå
Storåsen, også her er store,
opne kulturlandskap.

019 Norddal: Eidsdal:
Stølen søraust, ei
slåttemark med mykje
skogmarihand nedanfor
Storåsen.

020 Norddal: Eidsdal:
Stølen sør, ei slåttemark
med mykje prestekrage.

021 Norddal: Eidsdal:
Nedanfor Storåsen. Her er
relativt artsrike
naturbeitemarker med m.a.
prestekrage, store einerar,
rydningsrøyser og
steingjerde.

022 Norddal: Dyrdalen:
Hatlestadsetra, denne
vollen er framleis open,
men er likevel truleg i sakte
attgroing.

023 Norddal: Dyr dalen:
Rellingsetra, her er det
mykje beitedyr og godt
nedbeita.

023 Norddal: Dyr dalen:
Rellingsetra, sau på beite.

024 Norddal: Dalsbygda:
Gullsmødgarden, ei artsrik
slåttemark, truleg den
einaste i fylket med mykje
engtjæreblom. Kirsti
Kaldhuseter slår med
stutturv.

025 Norddal: Vindsnes.
Den grønne enga som framleis er open er godt synleg frå Ytterli i Fjørå. Biletet er tatt i 2010, medan feltarbeid vart utført i 2001. Lokaliteten har hatt busetnad på 1600-1700-talet.

032 Norddal: Valldal:
Uritun, vegkant, eit artsrikt område, men innslag av den framande arten hagelupin, men ein ser og ein god del engtjæreblom i framgrunnen.

034 Norddal: Valldal:
Myklebust, dette er eit kupert beite med fullt av haugar på nedsida av riksvegen gjennom Valldalen. I 2009 var det lite beita her, men mykje av mangfaldet er framleis intakt.

035 Norddal: Valldal:
Heimsetra, ein flat setervoll
som vert beita, og med
fleire kravfulle og sjeldne
soppantar. Tinnvokssopp
Hygrocybe canescens
(nedanfor) var den
sjeldnaste.

036 Norddal: Valldal:
Valldalssetra, ein stor,
middels artsrik setervoll
med noko granplantingar.

037 Norddal: Valldal:
Myklebustsetra, ein
middels stor og middels
artsrik setervoll.

038 Norddal: Valldal:
Kreksethaugen, ein
bjørkehage ovanfor Omnos
som var svært lite beita i
2009.

039 Norddal: Valldal ved
Omnos, ei lita intakt
slåtteeng ved eit fritidsbruk.

040 Norddal: Valldal:
Bøplassen nord, eit beite i
kanten av utmarka på
Alstad som tidlegare truleg
har vore slåttemark.

041 Norddal: Valldal:
Bøplassen aust, eit mindre
beiteområde nær
Olavsstien.

042 Norddal: Valldal:
Alstadsetra har ein liten
setervoll og dessutan eit par
nyare hytter. Området er i
attgroing.

043 Norddal: Valldal:
Nedstestølen. Her er
seterhusa flytta over elva
etter eit snørås i 1905, og
på nordsida er det no berre
beite og ruinar.

045 Norddal: Fjørå:
Nerhus, ein artsrik vegkant
med mange regionalt
uvanlege planter, her
engtjæreblom.

047 Norddal: Fjørå:
Solbakken, den eine av
Sæterplassane i blatt lende i
øvre del av Fjørå. Vert
beita av sau frå Sætra.

048 Norddal: Fjørå:
Ovanfor Solbakken, ei
mark som vert beita av
sauer frå Sætra.

049 Norddal: Fjorå: Brattli, den andre av Sæterplassane i øvre del av Fjorå. Vert beita av sau. Her vart det funne m.a. marinøkkel.

050 Norddal: Fjorå: Sætra, nedanfor gardane, ein relativt artsrik tørrbakke med mange interessante tørrengartar.

051 Norddal: Fjorå: Sætra, ovanfor gardane, ei lita, frisk slåttemark med m.a. brudespore og kvitbladtistel.

052 Norddal: Fjørå: Ytterli, aust for gardane, eit beite med mange grunnlendte knausar. Her var det ikkje beitedyr i 2010. Ytterli har store beitemarker.

053 Norddal: Fjørå: Ytterli nordaust, ei naturbeitemark utan beitedyr i 2010.

054 Norddal: Fjørå: Ytterli nord, ovafor gardane, ein del av eit stort kulturlandskap som framleis er ope i øvre del av Fjørå, ikkje beita i 2010.

055 Norddal: Fjørå: Ytterli, ved hytte, ei eng med grunnlendte knausar og mykje stemorsblom.

056 Norddal: Fjørå: Ytterli vest, ein teig som såg ut til å vera slått i 2010.

057 Norddal: Tafjord: Muldal, ingen dyr å sjå i 2009, men framleis interessant flora på dei mest grunnlendte knausane bak og til venstre for husa fram mot Muldalsfossen.

058 Norddal: Tafjord:
Kaldhusdalen, småbruket.
Her gror det att, men det er
avgrensa ein liten lokalitet
til venstre for huset.

059 Norddal: Tafjord:
Kaldhusdalen, sør for elva.
Her var det beita av geit i
2002, men det var ikkje
beita ved besøket i 2010.
her er grunnlendt
naturbeitemark, beita
snørasmarker og noko
buskmark.

060 Norddal: Tafjord:
Rødal, eit middels artsrikt
beite ovanfor vegen er
framleis beita av sauer.

061 Norddal: Tafjord: Øvste Rødal, her er det framleis artsriktig på dei mest grunnlendte knausane, men attgroing over det heile. Området verka ikkje beita i 2010, og har frodige attgroingsenger med høgstauder på djupare jord.

062 Stranda: Fausa: Bruna, her er ei gammal slåttemark med solblom, brudespore, grov nattfiol mm.

063 Stranda: Fausa: Skoggane sør, i denne beitemarka og omgjevande hagemarker og utmark beita av geit finst ein av dei største solblombestandane i landet.

064 Stranda: Fausa:
Skoggane nord, noko så
uvanleg som ein furuhage
med store mengder
solblom, også her beita av
geit, særleg om hausten.

065 Stranda: Fausa nord,
ovanfor gardane ligg ein
bjørkehage, opne
beitemarkar og litt
småmyrer med mykje
solblom, også her beita av
geit.

Stranda: Liabygda: Ansok,
eit viktig område med
flotte, artsrike slåttemarkar
i god hevd. Det er tidlegare
laga skjøtselsplan for
slåttemark for desse
gardane (Norderhaug et al.
2004).

Stranda: Liabygda: Ansok, utsyn innover Storfjorden med slåttemarker og augnetrøst i framgrunnen.

Stranda: Liabygda: Klevberg, eit fritidsbruk med intakte slåttemarker nord for Ansok.

Stranda: Liabygda: Klevberg vestre del, intakte slåttemarker.

066 Stranda: Liabygda: Klevbergsetra, eit relativt lite, men artsrikt område med fleire kravfulle artar, m.a. marinøkkel og mjølrandskivesopp *Entoloma prunuloides* (nedanfor).

067 Stranda: Liabygda: Hammaren, eit fritidsbruk nord for Ansok der det framleis vert slått og beita. Sunnylvsfjorden i bakgrunnen.

068 Stranda: Liabygda: Li, eit storfebeite med solblom, brudespore mm.

068 Stranda: Liabygda: Li, med solblom. Eit større område er rydda for buskas og eit par ungdyr kan skimtast i bakgrunnen.

069 Stranda: Liasetra Nedstestølen (Liabygda), ein liten setervoll ved eit lite vatn.

070 Stranda: Liasetra, Øvstestølen (Liabygda), ein nokså typisk setervoll for regionen, med grasmarker, lynchheier og einerbuskmark.

071 Stranda: Liabygda: ovanfor Grova. Det mest interessante her er nokre små knausar med engtjæreblom og andre tørketolande planter. Det er slått rundt, men også sjølv knausane bør slåast for å bevare artsrikdomen.

074 Stranda: Hjellane: Bjorli (23/3), her var det i 2010 slått over det heile.

074 Stranda: Hjellane: Bjorli, mykje av slåtteeengene her er intakte, artsrike og lite gjødselpåverka.

073 Stranda: Hjellane:
23/2, øvst ei tidlegare dyrka
eng som framleis vert slått,
medan kantane og
frukthagen (til venstre)
ikkje lenger vert slått.

075 Stranda:
Habostaddalen: Arneberg
aust for husa, her er ei lita
slåttemark som kanskje
ikkje vart slått i 2010.

076 Stranda:
Habostaddalen: Arneberg
sett frå Svefonna på andre
sida av dalen, eit fråflytta
bruk med m.a. solblom bak
husa til høgre.

076 Stranda:
Habostaddalen: Arneberg
ved husa, her i kanten av
granplantefeltet står
framleis ein del
blomstrande solblom, totalt
rundt 50 blomstestenglar i
2010.

077 Stranda:
Habostaddalen: Liasetra, eit
attgroande og nokså
artsfattig seterlandskap.

078 Stranda: Svefonna sett
frå Arneberg. Dette er ei
seter med både intakte,
saubeita naturbeitemarker
og ein del bygningar og
hytter.

078 Stranda: Svefonna, nærbilete av eit parti av setervollen der det vart funne ein del beitemarkssopp.

079 Stranda: Strandadalen: Fjørstad ved Grøtgarden, ei attgroande eng med ein restbestand av solblom i skogkanten utanfor biletet til venstre. Lokaliteten grensar til granplantefelt.

080 Stranda: Strandadalen: Heim-Fjørstad nord, ei middels artsrik eng på eit fritidsbruk (33/6) der det ikkje har vore slått dei siste åra.

081 Stranda: Strandadalen:
Røyr er og ei større open
snøraseng som er beita av
m.a. geit. Her er steinete,
snøraspåverka grasmarker,
men og lyngheier og
einerbuskmark

082 Stranda: Ljøen:
Beithoggane ved
campinghyttene, ei nokså
artsrik slåttemark.

083 Stranda: Ljøen:
Beithoggane mellom
riksveg og gardsveg,
gammal slåttemark som no
har ein del gammalt gras,
men vert beita av sau.

084 Stranda: Ljøen:
Beithoggane, nedanfor
hønsehuset, her er artsrike
slåttemarker med artar som
bakkeveronika og ein
sjeldan svæve-art av
hårsvævegruppa.

085 Stranda: Nedre Ljøen
ved gammelhusa, ei
gammal slåttemark og
knausar med den gamle
postvegen, og svært artsrike
eng- og knaussamfunn.
Artar som bakkeveronika,
lodnefaks, nattfiol og
sandarve finst her.

090 Stranda:
Sunnylvsmoldskreddalen:
Bruna, store snørasenger
med steinur og litt lynghei,
som ligg på vestsida i nedre
del av dalen og er mykje
beita av geit.

091 Stranda: Sunnlyvs-moldskreddalen: Moldskreddalen, her har det i lange tider vore mykje beita (m.a. geit). Det har og vore fast busetnad ein gong i tida.

092 Stranda: Sunnlyvs-moldskreddalen: Rindalsstølen, denne ligg mellom Bygdastølen og Moldskreddalen.

093 Stranda: Sunnlyvs-moldskreddalen: Bygdastølen, eit gammalt beitelandskap opp mot fjellet.

094 Stranda: Norangsdalen: Geilskredvatnet vest, her er store snørasenger som vert beita av geit og sau.

095 Stranda: Norangsdalen: Geilskredvatnet sør, store snørasenger med ein geiteflokk på beite sommaren 2010.

096 Stranda: Langedalen: Røyhussetra, eit område som er registrert tidlegare (Norderhaug et al. 2004, Melby & Gaarder 2007), men som og vert omtala i rapporten (BN00067569).

097 Stranda:
Sunnylvsbygda: Helbostad,
her står ei stor alm i kanten
av innmarka (naturtypen
store gamle tre).

098 Stranda:
Sunnylvsbygda: Frøysadal
nord, eit snørasområde som
dessutan vert beita av geit,
med ein god del
lyngvegetasjon, men og
noko grasdominans.

Stranda: Sunnylvsbygda:
Frøysadal, tidlegare
registrerte rasmarker
(Norderhaug et al. 2004,
Melby & Gaarder 2007)
sett frå Djupgjølet, ikkje
vidare omtala i rapporten
(BN00067564).

099 Stranda:
Sunnylvsbygda: Djupgjølet,
eit seterområde som også
vart beita av storfe i 2010.

Stranda: Sunnylvsbygda:
store opne, beitepåverka
snørasenger i Holedalen
(BN00008374). Lokaliteten
er ikkje nærare skildra i
rapporten, men vart
framleis beita av m.a. storfe
(2010).

100 Stranda:
Sunnylvsbygda: Heimsetra,
eit lite område med
naturbeitemark som vart
beita av storfe i 2010.

101 Stranda:
Sunnylvsbygda: Holesetra,
denne stølen ligg nord for
Björdalssetra og har
liknande vegetasjon.

102 Stranda:
Sunnylvsbygda:
Björdalssetra, ein ikkje
inngjerda setervoll omlag
700 m o.h. inst i Holedalen,
rett sør for Holesetra.

105 Stranda:
Geirangerfjorden: Matvika,
august 2005, her er store
halvopne tørre berg,
knausar, rasmarker og
gamle beite påverka av
snøras. Området er svært
artsrikt, men er i sakte
attgroing utan beitedyr.

106 Stranda:
Geirangerfjorden: Knivsflå
oppå dei ville hamrane ved
dei sju systrene, august
2005. Til høgre for husa
ligg ei lita, intakt
slåttemark.

106 Stranda: Geiranger-
fjorden: Knivsflå, ei lita
intakt slåttemark ved uthusa
i 2010.

107 Stranda: Geiranger:
Humlungsetra 09.08.2005,
her er beitet opphøyr, men
ferdsle av turistar gjer sitt
til å bremsa attgroinga.

108 Stranda: Geiranger:
Humlung: Skjorabakkane
august 2005. Dette området
har vore utan beitedyr sidan
ca. 2004, og er i attgroing
sjølv om her er grunnlendt
og ofte tørt.

110 Stranda: Geiranger:
Grandestranda, eit beite
som og er påverka av
snøras, men som no ikkje
vert beita og gror att.

112 Stranda: Geiranger:
Maråk (nordre del)
sommaren 2002, foto
Bolette Bele. Her vert det
no litt slått og litt beita av
sau som ikkje lenger
tilhøyrrer eigarane.

112 Stranda: Geiranger: Maråk (sørlege del), bakkar opp mot fossen som vart beita av sau i 2010.

113-115 Stranda: Geiranger: Gjørva - Hjellhola, Fannaneset og Røstaneset, her er det større, men attgroande beitemarker som og vert jamnleg påverka av snøråsa.

116-117 Stranda: Geiranger: Gjørvavika og Gjørva vest 2010. Dette er del av det snøråspåverka beitelandskapet på Gjørva som no er i forbusking og attgroing.

118 Stranda: Geiranger:
Gjørva: Høgebakkane
2010. Her er mange
steingjerde, rydningsrøyser,
ruinar og terrassar, men
markene er i attgroing.

118 Stranda: Geiranger:
Gjørva: Høgebakkane i
2002, beitemarkene var da
godt nedbeita.

118 Stranda: Geiranger:
Gjørva: Høgebakkane i
august 2010. Det er 8 år
sidan biletet ovanfor,
beitetrykket er mykje
lågare, og det er ei markert
forbusking og høgt gras.

119 Stranda: Geiranger:
Vesterås: Tuftene, her vert
det no beita, men ikke slått.

120 Stranda: Geiranger:
Vesterås vest, ei mindre
naturbeitemark. No beiter
lama og geit her (og sau om
hausten), til underholdning
for turistane.

121 Stranda: Geiranger:
Vesterås nedanfor
campinghyttene, dette er
svært artsrike slåttemarkar
og tørre knausar med
mange kravfulle og
uvanlege artar.

121-125 Stranda:
Geiranger: Vesterås juli
2002, eit oversiktsbilete
som viser at det kan vera
tørt her om sommaren, med
avsvidde knausar og
grunnlendt mark.

122 Stranda: Geiranger:
Vesterås aust for hyttene,
også her artsrike
slåttemarkar og tørre
knausar med kravfulle og
uvanlege tørrengplanter.

127-130 Stranda:
Geiranger: Hole og
Holebakk, oversiktsbilde.
Øvst ligg Holebakk som
hadde busetnad fram til eit
mykje omtala ras i 1907.

130 Stranda: Geiranger: Holebakk 20.07.2002, området var da tørt, men relativt godt beita. No er plana å driva dette som slåttemark.

131 Stranda: Geiranger: Flydal, Gjerdet, det brune er relativt nyslegne slåttemarkar i 2010.

131 Stranda: Geiranger: Flydal, Gjerdet, nærbilete av slåttemarka her. Det grøne er fulldyrka mark som ikkje er med i lokaliteten.

132 Stranda: Geiranger:
Flydal, Haugane ved tjørna,
eit relativt artsfattig beite
der det framleis går storfe.

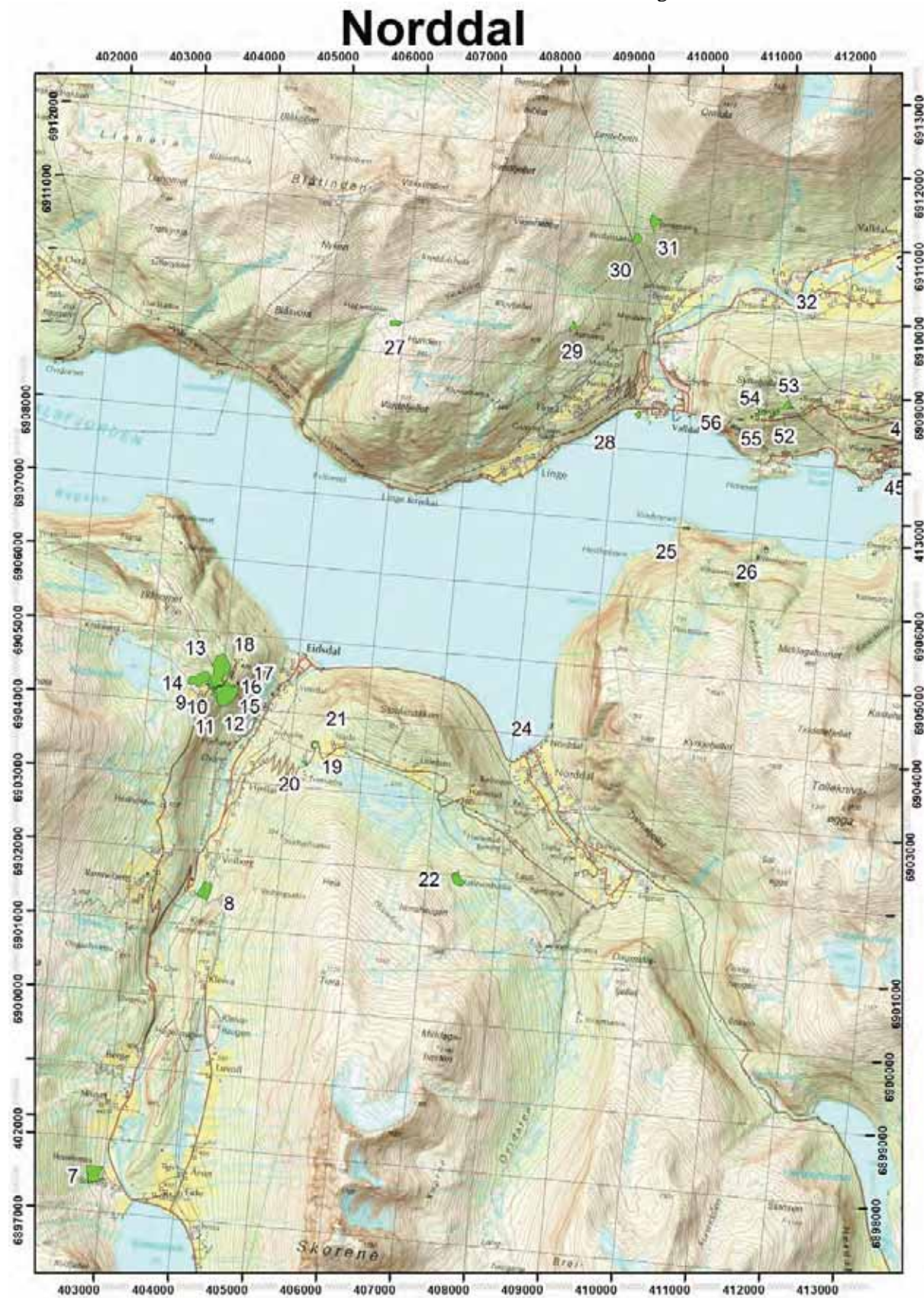
133 Stranda: Geiranger:
Opplendskedalen mellom
vegen og elva, her fanst
denne litt uvanlege arten,
Hygroaster asterosporus
liten stjernnavlesopp.

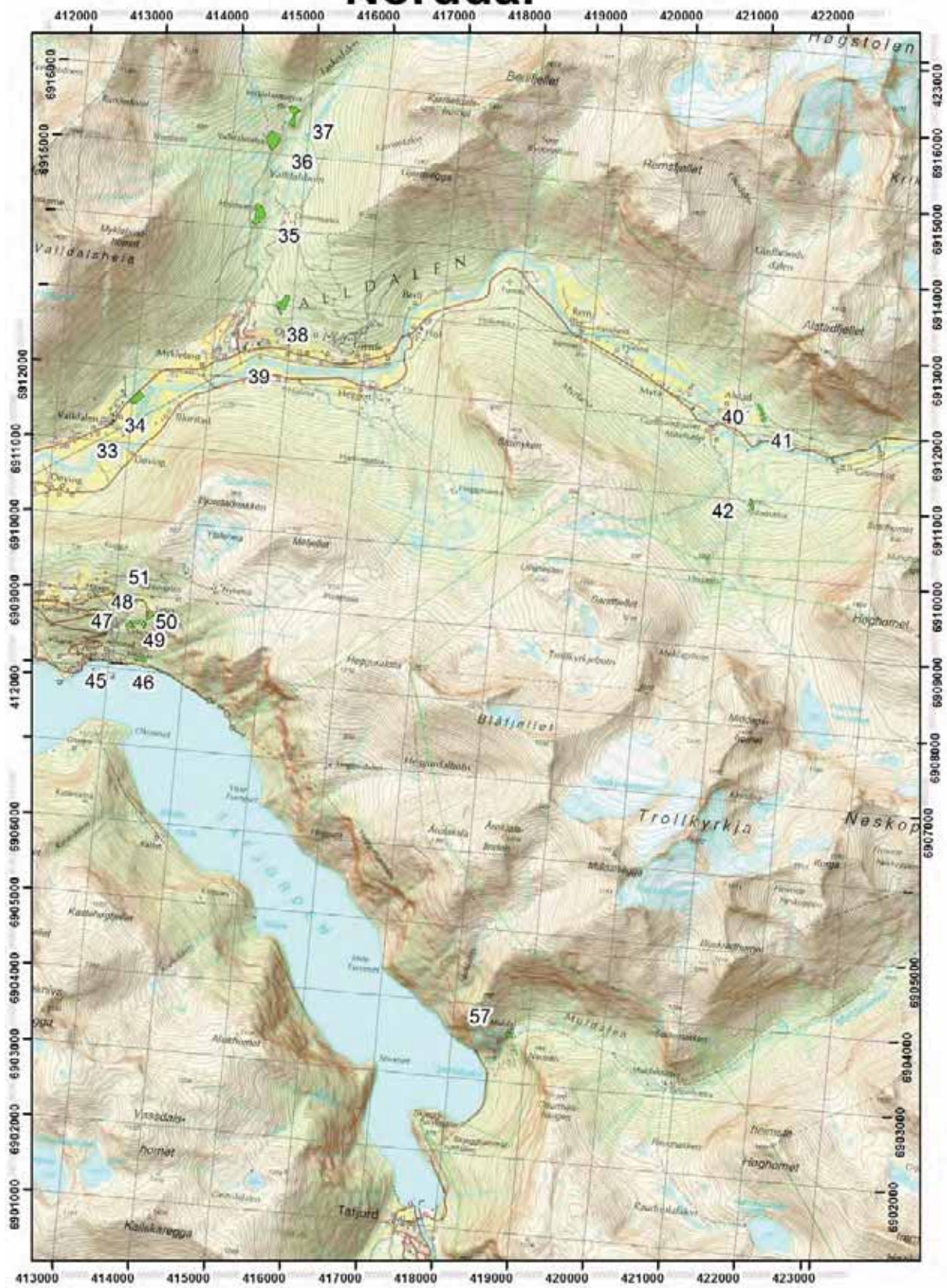
133 Stranda: Geiranger:
Opplendskedalen mellom
vegen og elva. I
bakgrunnen Dalsnibba.
Dette beitet vert ikkje
lenger nytta, og er i gradvis
attgroing. Det har nok vore
slåttemark tidlegare.

KART

Oversiktskarta viser lokaliteter med lokalitetsnummer. Dette viser vestlege del av Norddal.

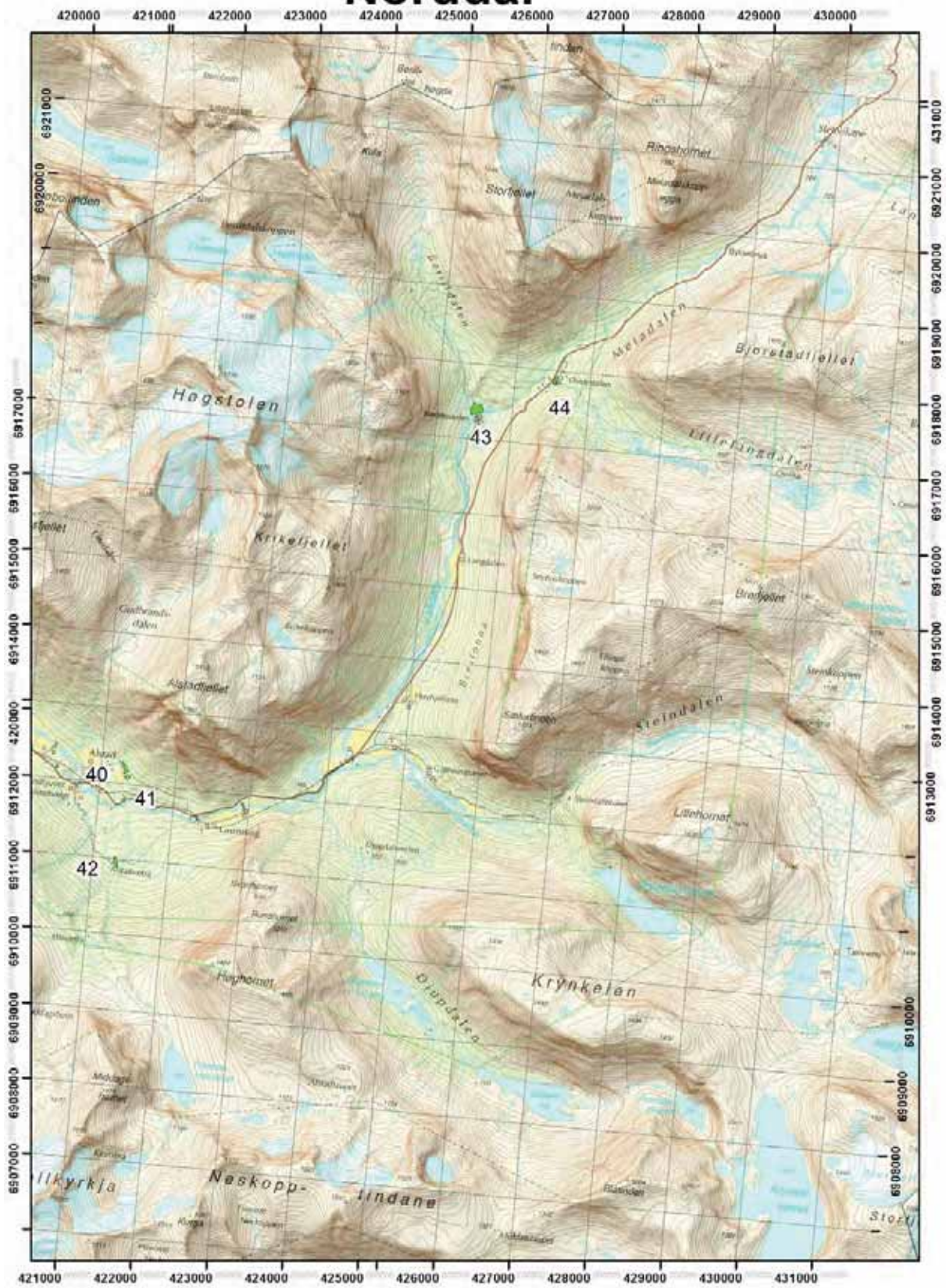

Norddal

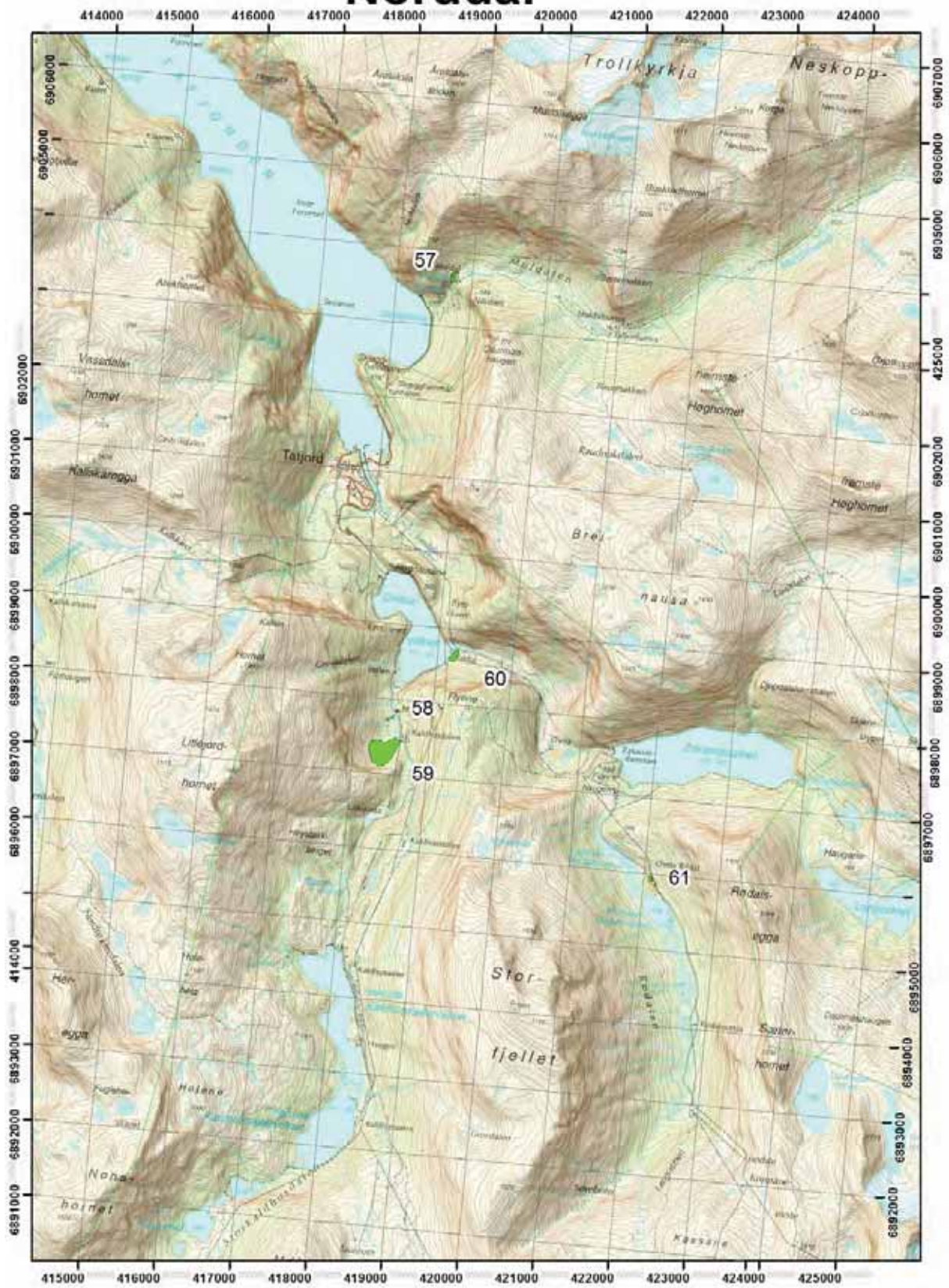
Kart over Tafjorden og Valldalen i Norddal.

Norddal

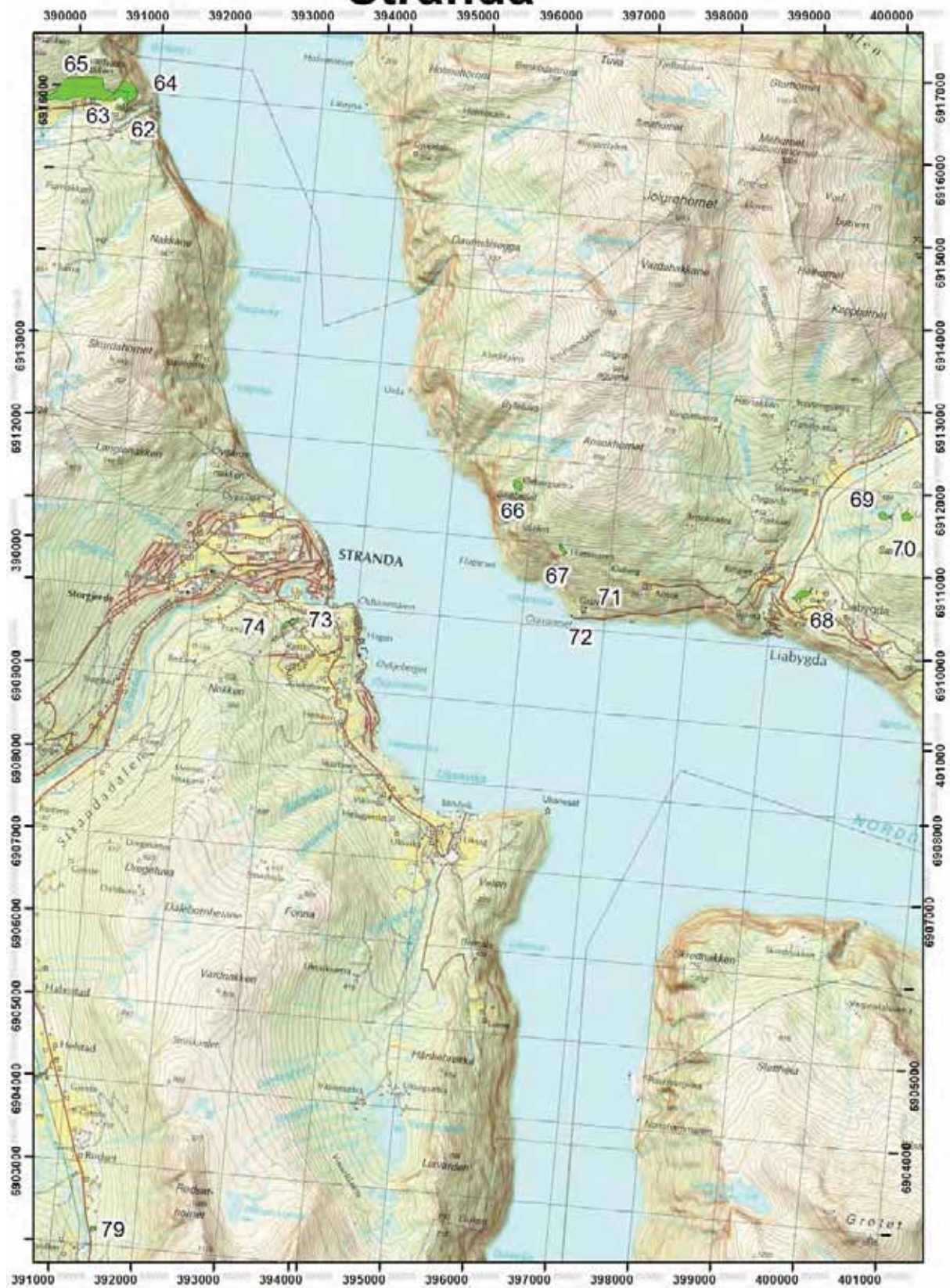
Kart over øvre del av Valldalen i Norddal.

Norddal

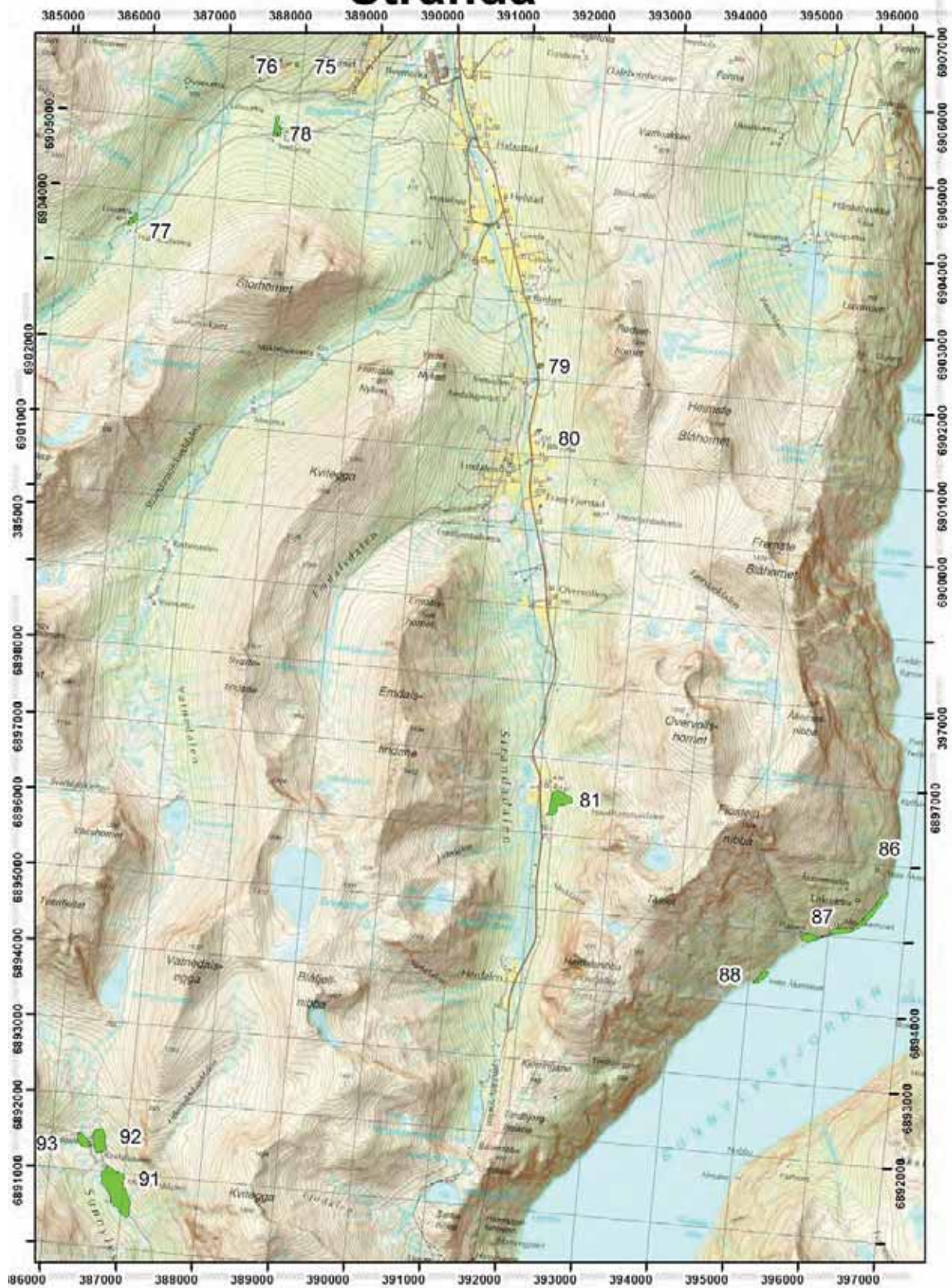
Kart over søraustlege del av Norddal med bygdene i Tafjorden.

Stranda

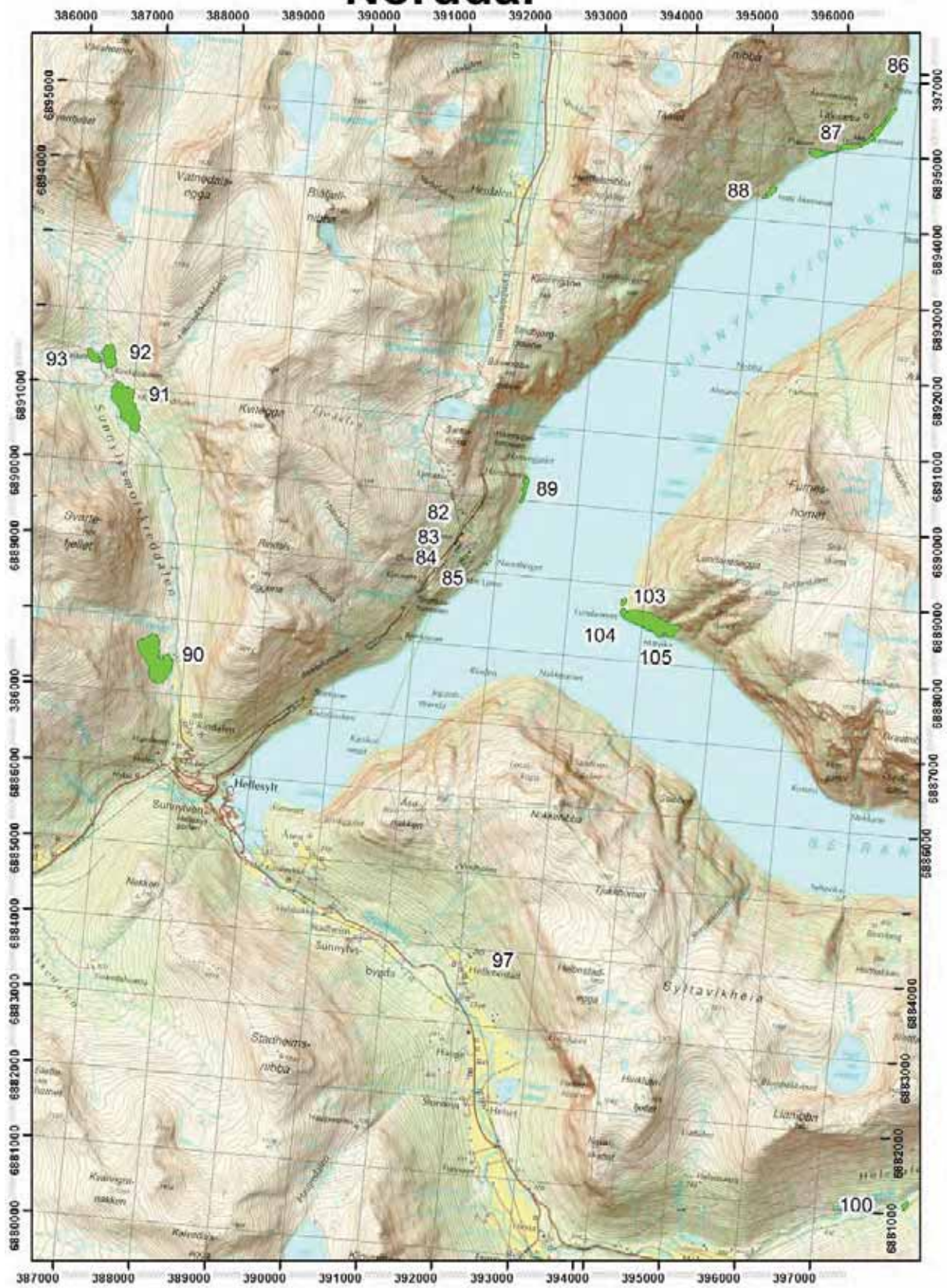
Kart over nordlege del av Stranda med Liabygda.

Stranda

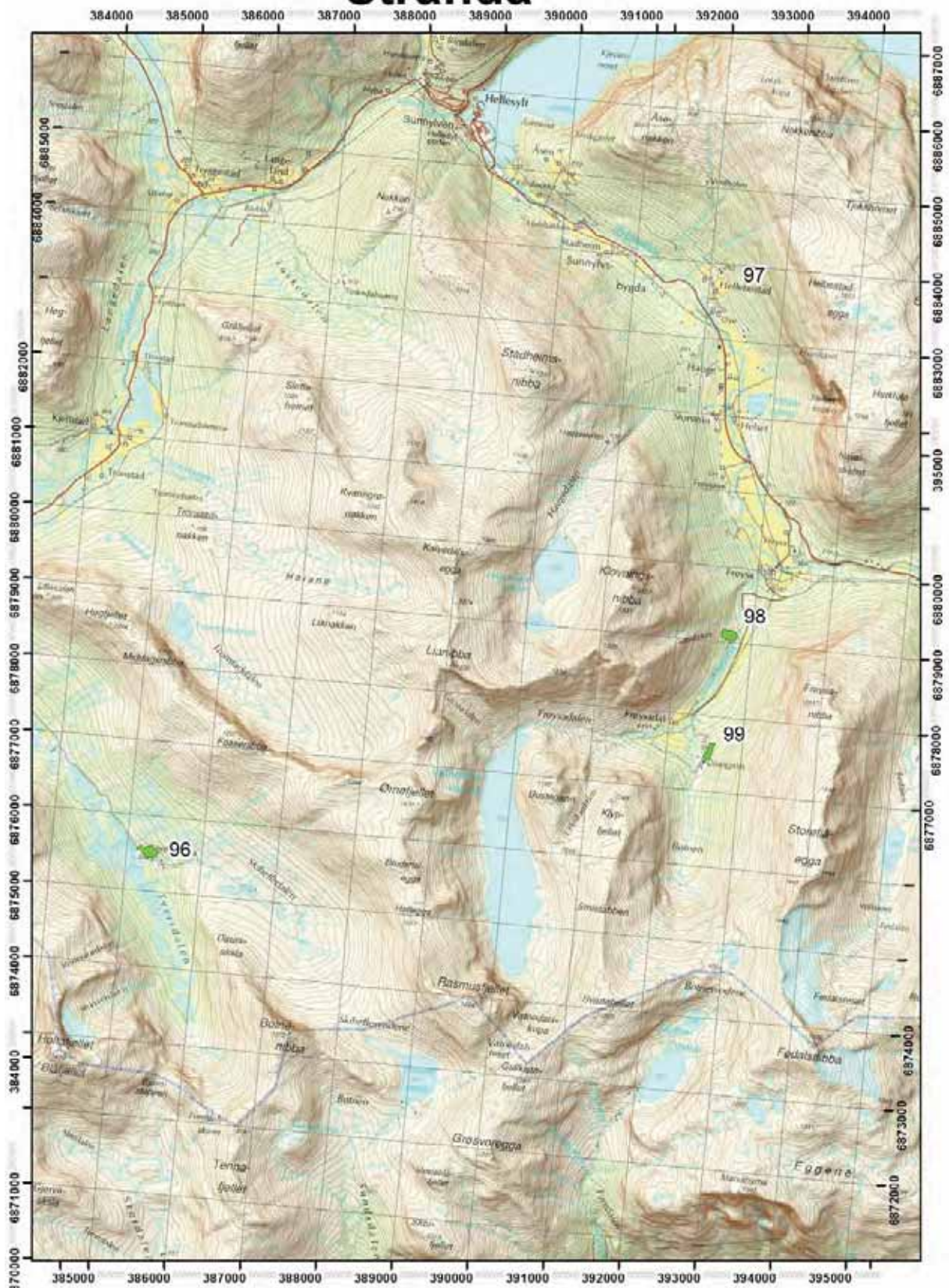
Kart over Strandadalen og deler av Sunnlyvsfjorden i Stranda.

Norddal

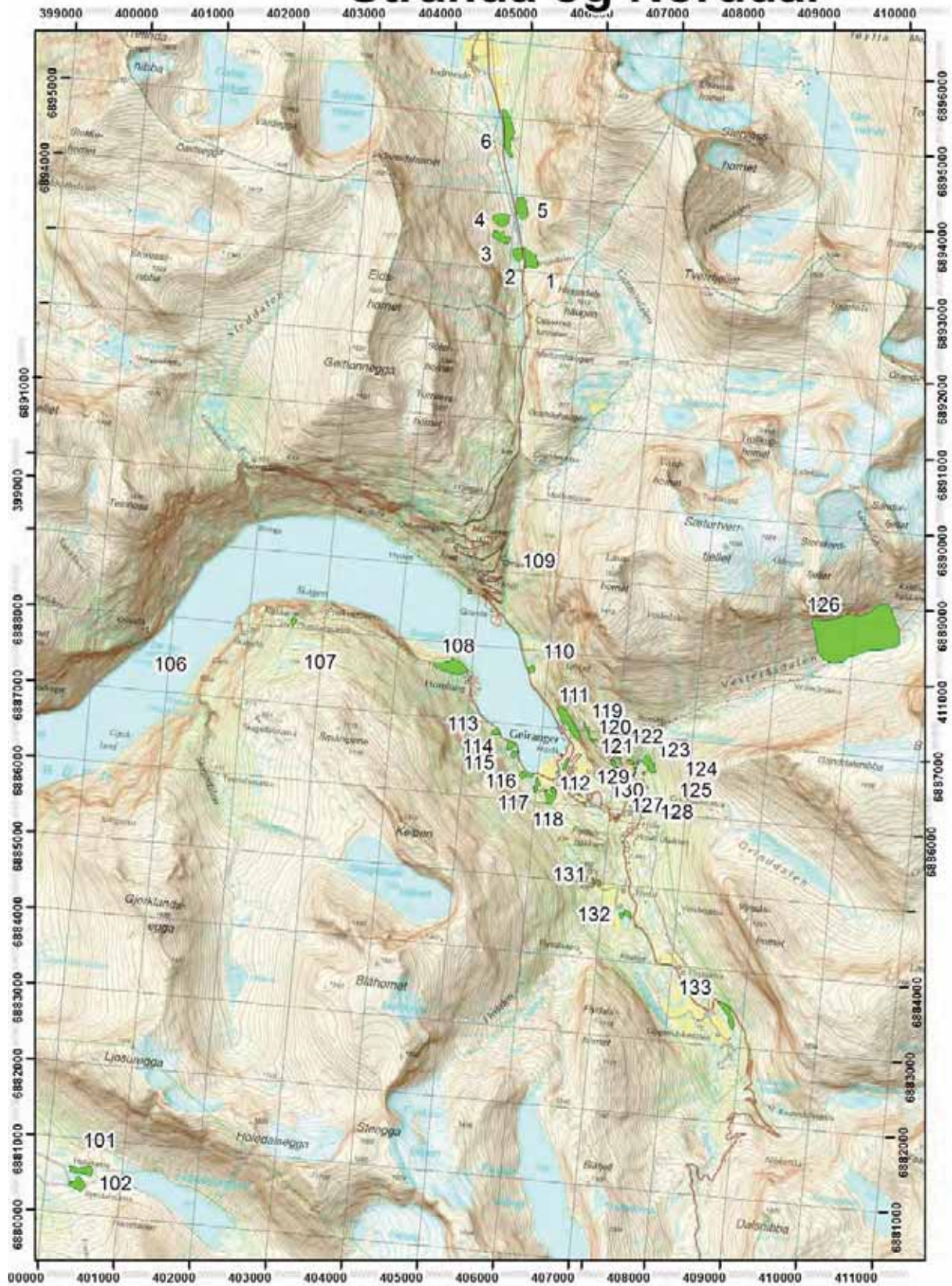
Kart over Hellestveit og deler av Sunnysyltsfjorden i Stranda.

Stranda

Kart over deler av Sunnlyven i Stranda.

Stranda og Norddal

Kart over Geiranger og Geirangerfjorden i Stranda og deler av Indreidsdalen i Norddal.

VEDLEGG

Lokalitetane er sorterte etter stigande lokalitetsnummer.

Plantelister

NORDDAL

001

Indreidsdalen: Hesjedalen

bjørk
blåbær
blåklokke
blåkoll
blåtopp
einer
engfrytle
engkvein
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
fjelltimotei
flekkmarihand
fugletelg
følblom
grasstjerneblom
gulaks
harerug
hårsvæve
kattefot
krekling
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
maiblom
molte
myrfiol
raudkløver
raudsvingel
ryllik
røsslyng
sauetelg
skoggråurt
skogstjerne
skogstorkenebb
skrubbær
sløkje
smyle
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tviskjeggveronika
tyrihjel
tyttebær
vanleg arve
åkersnelle

002

Indreidsdalen: Indresætra

bjørk
bjørneskjegg
blåbær
blåklokke
blåkoll
bråtestorr

einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
fugletelg
fugletelg
følblom
gaukesyre
grasstjerneblom
gullris
hengjeveng
hestespreng
hårfrytle
krekling
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
myrfiol
nikkevintergrøn
ryllik
røsslyng
skogburkne
skoggråurt
skogstjerne
skogstorkenebb
skrubbær
sløkje
smyle
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tviskjeggveronika
tyrihjel
tyttebær
tågebær
åkersnelle

003

Indreidsdalen: Indresætra nordvest

einer
finnskjegg
fjelltimotei
hestespreng
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
kvitmaure
lappvier
ormetelg
raudkløver
skogrøykvein
strutsveing
sølvbunke

004

Indreidsdalen: Hellemyrane vest

blåbær
blåklokke
einer
engfiol
engfrytle
enghumleblom
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
følblom
grasstjerneblom
harerug
hestespreng
krekling
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
raudsvingel
ryllik
røsslyng
skogrøykvein
skogstjerne
skogstorkenebb
sløkje
smyle
smørtelg
stornesle
strutsveing
sølvbunke
sølvvier
tviskjeggveronika
tyrihjel
tyttebær
vanleg arve
åkersnelle

005

Indreidsdalen: Hegrehamrane nord

berggrøykvein
bjørk
blokkebær
blåbær
blåklokke
blåknapp
blåkoll
bringebær
bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle

enghumleblom
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
fugletelg
følblom
grasstjerneblom
harerug
hengjeveng
hårfrytle
kattefot
krekling
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
mjødurt
myrfiol
raudkløver
ryllik
røsslyng
setermjelt
sisselrot
skoggråurt
skogstorkenebb
smyle
småengkall
strutsveing
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyrihjel
tyttebær
tågebær
vanleg arve
åkersnelle

006

Indreidsdalen: Ljåsteinberga

bjørk
bleikstorr
blokkebær
blåbær
blåklokke
blåknapp
blåkoll
bringebær
bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle
enghumleblom
engkvein

engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
fuglevikke
følblom
geitsvingel
gjerdevikke
grasstjerneblom
harerug
harerug
hengjeveng
hårfrytle
jonsokkoll
kattefot
krekling
krypssoleie
kvitkløver
kvitmaure
lundrapp
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
markjordbær
myrfiol
myrtistel

ormetelg
perlevintergrøn
raudkløver
raudsvingel
ryllik
røsslyng
skogburkne
skogfiol
skoggråurt
skogrøykvein
skogstjerne
skogstorkenebb
slirestorr
slåttestorr
smyle
småsyre
snauveronika
sølvbunke
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyrihjel
tyttebær

007 Eidsdal: ovanfor Solvang camping

bjørk
bleikstorr
blåbær
einer
engkvein
engrapp
engsoleie

engsyre
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
følblom
gran
grasstjerneblom
gråor
hengjeveng
hårfrytle
krekling
krypssoleie
kvitkløver
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
myrfiol
myrtistel
ryllik
røsslyng
sauetelg
skogstjerne
smyle
snauveronika
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
tyrihjel
tyttebær

008 Veiberg

beitesvæve
bjørk
blåbær
blåklokke
bråtestorr
bringebær
bustnype
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fugletelg
gaukesyre
gran
gråor
grasstjerneblom
hårfrytle
hårsvæve
hassel
hegg
hengjeveng
krattlodnegras
krypssoleie
kvitkløver
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel

osp
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
skogburkne
skogfiol
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika

009 Eidsdal: Kilsti, Elveteigen

aksfrytle
bergmynte
bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåkoll
brudespore
engkvein
engrapp
engsmelle
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
gjeldkarve
gjerdevikke
grasstjerneblom
grov nattfiol
gråor
gulaks
gullris
harerug
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
kjertelaugnetrøst
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
marikåpe
marinøkkel
markjordbær
osp
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
skogmarihand
skogstorkenebb
smalkjempe
småbergknapp
småengkall
småsmelle
stemorsblom
stormarimjelle
stormaure
svæve-art
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
toppklokke
tyttebær
vanleg arve
vårpengeurt
vårskrinneblom

010 Kilsti: Elveteigen øvst

beitesvæve
brudespore
engfrytle
engkvein
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
grov nattfiol
gullris
harerug
hundegras
hårfrytle
jonsokkoll
kvitbladtistel
liljekonvall
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
nyseryllik
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
skogburkne
skoggråurt
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småengkall
storblåfjør
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tågebær

011 Eidsdal: Fremste Kilsti, Bakkane

bjørk
blåklukke
brudespore
engfrytle
engkvein
engsoleie
engsyre
firkantperikum
grasstjerneblom
gulaks
gullris
harerug
hundegras
jonsokkoll
kvitbladtistel
kvitkløver
lækjeveronika
løvetann
marikåpe
nyresoleie
osp
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
skogburkne
skogmarihand
skogsnelle
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småengkall
stormarimjelle
sølvbunke
tiriltunge

vanleg arve

012 Eidsdal: Fremste Kilsti: Bakkane nedst

bergmjølke
blåklukke
blåklukke
engkvein
engreverumpe
engsoleie
firkantperikum
fuglevikke
følblom
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hundegras
hundekjeks
krattmjølke
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
marikåpe
mjøduert
nyresoleie
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skoggråurt
smalkjempe
småengkall
småmarimjelle
snauveronika
stemorsblom
timotei
tiriltunge
tviskjeggveronika
vanleg arve
åkerminneblom
åkersnelle

013 Eidsdal: Fremste Kilsti, Rabbane

bakkeveronika
bergmjølke
bjørk
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
bringebær
brudespore
bustnype
dunhavre
einer
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engrapp
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fuglevikke
geitsvingel
grasstjerneblom
grov nattfiol
gulaks
gullris
hundegras
hundekjeks

hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
kjøtttype
knegras
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
lodnebregne
lækjeveronika
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skjermvæve
skogburkne
skoggråurt
skogsnelle
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småengkall
småsyre
stemorsblom
stormarimjelle
stornesle
svæve-art
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trådsiv
tviskjeggveronika
tågebær
vårpengeurt
vårskrinneblom
åkerminneblom

014 Eidsdal: ovanfor Fremste Kilsti

bjørk
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
flekkmarihand
følblom
grønvier
gulaks
gullris
harerug
hårfrytle
hårsvæve
kattefot
kjertelaugnetrøst
klokkevintergrøn
krekling
kvitkløver
maiblom
marikåpe
myrfiol
Pilosella-svæve
raudkløver
raudsvingel
ryllik
røsslyng
røsslyng

smalkjempe
stormarimjelle
sumpmaure
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trådsiv
tviskjeggveronika

015 Eidsdal: nedanfor Kilsti, hagemark

alm
bjørk
bleikstorr
bleikstorr
blåbær
blåklukke
brudespore
dunhavre
engrapp
engsmelle
engsoleie
firkantperikum
fjellmarikåpe
fuglevikke
gaukesyre
gjeldkarve
grasstjerneblom
gullris
gulskolm
hassel
hengjeaks
hengjebjørk
hundegras
hundekjeks
kjøtttype
kransmynte
krattthumleblom
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
lodnebregne
lundrapp
markjordbær
myske
myske
olavsskjegg
ornetelg
osp
raudknapp
raudsvingel
rogn
selje
skogfiol
skogstorkenebb
smyle
småbergknapp
småmarimjelle
småsmelle
stemorsblom
stormarimjelle
svæve
tviskjeggveronika
tyrihjelms
tågebær
vanleg arve
vill-lauk
vårskrinneblom
åkersnelle

016 Eidsdal: Ytste Kilsti, kraftlina

blåklukke
engkvein

engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
gulaks
hundegras
kvitkløver
osp
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skogsvinerot
stornesle
tyrihjelms

017 Eidsdal: Kilsti br.nr. 2

blåklukke
einstape
engfrytle
engkvein
engreverumpe
engsoleie
engsyre
firkantperikum
gulaks
harerug
hundegras
hårsvæve
kvitbladtistel
kvitkløver
lækjeveronika
osp
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
ryllik
skogburkne
skogmarihand
skogstorkenebb
smalkjempe
småengkall
småmarimjelle
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vårpengeurt
åkerminneblom

018 Eidsdal: ovanfor Ytste Kilsti

bjørk
bleikstorr
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
blålyng
brudespore
bråtestorr
bustnype
dunhavre
einer
einstape
engfiol
engfrytle
engkvein
engsmelle
engsoleie
engsyre
finnskjegg

firkantperikum
fjellmarikåpe
fjelltimotei
flekkmarihand
fugletelg
følblom
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
gullris
gulmaure
harerug
harestorr
heiblåfjør
hengjeveng
hundegrass
hårfrytle
hårsvæve
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
klokke vintergrøn
knegras
kornstorr
krekling
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
lodnebrege
løvetann
maiblom
marikåpe
markjordbær
myrfiol
myrtistel
nattfiol
ormetelg
osp
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
røsslyng
skjermsvæve
skogfiol
skoggråurt
skogmarihand
skogstorkenebb
skrubbær
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småengkall
småsyre
stemorsblom
storblåfjør
storfrytle
stormarimjelle
sumphaukeskjegg
sumpmaure
svæve-art
sølvbunke
sølvvier
tiriltunge
trådsiv
tyrihjel
tyttebær
vanleg arve
vårskrinneblom

019 Eidsdal: Stølen søraust

engfrytle
engkvein
engsoleie
engsyre
firkantperikum

gulaks
harerug
hårfrytle
kvitbladtistel
kvitkløver
maiblom
marikåpe
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
skogfiol
skogmarihand
skogstorkenebb
stormarimjelle
stormaure
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær

020 Eidsdal: Stølen sør

blåklukke
dunhavre
engfrytle
engkvein
engsoleie
engsyre
grasstjerneblom
gulaks
gullris
hundekjeks
jonsokkoll
kvitbladtistel
lækjeveronika
marikåpe
prestekrage
raudsvingel
rogn
ryllik
skogmarihand
skogstorkenebb
småengkall
småmarimjelle
stormaure
sumpmaure
tviskjeggveronika

021 Eidsdal: Nedafør Storåsen

bleikstorr
blåklukke
blåkoll
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
fuglevikke
gaukesyre
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
harerug
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
kvitbladtistel
kvitkløver
marikåpe
osp

prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogfiol
skogstorkenebb
småmarimjelle
stornesle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyrihjel

022 Dyr dalen: Hatlestadsetra

bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
blålyng
duskull
einer
engfrytle
engkvein
engsoleie
engsyre
finnskjegg
fjellmarikåpe
fjelltimotei
flekkmarihand
frynestorr
fugletelg
følblom
gran
grønstorr
gråstorr
gulaks
harerug
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
molte
musøyre
myrfiol
røsslyng
selje
setersmårve
skogfiol
skogstjerne
skrubbær
slåttestorr
smørtelg
snauveronika
stjernesildre
stjernestorr
stornesle
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tettegras
trådstorr
tunrapp
vassarve

023 Dyr dalen: Rellingsetra

aurikkelsvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blokkebær

bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
furu
gran
grasstjerneblom
gulaks
harerug
kattefot
kjertelaugnetrøst
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
musøyre
myrfiol
myrtistel
raudsvingel
røsslyng
ryllik
skoggråurt
smyle
snauveronika
sølvbunke
stornesle
tepperot
tyttebær
vanleg arve
vassarve

024 Dalsbygda: Gullsmedgarden

akeleie
bergmjølke
bergmynte
blåklukke
blåknapp
dunhavre
engfrytle
engsmelle
engsnelle
engsvingel
engtjæreblom
firkantperikum
gjeldkarve
gjerdevikke
gråor
gulaks
gulmaure
gulskolm
hundegrass
hundegrass
hårfrytle
hårsvæve
jonsokkoll
kjøtttype
kvitmaure
kystbjørnekjeks
lintorskemunn
løvetann
marikåpe
markjordbær
mørkkongslis
prestekrage
raudknapp
raudsvingel
rebevjølle

ryllik
skogfiol
skoggråurt
skogstorkenebb
sløkje
smyle
stormaure
stornesle
tepperot
tviskjeggveronika
vanleg arve
vendelrot
vendelrot
vill-lauk
vårpengeurt
åkerminneblom

028 Muri

burot
fjordskjørbusurt
fjoresauløk
fjoresivaks
gåsémure
hestehavre
karve
krushøymole
krypkvein
kveke
lintorskemunn
raudsvingel
saltbendel
saltsiv
strandarve
strandkjeks
strandkempe
strandkryp
strandrug
strandsmelle
tangmelde
tiriltunge

032 Vall dal: Uritun

blåklukke
bringe bær
engre verumpe
engtjæreblom
fjellmarikåpe
gjeldkarve
gjerdevikke
gulaks
hagelupin
hundegrass
hundekjeks
hårsvæve
løvetann
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
røsslyng
sauessvingel
selje
skjermsvæve
smyle
småsyre
vårpengeurt
åkerminneblom

033 Vall dal: Vall dalen

ask
aurikkelsvæve
blåklukke
blåknapp

engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsyre
engtjæreblom
firkantperikum
fuglevikke
gjeldkarve
gjerdevikke
grasstjerneblom
gulaks
gulmaure
harestorr
hårsvæve
hundegrass
hundekjeks
kvitkløver
markjordbær
prestekrage
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skoggråurt
skogstorkenebb
smalkjempe
stornesle
tepperot
timotei
tiriltunge

034 Vall dal: Myklebust

bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
blåtopp
busttype
engfiol
engkvein
engsmelle
engsoleie
firkantperikum
furu
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulaks
hårsvæve
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
raudkløver
raudsvingel
ryllik
selje
snauveronika
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika

034 Vall dal: Myklebust

amerikamjølke
bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke

blåknapp
blåkoll
blåtopp
bringebær
bråtestorr
einer
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsyre
firkantperikum
furu
gaukesyre
gjeldkarve
gran
grasstjerneblom
gråor
gulaks
harestorr
hegg
hundegrass
hundekjeks
hårfrytle
kjertelaugnetrøst
kjøtttype
krattlodnegras
krypsoleie
kvitkløver
lækjeveronika
markjordbær
myrhatt
myrtistel
platanlønn
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
skogburkne
skogsnelle
smyle
småsyre
stornesle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika

035 Valldal: Heimsetra

bjørk
blåbær
blåtopp
blokkebær
einer
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
furu
gran
gråor
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
harestorr
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
myrriol
raudsvingel
røsslyng
ryllik
smyle

sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær

036 Valldal: Valldalssetra

aurikkelsvæve
bjørk
bjørnekam
bjørneskjegg
bleikstorr
blokkebær
blåbær
blåkoll
bråtestorr
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
følblom
gran
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hengjeveng
hårsvæve
knegras
kornstorr
krypsoleie
kystmyrklegg
lækjeveronika
marikåpe
myrriol
myrtistel
raudkløver
raudsvingel
rome
ryllik
ryllsiv
røsslyng
skrubbar
slåtestorr
smørtelg
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
trådsiv
tviskjeggveronika

037 Valldal: Myklebustsetra

bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke
blåkoll
bråtestorr
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
gran

gulaks
harestorr
harestorr
hengjeveng
hårsvæve
krekling
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
myrriol
myrtistel
rogn
ryllik
røsslyng
setergråurt
skogburkne
skoggråurt
smørtelg
stornesle
sølvbunke
tepperot
trefingerurt

038 Valldal: Kreksethaugen

bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
busttype
einstape
engkvein
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
furu
gran
grov nattfiol
gulaks
gullris
harestorr
hårsvæve
klokkevintergrøn
knegras
kornstorr
lækjeveronika
myrriol
nattfiol
raudsvingel
rogn
røsslyng
skrubbar
smalkjempe
smyle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær

039 Valldal: ved Omnos

bjørk
bjørnekam
blåklukke
blåknapp
blåtopp
bråtestorr
einstape
engfiol
engkvein
finnskjegg
gulaks
harestorr
hassel
hårfrytle

hårsvæve
jonsokkoll
knegras
liljekonvall
myrriol
prestekrage
raudkløver
ryllik
skjermvæve
skogstorkenebb
smalkjempe
tepperot
tyttebær

040 Valldal: Bøplassen nord

aurikkelsvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåkoll
bleikstorr
bråtestorr
busttype
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
furu
gran
gråor
harestorr
hårsvæve
hårsvæve-gr.
krypsoleie
kvitkløver
kvitmaure
markjordbær
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogfiol
skogstorkenebb
småengkall
småsyre
smyle
sølvbunke
stornesle
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vendelrot

041 Valldal: Bøplassen aust

bjørk
bleikstorr
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
blåtopp
bråtestorr
engfiol
engkvein
engsoleie
engsyre
finnskjegg

firkantperikum
fjellgulaks
furu
følblom
grasstjerneblom
gullris
harestorr
hegg
hårfrytle
hårsvæve
knegras
krekling
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
løvetann
marikåpe
mjørdurt
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
skogfiol
skogsnelle
skogstorkenebb
smyle
småengkall
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve

042 Valldal: Alstadsetra

bjørk
blåbær
blåkoll
bringebær
bråtestorr
engfrytle
engkvein
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
furu
følblom
gaukesyre
grasstjerneblom
grønvier
gråor
hengjeveng
kjertelaugnetrøst
krypsoleie
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
myrriol
myrmaure
myrtistel
raudsvingel
rogn
skogburkne
skogsnelle
slåtestorr
småsyre
stjernestorr
stornesle
sølvbunke
tepperot
tunrapp
tyttebær

043 Valldal: Nedstestølen

bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
bringebær
bråtestorr
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fjelltimotei
grasstjerneblom
gråor
gulaks
gullris
harestorr
harestorr
hestesprenge
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
krekling
krypsoleie
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
myrriol
raudsvingel
rogn
ryllik
sauetelg
skogburkne
skoggråurt
skogstorkenebb
smyle
småsyre
stornesle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trefingerurt
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve

044 Valldal: Øvstestølen

bjørk
blåbær
blokkebær
bråtestorr
då-art
einer
engfrytle
engkvein
engsyre
finnskjegg
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
flekkmarihand
følblom
furu
gran
grasstjerneblom
grønvier
kattefot
krekling
krypsoleie
musøyre
myrriol
raudsvingel

røsslyng
ryllik
sitkagran
skogburkne
skrubbar
sølvbunke
tepperot
trådsiv
trefingerurt

045 Fjørå: Nerhus vegkant

bakkeminneblom
bakkeveronika
bringebar
brudespore
dunhavre
engkvein
engtjæreblom
fuglevikke
geitrams
gjeldkarve
gjerdevikke
gulaks
hagelupin
hengjebjørk
Hieracium
moechiadium
humle
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
kjøtttype
kvitbergknapp
kvitblattistel
kvitmaure
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
mørkkongsllys
raudkløver
raudsvingel
ryllik
selje
skjermvæve
skogbjørnebær
skogstorkenebb
smalkjempe
smørbukk
småbergknapp
småsyre
stankstorkenebb
stormaure
stornesle
sølvmore
tofrøvikke
tviskjeggveronika
vendelrot
vårpengeurt
vårskrinneblom
åkerminneblom

046 Fjørå: Nerhus aust

bakkeminneblom
blåbær
dunhavre
einstape
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engreverumpe
engsyre
engtjæreblom
fuglevikke

gjeldkarve
gjerdevikke
gulaks
gulskolm
hassel
hengjeaks
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
markjordbær
mørkkongsllys
raudkløver
ryllik
skogstorkenebb
stormaure
tiriltunge
tviskjeggveronika

047 Fjørå: Solbakken

blåbær
blåklukke
blåkoll
bråtestorr
einer
eittårsknavel
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engreverumpe
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
furu
gjeldkarve
gran
gråor
gulaks
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
osp
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
skogburkne
skogstorkenebb
smalkjempe
småbergknapp
småsmelle
småsyre
snauveronika
stemorsblom
storblåfjør
stormaure
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vårskrinneblom

048 Fjørå: ovanfor Solbakken

aurikkelsvæve
bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
bråtestorr
einer
engkvein
engreverumpe
engsoleie
finnskjegg
furu
gråor
gulaks
hegg
hengjebjørk
hundegras
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
raudkløver
rogn
røsslyng
selje
skogfiol
skogstorkenebb
smalkjempe
snauveronika
stemorsblom
storblåfjør
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika

049 Fjørå: Brattli

alm
aurikkelsvæve
bjørk
bleikstorr
blåklukke
blåkoll
bråtestorr
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
finnskjegg
fjellmarikåpe
furu
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulaks
hegg
hengjebjørk
hundegras
karve
krypsoleie
kvitkløver
lyssiv
marikåpe
marinøkkel
markjordbær
mjødur
myrtistel
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
selje
smalkjempe
snauveronika
stormaure
stornesle

sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika

050 Fjørå: Sætra, nedst

alm
aurikkelsvæve
bakkeveronika
blåklukke
einer
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
furu
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hengjebjørk
Hieracium
moechiadium
hundegras
hundekjeks
høymole
hårsvæve
karve
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
sandarve
selje
skogstorkenebb
smalkjempe
småbergknapp
småsmelle
småsyre
snauveronika
stemorsblom
stormaure
stornesle
tiriltunge
vanleg arve
vårpengeurt
vårskrinneblom
åkerminneblom

051 Fjørå: Sætra, øvt

blåbær
blåklukke
brudespore
engkvein
finnskjegg
firkantperikum
flekkmarihand
følblom
grov nattfiol
gulaks
gullris
hengjeveng
kvitblattistel
kvitkløver
marikåpe
myrfiol
ryllik

røsslyng
storblåfjør
stormarimjelle
tepperot
tiriltunge

052 Fjørå: Ytterli aust

bakkeveronika
bjørk
bleikstorr
blåklukke
blåknapp
bråtestorr
einer
eittårsknavel
engfiol
engfrytle
engkvein
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
furu
geitsvingel
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
hassel
hundegras
hårsvæve
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
krattlodnegras
krekling
krossknapp
lækjeveronika
løvetann
markjordbær
platanlønn
raud jonsokkblom
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småsmelle
småsyre
stemorsblom
storblåfjør
stornesle
sølvmore
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vårskrinneblom
åkerminneblom

053 Fjørå: Ytterli nord

aurikkelsvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
bråtestorr
einer
einstape
eittårsknavel
engfiol
engfrytle
engkvein

engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
fjellmarikåpe
furu
gjeldkarve
gråor
gulaks
harerug
harestorr
hassel
hårsvæve
jonsokkoll
krattlodnegras
kvitkløver
lyssiv
lækjeveronika
marikåpe
myrtistel
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småsmelle
småsyre
snauveronika
storblåfjør
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
vanleg arve

054 Fjørå: Ytterli nord

aurikkelsvæve
bjørk
bleikstorr
blåbær
bråtestorr
einer
einstape
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
furu
gulaks
harerug
hassel
hengjebjørk
hundegras
jonsokkoll
karve
kvitkløver
kvitsymre
lækjeveronika
marikåpe
myrtistel
osp
platanlønn
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
smalkjempe

småbergknapp
småsyre
snauveronika
storblåfjør
sølvbunke
tiriltunge
tviskjeggveronika

055 Fjørå: Ytterli ved hytte

aurikkelsvæve
beitesvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
bringebær
bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engreverumpe
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
gulaks
harerug
hassel
hengjeaks
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
knegras
kvitkløver
kvitmaure
liljekonvall
marikåpe
markjordbær
mjøduert
nattfiol
nyresoleie
platanlønn

raud jonsokblom
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småsmelle
snauveronika
stemorsblom
stormarimjelle
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve
vårskrinneblom
åkerminneblom

056 Fjørå: Ytterli vest

bjørk
blåklukke
brudespore
bråtestorr
einstape
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
finnskjegg
firkantperikum
gjeldkarve
gulaks
hundegras
jonsokkoll
karve
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
markjordbær
osp
raud jonsokblom

raudkløver
rogn
ryllik
selje
skogstorkenebb
smalkjempe
tiriltunge
vanleg arve
vårpengeurt

057 Tafjord: Muldal

bjørk
blåklukke
blåtopp
burot
einer
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
geitsvingel
gulaks
gullris
hegg
hårsvæve
kvitbergknapp
lintorskemunn
lusegras
lækjeveronika
marikåpe
rogn
ryllik
skogstorkenebb
sløkje
smalkjempe
smørbutikk
småbergknapp
småengcall
småmarimjelle
småsmelle

småsyre
sølvbunke
sølvmore
tepperot
tviskjeggveronika
vendelrot
vårpengeurt

058 Tafjord: Kaldhuseter, småbruket

bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
bringebær
engkvein
engrapp
firkantperikum
gulaks
harestorr
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
osp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogstjerne
smyle
småengcall
småsyre
stormarimjelle
svarthyll
sølvbunke
tepperot
timotei
tviskjeggveronika
vendelrot

060 Tafjord: Rødal

bjørk

blåbær
blåklukke
blåknapp
bringebær
dunhavre
einer
engfiol
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
gaukesyre
geitsvingel
grasstjerneblom
gulaks
hundekjeks
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
ormetelg
raudkløver
rogn
ryllik
sisselrot
skogburkne
skogstorkenebb
smyle
småbergknapp
småsyre
sølvbunke
tepperot
timotei
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve

061 Tafjord: Øvste Rødal

blåbær
blåklukke
dunhavre
einer

engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsnelle
engsoleie
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
flekkmore
geitrams
gullris
hundegras
kvitbladtistel
kvitkløver
liljekonvall
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
ormetelg
raud jonsokblom
raudsvingel
rogn
ryllik
setergråurt
skogstorkenebb
slirestorr
sløkje
smyle
småengcall
småsyre
stormarimjelle
strandrøyr
sølvbunke
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyrhjelm
vendelrot
vill-lauk

STRANDA

062 Fausa: Bruna

bjørk
bleikstorr
blåbær
blåknapp
brudespore
bråtestorr
bustnype
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fjellmarikåpe
geitsvingel
grasstjerneblom
grov nattfiol
gulaks
harerug
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
knegras
krekling

kvitkløver
marikåpe
mjøduert
nyseryllik
osp
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
skjermsvæve
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
solblom
stormaure
tepperot
timotei
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær

063 Fausa: Skoggane sør

bjørk
bjørneskjegg
bleikstorr
blåbær

blåklukke
blåknapp
blåtopp
brudespore
då
engkvein
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
flekkmarihand
fuglevikke
geitsvingel
grov nattfiol
gulaks
gullris
harerug
hundegras
knegras
krattlodnegras
kvitbladtistel
kvitkløver
loppestorr
mjøduert
osp
raudkløver
raudsvingel
rome
ryllisv

røsslyng
røsslyng
selje
skjermsvæve
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
solblom
storblåfjør
tepperot
timotei
tiriltunge
tviskjeggveronika

064 Fausa: Skoggane nord

bergmjølke
bergskrinneblom
bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
blåtopp
breiflangre
brudespore
einstape

engfrytle
engkvein
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
flekkmarihand
furu
grasstjerneblom
grov nattfiol
gulaks
gullris
hengjeveng
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
klokkevintergrøn
knegras
kvitbladtistel
kvitsymre
liljekonvall
lækjeveronika
markjordbær
osp
sisselrot
skogburkne
skogfiol
skogstorkenebb
smalkjempe

smyle
småengcall
småsyre
solblom
storblåfjør
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tyttebær
vanleg arve

065 Fausa nord

bjørk
bjørneskjegg
blokkebær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
brudespore
engkvein
finnskjegg
fjellaugnetrøst
flekkmarihand
grov nattfiol
gullris
heiblåfjør
klokkelýng
klokkevintergrøn

knegras
kornstorr
kvitbladtistel
kystmyrklegg
osp
pors
rogn
rome
solblom

066 Liabygda: Klevbergsetra

aurikkelsvæve
bjørk
bjørneskjegg
blokkebær
blåbær
blåklukke
bringebær
bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
furu
følblom
gaukesyre
grasstjerneblom
harerug
heiblåfjør
hårfrytle
kjertelaugnetrøst
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
marinøkkel
mjuk kråkefot
myrfiol
nikkevintergrøn
raudsvingel
ryllik
røsslyng
skoggråurt
skrubbær
slirestorr
smalkjempe
smyle
småsyre
sølvbunke
tepperot
tyttebær

067 Liabygda: Hammaren

bjørk
bjørnekam
blåbær
blåkoll
blåtopp
blokkebær
bråtestorr
bringebær
einer
einstape
engfiol
engkvein
engsyre

finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
furu
gråor
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hårsvæve
heiblåfjør
heistorr
jonsokkoll
lækjeveronika
mjuk kråkefot
myrfiol
myrtistel
nyseryllik
raudsvingel
røsslyng
ryllik
skrubbær
slåtestorr
smalkjempe
smyle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trådsiv
tyttebær

068 Liabygda: Li

bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
bringebær
brudespore
bråtestorr
einstape
eittårsknavel
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
flekkmarihand
furu
geitsvingel
gråor
gulaks
gullris
harerug
harestorr
hegg
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
krekling
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
osp
platanlønn
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
rognasal
rose-art

ryllik
røsslyng
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småengcall
småsmelle
småsyre
solblom
storblåfjør
stormarimjelle
stornesle
sølvbunke
tepperot
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vanleg arve

069 Liabygda: Liasetra, Nedstetølen

bjørk
bjørnekam
blokkebær
blåbær
blåklukke
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
furu
følblom
gran
harerug
harestorr
heiblåfjør
hårsvæve
kjertelaugnetrøst
knegras
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
selje
skrubbær
slåtestorr
smalkjempe
smyle
snauveronika
stjernestorr
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tyttebær
øyrevier

070 Liabygda: Liasetra, Øvstetølen

bjørk
bjørnekam
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
bringebær

bråtestorr
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
fjellgulaks
fjellmarikåpe
furu
følblom
gran
harestorr
heiblåfjør
hårsvæve
kvitkløver
lækjeveronika
myrtistel
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
skogburkne
skoggråurt
slåtestorr
smalkjempe
smørtelg
småsyre
stormarimjelle
tepperot
tiriltunge
tunrapp
tyttebær
vanleg arve

071 Liabygda: Grova øvst

blåklukke
engfiol
engkvein
engrapp
engsyre
engtjæreblom
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fuglevikke
gulaks
harestorr
hegg
hårsvæve
kjøtttype
knegras
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
markjordbær
raudkløver
raudknapp
ryllik
skogstorkenebb
smalkjempe
småsmelle
stormaure
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vill-lauk
vårmarihand

072 Liabygda: Grova nedst

bringebær
engfiol
engkvein
engtjæreblom

fuglevikke
furu
geitsvingel
gullris
hundegras
hårsvæve
kjøtttype
krattlodnegras
lintorskemunn
lækjeveronika
markjordbær
raudkløver
rogn
ryllik
sandarve
sisselrot
skjermvæve
smalkjempe
smørbutikk
småsyre
stemorsblom
sølvbunke
tiriltunge
vendelrot
vill-lauk

073 Hjellane 23/2

bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
bråtestorr
engfiol
engkvein
engrapp
engsoleie
firkantperikum
furu
geitsvingel
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
hengjeaks
hundegras
hårfrytle
krattlodnegras
kvitkløver
kystgrisøyre
liljekonvall
lækjeveronika
løvetann
marikåpe
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
røsslyng
skjermvæve
skogfiol
skogstorkenebb
skvallerkål
smyle
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær

074 Hjellane: Bjorli

beitesvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
bråtestorr

bustnype
einer
engfiol
engkvein
engrapp
firkantperikum
furu
følblom
gaukesyre
geitsvingel
gran
gulaks
harestorr
hassel
hengjeaks
hundegras
hårfrytle
hårsvæve
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
knegras
kvitbladtistel
kvitkløver
kystgrisøyre
liljekonvall
lækjeveronika
løvetann
marikåpe
myrfiol
nyseryllik
prestekrage
raudkløver
raudknapp
rogn
rognasal
ryllik
røsslyng
sisselrot
skjermvæve
skogfiol
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småsmelle
småsyre
storblåfjør
stormarimjelle
tepperot
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyttebær
tågebær

075 Habostaddalen: Arneberg aust

beitesvæve
bjørk
blåbær
blåknapp
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
følblom
grasstjerneblom
gulaks
harerug
harestorr
hårfrytle
kjertelaugnetrøst

kvitbladtistel
kvitsymre
marikåpe
myrfiol
osp
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
ryllik
skogstjerne
skogstorkenebb
smalkjempe
småengkall
storblåfjør
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær

076

**Habostaddalen:
Arneberg**

beitesvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
brudespore
bråtestorr
einer
engfiol
engkvein
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
gran
gullris
harerug
hengjeveng
hårfrytle
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
kvitsymre
lækjeveronika
osp
raudsvingel
rogn
ryllik
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
solblom
storblåfjør
stormarimjelle
sølvbunke
tviskjeggveronika

077

**Habostaddalen:
Liasetra**

bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
bråtestorr
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre

finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjelltimotei
geitsvingel
gran
grasstjerneblom
gråor
gulaks
harerug
harestorr
kvitkløver
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
ryllik
sauetelg
småsyre
stornesle
sumpmaure
sølvbunke
tepperot
trådsiv

078 Svefonna

bjørnekam
blokkebær
blåbær
blåklukke
bråtestorr
då
einer
engkvein
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
følblom
krypsoleie
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
platanlønn
rogn
ryllik
røsslyng
røsslyng
skoggråurt
skogstjerne
smørtelg
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
tusenfryd
vanleg arve

079

**Strandadalen:
Fjørstad ved
Grøtgarden**

beitesvæve
bjørk
bjørneskjegg
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
bringeber
engfrytle
engkvein
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
følblom

geitsvingel
gran
grasstjerneblom
gråor
gulaks
gullris
harerug
hengjeveng
krypsoleie
kvitbladtistel
lækjeveronika
maiblom
myrfiol
nyseryllik
orkidé-art
raudkløver
ryllik
skogstjerne
skogstorkenebb
skrubber
slirestorr
sløkje
slåtestorr
solblom
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
trådsiv
tviskjeggveronika
tyttebær

080

**Strandadalen:
Heim-Fjørstad
nord**

blåbær
blåklukke
blåknapp
engfiol
engfrytle
engkvein
engsoleie
gulaks
gullris
harerug
hårfrytle
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
myrtistel
nyseryllik
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
ryllik
skogstjerne
skogstorkenebb
smyle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika

081

**Strandadalen:
Røyr**

bjørk
bjørnekam
bleikstorr
blokkebær
blåbær
blåklukke
brudespore
bråtestorr
då
einer

engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
gaukesyre
geitsvingel
grasstjerneblom
gråor
gulaks
gullris
harerug
hengjeveng
hestespreng
hårfrytle
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
maiblom
myrfiol
myrtistel
raudsvingel
rogn
røsslyng
sisselrot
skogburkne
skogfiol
skogsnelle
skogstjerne
skogstorkenebb
skrubber
slirestorr
slåtestorr
smyle
småengkall
småsyre
stormarimjelle
stri kråkefot
svartstorr
svartopp
svartvier
sølvbunke
tepperot
tettegras
tyttebær

**082 Beithoggane
ved
campinghyttene**

beitesvæve
bleikstorr
blåklukke
bråtestorr
einer
engfiol
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
flekkmariband
følblom
gulaks
gullris
Hieracium
moechadium
hundegras
hårsvæve
kjøtttype
kvitbladtistel

kvitkløver
kvitsymre
lækjeveronika
løvetann
marikåpe
nattfiol
prestekrage
raudsvingel
ryllik
skogburkne
skoggråurt
smalkjempe
småsyre
snauveronika
sølvbunke
tviskjeggveronika
vanleg arve

**083 Beithoggane
vegskråning**

bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
bringeber
bråtestorr
eittårsknavel
engfiol
engfrytle
engkvein
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
geitsvingel
gjerdevikke
gulaks
hengjebjørk
Hieracium
moechadium
hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
krattlodnegras
kvitsymre
marikåpe
myrfiol
nattfiol
prestekrage
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
stemorsblom
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vårpengeurt
vårskrinneblom

**084 Beithoggane
nedanfor
hønehuset**

bakkeveronika
bergveronika
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
bråtestorr
engfiol
engfrytle

engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
fjellmarikåpe
flekkmariband
gulaks
harerug
hassel
hengjebjørk
Hieracium
moechadium
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
kjøtttype
knegras
kvitkløver
kvitsymre
løvetann
marikåpe
markjordbær
nyresoleie
prestekrage
raud jonsokkoll
raudkløver
raudsvingel
ryllik
skjermvæve
skogstorkenebb
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småengkall
småsmelle
småsyre
stemorsblom
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vanleg arve
vill-lauk
vårpengeurt
vårskrinneblom
åkerminneblom

**085 Ljøen: Nedre
Ljøen**

alm
bakkeveronika
bergmynte
bjørk
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
bringeber
brudespore
einstape
engfiol
engfrytle
enghumleblom
engkvein
engrapp
engreverumpe
engsoleie
engsyre
firkantperikum
flekkmariband
fuglevikke
geitsvingel
gjerdevikke
grasstjerneblom
gråor
gulaks

harerug
hassel
hegg
hengjebjørk
hengjeveng
Hieracium
moechiadium
hundegrass
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
kattefot
kjøtnype
kornstorr
kratthumleblom
kvitbladtistel
lintorskemunn
lodnebrege
lodnefaks
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
mjødurt
myske
nattfiol
olavsskjegg
ormetelg
platanlønn
prestekrage
raud jonsokkoll
raudkløver
raudsvingel
rogn
ryllik
sandarve
selje
sisselrot
skjermvæve
skogstorkenebb
sløkje
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småborre
småengcall
småsmelle
småsyre
stemorsblom
storblåfjør
stormarimjelle
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vanleg arve
vårmarrihand
vårskrinneblom
åkerminneblom

090 Sunnylvsmoldskreddalen: Bruna

bekkestjerneblom
bergmjølke
bjørnekam
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
bråtestorr
då
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre

finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellmarikåpe
fjellsyre
følblom
geitsvingel
geitsvingel
grasstjerneblom
grønstorr
gråor
gulaks
harestorr
hengjeveng
hestespreng
hårfrytle
hårsvæve
kjeldeurt
kjertelaugnetrøst
kornstorr
krypssoleie
kvitkløver
kvitmaure
kystmaure
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
myrmaure
myrmjølke
raudsvingel
rogn
rome
rundsoldogg
ryllik
ryllsiv
røsslyng
skogburkne
skogstjerne
skogstorkenebb
skrubber
slåtestorr
smyle
smørtelg
stjernesildre
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
tettegras
tiriltunge
tviskjeggveronika
vanleg arve

091 Sunnylvsmoldskreddalen: Moldskreddalen

bjørk
blåbær
blåklukke
bråtestorr
einer
engfrytle
engkvein
engsoleie
finnskjegg
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
følblom
geitsvingel
grasstjerneblom
gullris
harerug
hengjeveng
hestespreng

hårfrytle
lækjeveronika
maiblom
mjuk kråkefot
myrfiol
raudsvingel
ryllik
skrubber
slirestorr
smyle
sølvbunke
tepperot
trådsiv
tviskjeggveronika
tyttebær

092 Sunnylvsmoldskreddalen: Rindalsstølen

bekkeblom
bjørnekam
blokkebær
blåklukke
blåkoll
duskull
då
einer
engfrytle
engkvein
engsoleie
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
fjelltistel
flekkmarihand
fugletelg
følblom
geitsvingel
grasstjerneblom
groblad
gulsildre
harerug
harestorr
hengjeveng
krekling
kvitkløver
marikåpe
myrfiol
myrmaure
myrmjølke
myrtistel
ryllik
ryllsiv
røsslyng
skogburkne
skoggråurt
skrubber
slåtestorr
smyle
smørtelg
småengcall
småsyre
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trådsiv
tviskjeggveronika
vanleg arve

094 Norangsdalen: Geilskredvatnet vest

bjørk
blåbær
blåklukke
blåkoll
bringeber
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
grasstjerneblom
gulaks
harerug
hengjeveng
hestespreng
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
ormetelg
ryllik
røsslyng

eddalen: Bygdastølen

blokkebær
blåbær
blåklukke
bråtestorr
då
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
fjellburkne
fjellgulaks
fjellmarikåpe
følblom
grasstjerneblom
hengjeveng
hestespreng
hårfrytle
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
mjuk kråkefot
myrfiol
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
skogburkne
skrubber
slåtestorr
smyle
småsyre
stivstorr
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve

095 Norangsdalen: Geilskredvatnet sør

bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke
engfrytle
engkvein
engsyre
finnskjegg
fugletelg
følblom
grasstjerneblom
grønstorr
gulaks
harerug
hengjeveng
hårfrytle
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
raudsvingel
røsslyng
skogburkne
skrubber
slåtestorr
smyle
småsyre
stivstorr
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær
vanleg arve

094 Norangsdalen: Geilskredvatnet vest

bjørk
blåbær
blåklukke
blåkoll
bringeber
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
grasstjerneblom
gulaks
harerug
hengjeveng
hestespreng
krekling
kvitkløver
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
ormetelg
ryllik
røsslyng

skogburkne
skogfiol
skoggråurt
skogstorkenebb
slåtestorr
smyle
småsyre
stormarimjelle
svartvier
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tågebær
vanleg arve

095 Norangsdalen: Geilskredvatnet sør

bjørk
bjørnekam
blåbær
blåklukke
engfrytle
engkvein
engsyre
finnskjegg
fugletelg
følblom
grasstjerneblom
grønstorr
gulaks
harerug
hengjeveng
hårfrytle
lækjeveronika
myrfiol
myrtistel
raudsvingel
røsslyng
skogburkne
skrubber
slåtestorr
smyle
smørtelg
storfrytle
tepperot

096 Langedalen: Røyrhussetra

bjørk
bjørnekam
blokkebær
blåbær
blåklukke
blåkoll
bråtestorr
då
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
grasstjerneblom
gulaks
harerug
harestorr

hengjeveng
hestespreng
hårsvæve
jonsokkoll
kjertelaugnetrøst
krekling
krypssoleie
kvitkløver
kvitsymre
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
myrtistel
prestekrage
rogn
ryllik
sauetelg
skogburkne
skoggråurt
slåtestorr
smyle
stjernestorr
stornesle
sølvbunke
tepperot
trådsiv
tyttebær
vanleg arve

097 Sunnylvsbygda: Helbostad

alm

098 Sunnylvsbygda: Frøysadal nord

bjørk
blåbær
blåklukke
bringeber
bråtestorr
einer
engkvein
engrapp
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fugletelg
geitsvingel
grasstjerneblom
gråor
hengjeveng
hestespreng
hårfrytle
lækjeveronika
maiblom
markjordbær
myrfiol
raudsvingel
røsslyng
skogfiol
skogstjerne
skogstorkenebb
smyle
småmarimjelle
småsyre
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
tviskjeggveronika
tyttebær

099 Sunnylvsbygda: Djupgjølet

bekkeblom
bekkestjerneblom
bjørk
blokkebær
blåbær
duskull
einer
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
fjellgulaks
fugletelg
gran
grasstjerneblom
gråor
gullris
harerug
hengjeveng
krekling
krypssoleie
kvitkløver
lappvier
lækjeveronika
molte
myrfiol
myrtistel
rogn
røsslyng
sauetelg
skogburkne
skogsiv
skogsnelle
skogstjerne
skrubbar
slåtestorr
smyle
smørtelg
stjernestorr
sølvbunke
tepperot
trådsiv
tyttebær

100 Sunnylvsbygda: Heimsetra

bjørnekam
blåbær
blåklukke
blålyng
bråtestorr
duskull
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
flekkmariland
fugletelg
følblom
gaukesyre
gran
grasstjerneblom
gråor
harerug
hengjeveng
hestespreng
kjertelaugnetrøst
krypssoleie
kvitkløver
lækjeveronika
myrfiol

myrtistel
raudsvingel
ryllik
skoggråurt
skogstjerne
slåtestorr
snauveronika
stjernestorr
stormarimjelle
sølvbunke
tepperot
trefingerurt
tyttebær

101 Sunnylvsbygda: Holesetra

bekkestjerneblom
blokkebær
blåbær
blåklukke
bringebær
duskull
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
gråstorr
harerug
hestespreng
hundekvein
krekling
krypssoleie
kvitkløver
lappvier
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
mjuk kråkefot
molte
musøyre
myrfiol
ryllik
skoggråurt
skogstjerne
skrubbar
slåtestorr
smyle
stivstorr
stjernesildre
stjernestorr
stornesle
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tettegras
torvull
trefingerurt
tunrapp

102 Sunnylvsbygda: Björdalssetra

bjørk
bjørnekam
blokkebær
blåbær
blåklukke
bråtestorr
duskull
dvergbjørk
dverggråurt
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fjelltimotei
følblom
gråstorr
harerug
hestespreng
hundekvein
krekling
krypssoleie
kvitkløver
lappvier
lækjeveronika
maiblom
marikåpe
mjuk kråkefot
molte
musøyre
myrfiol
ryllik
skoggråurt
skogstjerne
skrubbar
slåtestorr
smyle
stivstorr
stjernesildre
stjernestorr
stornesle
sølvbunke
sølvvier
tepperot
tettegras
torvull
trefingerurt
tunrapp

106 Knivsflå

blåklukke
dunhavre
engsmelle
engsnelle
engsyre
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fuglevikke
gjeldkarve
gulaks
gulskolm
hundegras
kystbjørnekjeks
lintorskemunn
markjordbær
mjøddurt
ormetelg

raudknapp
ryllik
sisselrot
sløkje
smyle
småengkall
stornesle
trollurt

108 Humlung: Skjorabakkane

ask
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåtopp
bråtestorr
bustnype
einer
einstape
engkvein
engrapp
fjellmarikåpe
følblom
geitsvingel
gråor
gulaks
gullris
hegg
hestespreng
hundegras
knegras
lækjeveronika
mjuk kråkefot
rogn
ryllik
røsslyng
skjermsvæve
skogburkne
smyle
småsmelle
tepperot

109 Geiranger: Møll, ved geitefjøset

bleikstorr
blåklukke
bringebær
då
enghumleblom
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
følblom
grasstjerneblom
gulaks
hengjeveng
hundegras
krattlodnegras
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
mjøddurt
myrfiol
myrtistel
raud jonsokblom
raudknapp
raudsvingel
ryllik

skjermsvæve
skogburkne
skogstjerne
sløkje
smalkjempe
stormaure
sumphaukeskjegg
sølvbunke
tepperot
vendelrot

110 Geiranger: Grandestranda

alm
bjørk
bleikstorr
blåklukke
bringebær
då
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsvingel
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulaks
gulmaure
harestorr
hengjebjørk
hestespreng
hundegras
kjøttnype
knegras
kvitmaure
lækjeveronika
markjordbær
mjøddurt
mørkkongsslys
ormetelg
raudknapp
raudsvingel
ryllik
sisselrot
skogburkne
skogstorkenebb
sløkje
smalkjempe
smyle
småsmelle
småsyre
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vendelrot
åkerminneblom

gjerdevikke
gulaks
hassel
hundegras
hårsvæve
krattlodnegras
kvitkløver
markjordbær
platanlønn
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skogburkne
skogstorkenebb
smyle
stankstorkenebb
stornesle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
vanleg arve
åkerminneblom

113 Gjørva: Røstaneset

bergmjølke
blåklukke
blåkoll
bustnype
engkvein
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
gaukesyre
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulaks
gulmaure
hustorr
hengjebjørk
hestespreng
hundegras
kjøttnype
knegras
kvitmaure
lækjeveronika
markjordbær
mjøddurt
mørkkongsslys
ormetelg
raudknapp
raudsvingel
ryllik
røsslyng
selje
skogburkne
skogstorkenebb
smalkjempe
småengkall
sølvbunke
tepperot
timotei
tiriltunge
vanleg arve
vegtistel
vendelrot

114 Gjørva: Fannaneset

bergmjølke
bjørk
blåklukke
blåtopp
bringebær
bustnype
einer
engfrytle
engkvein
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellaugnetrøst
geitsvingel
gjeldkarve
gråor
gulaks
hundegras
knegras
kvitbladtistel
kvitmaure
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
mjørdurt
myrtistel
ormetelg
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
skogburkne
smyle
småengkall
småsyre
tepperot
tiriltunge
vanleg arve

115 Gjørva: Hjellhola

bergmjølke
blåklukke
blåkoll
bringebær
bråtestorr
bustnype
då
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
gaukesyre
gjeldkarve
gråor
gulaks
gulmaure
gulskolm
hengjeveng
hestespreng
hårsvæve
krypssoleie
kvitkløver
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
ormetelg
raudkløver
raudknapp

raudsvingel
rogn
ryllik
røsslyng
sauetelg
skjoldberar
skogburkne
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småengkall
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
vanleg arve
vendelrot

116 Gjøravavika

bergmjølke
bjørk
blåknapp
blåkoll
bringebær
bustnype
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
firkantperikum
følblom
gaukesyre
geitrams
gjeldkarve
grasstjerneblom
groblad
gråor
gulaks
gulmaure
hengjeveng
hestespreng
hundegras
krypssoleie
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
mjørdurt
myrtistel
ormetelg
raudkløver
raudsvingel
ryllik
sisselrot
skjoldberar
skogburkne
smyle
småsmelle
småsyre
snauveronika
stornesle
tepperot
tiriltunge
tunrapp
tviskjeggveronika
vanleg arve
vassarve
vendelrot
åkerminneblom

117 Gjørva vest

bergmjølke
blåklukke
bustnype

engfiol
engkvein
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
følblom
gaukesyre
gjeldkarve
grasstjerneblom
groblad
gråor
gulaks
gulmaure
hestespreng
hundekjeks
krypssoleie
kvitkløver
kvitmaure
marikåpe
markjordbær
myrtistel
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skogburkne
smalkjempe
smyle
småengkall
stornesle
tepperot
vanleg arve
vendelrot

118 Gjørva: Høgebakkane

bjørk
bleikstorr
blåklukke
blåknapp
blåknapp
bråtestorr
då
einer
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
følblom
gaukesyre
gråor
gulaks
harerug
hengjeveng
hundegras
krattthumbleblom
krattlodnegras
krypssoleie
kvitbladtistel
kvitkløver
marikåpe
myrifiol
myrtistel
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
smyle
smørtelg
stornesle

sølvbunke
tepperot
vanleg arve
vassarve
vendelrot

119 Vesterås: Tuftene

bjørk
blåklukke
blåknapp
blåkoll
bringebær
då
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
følblom
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulmaure
harestorr
hundegras
jonsokkoll
knegras
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
mjørdurt
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
røsslyng
selje
skogburkne
smalkjempe
småsmelle
stornesle
sølvbunke
tviskjeggveronika

120 Vesterås vest

bjørk
bleikstorr
blåklukke
blåtopp
bringebær
då
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
geitsvingel

gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulmaure
hengjeveng
hestespreng
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
knegras
kornstorr
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
kvitorskemunn
markjordbær
mjørdurt
raudkløver
raudknapp
ryllik
smalkjempe
småsyre
sumpmaure
tepperot
tiriltunge

121 Vesterås nedanfor campinghyttene

alm
bakkeveronika
blårapp
bringebær
einer
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engsmelle
engsvingel
engtjæreblom
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
grasstjerneblom
gulmaure
hegg
hundegras
hundekjeks
kvitbergknapp
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
lodnebrege
mjørdurt
mørkkongslys
prikkperikum
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
sandarve
sisselrot
skogburkne
sløkje
smalkjempe
småbergknapp
småsmelle
småsyre
snøildre
stemorsblom
sølvbunke
sølvmaure
tiriltunge
vendelrot
vill-lauk

vårpengeurt
vårskrinneblom

122 Vesterås aust for hyttene

bergmjølke
blåklukke
blårapp
bustnype
då
einer
engfiol
engkvein
engrapp
engsmelle
engtjæreblom
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
gulmaure
harestorr
hengbjørk
hundegras
hundekjeks
krattlodnegras
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
lodnebrege
lundrapp
marikåpe
markjordbær
mjørdurt
myrifiol
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
selje
skogburkne
skogsnelle
småbergknapp
småengkall
småsmelle
småsyre
stemorsblom
stornesle
sølvbunke
sølvmaure
tepperot
trollurt
vill-lauk
vårskrinneblom

123 Vesterås aust ved elva

bakkeveronika
blåklukke
blåtopp
bustnype
dunhavre
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engreverumpe
engsmelle
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
gjeldkarve
gulmaure

hundegras
hårsvæve
jonsokkoll
knegras
kvitkløver
kvitmaure
lintorskemunn
lodnebrege
lækjeveronika
markjordbær
mjøduert
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
sisselrot
skogburkne
smalkjempe
smyle
småbergknapp
småengkall
småmarinjelle
småsmelle
småsyre
stemorsblom
stormaure
stornesle
tepperot
tiriltunge
tågebær

124 Vesterås nordaust

bakkeveronika
blåklukke
eittårsknavel
engfiol
engkvein
engrapp
engreverumpe
engsmelle
engsyre
engsyre
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
geitsvingel
gjerdevikke
gråor
hundegras
hundekjeks
knegras
kvitbladtistel
kvitmaure
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
myrfiol
raudkløver
raudsvingel
ryllik
smalkjempe
småbergknapp
småsmelle
småsyre
stemorsblom
sølvbunke
tepperot
timotei
tiriltunge

125 Vesterås nordaust ved elva

bakkeveronika
bjørk
blåklukke
bringebær
engfiol
engkvein
engsyre
firkantperikum
fjellaugnetrøst
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
gaukesyre
grasstjerneblom
gråor
gullris
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
kjøtttype
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
mjøduert
raudknapp
raudsvingel
ryllik
selje
skogfiol
smalkjempe
småsmelle
stemorsblom
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
vendelrot

127 Hole 1

blåklukke
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fuglevikke
følblom
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
gulmaure
harerug
harestorr
hassel
hundekjeks
krypsoleie
kvitkløver
lækjeveronika
markjordbær
myrtistel
raudknapp
raudsvingel
ryllik
selje

sisselrot
skogstorkenebb
sløkje
smalkjempe
smyle
småengkall
småsyre
stemorsblom
tviskjeggveronika

128 Hole 2

bleikstorr
blåklukke
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsvingel
engsyre
firkantperikum
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hundegras
kvitkløver
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skogburkne
sløkje
smalkjempe
tepperot

129 Hole 3

bleikstorr
blåklukke
bringebær
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsvingel
engsyre
firkantperikum
fjellmarikåpe
fuglevikke
gjeldkarve
grasstjerneblom
gulaks
harestorr
hundegras
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
ryllik
skogburkne
sløkje
smalkjempe
småsyre
stemorsblom
tepperot

130 Holebakk

bjørk
bleikstorr

blåbær
blåklukke
blåkoll
bringebær
bråtestorr
bustnype
einer
engfrytle
engkvein
engrapp
engsmelle
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fuglevikke
geitsvingel
gjeldkarve
grasstjerneblom
gråor
gulaks
hareerug
harestorr
hegg
humle
hundegras
hårsvæve
kjertelaugnetrøst
knegras
krattlodnegras
krypsoleie
kvitbladtistel
kvitkløver
lintorskemunn
marikåpe
markjordbær
myrfiol
myrtistel
ormetelg
prestekrage
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogburkne
skogsnele
sløkje
smalkjempe
smyle
småsmelle
småsyre
stornesle
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
trådsiv
tviskjeggveronika

131 Flydal, Gjerdet

beitesvæve
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blårapp
bråtestorr
då
einer
engfiol
engkvein

engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
fugletelg
fuglevikke
følblom
gulaks
gullris
hårsvæve
kvitkløver
lintorskemunn
lækjeveronika
marikåpe
myrfiol
osp
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
sisselrot
skogstjerne
skogstorkenebb
slåttestorr
smyle
småbergknapp
småsmelle
småsyre
stemorsblom
tepperot
trådsiv

132 Flydal: Haugane

bjørk
blåbær
blåklukke
bråtestorr
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsyre
fjellgulaks
fjellmarikåpe
harerug
harestorr
hestespreng
hårsvæve
kvitkløver
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
raudsvingel
rogn
ryllik
sisselrot
skjermsvæve
skogstjerne
skrubbar
smyle
småsmelle
småsyre
sølvbunke
tepperot
tyttbær

133 Opplendskedalen aurikkelsvæve

beitesvæve
bergmjølke
bleikstorr
blåbær
blåklukke
blåkoll
blåtopp
bustnype
då
einer
engfiol
engfrytle
engkvein
engrapp
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellgulaks
fjellmarikåpe
fuglevikke
følblom
gjeldkarve
gjerdevikke
grasstjerneblom
gråor
gulmaure
harerug
harestorr
hestespreng
hundegras
hundekjeks
hårsvæve
jonsokkoll
karve
kjeldeurt
krypsoleie
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
markjordbær
mjøduert
myrfiol
myrtistel
mørkkongslys
nyseryllik
ormetelg
raudkløver
raudknapp
raudsvingel
rogn
ryllik
selje
skogburkne
skoggråurt
skogstjerneblom
skogstorkenebb
skogsvinerot
smyle
småengkall
småsmelle
småsyre
stormaure
stornesle
strutsveng
sølvbunke
tepperot
tiriltunge
tviskjeggveronika
tyrhjelm
vårskrinneblom

Andre lokalitetar

Artslistene nedanfor er frå lokalitetar som ikkje er avgrensa som naturtypelokalitetar.

0 Liabygda: Klevberg

augnetrøst-art
bjørk
blåbær
blåklukke
blåknapp
blåkoll
blåtopp
bleikstorr
bråtestorr
einer
engfiol
engkvein

engsmelle
engsoleie
engsyre
finnskjegg
firkantperikum
fjellmarikåpe
flekkmarihand
furu
gråor
grov nattfiol
gulaks
gullris
hårsvæve
heiblåfjør
hengjeveng

hundegras
hundegras
kjøtttype
knegras
krattlodnegras
kvitbladtistel
kvitkløver
kvitmaure
lækjeveronika
marikåpe
markjordbær
mjødurt
myrfiol
myrtistel
prestekrage

raudkløver
raudsvingel
rogn
røsslyng
ryllik
selje
skogburkne
skoggråurt
skogstorkenebb
smalkjempe
småsmelle
småsyre
sølvbunke
sølvmore
stormaure

tepperot
tiriltunge

0 Severinbrauta

blåbær
blåklukke
bringeber
einer
engkvein
engrapp
fjellgulaks
fugletelg
gråor
hegg
hundegras

krattlodnegras
kvitkløver
ormetelg
raudsvingel
ryllik
skogburkne
skogstorkenebb
smyle
stornesle
sølvbunke
tepperot
tvisksjeggveronika

Kryptogamlister

(M=mosar, L=lav og S=sopp)

NORDDAL

006 Indreidsdalen: Ljåsteinberga

S *Entoloma papillatum* vorteraudskivesopp
S *Stropharia semiglobata* sitronkragesopp

008 Eidsdal: Veiberg

S *Entoloma conferendum* stjernespora raudskivesopp
S *Hygrocybe laeta* seig vokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Psilocybe semilanceata* spiss fleinsopp

012 Eidsdal: Fremste Kilsti: Bakkane nedst

S *Auricularia mesenterica* skrukkeøre NT

015 Eidsdal: nedanfor Kilsti, hagemark

L *Sclerophora pallida* bleikdoggnål NT NT

023 Dyr dalen: Rellingsetra

S *Hygrocybe insipida* liten vokssopp
S *Hygrocybe pratensis* engvokssopp

024 Dalsbygda: Gullmedgarden

S *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp

034 Valldal: Myklebust

S *Clavulinopsis laeticolor* raudgul småkøllesopp
S *Entoloma sericellum* silkeraudskivesopp
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU

035 Valldal: Heimsetra

S *Camarophyllopsis schulzeri* gulbrun narrevokssopp NT NT
S *Cystoderma amianthinum* okergul grynhatt VU VU
S *Entoloma aethiops* VU VU
S *Entoloma conferendum* stjernespora raudskivesopp
S *Entoloma jubatum* semska raudskivesopp NT NT
S *Hygrocybe canescens* tinnvokssopp EN EN
S *Hygrocybe laeta* seig vokssopp
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU
S *Psilocybe semilanceata* spiss fleinsopp
S *Rickenella fibula* gul nålehatt
S *Stropharia semiglobata* sitronkragesopp

036 Valldal: Valldalssetra

S *Camarophyllopsis schulzeri* gulbrun narrevokssopp NT NT
S *Clitocybe clavipes* klubbetraktsopp
S *Entoloma infula* bleikskiva raudskivesopp
S *Entoloma papillatum* vorteraudskivesopp
S *Entoloma prunuloides* mjølradaudskivesopp NT VU
S *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp NT VU
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Laccaria laccata* vanleg lakssopp
S *Lycoperdon nigrescens* mørk vorterøksopp

037 Valldal: Myklebustsetra

S *Cystoderma amianthinum* okergul grynhatt
S *Entoloma sericeum* beiteraудskivesopp NT NT
S *Hygrocybe flavipes* gulfotvokssopp
S *Hygrocybe irrigata* grå vokssopp
S *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp NT
S *Hygrocybe pratensis* engvokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Laccaria laccata* vanleg lakssopp
S *Lycoperdon nigrescens* mørk vorterøksopp
S *Psilocybe semilanceata* spiss fleinsopp
S *Stropharia semiglobata* sitronkragesopp

038 Valldal: Kreksethaugen

S *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp

040 Valldal: Bøplassen nord

S *Clavulinopsis laeticolor* raudgul småkøllesopp
S *Entoloma caesiocinctum* blårandraudskivesopp
S *Entoloma exile* flammefotraudskivesopp
S *Entoloma juncinum* striperaudskivesopp
S *Entoloma minutum*
S *Entoloma papillatum* vorteraudskivesopp
S *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp
S *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp
S *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp
S *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp
S *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp
S *Hygrocybe laeta* seig vokssopp
S *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp NT
S *Hygrocybe pratensis* engvokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU
S *Infundibulicybe gibba* sommartraktsopp
S *Laccaria laccata* vanleg lakssopp
S *Lycoperdon molle* cf. brun røksopp
S *Lycoperdon perlatum* vorterøksopp
S *Mycena flavoalba* elfenbeinhette
S *Mycena leptocephala* lita luthette
S *Rhodocybe caelata* væpnarhatt
S *Rickenella fibula* gul nålehatt
S *Stropharia semiglobata* sitronkragesopp

041 Valldal: Bøplassen aust

S *Entoloma caesiocinctum* blårandraudskivesopp
S *Entoloma formosum* bronseraudskivesopp
S *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp
S *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Laccaria laccata* vanleg lakssopp
S *Macrolepiota procera* stor parasollsopp

042 Valldal: Alstadsetra

S *Clavulinopsis helvola* gul småkøllesopp
S *Clitocybe clavipes* klubbetraktsopp
S *Coprinus atramentarius* grå blekksopp
S *Entoloma asprellum* blåstilka raudskivesopp
S *Entoloma conferendum* stjernespora raudskivesopp
S *Entoloma infula* var. *chlorinosum* hetteraudskivesopp
S *Entoloma poliopus* tjæreraudskivesopp
S *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp
S *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp
S *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp
S *Hygrocybe pratensis* engvokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Hygrocybe turunda* mørkskjela vokssopp NT VU
S *Laccaria laccata* vanleg lakssopp
S *Mycena citrinomarginata* gulhette
S *Mycena leptocephala* lita luthette
S *Panaeolus acuminatus* slank flekkskivesopp
S *Psilocybe semilanceata* spiss fleinsopp
S *Rickenella fibula* gul nålehatt

043 Valldal: Nedstestølen

S *Cystoderma amianthinum* okergul grynhatt
S *Entoloma conferendum* stjernespora raudskivesopp
S *Entoloma sericeum* beiteraудskivesopp
S *Hygrocybe ceracea* skjør vokssopp
S *Hygrocybe chlorophana* gul vokssopp
S *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp

S <i>Hygrocybe insipida</i>	liten vokssopp
S <i>Hygrocybe laeta</i>	seig vokssopp
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
S <i>Hygrocybe psittacina</i>	grøn vokssopp
S <i>Hygrocybe reidii</i>	honningvokssopp
S <i>Lycoperdon nigrescens</i>	mørk vorterøksopp
S <i>Mycena flavoalba</i>	elfenbeinhette
S <i>Mycena leptocephala</i>	lita luthette
S <i>Rickenella schwarzi</i>	fiolett nålehatt

044 Valldal: Øvstestølen

S <i>Clavulinopsis helvola</i>	gul småkøllesopp		
S <i>Cystoderma amianthinum</i>	okergul grynhatt		
S <i>Entoloma asprellum</i>	blåstilka raudskivesopp		
S <i>Entoloma conferendum</i>	stjernespora raudskivesopp		
S <i>Hygrocybe ceracea</i>	skjør vokssopp		
S <i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	
S <i>Hygrocybe psittacina</i>	grøn vokssopp		
S <i>Hygrocybe reidii</i>	honningvokssopp		
S <i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU
S <i>Lycoperdon nigrescens</i>	mørk vorterøksopp		
S <i>Mycena epipterygia</i>	flåhette		
S <i>Psilocybe semilanceata</i>	spiss fleinsopp		
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp		

STRANDA

066 Liabygda: Klevbergsetra

S <i>Cystoderma granulatum</i>	raudbrun grynhatt		
S <i>Entoloma asprellum</i>	blåstilka raudskivesopp		
S <i>Entoloma griseocyanum</i>	lillagrå raudskivesopp	NT	VU
S <i>Entoloma infula</i>	bleikskiva raudskivesopp		
S <i>Entoloma lividocyanulum</i>	blyblå raudskivesopp		
S <i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU
S <i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU
S <i>Entoloma xanthochroum</i>	færøyrraudskivesopp		
S <i>Hemimycena delectabilis</i>	lutvranghette		
S <i>Hygrocybe ceracea</i>	skjør vokssopp		
S <i>Hygrocybe chlorophana</i>	gul vokssopp		
S <i>Hygrocybe laeta</i>	seig vokssopp		
S <i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp		
S <i>Hygrocybe reidii</i>	honningvokssopp		
S <i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU
S <i>Mycena filipes</i>	stripehette		
S <i>Mycena flavoalba</i>	elfenbeinhette		
S <i>Tricholoma portentosum</i>	gråmusserong		

067 Liabygda: Hammaren

S <i>Clavaria fragilis</i>	tua køllesopp		
S <i>Cystoderma amianthinum</i>	okergul grynhatt		
S <i>Entoloma exile</i>	flammeftotraudskivesopp		
S <i>Entoloma juncinum</i>	striperaudskivesopp		
S <i>Entoloma prunuloides</i>	mjølraudskivesopp	NT	VU
S <i>Entoloma serrulatum</i>	mørktanna raudskivesopp		
S <i>Galerina sp.</i>			
S <i>Hygrocybe cantharellus</i>	kantarellvokssopp		
S <i>Hygrocybe helobia</i>	brunfnokka vokssopp		
S <i>Hygrocybe insipida</i>	liten vokssopp		
S <i>Hygrocybe psittacina</i>	grøn vokssopp		
S <i>Laccaria laccata</i>	vanleg lakssopp		
S <i>Lycoperdon umbrinum</i>	skogrøysopp		
S <i>Psilocybe semilanceata</i>	spiss fleinsopp		
S <i>Rickenella fibula</i>	gul nålehatt		

070 Liabygda: Liasetra, Nedstestølen

S <i>Hygrocybe helobia</i>	brunfnokka vokssopp
S <i>Panaeolus acuminatus</i>	slank flekkskivesopp
S <i>Panaeolus semiovatus</i>	gjødselringsopp
S <i>Rickenella fibula</i>	gul nålehatt

071 Liabygda: Grova øvst

S <i>Rhodocybe hirneola</i>	navlevæpnarhatt
-----------------------------	-----------------

072 Liabygda: Grova nedst

S <i>Clavulinopsis helvola</i>	gul småkøllesopp
S <i>Hygrocybe reidii</i>	honningvokssopp
S <i>Lycoperdon sp.</i>	

078 Svefonna

S <i>Bovista nigrescens</i>	stor egggrøysopp		
S <i>Clavaria zollingeri</i>	fiolett greinkøllesopp	NT	VU
S <i>Clavulinopsis helvola</i>	gul småkøllesopp		
S <i>Cystoderma amianthinum</i>	okergul grynhatt		
S <i>Entoloma conferendum</i>	stjernespora raudskivesopp		
S <i>Entoloma sericellum</i>	silkeraudskivesopp		
S <i>Hygrocybe ceracea</i>	skjør vokssopp		
S <i>Hygrocybe conica</i>	kjeglevokssopp		
S <i>Hygrocybe helobia</i>	brunfnokka vokssopp		
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp		
S <i>Hygrocybe psittacina</i>	grøn vokssopp		
S <i>Hygrocybe reidii</i>	honningvokssopp		
S <i>Laccaria laccata</i>	vanleg lakssopp		
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp		

080 Strandadalen: Heim-Fjørstad nord

S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
------------------------------	-------------

096 Langedalen: Røyhussetra

S <i>Bovista nigrescens</i>	stor egggrøysopp
S <i>Psilocybe semilanceata</i>	spiss fleinsopp

099 Djupgjølet

S <i>Entoloma conferendum</i>	stjernespora raudskivesopp
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp

100 Heimsetra

S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
S <i>Panaeolus acuminatus</i>	slank flekkskivesopp
S <i>Psilocybe semilanceata</i>	spiss fleinsopp
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp

101 Holesetra

S <i>Entoloma conferendum</i>	stjernespora raudskivesopp
S <i>Lichenomphalia umbellifera</i>	torvnavlesopp
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp

102 Bjørdalssetra

S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
S <i>Panaeolus semiovatus</i>	gjødselringsopp
S <i>Psilocybe merdaria</i>	stor møkkfleinsopp
S <i>Stropharia semiglobata</i>	sitronkragesopp

115 Geiranger: Gjørva: Hjellhola

S <i>Entoloma cruentatum</i>	himmelblå raudskivesopp	VU	VU
S <i>Hygrocybe turunda</i>	mørkskjela vokssopp	NT	VU
S <i>Mycena flavoalba</i>	elfenbeinhette		

117 Geiranger: Gjørva vest

S <i>Entoloma cetratum</i>	oker raudskivesopp
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
S <i>Hygrocybe psittacina</i>	grøn vokssopp

118 Gjørva: Høgebakkane

S <i>Cystoderma amianthinum</i>	okergul grynhatt
S <i>Entoloma cetratum</i>	oker raudskivesopp
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp
S <i>Mycena leptocephala</i>	lita luthette

133 Geiranger: Opplendskedalen

S <i>Entoloma exile</i>	flammeftotraudskivesopp
S <i>Hygroaster asterosporus</i>	liten stjernenavlesopp
S <i>Hygrocybe pratensis</i>	engvokssopp

Andre lokalitetar

Artslistene nedanfor er frå andre lokalitetar.

0 Valldal: Furnes

S *Hygrocybe pratensis* engvokssopp

0 Liabygda: Ansok

S *Agaricus campestris* beitesjampinjong
S *Entoloma lepiotosme aff.*
S *Entoloma atrocoeruleum* NT NT
S *Entoloma chalybaeum* svartblå raudskivesopp NT
S *Entoloma conferendum* stjernespora raudskivesopp
S *Entoloma juncinum* striperaudskivesopp
S *Entoloma sericellum* silkeraudskivesopp
S *Entoloma sericeum* beiteraудskivesopp
S *Entoloma serrulatum* mørktanna raudskivesopp
S *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp
S *Hygrocybe conica* kjeglevokssopp
S *Hygrocybe flavipes* gulfovokssopp NT NT
S *Hygrocybe glutinipes* limvokssopp
S *Hygrocybe helobia* brunfnokka vokssopp
S *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp NT VU
S *Hygrocybe insipida* liten vokssopp
S *Hygrocybe nitrata* lutvokssopp NT
S *Hygrocybe phaeococcinea* svartdogga vokssopp NT NT
S *Hygrocybe psittacina* grøn vokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Lycoperdon dermoxanthum* -
S *Mycena flavoalba* elfenbeinhette
S *Mycena leptocephala* lita luthette
S *Rickenella fibula* gul nålehatt
S *Vascellum pratense* engrøyksopp

0 Liabygda: Klevberg

S *Agaricus campestris* beitesjampinjong
S *Cystoderma amianthinum* okergul grynhatt
S *Entoloma atrocoeruleum* NT NT
S *Entoloma chalybaeum var. lazulinum* svartblå raudskivesopp NT
S *Entoloma exile* flammefotraudskivesopp
S *Entoloma lividocyanulum* blyblå raudskivesopp
S *Entoloma minutum*
S *Entoloma prunuloides* mjølraudskivesopp NT VU
S *Hygrocybe coccinea* mønjevokssopp
S *Hygrocybe flavipes* gulfovokssopp NT NT
S *Hygrocybe glutinipes* limvokssopp
S *Hygrocybe ingrata* raudnande lutvokssopp NT VU
S *Hygrocybe insipida* liten vokssopp
S *Hygrocybe reidii* honningvokssopp
S *Mycena filopes* stripehette
S *Mycena flavoalba* elfenbeinhette
S *Rickenella fibula* gul nålehatt